

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2025
9. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 92. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh zákona o řízeních souvisejících s hlubinným úložištěm radioaktivního odpadu /sněmovní tisk 367/7/ – vrácený Senátem
2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 555/2/ – vrácený Senátem
3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 512/ – druhé čtení
4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 312/2002 Sb., o úřednicích územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 520/ – druhé čtení
5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 211/2000 Sb., o Státním fondu podpory investic, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 564/ – druhé čtení
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 569/ – druhé čtení
7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 570/ – druhé čtení
8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 579/ – druhé čtení
9. Návrh poslanců Josefa Bernarda, Markéty Pekarové Adamové, Olgy Richterové, Martina Baxy a Jany Pastuchové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 241/ – druhé čtení
10. Návrh poslanců Michaela Rataje, Jana Bauera, Miloše Nového, Olgy Richterové a Antonína Tesaříka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 428/ – druhé čtení

11. Návrh poslanců Jiřího Havránka, Roberta Králíčka, Petra Letochy, Michala Zuny, Jiřího Horáka, Marie Pošarové a Romana Kubíčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 261/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s další elektronizací postupů orgánů veřejné moci, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 576/ – druhé čtení
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 331/ – první čtení
13. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 497/ – první čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 595/ – první čtení
15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 341/2011 Sb., o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů, a některé další zákony /sněmovní tisk 597/ – první čtení
16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 598/ – první čtení
17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 613/ – první čtení
18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 616/ – první čtení
19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů (zákon o veřejných sbírkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 617/ – první čtení
20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 623/ – první čtení
21. Návrh poslanců Jana Hrnčíře, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 4/ – první čtení
22. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání zákona o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti se zrušením soudních exekutorů /sněmovní tisk 5/ – první čtení

23. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jiřího Kobzy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zákona č. 178/2018 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 6/ – první čtení
24. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 7/ – první čtení
25. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně Ústavy České republiky /sněmovní tisk 8/ – první čtení
26. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 9/ – první čtení
27. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 10/ – první čtení
28. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 11/ – první čtení
29. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Radka Kotena a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 12/ – první čtení
30. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jiřího Kobzy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 13/ – první čtení
31. Návrh poslanců Radka Kotena, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 14/ – první čtení
32. Návrh poslanců Radka Kotena, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 15/ – první čtení
33. Návrh poslanců Jiřího Kobzy, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 16/ – první čtení
34. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon a zákon č. 284/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím stavebního zákona /sněmovní tisk 18/ – první čtení podle § 90 odst. 2

35. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 19/ – první čtení
36. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 22/ – první čtení
37. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 23/ – první čtení
38. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Lucie Šafránkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 24/ – první čtení
39. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Radka Kotena a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 25/ – první čtení podle § 90 odst. 2
40. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/ – první čtení
41. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 39/ – první čtení
42. Návrh poslanců Heleny Válkové, Patrika Nachera, Marka Nováka, Jany Hanzlíkové, Zuzany Ožanové, Taťany Malé, Stanislava Fridricha, Josefa Bělíci a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony /sněmovní tisk 40/ – první čtení podle § 90 odst. 2
43. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 41/ – první čtení
44. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 52/ – první čtení
45. Návrh poslanců Jana Hrnčíře, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 53/ – první čtení
46. Návrh poslance Andreje Babiše na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 54/ – první čtení podle § 90 odst. 2

47. Návrh poslanců Ivana Bartoše, Martina Kupky, Věry Kovářové, Jana Jakoba, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon /sněmovní tisk 63/ – první čtení podle § 90 odst. 2
48. Návrh poslanců Marka Nováka, Patrika Nachera, Karla Havlíčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 66/ – první čtení
49. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 109/ – první čtení
50. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Věry Kovářové, Marka Výborného, Marka Bendy a Jana Jakoba na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 110/ – první čtení
51. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 118/ – první čtení
52. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 119/ – první čtení
53. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 129/ – první čtení podle § 90 odst. 2
54. Návrh poslanců Karla Havlíčka, Aleny Schillerové, Jany Pastuchové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 153/ – první čtení podle § 90 odst. 2
55. Návrh poslanců Richarda Brabce, Kláry Dostálové, Jany Pastuchové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 154/ – první čtení podle § 90 odst. 2
56. Návrh poslanců Aleny Schillerové, Richarda Brabce, Pavla Růžičky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 158/ – první čtení podle § 90 odst. 2
57. Návrh poslanců Věry Adámkové, Vlastimila Válka, Toma Philippa, Miloslava Janulíka, Kamala Farhana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 162/ – první čtení

58. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 164/ – první čtení
59. Návrh poslanců Aleny Schillerové, Andreje Babiše, Karla Havlíčka a Jany Mračkové Vildumetzové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 184/ – první čtení podle § 90 odst. 2
60. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 185/ – první čtení
61. Návrh poslanců Josefa Bělici, Michala Ratiborského, Pavla Růžičky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 209/ – první čtení
62. Návrh poslanců Andreje Babiše, Aleše Juchelky, Aleny Schillerové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 231/ – první čtení podle § 90 odst. 2
63. Návrh poslanců Andreje Babiše, Aleše Juchelky, Aleny Schillerové a dalších na vydání zákona o jednorázovém příspěvku důchodci v roce 2022 /sněmovní tisk 233/ – první čtení podle § 90 odst. 2
64. Návrh poslanců Andreje Babiše, Aleše Juchelky, Aleny Schillerové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 234/ – první čtení
65. Návrh poslanců Radima Fialy, Tomia Okamury a dalších na vydání zákona o zástupcích státu v obchodních korporacích /sněmovní tisk 245/ – první čtení
66. Návrh poslanců Marka Nováka, Tomáše Helebranta, Petra Sadovského, Michala Ratiborského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 246/ – první čtení
67. Návrh poslanců Jaroslava Bašty a Věry Adámkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 247/ – první čtení
68. Návrh poslanců Marka Nováka, Andreje Babiše, Margity Balaščíkové a dalších na vydání zákona o některých právech osob se zdravotním postižením, které využívají doprovodu psa se speciálním výcvikem /sněmovní tisk 250/ – první čtení
69. Návrh poslanců Marka Nováka, Věry Adámkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 257/ – první čtení

70. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 258/ – první čtení
71. Návrh poslanců Heleny Válkové, Davida Kasala, Karla Raise, Aleny Schillerové a dalších, na vydání zákona o ochraně práv dětí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o ochraně práv dětí) /sněmovní tisk 262/ – první čtení
72. Návrh Zastupitelstva Zlínského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 265/ – první čtení
73. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 266/ – první čtení
74. Návrh poslanců Vladimíra Balaše, Lucie Potůčkové, Lukáše Vlčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 268/ – první čtení
75. Návrh poslanců Marka Nováka, Lubomíra Metnara, Patrika Nachera a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 273/ – první čtení
76. Návrh poslanců Jany Mračkové Vildumetzové, Jiřího Maška, Roberta Králíčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 290/ – první čtení
77. Návrh poslanců Aleše Juchelky, Aleny Schillerové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 292/ – první čtení
78. Návrh poslance Andreje Babiše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 294/ – první čtení
79. Návrh poslance Andreje Babiše na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 326/ – první čtení
80. Návrh Zastupitelstva Zlínského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 345/ – první čtení
81. Návrh poslanců Josefa Bernarda, Markéty Pekarové Adamové, Marka Výborného, Martina Baxy a Kláry Kocmanové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 354/ – první čtení

82. Návrh poslankyň Kláry Dostálové a Aleny Schillerové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 251/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 355/ – první čtení podle § 90 odst. 2
83. Návrh poslanců Ivana Adamce, Martina Kupky, Ondřeje Lochmana, Antonína Tesaříka, Jiřího Slavíka a Jakuba Michálka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 376/ – první čtení podle § 90 odst. 2
84. Návrh poslanců Radka Vondráčka, Pavla Blažka, Petra Gazdika, Lucie Šafránkové, Mariana Jurečky, Vlastimila Válka a dalších na vydání zákona o zemských znacích a vlajkách /sněmovní tisk 400/ – první čtení
85. Návrh poslanců Heleny Válkové, Aleny Schillerové, Radka Vondráčka a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 420/ – první čtení
86. Návrh poslankyň Zuzany Ožanové a Heleny Válkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 424/ – první čtení
87. Návrh poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 269/2021 Sb., o občanských průkazech, ve znění zákona č. 471/2022 Sb. /sněmovní tisk 451/ – první čtení podle § 90 odst. 2
88. Návrh poslanců Aleše Juchelky, Aleny Schillerové, Patrika Nachera a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 467/ – první čtení

89. Návrh poslanců Aleše Juchelky, Aleny Schillerové, Patrika Nachera a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 468/ – první čtení
90. Návrh poslanců Margity Balaščíkové, Bereniky Peštové, Jiřího Maška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 480/ – první čtení podle § 90 odst. 2
91. Návrh poslanců Margity Balaščíkové, Bereniky Peštové, Jiřího Maška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 481/ – první čtení podle § 90 odst. 2
92. Návrh poslanců Jiřího Navrátila, Mariana Jurečky, Marka Výborného, Pavly Golasowské, Davida Šimka, Karla Smetany, Antonína Tesaříka, Hayato Okamury, Jana Bartoška, Víta Kaňkovského, Miroslava Zborovského, Niny Novákové, Aleše Dufka, Romany Bělohávkové, Ondřeje Benešika, Jiřího Horáka a Michaela Kohajdy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 483/ – první čtení
93. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění Listina základních práv a svobod, vyhlášená usnesením předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 484/ – první čtení
94. Návrh Zastupitelstva Zlínského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 542/ – první čtení
95. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 552/ – první čtení
96. Návrh Zastupitelstva Středočeského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 553/ – první čtení podle § 90 odst. 2
97. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 559/ – první čtení

98. Návrh poslanců Aleše Juchelky, Aleny Schillerové, Karla Havlíčka, Andreje Babiše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony /sněmovní tisk 565/ – první čtení podle § 90 odst. 2
99. Návrh poslanců Aleše Juchelky, Andreje Babiše, Aleny Schillerové, Karla Havlíčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 567/ – první čtení podle § 90 odst. 2
100. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 571/ – první čtení podle § 90 odst. 2
101. Návrh Zastupitelstva Jihomoravského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 572/ – první čtení
102. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 575/ – první čtení
103. Návrh poslanců Romana Bělora, Vladimíra Balaše, Ondřeje Benešíka, Evy Decroix, Jakuba Michálka, Martiny Ochodnické a Hayata Okamury na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 585/ – první čtení
104. Návrh poslance Martina Kupky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 602/ – první čtení podle § 90 odst. 2
105. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 603/ – první čtení podle § 90 odst. 2
106. Návrh poslanců Patrika Nachera, Marka Výborného, Barbory Urbanové a Jakuba Michálka na vydání zákona o mimořádném odpuštění penále z pojistného na veřejné zdravotní pojištění /sněmovní tisk 604/ – první čtení podle § 90 odst. 2
107. Návrh poslanců Marka Bendy, Markéty Pekarové Adamové, Aleše Dufka, Ondřeje Lochmana, Jakuba Michálka, Josefa Kotta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 606/ – první čtení podle § 90 odst. 2
108. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo o údržbě a rozvoji mezinárodní vnitrozemské Labské vodní cesty, podepsaná v Praze a Berlíně dne 20. 7. 2021 /sněmovní tisk 88/ – první čtení

109. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí (Istanbul, 11. 5. 2011) /sněmovní tisk 486/ – první čtení
110. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změn Dohody o založení Evropské banky pro obnovu a rozvoj (EBRD) /sněmovní tisk 593/ – první čtení
111. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna přílohy III Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu, přijatá v Ženevě dne 12. května 2023 /sněmovní tisk 600/ – první čtení podle § 90 odst. 2
112. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 463/ – třetí čtení
113. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 512/ – třetí čtení
114. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 520/ – třetí čtení
115. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 211/2000 Sb., o Státním fondu podpory investic, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 564/ – třetí čtení
116. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 569/ – třetí čtení
117. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 570/ – třetí čtení
118. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 579/ – třetí čtení
119. Návrh poslanců Josefa Bernarda, Markéty Pekarové Adamové, Olgy Richterové, Martina Baxy a Jany Pastuchové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 241/ – třetí čtení
120. Návrh poslanců Michaela Rataje, Jana Bauera, Miloše Nového, Olgy Richterové a Antonína Tesaříka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 428/ – třetí čtení

121. Návrh poslanců Jiřího Havránka, Roberta Králíčka, Petra Letochy, Michala Zuny, Jiřího Horáka, Marie Pošarové a Romana Kubíčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 261/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s další elektronizací postupů orgánů veřejné moci, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 576/ – třetí čtení
122. Návrh na jmenování člena kontrolní rady Grantové agentury České republiky
123. Návrh na jmenování člena kontrolní rady Technologické agentury České republiky
124. Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu
125. Návrh na volbu člena dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury
126. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2020 /sněmovní tisk 125/
127. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2021 /sněmovní tisk 188/
128. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2022 /sněmovní tisk 412/
129. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2022 /sněmovní tisk 413/
130. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2022 /sněmovní tisk 494/
131. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2022 /sněmovní tisk 500/
132. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2022 /sněmovní tisk 502/
133. Zpráva o dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí (září 2023) /sněmovní tisk 544/
134. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2023 do 30. 6. 2023 /sněmovní tisk 554/
135. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2023 /sněmovní tisk 577/
136. Návrh na zřízení Vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prošetření kauz Kanceláře prezidenta republiky v letech 2013 až 2023
137. Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2024
138. Návrh usnesení Poslanecké sněmovny podle § 1 odst. 2 jednacího řádu, kterým se upravují vnitřní poměry Poslanecké sněmovny
139. Strategie zvládání uprchlické vlny
140. Představení vládní strategie zvládání ukrajinské krize
141. Usnesení Izrael
142. Tragická událost na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy

143. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

144. Ústní interpelace

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2025
9. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 92. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 6. a 7. února 2024

Obsah:

Strana:

6. února 2024

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Usnesení schváleno (č. 889).

Řeč poslance Tomia Okamury	23
Řeč poslance Radima Fialy	27
Řeč poslance Andreje Babiše	30

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslankyně Aleny Schillerové	39
Řeč ministryně obrany ČR Jany Černochové	40
Řeč poslance Jana Jakoba	42
Řeč poslance Andreje Babiše	43
Řeč místopředsedkyně PSP Kláry Dostálové	44
Řeč poslance Marka Nováka	45
Řeč poslance Patrika Nachera	46
Řeč poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové	48
Řeč poslance Roberta Stržíňka	49
Řeč poslance Petra Sadovského	51

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Řeč poslance Igora Hendrycha	52
Řeč poslance Jiřího Maška	52
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	53
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	55
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	56
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	59
Řeč ministra zemědělství ČR Marka Výborného	59
Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	59
Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	59
Řeč ministryně pro vědu a výzkum ČR Heleny Langšádlové	59
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	59
Řeč poslance Patrika Nachera	60

Schválen pořad schůze.

1. Návrh zákona o řízeních souvisejících s hlubinným úložištěm radioaktivního odpadu /sněmovní tisk 367/7/ – vrácený Senátem

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jozefa Síkely	62
Řeč senátorky Hany Žákové	63
Řeč poslankyně Ivety Štefanové	64
Řeč poslance Víta Kaňkovského	64
Řeč poslance Ivana Adamce	65
Řeč senátorky Hany Žákové	67
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jozefa Síkely	67

Usnesení schváleno (č. 890).

2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 555/2/ – vrácený Senátem

Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	69
Řeč senátora Zdeňka Nytry	69

Usnesení schváleno (č. 891).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

104. Návrh poslance Martina Kupky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 602/ – první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	70
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	71
Řeč poslance Martina Kolovratníka	71
Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	72
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	72

Usnesení schváleno (č. 892).

14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 595/ – první čtení

Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	73
Řeč poslance Pavla Svobody	74
Řeč poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové	74

Usnesení schváleno (č. 893).

17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 613/ – první čtení

Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	75
Řeč poslance Matěje Ondřeje Havla	75
Řeč poslankyně Jany Hanzlíkové	76

Usnesení schváleno (č. 894).

107. Návrh poslanců Marka Bendy, Markéty Pekarové Adamové, Aleše Dufka, Ondřeje Lochmana, Jakuba Michálka, Josefa Kotta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 606/ – první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Marka Bendy	77
Řeč poslance Pavla Svobody	77
Řeč poslance Ivana Jáče	77

Usnesení schváleno (č. 895).

7. února 2024

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Řeč místopředsedy PSP Karla Havlíčka	80
--	----

112. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 463/ – třetí čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	83
Řeč poslankyně Heleny Válkové	84
Řeč poslance Jakuba Michálka	84
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	85
Řeč poslankyně Heleny Válkové	85

Usnesení schváleno (č. 896).

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	89
--	----

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 616/ – první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	89
Řeč poslankyně Taťány Malé	91

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	94
Řeč poslance Michala Zuny	95
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	96
Řeč poslankyně Heleny Válkové	96
Řeč poslance Michala Zuny	97
Řeč poslankyně Barbory Urbanové	97
Řeč poslankyně Kláry Kocmanové	97
Řeč poslankyně Barbory Urbanové	98
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	99

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Řeč poslance Davida Kasala	100
Řeč poslankyně Heleny Válkové	100

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslankyně Martiny Ochodnické	101
Řeč poslankyně Ivety Štefanové	101
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	102
Řeč poslance Jiřího Kobzy	102
Řeč poslankyně Ivety Štefanové	102
Řeč poslankyně Taťány Malé	103
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	103
Řeč poslankyně Kláry Kocmanové	103
Řeč poslankyně Heleny Válkové	104
Řeč poslankyně Ivany Mádlové	105
Řeč poslance Patrika Nachera	106
Řeč poslance Aleše Dufka	107
Řeč poslance Jakuba Michálka	107
Řeč poslankyně Heleny Válkové	108
Řeč poslankyně Ivany Mádlové	109
Řeč poslance Michala Zuny	109
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	109

Usnesení schváleno (č. 897).

20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 623/ – první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	110
Řeč poslance Radka Vondráčka	111
Řeč poslance Jakuba Michálka	111
Řeč poslance Pavla Staňka	111
Řeč ministra pro legislativu ČR Michala Šalomouna	112
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	112

Usnesení schváleno (č. 898).

16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon

o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 598/ – první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka 113

Usnesení schváleno (č. 899 – 1. část).

Řeč poslankyně Zuzany Ožanové 114

Řeč ministra pro legislativu ČR Michala Šalomouna 116

Řeč poslankyně Heleny Válkové 117

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Klára Dostálová.

Řeč poslankyně Zuzany Ožanové 118

Řeč poslance Milana Ferance 118

Řeč poslance Jiřího Maška 119

Řeč ministryně obrany ČR Jany Černochové 119

Řeč poslance Igora Hendrycha 120

Řeč poslance Jiřího Maška 120

Řeč poslance Františka Petrála 120

Řeč poslance Pavla Staňky 121

Řeč ministra pro legislativu ČR Michala Šalomouna 121

Řeč poslance Milana Ferance 121

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka 122

Řeč poslance Roberta Stržíňky 122

Řeč poslankyně Lenky Knechtové 122

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka 123

Řeč poslance Jakuba Michálky 123

Řeč poslankyně Ivety Štefanové 125

Řeč poslankyně Heleny Válkové 125

Řeč poslankyně Zuzany Ožanové 127

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka 128

Řeč poslankyně Zuzany Ožanové 129

Usnesení schváleno (č. 899 – 2. a 3. část).

15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 341/2011 Sb., o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů, a některé další zákony /sněmovní tisk 597/ – první čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana 130

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Klára Dostálová.

Řeč poslance Martina Majora 131

Řeč poslance Jiřího Maška 131

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana 131

Usnesení schváleno (č. 900).

19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů (zákon o veřejných sbírkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 617/ – první čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	132
Řeč poslankyně Lenky Knechtové	133
Řeč poslance Jakuba Michálka	133

Usnesení schváleno (č. 901).

108. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo o údržbě a rozvoji mezinárodní vnitrozemské Labské vodní cesty, podepsaná v Praze a Berlíně dne 20. 7. 2021 /sněmovní tisk 88/ – první čtení

Řeč poslankyně Kláry Kocmanové	135
--------------------------------------	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

9. Návrh poslanců Josefa Bernarda, Markéty Pekarové Adamové, Olgy Richterové, Martina Baxy a Jany Pastuchové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 241/ – druhé čtení

Řeč poslance Josefa Bernarda	136
Řeč poslance Aleše Dufky	136
Řeč místopředsedkyně PSP Olgy Richterové	136
Řeč poslankyně Michaely Šebelové	138
Řeč poslance Jiřího Kobzy	140
Řeč poslance Jana Berkiho	141
Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky	141
Řeč poslankyně Heleny Válkové	143
Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	143
Řeč poslance Josefa Cogana	144
Řeč poslance Karla Haase	144

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslankyně Heleny Válkové	147
Řeč poslance Michala Zuny	147
Řeč poslance Josefa Bernarda	148
Řeč poslance Jana Síly	148
Řeč poslance Jiřího Navrátila	152
Řeč poslankyně Heleny Válkové	153
Řeč poslance Josefa Bernarda	154
Řeč poslankyně Heleny Válkové	154
Řeč poslance Igora Hendrycha	154

Řeč poslankyně Tat'ány Malé	155
Řeč poslance Michala Zuny	155
Řeč poslankyně Martiny Ochodnické	155
Řeč poslance Romana Kubíčka	156
Řeč poslankyně Michaely Šebelové	156
Řeč poslance Davida Kasala	156
Řeč poslance Karla Haase	157
Řeč poslance Václava Krále	157
Řeč poslance Jana Síly	157
Řeč poslance Jiřího Navrátila	158
Řeč poslance Josefa Cogana	158

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny

6. února 2024

Přítomno: 165 poslanců

(Schůze zahájena ve 14.00 hodin.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 92. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, tak jsem vás nejprve odhlásila a prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 92. schůze Poslanecké sněmovny 24. ledna tohoto roku a pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou téhož dne.

Nyní bychom měli přistoupit k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili poslankyni Barboru Urbanovou a poslance Michala Zunu. Má někdo jiný návrh? Nevidím, že by se někdo hlásil s protinávrhem, proto bychom tedy přistoupili k hlasování.

Připomínám pro ty, kteří čerstvě přicházejí, že budeme hlasovat o ověřovatelích – paní poslankyně Urbanová a pan poslanec Zuna.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro ověřovatele této schůze? Kdo je proti?

Hlasování číslo 1, je přihláшено 119 přítomných, pro 114, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme ověřovateli 92. schůze Poslanecké sněmovny určili poslankyni Barboru Urbanovou a poslance Michala Zunu.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci a poslankyně: Adámková Věra z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Babišová Andrea z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Balaštíková Margita z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Bašta Jaroslav z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Bauer Jan z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Bělobrádek Pavel z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Běloušek Roman od 14 do 14.30 z rodinných důvodů, Brož Lubomír do 14.45 z pracovních důvodů, Dražilová Lenka z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Fifka Petr z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Fischerová Romana z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Gazdík Petr z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Hrnčíř Jan z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Jílková Marie z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Kasal David od 14 do 15 hodin z pracovních důvodů, Kettner Zdeněk z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Kohoutek Tomáš z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Králíček Robert z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Krutáková Jana z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Kučera Michal z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Munzar Vojtěch z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Navrátil Jiří z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Nováková Nina do 18 hodin z pracovních důvodů, Nový Miloš z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Pastuchová Jana z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Potůčková Lucie z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Pražák David z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Quittová Petra z celého jednacího dne z osobních důvodů, Richter Jan z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Salvetr Rudolf z celého jednacího dne

z pracovních důvodů, Svoboda Bohuslav z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Špičák Julius z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Štolpa David z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Válková Helena z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Vrána Petr z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Zborovský Miroslav z celého jednacího dne z osobních důvodů, Žáček Pavel z celého jednacího dne z osobních důvodů.

Z členů vlády se omlouvají: Bartoš Ivan z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Baxa Martin do 15.30 z pracovních důvodů, Bek Mikuláš od 14.30 z pracovních důvodů, Dvořák Martin z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Hladík Petr z celého jednacího dne z osobních důvodů, Jurečka Marian od 16.30 do 18.30 z pracovních důvodů, Langšádlová Helena od 14.30 do 17 hodin z pracovních důvodů, Rakušan Vít do 16 hodin z pracovních důvodů, Šalomoun Michal od 17 hodin z pracovních důvodů a Výborný Marek do 15 hodin z pracovních důvodů.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 92. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Nejdříve vás seznámím s návrhy, na kterých se shodlo dnešní grémium. Prosím vás tedy o ztišení, ať víme, podle jakého programu budeme v tomto týdne postupovat.

Za prvé grémium navrhuje zařadit do návrhu pořadu nový bod, a to sněmovní tisk 555/2, návrh zákona, kterým se mění zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, vrácený Senátem.

Za druhé navrhuje vyřadit z návrhu pořadu následující body: bod 2 a 127, tedy sněmovní tisky 252, novela ústavy, druhé a třetí čtení; bod 3 a 128, sněmovní tisk 459, novela zákona o přeměnách obchodních společností a družstev, druhé a třetí čtení; bod 4 a 129, jelikož se jedná o sněmovní tisk 491, novelu insolvenčního zákona, druhé a třetí čtení; body 7 a 132, sněmovní tisk 523, vládní návrh zákona o hromadném občanském soudním řízení, druhé a třetí čtení; bod 8 a 133, sněmovní tisk 524, vládní návrh zákona o hromadném občanském řízení soudním – související, druhé a třetí čtení; bod 14 a 139, sněmovní tisk 276, což je zákon, kterým se mění Listina základních práv a svobod, druhé a třetí čtení; bod 16 a 141, tedy sněmovní tisk 504, novela zákona o návykových látkách, druhé a třetí čtení, a konečně bod 121, tedy sněmovní tisk 461, vládní návrh zákona o zdravotnických prostředcích, třetí čtení.

Za třetí navrhuje následující postup jednání v tomto týdnu. Dnes, tedy v úterý 6. února, projednávat body v pořadí: bod 1, sněmovní tisk 367/7, úložiště radioaktivního odpadu, vrácený Senátem; dále nový bod, sněmovní tisk 555/2, o požární ochraně, vrácený Senátem; dále bod 111, sněmovní tisk 602, pozemní komunikace, první čtení podle § 90 odst. 2; bod 20, sněmovní tisk 595, památková péče, první čtení; bod 23, sněmovní tisk 613, o církvích, první čtení; bod 115, sněmovní tisk 606, státní památková péče, první čtení podle § 90 odst. 2; bod 21, sněmovní tisk 597, GIBS, první čtení; bod 25, sněmovní tisk 617, veřejné sbírky, první čtení, a bod 116, sněmovní tisk 88, Labská vodní cesta, první čtení – jedná se o smlouvu.

Pokud tyto body nebudou projednány v úterý, pokračovali bychom v jejich projednávání ve středu, a to po pevně zařazených bodech.

Zítra, tedy ve středu 7. února, navrhuje projednávat body v pořadí: bod 122, sněmovní tisk 463, státní zastupitelství, třetí čtení; bod 24, sněmovní tisk 616, trestní zákoník, první čtení; bod 26, sněmovní tisk 623, o advokacii, první čtení; bod 22, sněmovní tisk 598, soudy a soudci, taktéž v prvním čtení.

Dále mám pro vás organizační sdělení. Ve středu bychom 92. schůzi ukončili, poté bychom formálně ukončili ještě 81. schůzi, protože se naplnil veškerý její program, a připomínám, že na čtvrtek 8. února je svolána 93. schůze. V pátek 9. února by Sněmovna nejednala.

Informace na závěr: na schůzích Poslanecké sněmovny, 87. a 88., byly projednány body: bod 110, sněmovní tisk 596, poslanecký návrh zákona o zprávě voleb, v prvním čtení; bod 114, sněmovní tisk 605, novela zákona o sociálních službách, v prvním čtení; bod 120, sněmovní tisk 439, vládní návrh zákona o legalizaci výnosů z trestné činnosti, třetí čtení; bod 123, sněmovní tisk 464, vládní návrh zákona o municích, třetí čtení; bod 124, sněmovní tisk 465, vládní návrh zákona o zbraních a střelivu, v třetím čtení; bod 125, sněmovní tisk 472, vládní návrh zákona o trhu s nevykonávanými úvěry, taktéž třetí čtení, a bod 126, sněmovní tisk 473, vládní návrh zákona o trhu s nevykonávanými úvěry související, taktéž třetí čtení, a protože jsou projednány, tak si je prosím škrtněte. Není potřeba již o tom hlasovat, body nebudou součástí schváleného pořadu schůze.

To je z mé strany a informace z grémia vše. (Hluk v jednacím sále.)

Nyní tedy několik přihlášených k pořadu schůze. Jenom pro vaši informaci, abyste věděli, jaké je pořadí přihlášených, jej teď řeknu celé. Nejdříve je přihlášen pan předseda Tomio Okamura, následuje pan předseda Radim Fiala, pan předseda Andrej Babiš, paní předsedkyně Alena Schillerová, pan místopředseda Karel Havlíček, pan předseda Jan Jakob. Pak se znovu hlásil pan předseda Tomio Okamura, to se ještě domluvíme, jestli chce dvakrát vystoupit, má tady dvě přihlášky. (Poslanec Tomio Okamura gestikuluje z místa.) Ne, můžu – jenom jedna. Stejně tak pan předseda Radim Fiala se taky přihlásil pro jistotu dvakrát. Ale chápu, že stačí jedno vystoupení? (Poslanec Fiala gestikuluje z místa.) Nezapomenu, nebojte se. Následují poslanci bez přednostních práv a jako první se hlásil bez přednostního práva pan poslanec Novák, který se hlásí se čtyřmi přihláškami, následuje pan poslanec Patrik Nacher, paní poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová, Robert Stržínek, Petr Sadovský, Igor Hendrych, Zuzana Ožanová, Jiří Mašek a Jana Mračková Vildumetzová mi právě přináší další přihlášku. Takže to jenom, abyste věděli, v jakém pořadí jsou nyní přihlášení a kolik jich je.

Já vás tedy poprosím, kolegyně a kolegové, o ztišení, abychom mohli vyslechnout prvního přihlášeného, kterým je pan předseda Tomio Okamura. Ještě vás jednou poprosím o ztišení, nebo se přesuňte prosím do předsálí, ať slyšíme návrhy, které zazní. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, jako první mimořádný bod na dnešní schůzi Poslanecké sněmovny chci navrhnout bod s názvem Fialova vláda chce přijmout euro v České republice. Ministr pro evropské záležitosti Martin Dvořák ze STAN včera jmenoval zmocněnce pro přijetí eura. Fialova vládní pětikoalice chce za každou cenu prosadit euro v České republice a poškodit naši republiku. Tady bych rád zdůraznil, že hnutí SPD je zásadně proti přijetí eura v České republice, a říkáme: Euro nikdy, protože to není pro Českou republiku a naše občany výhodné.

V této souvislosti vidíme, jak se teď ve vládě hádají, ale shoda je na tom, že všechny strany vládní pětikoalice chtějí přijmout euro, například za ODS o tom, že by bylo dobré přijmout euro, mluvil a mluví například předseda Senátu Miloš Vystrčil, dále prosazuje přijetí eura například senátorka za ODS Miroslava Němcová, bývalá předsedkyně Poslanecké sněmovny. ODS podporuje i poslankyně SPD (správně ODS) paní Zajíčková, podporuje přijetí eura. To znamená, a dokonce, jak jsme si také přečetli v médiích, tak prý, pakliže by bylo vnitřní referendum v ODS, většina členů ODS bude pro přijetí eura. Takže všechny strany chtějí přijmout euro ve vládní koalici a znovu zdůrazňují, že SPD je zásadně proti přijetí eura. A tím se vlastně i vyjasnila ta kandidátní listina koalice SPOLU do voleb do Evropského parlamentu, protože společně kandiduje ODS v koalici SPOLU, KDU-ČSL a TOP 09. A teď už víme, proč kandidujete spolu, protože všichni chcete přijmout euro v České republice, takže je tam shoda, a jak jsem jmenoval i ty vrcholné představitele ODS, tak otevřeně prosazují přijetí eura.

No a teď, proč to navrhuji? Samozřejmě, ten rozpor nebo to, že SPD má zásadně jiné stanovisko, jsme proti přijetí eura a říkáme to jasně, že euro nikdy, a v tom jsme jediní v Parlamentu, kteří říkají: Nikdy euro, nikoliv, až to bude výhodné, a teď ne. Ale my říkáme nikdy, my chceme českou korunu. V tom je SPD tady jediné a stojíme si za tím. No a teď jde o to, že ministr Dvořák za hnutí STAN, kterého vůbec občané nevolili – nezvolili ho do žádné strany, ani do Parlamentu, ani na ministra, to je občaný nevolený člověk, je to člověk dosazený Fialovou vládní pětikoalicí za souhlasu premiéra Fialy – tak ministr Dvořák ze STAN, to je ten ministr pro evropské záležitosti, si dělá, co chce. A jak vidíme, tak premiér Fiala z ODS vůbec vládu neřídí, prostě ji vůbec neřídí, vůbec neví, co dělá levá ruka, co dělá pravá ruka. Takže se svolává nějaké řízení, místo aby řekl jasné stanovisko.

Takže pro nás ovšem, proč navrhuji tento bod, pro nás je důležité to za a) – to už jsem zdůraznil – stanovisko SPD. Ale protože tady vládne Fialova vláda, máte ve Sněmovně většinu, tak by mě tedy zajímalo, kdy konkrétně chcete přijmout euro. Za SPD říkám, že pakliže SPD bude po příštích volbách ve vládě – a my chceme být ve vládě – ukončíme jednání o přijetí eura v České republice. Ukončíme to. Není potřeba žádného zmocněnce pro euro, žádného zmocněnce pro euro není potřeba. My nechceme žádného zmocněnce, pakliže by SPD bylo ve vládě, protože o čem by jednal, když žádné euro nechceme. Ale Fialova vláda ho chce, proto určujete zmocněnce, dokonce už i zmocněnce, a hovoříte o tom, že bychom měli pokročit v procesu přijetí eura. Takže proto navrhuji bod Fialova vláda chce přijmout euro v České republice, protože mě zajímá, abychom mohli a aby i občané dostali informaci, kdy to tedy plánujete, kdy a jakým způsobem to plánujete, protože je potřeba se tomu postavit samozřejmě na odpor.

A tady bych rád zdůraznil, že v červnu jsou volby do Evropského parlamentu, je to už za několik měsíců, a tyto volby budou referendem, referendem o Fialově vládě, bude to referendum o přijetí či odmítnutí eura a bude to referendum o přijetí či odmítání přijímání nelegálních afrických a islámských migrantů do České republiky. To všechno prosazuje Fialova vláda. Prosazujete přijímání afrických a muslimských migrantů do České republiky, protože Fialova vládní pětikoalice souhlasila s novým migračním paktem EU. Ano, ministr vnitra Vít Rakušan loni v červnu už s tím souhlasil a ta jednání pokračují. To znamená, vy podporujete proaktivně přijímání nelegálních afrických a islámských migrantů do České republiky. SPD říká zásadní ne. Nechceme tady žádné nelegální africké a islámské migranty, říkáme ne šíření islámu v České republice, nechceme tady ani žádné mešity ani nechceme, aby tady někdo chodil zahalený, že mu nevidíme do očí. Já to říkám na rovinu a říkám to deset let. Říkám to jako jediný politik, říkám to pořád dokola a vysloužil jsem si za to od provládních médií a od politiků z Fialovy vládní pětikoalice a dalších exponentů za těch deset let různá přívzviska, ale já si za tím stojím. Neuhybám. Neuhybám a pevně si stojím za svými názory, chci bezpečnou Českou republiku. Takže dovolu mi, abych tímto i pozval občany k volbám do Evropského parlamentu v červnu, a prosím o podporu SPD, protože my prostě nechceme.

Nechceme na rozdíl od Fialovy vlády ani euro, ani migranty, ani cenzuru... to je to, co prosazuje Fiala vládní pětikoalice. Já se vždycky musím pousmát nad tou lží, jak dělá ministr vnitra, předseda STAN, Vít Rakušan, dělá nějaké Debaty bez cenzury. Na to samozřejmě žádný soudný člověk nemůže skočit a vidíme, že na to ani neskáču, protože Fialova vláda v čele s ministrem Vítem Rakušanem, která zcenzurovala a zablokovala, vypnula dokonce web našeho europoslance, europoslance SPD, pana doktora Ivana Davida, bývalého ministra zdravotnictví. Vy jste zablokovali jeho web s názvem Nová republika, že prý šíří informace, které nejsou v souladu s vládní linií, přitom vy jste ta nejprolhanější vláda, největší dezinformátoři, kteří existují. Obelhali jste všechny lidi, slibovali jste, že nebudete zvyšovat daně, a pak jste všem zvýšili daně, takže totálně prolhaná vláda, která se dostala k moci politickým podvodem, protože kdybyste před volbami řekli, že budete zvyšovat daně, vůbec nemáte ten volební výsledek, který jste v roce 2021 dostali. Takže vy jste obelhali lidi, a ještě to dokonce tvrdil pár měsíců zpátky v televizi Nova, v rozhovoru s Reyem Korantengem,

tvrdil premiér Fiala, že nebudete zvyšovat daně, přitom pár měsíců potom jste je zvýšili úplně všem a úplně plošně. To znamená, ten, kdo tady šíří dezinformace, lži, podvádí lidi, je právě Fialova vládní pětikoalice. A já už jsem se ptal opakovaně, naši voliči se ptají: Kdy tedy budete šetření vy proti šíření dezinformací? Vždyť vás by měli prošetřit, ten váš úřad! Ale samozřejmě vy sami sebe šetřit nebudete, takže je to celé blamáž a je to úplně komické, stejně tak jako lhal ministr vnitra Vít Rakušan, lže lidem i na té besedě. Lidé se ho ptali, proč neodsoudili nacismus, a Vít Rakušan zalhal v přímém přenosu na besedě v Sokolově, kdy řekl, že vůbec neví, že by se tady o něčem takovém hlasovalo. Tak teď koluje to video, už má statisíce přehrání, kdy náš poslanec Jaroslav Foldyna navrhl odsouzení nacistů, a Fialova vláda to odmítla podpořit. Hlasovali jste proti, tady premiér Fiala seděl a ještě zdvihal ruku, že je proti. To znamená, vy tam ještě obelháváte lidi, podporujete nacismus a prostě to je opravdu, už je to opravdu velké zlo a je to problém.

Takže zpátky k tomu tématu... Můžou tady přestat zoufale vykřikovat vládní poslanci a vyřvávat? Já vím, že jste zoufalí a že jste na nervy, ale to víte – vykřikoval tady pan Benešík z KDU-ČSL – no, já vím, že ta vaše 2 % jsou opravdu na nervy z vašeho pohledu, ale mohli byste se začít ovládat a přestat tady rušit práci, jo? Takže já vím, že tady vykřikujete, že jo, ale to je váš vnitrostranický problém, vaše problémy.

To znamená, já chci jenom říct, že tady navrhuji bod: Fialova vláda chce přijmout euro v ČR, protože je to potřeba vyjasnit, aby občané měli tuto informaci.

Bod číslo 2, který chci navrhnout, a to z toho důvodu – je to bod s názvem Podezřelé finance premiéra Fialy – ano, chci to tady navrhnout z toho důvodu, jelikož vím, že je to tématem opoziční mimořádné schůze ve čtvrtek, ale taky vím, že vy zamítnete schválení programu té schůze, aby premiér Fiala nemusel odpovídat a nemusel vysvětlovat. Proto je potřeba tady toto téma zvednout už dnes, v úterý, abyste dostali další prostor se k tomu vyjádřit, protože premiér Fiala by podle mého názoru měl vysvětlit svou roli v Podnikatelské družstevní záložně, která je podezřelá z nelegálního financování politických stran, například ODS, a praní špinavých peněz. Tato kauza dostala už přezdívku, občané tomu říkají Fialova pračka. Takže já chci mluvit o téhle Fialově pračce. Problémem je to, že premiér Petr Fiala, jak víme, opakovaně neuvedl do svého majetkového přiznání podíl ve výši 950 000 korun v Podnikatelské družstevní záložně a tuto finanční transakci tajil před občany devět let. Devět let ji tajil před občany! Premiér tuto svou chybu, která je zároveň porušením zákona, dosud nedůvěryhodně zdůvodňoval tím, že měl v této záložně běžný účet a neuvědomil si, že to současně znamená i podíl. Prý si to neuvědomil! S Podnikatelskou družstevní záložnou jsou spojená podezření ohledně nelegálního financování politických stran, například ODS, a praní špinavých peněz.

Tato finanční instituce byla problematická i z hlediska kontrolních orgánů státu, takže premiér Fiala měl veškeré informace, protože Finanční analytický úřad tuto Podnikatelskou družstevní záložnu, v roce 2021 jí udělil pokutu za nedostatečné naplňování povinnosti podle zákona proti legalizaci zločineckých zisků a Česká národní banka jí v roce 2002 udělila pokutu za neexistenci vnitřního kontrolního systému.

Hnutí SPD požaduje, aby premiér Petr Fiala občanům vysvětlil, jak se tato záležitost odehrála, a zároveň, a to je důležité, aby zveřejnil veškerá svá daňová přiznání a soupis majetku před vstupem do politiky a nyní, protože potom se samozřejmě může veřejnost dopočítat, zdali tam ten milion korun nějak nehapruje, protože kdyby haproval, tak to znamená, že to mohly být peníze třeba z úplatku. Pokud to premiér Fiala neudělá, stává se tím nedůvěryhodným a měl by podle našeho názoru podat demisi. Takže já bych chtěl dnes jako bod číslo 2 navrhnout bod s názvem Podezřelé finance premiéra Fialy, protože vzhledem k tomu, k závažnosti situace, a dalším a dalším informacím, které vyplouvají na povrch, tak nejenom, že nelze čekat do čtvrtka, ale navíc, jak jsem říkal, ve čtvrtek vy jako vždycky zamáznete, zamítnete tuto opoziční schůzi mimořádnou, takže je potřeba to téma zdvihát už dnes, aby samozřejmě nám to tady premiér Fiala vysvětlil.

Jako téma 3 bych chtěl navrhnout téma s názvem Výstavba nových jaderných bloků v Dukovanech a v Temelíně. Za hnutí SPD chci říci, že plně podporujeme co nejrychlejší zahájení výstavby nových jaderných bloků v Dukovanech i v Temelíně, protože kvůli Evropské unii budeme mít nedostatek energie. A o co tady jde? Vláda minulý týden oznámila, že vyzve dva účastníky tendru na stavbu pátého jaderného bloku v elektrárně Dukovany, francouzskou společnost EDF a jihokorejskou společnost KHNP, aby podali závazné nabídky na výstavbu celkem až čtyř jaderných bloků – dva v Dukovanech a dva v Temelíně. Nabídky mají být předloženy do 15. dubna a smlouva s vítězem tendru by měla být podepsána do konce letošního roku. A tady jde o to, že v tuto chvíli, co máme informace, cena v případě výstavby až čtyř jaderných bloků se odhaduje na astronomické 2 biliony korun a samozřejmě je to záležitost na desítky let dopředu, takže my považujeme za velice důležité, aby ještě před konečným rozhodnutím byly o průběhu výběrového řízení a zvažovaných variantách informovány i obě parlamentní opoziční strany, protože tato zakázka překračuje horizont několika volebních období a protože samozřejmě vládě Petra Fialy, upřímně řečeno, nelze věřit vůbec v ničem, protože lžou, jako když tisknou, obelhali občany, pořád se hádají mezi sebou, premiér Fiala nic neřídí. Takže my bychom rádi tyto informace měli také v zastoupení našich voličů, protože bůhví, co tam zase všechno vládní koalice zpacká nebo co tam bude za různé nesrovnalosti, protože je to blamáž na blamáž zatím všechno. A vzhledem k tomu, že volby budou už příští rok, si myslím, že je důležité – stejně jako mimochodem hnutí ANO v minulém volebním období svolávalo na tato témata schůzky i za přítomnosti opozice, sám jsem na těch schůzkách byl, a to považuji za férové, že hnutí ANO svolalo skutečně tyto schůzky ohledně tohoto tendru. Byly to interní schůzky, kde bylo jasně zdůrazněno, že se nemají vynášet informace. My jsme to dodržovali, někteří představitelé současné vládní pětikoalice nikoliv, jak si vzpomínáme. Někteří utíkali hned na tiskovou konferenci a už to tam všechny různé informace sdělovali, což samozřejmě to jméno znám, toho člověka, co to dělal a pak z toho byly problémy. Ale je tady i dnes, že ano, mezi námi v Poslanecké sněmovně, dokonce na jednom z nejvyšších postů tady... Ale jenom chci říci, že je to opravdu velký tendr, tendr, který do budoucna ovlivňuje životy nás všech, 10 milionů lidí, co žijeme v České republice, takže my bychom rádi toto téma tady otevřeli, abychom dostali podrobnější informaci, ale samo řešení může být i to, že se svolá schůzka, na které budou i opoziční strany o průběhu informovány.

Jinak samozřejmě hnutí SPD dlouhodobě plně podporuje co nejrychlejší zahájení výstavby nových jaderných bloků v Dukovanech i v Temelíně. Jedná se z našeho pohledu o klíčovou strategickou záležitost z hlediska budoucí energetické soběstačnosti a energetické bezpečnosti České republiky v rámci celkového energetického mixu. Potřeba urychleného rozšíření kapacity našich vlastních jaderných elektráren je vyvolána zejména nesmyslnou a nebezpečnou klimatickou a energetickou politikou EU, která nás skrze spekulativní systém předražených emisních povolenek nutí zavírat naše spolehlivé a funkční uhelné elektrárny, které dosud pokrývají zhruba 40 % spotřeby elektřiny v naší zemi. Apelujeme na vládu, aby v tomto tendru postupovala rychle (S důrazem.), transparentně a v souladu s právním řádem tak, aby vysoutěžená cena byla co nejnižší, aby do výstavby byly v maximální míře zapojeny české firmy a aby nám nehrozilo riziko mezinárodních soudů a arbitrází ze strany neúspěšného účastníka tendru, firmy Westinghouse, a zároveň aby byl dodržen závazný termín dokončení zakázky.

Takže to jsou všechno důvody, proč si myslíme, že je důležité, aby ještě před konečným rozhodnutím byly o průběhu výběrových řízení a zvažovaných variantách informovány i parlamentní opoziční strany, protože tato zakázka překračuje, jak už jsem uvedl, horizont několika volebních období. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji. Nyní tedy je přihlášen pan předseda Radim Fiala se svými návrhy ke změně pořadu schůze, následuje pan předseda Babiš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. My využíváme tady toho návrhu mimořádných bodů a využíváme toho hlavně kvůli tomu, abychom informovali Sněmovnu, kolegy, ale i veřejnost o tom, co nám píší občané, čeho se lidé obávají a čemu podle nich by se tato Poslanecká sněmovna měla v co nejbližší době věnovat, aby se nestaly další škody, abychom se prostě vyrovnali s těmi problémy, které česká společnost má.

Já tady mám, paní předsedkyně, první bod a ten se jmenuje, ten bych chtěl: Česká ekonomika v roce 2023 klesla a jako jediná se v Evropě nedostala na předcovidovou úroveň. To znamená, bodu se snažit vyvolat váš zájem v bodu, který se věnuje České republice, její ekonomice a tomu, že je nutné v ekonomice něco dělat. Česká ekonomika podle údajů Českého statistického úřadu za loňský rok poklesla o 0,4 %. Příčinou tohoto stavu je zejména realizace hlavního projektu Evropské unie, který se jmenuje Green Deal, a sankce proti dovozu levnějších energetických surovin. Pojďme si ale něco říct o Green Dealu.

Já se bohužel ještě dnes setkávám s lidmi, kterým když řeknete Green Deal, tak oni říkají: To je něco pěkného, to je něco pěkného pro životní prostředí, protože je to Zelená dohoda, to přece nemůže být nic špatného – zelené stromy, zelená tráva, kytičky a další věci. Green Deal je ta největší – teď mě napadlo vulgární slovo a to samozřejmě nepoužiju – ale Green Deal je ta největší katastrofa, která střední Evropu mohla postihnout. Green Deal znamená, že se zavírají elektrárny, hlavně v západní Evropě, v Německu, že to chtějí i po nás. Green Deal znamená, že se zvyšují ceny energií obecně v Evropě, protože je úplně jedno, jestli je to energie nebo brambory – když je něčeho málo, stoupá jeho cena, a tady stoupá cena energií. Green Deal znamená, že budeme platit emisní povolenky, to znamená, ty participují na ceně energií minimálně v 50 %. Kupují si je seniorské fondy někde ve Spojených státech amerických, kde oni z toho bohatnou a stal se z toho cenný papír (Důrazně.), ale my to tady platíme, ve střední Evropě. Je to nesmysl. Green Deal znamená zelená ideologie, která bude stát stovky miliard korun, stovky, možná biliony korun v celé Evropě – a nemá to žádný výsledek. Nemá to žádný výsledek! To znamená, chtěl bych, aby si lidé uvědomili, co je ideologie Evropské unie, zelená ideologie zeleno-rudých sociálních inženýrů, zeleno-rudých ideologů, kteří sedí v Evropské komisi. Jsou to pokusy, které my tady budeme platit a které k ničemu nepovedou.

Ale vraťme se k ekonomice. Výsledkem toho, že platíme tuto ideologii zelenou, že ji zavádíme do praxe, jejím výsledkem je dlouhotrvající vysoká inflace podpořená ještě navíc chybnou hospodářskou politikou tady vlády, která sedí za mnou, a v jejímž důsledku se občanům znehodnocují úspory, klesají jejich příjmy a jsou tak nuceni výrazně omezovat svoji spotřebu. Enormní dopad na špatné hospodářské výsledky mají i dlouhodobě vysoké ceny energií, proti kterým Fialova vláda nijak nebojuje, nechá to na společném energetickém trhu, společném energetickém trhu, o kterém řekl Evropský soud ve své judikatuře, že neexistuje, že spojený evropský trh s energiemi neexistuje. Řekl to Evropský dvůr, ale my na to spoléháme a vyrábíme energii velmi levně, prodáváme ji na takzvanou lipskou burzu a pak si ji velmi drazě, za pěti- až osminásobek ceny, kupujeme zpátky. Máme nejdražší energii v Evropě, jednu z nejdražších energií v Evropě, ale vyrábíme ji nejlevněji. Proto se naše země ani v roce 2023 jako jediná v Evropě nedokázala ekonomicky vrátit na úroveň roku 2019, to znamená, na úroveň roku před covidovou pandemií.

Negativní roli v české ekonomice sehraje i takzvaný vládní konsolidační balíček. Proč? Protože je opět primárně založen na růstu daní, což podvazuje výdaje domácností na spotřebu. Jinými slovy, od ledna letošního roku budeme za všechno platit víc, protože budou vyšší daně, a bude nám v peněženkách zůstatvat méně peněz. To znamená, že to podpoří inflaci, jsou to proinflační tlaky, zvyšování daní, a my budeme mít méně peněz, o to budeme více šetřit a o to si budeme moct méně dovolit.

Neschopná vláda ekonomicky škodí naší zemi a ničí životní úroveň jejích občanů, bohužel nejvíc důchodců, kteří mnohdy už nemají možnost chodit do práce, někde si

přivydělat a podobně, je to nejohroženější skupina obyvatel v České republice. A tuto vládu je třeba co nejdříve nahradit kompetentní vládou, která promyšlenými opatřeními opět nastartuje růst ekonomického výkonu, reálných příjmů a důchodů slušných a pracujících občanů a vytvoří prostředí umožňující prosperitu českých živnostníků a firem. Hnutí SPD je odhodláno a připraveno se na této vládě přímo podílet. Tak to byl bod číslo 1, paní předsedající.

A teď tady mám bod číslo 2, který se právě také vzdáleně týká cen energií, ale je to něco, co jsme měli řešit už před deseti lety. Deset let jsme tady spali, deset let jsme nic nedělali. Když jsme věci, které se týkají energií – a budoucnosti České republiky – konzultovali s lidmi, jako je Jaroslav Míl, bývalý zmocněnec pro jadernou energetiku nebo bývalý generální ředitel jaderné elektrárny v Temelíně, tak ten řekl: Žádná pěkná budoucnost neexistuje, protože nás čeká jenom špatná cesta, anebo ještě ta horší – ale to koneckonců uvidíme za chvíli.

Takže ten bod číslo 2 se jmenuje: SPD podporuje co nejrychlejší zahájení výstavby nových jaderných bloků v Dukovanech i v Temelíně.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Můžu ještě jednou poprosit o ten název celý?

Poslanec Radim Fiala: SPD plně podporuje co nejrychlejší zahájení výstavby nových jaderných bloků v Dukovanech i v Temelíně. A chtěli bychom vyvolat diskusi na toto téma, protože koneckonců ministr Stanjura tady teď s něčím přišel, řekl, že to nebudou Dukovany – čtyři bloky, že to budou Dukovany a Temelín, a já si myslím, že je to správně. Ale co se mi na té věci nelíbí, je to, že minulý týden to byly Dukovany, teď to jsou dva bloky Dukovany a dva bloky Temelín, a co to bude příští týden? Tak já se ptám, jestli tady neexistuje nějaká koncepce jaderné energetiky, podle které budeme do budoucna postupovat. Každý týden je to jinak, každý pes jiná ves, tak to přece jako nemůžeme dělat.

Já bych se chtěl zeptat této vlády, jestli existuje nějaká koncepce jaderné energetiky v naší zemi, anebo to prostě budeme měnit podle toho, jak nás napadne. A druhá věc, kterou se chci této vládě zeptat: když jsme mluvili o blocích v Dukovanech, o dvou blocích, tak to mělo stát 150, maximálně 200 miliard. Teď mluvíme o čtyřech blocích. Tak kolik byste řekli? No je to přece jednoduché. Když 150 až 200 miliard, řekněme, že 200 miliard, vynásobíme dvěma, tak průměrný člověk zjistí, že je to 400 miliard, který umí násobit dvěma. Ale tato vláda přišla s tím, že je to 2 biliony, 2 biliony budou stát čtyři bloky. Tak já se ptám, jakou to máte násobilku, vládo? Jakou to máte násobilku, jak to počítáte? Jak jste na to přišli? Víte jak? No je to jednoduché. Protože tady byli do tendru pozváni tři účastníci – americký Westinghouse z toho vycouval a Jihokorejci s Francouzi se domluvili. To znamená, že ti dva se domluvili a určují cenu, za kterou vám to, milá Česká republiko, budeme ochotni udělat, ty dva bloky anebo čtyři bloky. Já si myslím, že přece tak nemůžeme vyhazovat ty peníze, to jsou prachy daňových poplatníků, že to musíme nějakým způsobem kontrolovat. Prostě něco je špatně, něco je shnilého v tom státě českém.

Vláda minulý týden oznámila, že vyzve dva účastníky tendru na stavbu pátého jaderného bloku v elektrárně Dukovany – francouzskou společnost EDF a jihokorejskou společnost KHNP – aby podaly závazné nabídky na výstavbu celkem až čtyř jaderných bloků, dva v Dukovanech a dva v Temelíně. Nabídky mají být předloženy do 15. dubna. Smlouva s vítězem tendru by měla být podepsána do konce letošního roku. Hnutí SPD dlouhodobě plně podporuje co nejrychlejší zahájení výstavby nových jaderných bloků v Dukovanech nebo i v Temelíně. Je to jasné, protože my prostě geograficky nemůžeme naplnit naši kapacitu obnovitelnými zdroji, to prostě není možné. Nemáme moře, nemůžeme udělat mořské větrné parky, jak to mají jinde, například v Německu nebo Polsku, a máme skoro 50 %, já nevím,

kolik je to přesně, pane ministře Síkelo, tak 44 % energetického mixu máme z uhlí, a to chceme v budoucnu nahradit, a to obnovitelnými zdroji v České republice prostě, i kdybychom se počtverečkovali, to prostě nepůjde, takže jediná naše šance jsou nové jaderné zdroje. Je potřeba je udělat rychle, proto říkám, že jsme od roku 2012 spali jako Česká republika, všechny ty vlády, nic jsme pro to neudělali, až poslední Babišova vláda ty věci začala připravovat a začala na ně tlačit, což si myslím, že je v pořádku, ale měly to už dělat vlády daleko před nimi, od roku 2012, a potom bychom dnes už byli někde jinde.

Takže podporujeme nové jaderné zdroje a je potřeba s tím něco dělat, ale zůstávají tady nezodpovězené otázky, o kterých jsem tady mluvil, to znamená, jaké 2 biliony, za co. Kdo určuje cenu v těch tendrech, za prvé, a za druhé, jestli existuje nějaká jaderná koncepce nebo koncepce jaderné energetiky, která by řekla, co se bude stavět a kdy v České republice. Evidentně ne, protože nám to říká pan ministr Stanjura a každý týden říká něco jiného.

Potřeba urychleného rozšíření kapacity našich vlastních jaderných elektráren je vyvolána zejména nesmyslnou a nebezpečnou klimatickou a energetickou politikou Evropské unie, která nás skrze spekulativní systém předražených emisních povolenek nutí zavírat naše spolehlivé a funkční uhelné elektrárny, které dosud pokrývají zhruba 40 % spotřeby elektřiny v naší zemi. Aby bylo jasno, to už nejsou vůbec ty uhelné elektrárny, které tady kouřily a smrděly v sedmdesátých letech minulého století, kdy Ostrava nebyla vidět. Jsou to elektrárny uhelné, do kterých se investovaly miliardy korun na odsíření, uhlíkové filtry. Dnes už z těch elektráren vychází úplně něco jiného, ale i když budou platit emisní povolenky, nebudou ty elektrárny ekonomicky schopny přežít – prostě cena emisních povolenek bude vyšší než cena, kterou vydělají za utrženou elektrickou energii, takže to bude znamenat během dvou až tří let jejich konec. A pak máme dvě možnosti, vážení kolegové a kolegyně. Jedna možnost je, kterou s oblibou říkám i v televizích, že budeme v Brně svítit v pondělí a v Praze ve středu, protože nebude prostě elektrická energie. A druhá možnost je, že to budeme dotovat ze státního rozpočtu. Tak si dokážete představit, když už dneska máme deficity a schodky státního rozpočtu ve výši 300 miliard, tak budeme dotovat energii z uhlí, protože jinak bychom ji opravdu, tu energii, neměli. Takže obě dvě varianty podle mě jsou špatné a je potřeba s tím něco dělat.

A já apeluji tady na vládu Petra Fialy, aby v tom tendru postupovala rychle, transparentně a v souladu s právním řádem tak, aby vysoutěžená cena byla co nejnižší, aby do výstavby byly v maximální míře zapojeny české firmy a aby nám nehrozilo riziko mezinárodních soudů a arbitráží ze strany neúspěšného účastníka tendru firmy Westinghouse a zároveň aby byl dodržen závazný termín dokončení zakázky. A já prostě vím, že se to nestane. Já prostě vím, že se to nestane, že ty elektrárny ani v tom roce 2035, ty nové bloky, nebudou stát, protože oni nám určují cenu, oni se s námi budou soudit, budou chtít další vícenáklady, vícepráce, a bude to velký problém pro Českou republiku, protože nebude nic a nikdo, kdo by jim tady v tom konkurenčním body a v tom, aby se napakovali – a já se nebojím to slovo říct – prostě nebude nikdo, kdo by jim v tom byl schopen zabránit. A myslím si, že proto je důležité, aby ještě před konečným rozhodnutím byly o průběhu výběrového zřízení a zvažovaných variantách informovány i parlamentní opoziční strany, protože tato zakázka překračuje horizont několika volebních období. Tak to bylo k ekonomice – energetice.

A já bych se ještě rád vrátil k mimořádné schůzi, kde jste, vážení koaliční poslanci, neumožnili schválit program a která se týkala zdravotně postižených spoluobčanů, které jste tím hodili přes palubu, protože oni nám píší po té schůzi – oni čekali, že se jich vládnoucí pětikoalice zastane, že se něco změní, že schválíte program a že budou mít důstojné příjmy, které bohužel pramení z jejich postižení. Poslanci stran vládní koalice minulý pátek – nebo to bylo dřív – odmítli schválit program mimořádné opoziční schůze Sněmovny svolané k neudržitelné situaci zdravotně postižených občanů závislých na péči jiných osob. Bylo to koncem ledna, v pátek 23. ledna. Přitom těmto zdravotně postiženým občanům v I. a II. stupni

závislostí již téměř devět let nebyly zvýšeny příspěvky na péči, přestože průměrná kumulovaná inflace překročila hranici 40 % a zdražení základních životních potřeb, zejména potravin, energií a dalších nákladů na bydlení, je ještě mnohem vyšší.

Hnutí SPD předložilo návrh na zvýšení těchto příspěvků, a to poprvé již v minulém volebním období v roce 2020. Podruhé jsme tento návrh předložili hned po minulých volbách do Sněmovny, v říjnu roku 2021. Ovšem vládní poslanci jeho projednání od té doby blokuji, přestože naše poslankyně Lucie Šafránková navrhuje jeho předřazení na každé schůzi Sněmovny. Vláda Petra Fialy tedy očividně hodila naše zdravotně postižené spoluobčany přes palubu, protože vlastní návrh na zvýšení příspěvku na péči předložit neumí anebo nechce, spíš nechce, a návrh hnutí SPD blokuje. Jednoznačně tak prokazuje, že ji naši handicapovaní občané a jejich těžké osudy absolutně nezajímají. V minulém roce jim navíc vláda Petra Fialy zdražila vyhláškou všechny terénní asistentské a pečovatelské služby, které jsou tak pro zdravotně postižené občany mnohdy již fakticky nedostupné, což vede samozřejmě i ke zhoršování jejich zdravotního stavu.

Hnutí SPD naopak bojuje a bude nadále bojovat se zájmy zdravotně postižených osob i nadále s vysokou intenzitou, což prokazujeme v naší každodenní politické a legislativní práci. Řekl jsem vám, paní předsedkyně, jak se bude jmenovat ten bod?

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ještě ne, tak vás poprosím.

Poslanec Radim Fiala: Tak je to bod číslo 3 a bude to Vláda Petra Fialy hodila zdravotně postižené spoluobčany přes palubu. (Předsedající: Děkuji.)

To jsou všechny tři body, které jsem měl dneska nachystané. Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Než dám slovo dalšímu vystupujícímu, přečtu ještě několik omluv, které mezitím dorazily. Farhan Kamal se omlouvá z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Kolář Ondřej od 18 hodin z pracovních důvodů, Skopeček Jan od 14 do 17 hodin z pracovních důvodů. Z ministrů se ještě omlouvá Lipavský Jan od 14.45 z pracovních důvodů.

Nyní poprosím tedy o vystoupení pana předsedu Babiše, který je přihlášen jako další v pořadí. Následuje paní předsedkyně Schillerová a pan místopředseda Havlíček následuje po ní. Prosím, máte slovo.

Poslanec Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení spoluobčané, dobrý den. Mám de facto jenom dva body.

Jako první bod našeho jednání si dovoluji navrhnout zavedení nového přirovnání do běžného slovníku našich spoluobčanů a nás všech. Místo tradičního přísloví „lže, jako když tiskne“ bychom mohli začít používat modernější a výstižnější variantu, „lže jako premiér Fiala“. Já už jsem na to pořádal soutěž. Byla úspěšná, rozdávali jsme ty Mimoně. A proč o tom mluvím? No tak, pan premiér – protože já jsem poskytl rozhovor Právu a Novinkám, které tam daly nepravdivý titulek. Myslím, že se to stává často i kolegům, že text – já se k tomu dostanu a budu mluvit dlouho dneska o armádě – není pravdivý, ale pan premiér to využil k tomu, aby za prvé tweetoval: „Andrej Babiš nehájí zájmy České republiky a nehájí je dlouhodobě. To jsme mohli vidět, když jezdil jako premiér na Evropskou radu, kde nedokázal absolutně nic vyjednat.“ To je normálně skandální lež, a víte proč? Protože pan premiér Fiala měl hrůzu z toho, že tam bude jezdit, na ty rady. Já jsem na té Radě ještě byl 16. prosince 2021 a nová vláda nastoupila 17. 12. 2021. Poprvé pan premiér nespěchal, šel na tu Radu až v únoru 2022. Nevím, kdo mu to píše. Jestli mu to píše Miloš Růžička, který ho dovedl do té kampeličky – ale o kampeličce nebudu dneska mluvit, to máme ve čtvrtek – nebo kdo mu to

píše? Vždyť to všechno se dá dohledat. Teď byla Evropská rada a tam jste viděli, jak funguje Evropská unie. Díkybohu za to, že je to veto. Když ten člověk, premiér nebo prezident, má odvahu a používá to veto, jako jsem to dělal já – veto můžete použít za ten večer nebo noc i desetkrát – a navrhne ten text, tak závěry z Evropské rady se mění. Takže to, co píší ti různí pisálkové, kteří tam nikdy neseděli, ani tam nebudou nikdy sedět, tak to je. Je to nejdůležitější pozice svrchovaného Česka, České republiky, ale to by tam musela mít Česká republika svrchovaného premiéra. Tak myslím, že se to dá dohledat, že jsme zavetovali kvóty migrantům, že jsme prosadili taxonomii, že jsme prosadili jádro, že jsme prosadili vůbec slovo jádro, když Rakousko bylo proti, a hlavně že jsme přinesli 42 miliard korun navíc, protože jsme blokovali – já jsem to blokoval – čtyři noci a pět dní. Pan premiér, který tam nikdy nic neblokoval a nikde se ani nedostal, má tu drzost takhle vlastně lhát.

Pokud někdo nedokázal nic vyjednat, tak je to pan premiér, který nepřinesl ani euro pro ukrajinské uprchlíky, kteří nás stáli údajně už 45 miliard. A co emisní povolenky a směrnice MiFID? Teď na Radě jste viděli, jak to funguje. Já vám řeknu, jak to funguje. Pokud bojujete za české zájmy, tak vám potom přijde esemeska. Mně přišla esemeska od Angely a najdete se v takové společnosti, jako jste viděli na té fotce. Tam byl Orbán, předsedkyně Evropské komise, předseda Evropské rady, byla tam italská premiérka, která má dobrý vliv na Orbána, protože Orbán chce jít do frakce ECR, Emmanuel Macron tam byl. Tam může někdo říkat, že je to vydírání – ne, to je boj za zájmy. Co ten Orbán tam vyjednal, když mu zadrželi peníze, to se jednou dozvíme.

Ale považuji absolutně za skandální a za drzost, že pan premiér si toto dovolí říct, když on tam sám nic nevyjednal a v rámci předsednictví byl jenom do počtu – 2,4 miliardy to stálo. Ano, nerozkradli ProMoPro jako kdysi, stovky milionů, ani nepadla vláda, ale nevyjednal vůbec nic. Tak nechápu, proč tohle dělá, když je to nepravda. Dá se to všechno dohledat.

Pan premiér říká, že veřejně prohlašuji, že bych odstoupil od smlouvy na letouny F-35, což by přímo ohrozilo bezpečnost naší země podle pana premiéra. Prosím vás, je potřeba si přečíst ten text. Ten titulěk není pravdivý. Od F-35 ustoupíme, pokud nebudou včas. Co říkám v tom rozhovoru? Nevím, jestli můžeme od dohody odstoupit, když se nebude plnit. Ne, ten titulěk měl být, že my ta letadla nepotřebujeme, protože my fakt nepotřebujeme mít tady tahle letadla za jedenáct let, když to vypadá, že nemáme peníze na důležitější investice pro naši armádu. A v podstatě tady stále běží ta průpovídka dokola: ohrožujeme bezpečnost.

Dneska byl – a nechci tady navrhnout bod, kdo jsou poradci pana premiéra – dneska tam byl nějaký v Rozstřelu a mluvil o tom, že jsou dezinformátoři v SPD i v ANO, říkal. Shodou okolností ten člověk pochází ze stejné struktury jako ten prolhaný ukrajinský web, který mě, a myslím, že i paní Schillerovou, označil za... že jsme proruští. Tak si to můžeme znovu zopakovat, jak to je s tím Ruskem. Kdo se setkal s Putinem? Kdo říkal, že je náš skvělý partner? Nečas v roce 2013, kdy pan Fiala seděl ve vládě jako ministr školství, pro které neudělal vůbec nic. Kdo jednal s Putinem? Já jsem v životě nejednal s Putinem. A to se stále snaží vybraní tady komentátoři a novináři vsugerovat lidem, že my jsme proruští. Nejsme! Je to sprostá lež. My jsme byli vláda, která vyhostila, nevím už, kolik jich bylo, těch diplomatů. My jsme vyhostili ruského hackera do Spojených států, i když lobbovali, abychom to nedělali. Já jsem byl jako ministr financí v Pentagonu 2015 a 2019 jsem byl ve Spojených státech a jednal jsem se všemi. Nikdy jsem nejednal s Ruskem. Ale stále tady někdo, protože samozřejmě všichni vidí, jak ta vláda je zoufalá a nedělá pro lidi vůbec nic, tak stále tady má někdo potřebu, že my údajně ohrožujeme bezpečnost.

Ano, tady pan premiér říká, že NATO je obranný pakt. Já vám dneska přečtu text zakládací listiny NATO. Jenom na první straně slovo mír je asi devětkrát, budete překvapeni. Ano, NATO je obranný pakt. K tomu se ještě dostanu.

A potom tady lze samozřejmě tu sprostárnu, co mi udělal ten aktivistický redaktor z České televize, že bychom nepomohli spojencům. Sprostá lež! Že jsme snížili armádě

rozpočet o 10 miliard, abychom vyhověli komunistům. Další lež! Lže jako Fiala. Lidi, naučte se to: „lže jako premiér Fiala“, protože Fialů je tady víc, jeden Fiala už odešel, co tu mluvil, takže premiér Fiala musí být tam napsáno, „lže jako premiér Fiala“. Jedna lež za druhou. Jedna lež za druhou! Protože my jsme nakonec ten rozpočet samozřejmě prosadili pro naši armádu, ale to bude ten druhý bod. Kdy měla armáda rozpočet 56 miliard? V roce 2009. A jak nám předali rozpočet armády 2014? 42 miliard. Snížili, stávající vláda snížila, takže další lež! Ano? Že bychom nedali! „Neměl by zapadnout ani nedávný výrok Aleny Schillerové, která mluvila, že se nepotřebujeme připravovat na válku, ale chceme žít v míru.“ Ano, zase lež. Zase! Takže závěr – píše pan premiér – a toto je premiér, to je bývalý rektor – to je neuvěřitelné, co to je za člověka... A pokud vidíme to, co padá z té kampeličky, tak už pomalu se ani nedivíme. „Andrej Babiš a hnutí ANO si nebezpečně zahrávají s bezpečností a důvěryhodností České republiky.“ No tak, pane premiére, prosím vás, já nevím, jestli to vůbec čtete, ty twittery, to je neuvěřitelné.

To, že lžete o restartu – zase si vylepili nějaký tady billboard nebo plakát: sedm kroků pro restart Česka. Ale vždyť vy prodáváte naši práci! Pro dopravní infrastrukturu jste vy ani Kupka neudělali vůbec nic. Pro investice do zdravotnictví jste neudělali vy ani Válek vůbec nic. Naopak jste zničili reformu psychiatrické péče, zničili jste ty peníze – kde jsou? – za národní boj proti rakovině – těch 15 miliard – zničili jste projekt nejmodernější onkologické nemocnice v Praze a tak dál.

Takže pan premiér si zase tam napsal: energetická bezpečnost. Přestaňte už lhát o těch Dukovanech. Vždyť vy jste měli Rosatom ve finále v Temelíně. Proč to stále opakuje? Já to nechápu. A tak dále.

Takže proto tenhle bod, protože zkrátka je neuvěřitelné, jak jeden člověk – že jsou jasná fakta, že je to nepravda, dá se to dohledat, jsou na to články, my jsme to sepsali do knížek – stále může takhle lhát. Nechápu to, nerozumím tomu. Myslel jsem si, že pan premiér Fiala, za kterým jsem chodil já jako premiér a snažil jsem se o normální komunikaci, jak někdo může tohle říkat a myslí si, že když tedy tisíckrát opakuje ty nepravdy, že lidi mu budou věřit. Ale my samozřejmě, protože my stále...

Kdo je náš tady soupeř? Hlavní soupeř jsou vybraní komentátoři, kteří opakují tyhle, novináři, kteří opakují ty nepravdy. Však všichni dobře víme, jak někteří vybraní komentátoři, politologové fungují.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pane předsedo, můžu ještě poprosit jednou o zopakování toho názvu, ať jsem si jistá, že jej mám celý napsaný?

Poslanec Andrej Babiš: Je potřeba změnit tradiční přísloví „lže jako když tiskne“ na „lže jak premiér Fiala“.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Takže toto je název bodu.

Poslanec Andrej Babiš: To je název bodu. (Předsedající: Děkuji.) Lidi, doufám, že si všichni dali na lednici ten slogan – a my musíme udělat na to samolepky a magnety – všichni naši důchodci, že si dali na lednice, nebo sami od sebe někteří, že pětikoalice je okradla o 1 000 korun. Toto by mohl být takový druhý slogan, že „lže jak premiér Fiala“. Je to neuvěřitelné. Je to skandál. Mě to mrzí. Já to nechápu, ale je to tak.

A teď to bude dlouhé. Ten bod bych nazval Koncepce výstavby Armády České republiky. Vráťím se k tomu, co vlastně se tady stalo na základě toho nesmyslného titulku, jak se to všechno překroutilo a jak vlastně tady neprobíhá normální debata. Já jsem to panu premiérovi psal do tweetu jako reakci na tyhle věci. A co já samozřejmě vyčítám panu

premiérovi? No, pan premiér má samozřejmě svoji strategii. On jako premiér nic neřeší, on se neangažuje, jenom když už tedy lékaři hrozí stávkou, tak potom přijde a snaží se to zachránit. Ale on nemá žádné projekty, on nic neřídí. A je to velká škoda. Nechává to na ministrech – dobře, ale samozřejmě měl by za to nést odpovědnost.

Ty headlines, které já chci tady říct. Za situace, kdy tvrdí pětikoalice, že nemá peníze pro důchodce, rodiny s dětmi, investice a další věci, považují nákup 24 stíhaček F-35, které nás údajně mají vyjít v rámci celkové doby jejich fungování až na 400 miliard a přijdou údajně až v roce..., tedy za jedenáct let, absolutně za zbytečnou. Zbytečnou proto, že na základě dochází k tomu, že Česká republika neplní nebo odkládá plnění svého závazku. A jaký má Česká republika svůj závazek v rámci NATO? Jaký? Je to dobudování těžké mechanizované brigády, ano? Já jsem navštívil Přáslavice a tam stále mají ruské tanky a ruská bévépěčka. Když jsem to viděl, tak jsem řekl: to je vojenské historické muzeum tady. A je to tam stále. Takže tohle je náš závazek v rámci NATO, vybudování téhle brigády. Ten prapor se nazývá 72. mechanizovaný prapor generála Josefa Buršíka v Přáslavicích a to je náš závazek. Nemáme žádný závazek kupovat F-35. Ne, takový závazek nemáme. Nemáme, takže to je jedna věc.

Ted' slyšíme, když jsme se dostali konečně k té koncepci výstavby Armády České republiky – rok 2035, která se liší od koncepce 2030, že se plno věcí odsouvá. Ale s námi se o tom nikdo nebavil. Pan premiér tvrdí, že ohrožujeme bezpečnost. Čím ohrožujeme bezpečnost? Na co nám budou ta letadla? Víte, co my potřebujeme? My potřebujeme obranné systémy. My potřebujeme Patriot. Na Ukrajině je válka, Putin napadl Ukrajinu, Ukrajina se úspěšně brání a jsou tam dodávány nejmodernější systémy. My potřebujeme Patriot. My potřebujeme ochránit naše jaderné elektrárny, naše přehrady, naši kritickou infrastrukturu proti ruským raketám, i proti supersonické raketě Kinžal. Patriot je co? Taktický mobilní raketový systém protivzdušné obrany využívající střely dlouhého doletu typu země-vzduch, který umožňuje likvidovat nepřátelské taktické balistické rakety, střely s plochou dráhou letu. Nachází se ve výzbroji Spojených států a přibližně patnácti dalších zemí světa. Proč my si nekoupíme tyhle patrioty, které údajně se dají nakoupit rychle? Slyšel jsem, že Rakousko o to projevilo zájem. Tam není potřeba dlouho čekat. Systém Patriot vyvinula americká společnost Raytheon počátkem šedesátých let, byl ve výzbroji armády a byl použit ve válce v Zálivu, v Izraeli, v Saúdské Arábii, úspěšně proti iráckým raketám typu SCUD a variantě rakety Al-Hussein. Potom došlo k nějaké kritice, že to údajně nemělo – údajně – fungovat, tak to vedlo k vývoji nové varianty střely PAC-3 MSE. Byla nasazena během invaze Ruska na Ukrajinu a tahle raketa, protože to je raketa, kdyby nedejbože nás Rusko napadlo, tak ta ničí útočící střelu přímým zásahem díky vysoké manévrovatelnosti pomocí 180 malých raketových motorů na prstenci kolem těla. Systém Patriot má určitý dosah, ve kterém je schopen útočící střelu zneškodnit, což zároveň vymezuje plochu území, kterou je schopen bránit. Dosah je dán rychlostí střely Patriot a rychlostí útočící střely. Proti pomalejším létajícím strojům s nižší rychlostí, například drony HESA Šahíd-136, je dosah kolem 100 kilometrů, avšak proti nadzvukovým jen desítky kilometrů. Kdo využívá střely Patriot? Německo, Nizozemsko, Řecko, Izrael, Japonsko, Jižní Korea, Katar, Kuvajt, Rumunsko, Saúdská Arábie, Spojené arabské emiráty, Španělsko, Švédsko, Tchaj-wan. V Polsku je od dubna 2010 dočasně umístěna americká baterie Patriot, po ruském protestu přesunuta do větší vzdálenosti od hranic. Jižní Korea koupila rakety poté, co Severní Korea v rámci testů odpálila několik balistických střel. Ukrajina získala první systém Patriot v rámci zbrojní pomoci proti ruské invazi v dubnu 2023. V květnu a v červnu 2023 uvedla Ukrajina, že se jí podařilo pomocí systému Patriot sestřelit několik hypersonických ruských raket Kinžal. Úspěšnost střel Patriot byla ověřena během pokračování konfliktu, do konce roku 2023 bylo sestřeleno 25 střel Kinžal. Systém nebyl předtím v reálné bojové zátěži. Během invaze do Iráku bylo proti koalickým silám vypáleno 23 balistických raket, z nichž pouze 9 bylo vyhodnoceno jako cíle, proti kterým je nutné... Takže ano, tohle vidíme na Ukrajině.

Vždyť pan Řehka říká, že když nedejbože bude ta válka, bude to válka konvenční. Konvenční, takže já se ptám, jaká bezpečnost? O čem to mluví premiér, že těch 23 F-35, které přijdou v roce 2035 – nám co tedy? Nosiče jaderných zbraní? Ano, můžou, a ta naše mechanizovaná brigáda půjde na Moskvu, nebo co? My se máme přece bránit. Znovu opakuji, že my máme ochránit tady lidi, infrastrukturu, to my máme dělat. A proč to neděláme? Proč to nenakoupíme?

Ale těch systémů je víc. 4. ledna 2024 vyšel článek, iDNES: „V reakci na ruskou válku na Ukrajině země Severoatlantické aliance společně nakoupí v příštích letech až 1 000 raket pro protivzdušné systémy Patriot. Spojenci v NATO pořídí 1 000 raket Patriot kvůli ruským hrozbám ve vzduchu,“ se píše 4. ledna 2024. „Podle šéfa NATO Jense Stoltenberga ukazují ruské raketové a dronové útoky na ukrajinská města, jak důležitá je moderní protivzdušná obrana.“ Ano, to je důležité. I Iron Dome v Izraeli a další systémy jsou, v Afghánistánu a já se k tomu ještě dostanu. Tohle všechno je důležité, ochránit naši zemi. Takže: „Společný nákup pro Německo, Nizozemsko, Rumunsko a Španělsko zařídí specializovaná alianční agentura NSPA, NATO Support and Procurement Agency, která zajišťuje nákupy zbraňových systémů i logistické vybavení pro členské státy Aliance. Podle šéfa NATO Jense Stoltenberga pořízení až tisícovky raket protivzdušné obrany posílí bezpečnost všech spojenců. Tato investice ukazuje sílu transatlantické obranné spolupráce a závazek NATO zajistit bezpečnost obyvatel,“ tady píšou novináři a říká šéf NATO. „Rozšíření výroby munice je klíčové pro bezpečnost Ukrajiny i pro naši bezpečnost. Agentura přitom očekává, že by se k zakázce mohly připojit i další spojenecké země.“ A já se ptám, proč, pane premiére, jste se nepřipojil? Vy nečtete monitoring? Vás to nenapadlo? Co to je? Co to mluvíte o nějaké bezpečnosti? Za jedenáct let nějaké supermoderní letadlo? Ne, toto je bezpečnost! Ochrana našich lidí, ochrana naší země! Takže prosím vás, nejlepší by bylo, kdybyste do těch Spojených států zavolal, že ty F-35 už nechcete a chcete Patriots, ano, ty byste měl nakoupit. A neříkejte, že na to nemáte peníze, protože jsou F-35.

12. června 2023 komentář: „Druh protivzdušné obrany, který české armádě chybí.“ Tady je další, to bylo na IDETu. Jsou různé systémy, například takový systém C-RAM – Counter Rocket, Artillery and Mortar, systémy do obranných strategií, aby ochránili své vojenské základny, infrastrukturu, civilní oblasti a tak dále. A tenhle systém vy máte v plánu, pane premiére, akorát ten plán v naší strategii byl dodání 2028 a vy to teď měníte na 2035. Stojí to 10 miliard, takže vy – to je munice, to nejsou rakety, systém C-RAM, protivzdušná obrana, které je potřeba například sestřelovat ty drony – tak proč to přesouváte, proč to není priorita? A ten C-RAM, tam se nemůžete potom vymlouvat, že byste vybral jen jednoho, to vyrábějí Spojené státy americké, Izrael má jeden z nejpokročilejších protiraketových a protidělostřeleckých obranných systémů na světě, známých jako železná kopule Iron Dome, všichni chodí do Izraele, Lipavský, prezident tam byl, všichni jste tam byli, tak proč jste o tom nejednali? Ne? Proč to neděláte? Spojené království, Německo, Austrálie má, Turecko vyvíjí vlastní systémy, takže proto, a ten C-RAM je systém pro obranu proti raketám, dělostřelectvu a minometům se specifickým typem protivzdušné obrany navrženým k ochraně před nízko letícími pomalými a malými cíli, jako jsou rakety, dělostřelecké granáty a minomety. Tady to všechno je, můžu, mám tady obrázky, obrázek Patriotu, to se údajně vyrábí v Izraeli. Izrael vyrábí i systémy proti raketám s názvem Arrow 3. Proč o tom se nejedná? SkyRanger vyrábí Německo.

Takže my přece nechceme na někoho útočit, my se chceme bránit, ne? A proto bychom se podle mého názoru do té strategie, do té koncepce, o které jste se s námi vůbec nebavili, měli to znovu přehodnotit a podívat se na to, co je priorita. A říkat mně, že já ohrožuju něco, když říkám, ta F-35 je zbytečná, protože stojí strašně moc peněz a není to naše priorita – naše priorita jsou tyhle věci a ta mechanizovaná brigáda. Co ty tanky, ne? Ty tanky, nevím, ty leopardy údajně mají tam dorazit. Kdy to bude hotovo? Tam jsou další věci, které se posouvají, ne? Systém řízení palby, dělostřelectva a tak dále, lehké útočné vozidlo. Lehké útočné vozidlo zkrátka potřebují naši vojáci. Naše armáda, naše pozemkové síly, není jenom

letectvo, ano? Původně to bylo do roku 2024, je jich 159, a teď jste to dali do roku 2035. Soutěž zrušena. Ta nová koncepce tam schází, plno plánovaných důležitých nákupů. Takže podle mého názoru a našeho názoru má dojít k posílení protivzdušné obrany, balistické rakety, my nemáme žádný prostředek, a to jsou ty systémy, o kterých jsem mluvil. A potom samozřejmě ty lehká útočná vozidla, vždyť nově a za velkých nákladů vznikl výsadkový pluk v Chrudimi a je na vozidlech Land Roveru, které má již dvacet let. Já jsem navštívil většinu těch posádek, i v Táboře jsem byl, kde měli ty UAZy, techničák tam byl 1. ledna 1980. My jsme je vyměnili, ano, my jsme vyměnili i ruské helikoptéry, ale k tomu se ještě dostanu. Takže i samohybný minomet je důležitý pro tu těžkou brigádu.

Ale já se vrátím k těm letadlům, kde vidím zásadní problém. Zásadní problém je v tom, že vy jste nejednali s dodavateli gripenů. 29. června 2022 tady je titulek: „Švédové nabídli gripeny zdarma. O ničem nevíme, reagovali Češi. Švédsko Česku nabídne bezplatný převod nyní používaných stíhacích letounů Gripen, řekl švédský velvyslanec Fredrik Jörgensen. Letouny by byly modernizovány. Podle diplomata jde o atraktivní ekonomickou nabídku. České Ministerstvo obrany reagovalo opatrně. O švédské nabídce nic neví. Letadla jsou momentálně pronajímána. My bychom je tím pádem považovali za splacená a mohli bychom je České republice přenechat zdarma. Jedná se o 14 strojů Gripen CD, které v současné době využívají vzdušné síly Armády České republiky a které by mohly projít významnou modernizací.“ A co se stalo? Nestalo se nic. Je neuvěřitelné, jak někteří provládni novináři polemizovali o tom, co jsem řekl. Já mám data, které jsou skutečná, ano? To znamená, my jsme měli nebo máme v pronájmu gripeny od roku 2005 do roku 2007 a bude nás to stát 43,6 miliardy korun. Je to podle mých podkladů včetně provozu a dalších služeb. Ale to zásadní nelogické rozhodnutí je o tom, že proč nikdo nepřišel za švédským velvyslancem a neřekl mu: My budeme nakupovat ta letadla nová, vy máte nějaká moderní letadla? Nebo bude jenom F-35?

Ten první nájem ještě za vlády Grosse byl 1,9 miliardy ročně. Stropnický v roce 2004 to prodlužoval, kleslo to logicky na 1,7 protože už byly opotřebované. Teď logicky, dokonce tady říkají, že to dají zadarmo, že by to šlo jenom na modernizaci, a lidi z Ministerstva obrany říkají: Ne, ne, to bude za 2,6 miliardy roční nájem. No logicky, jenom nájem, bez modernizací, jenom nájem. Tak já tomu nerozumím. Chápu, že stát neumí obchodovat, ale obchod je hra. To je hra, ne? Přijdu, dodavateli gripenů řeknu: Hele, budeme kupovat moderní letadla, budete mít něco? Pojdme si udělat ten nájem do roku 2035 a my vás vezmeme do soutěže. Vždyť nám pan Žáček tvrdil na semináři, že bude sedm nabídek, a nakonec se ukázalo, že to není pravda. Nebyla nabídka žádná ani na Mirage, ani na Rafale, ani na nic. Bylo rozhodnutí F-35. No, já chápu, že úředníci neumí obchodovat, ale obchod se dělá tak, že oslovím – ano, když už tedy chceme ty F-35, oslovím toho Gripenu a řeknu: Tak pojd', můžeš mi to prodloužit do roku 2035, a budeš mít nějaké letadlo? Hraju tu hru.

Tady mě nějací poučují, jak se dělá byznys. Já vím, jak se dělá byznys. Tady jsem měl Blesk a Mafru, tak jsem si to vyjednal, večer jsem si sednul a napsal jsem ten tweet: Zítra něco koupím. Teď bylo výročí. Obchod je hra. Vy neumíte obchodovat. Vy jste to totálně podělali, zkrátka. Vy jste měli hrát tu hru, ale já bych řekl: My zkrátka teď nepotřebujeme ty F-35, my potřebujeme tu brigádu, my potřebujeme ty Patrioty, ano? Tohle jste měli udělat.

A pokud hned samozřejmě novináři provládni hned říkají, že, tady je titulek – Novinky, to už jsou součástí Seznamu, tak hned daly: „Američané na dluh nedávají.“ No tak jste to neměli kupovat, když nedávají na dluh – a Švéd dá na dluh. Vždyť to je pronájem, vždyť to je financování. Tak jste to neměli koupit. Měli jste oslovit vícero těch dodavatelů. „Američané na dluh nedávají.“ A já jsem v tom rozhovoru samozřejmě neřekl, že to – co já říkám v tom rozhovoru? Já říkám za prvé, že je to zbytečné v situaci, když vláda říká, že nemá peníze, potřebujeme ochranu, nebudu se opakovat, nejednalo se, a potom říkám doslova, protože ten výrobce, Lockheed, neplní, to jsou taky titulky, dodávky, všechno je zpožděné – ano, paní ministryně argumentuje, že ty helikoptéry, které my jsme kupovali, jsou zpožděné, ano. Ano,

ale my jsme nahrazovali ruské helikoptéry, kterých jsme se potřebovali zbavit. To je úplně jiný příběh, i když to bylo G-to-G.

Tady není potřeba spěchat, vždyť to je do roku 2027 a 2029. Opce nebyla vyjednaná, ale dala se vyjednat. No, takže co já říkám: nevím, jestli můžeme od dohody odstoupit, když se nebude plnit. Ta letadla nepotřebujeme, nesoutěžila. A titulky je jaký? Že odstoupíme, pokud nebudou včas. Ne, já jsem se ptal, jestli můžeme odstoupit. Takže zase jenom – a z toho vzniklo: no, hrozné, ten Babiš, je to ohrožení. Ale je to úplně na hlavu a Američané nedávají na dluh. Tak když jste to chtěli, tak jste je měli donutit. A pokud by vám Švéd dal na dluh, tak jste měli prodloužit ty gripeny a ještě počkat. Argument, že F-35 mají nevím kdo všechno – tak Slováci mají F-16. (Ministryně Černochová mimo mikrofon z vládní lavice: Ale nemají gripeny.) Nemají gripeny, ale mají F-16 a nemají F-35 za jedenáct let a za tu cenu. Takže já se jen ptám, když tedy to Švédsko vám nabízelo ty gripeny zdarma dokonce... (Ministryně Černochová mimo mikrofon z vládní lavice: To není pravda.) Není to pravda. Tak dobře, já jen vím, že jsme mluvili se švédským velvyslancem a ten potvrdil, že zkrátka se nejednalo. Nejednalo se, je to maximálně netaktické a vy jste toho dodavatele naštváli. A co když on se naštvě a 2027 pošle ty gripeny na Ukrajinu? Co budeme tedy dělat? Slovenské letectvo – tady je titulky – už taky nemají pomalu letadla, ti nemají ani piloty, jak jsem četl teď, na ty F-šestnáctky. Takže já nevím, vy jste zkrátka podle našich informací naštváli toho dodavatele a je úplně nenormální, abych chtěl 2,6 miliardy, jak to řekla paní náměstkyně, za pronájem, když byl 1,7 a měli jít dolů, protože ta letadla jsou samozřejmě o to starší, a že se mají modernizovat. Ano, ale podstata je, že jste nejednali a teď jste v jejich rukách, ano? A ještě jste je naštváli, takže je velký předpoklad, že si vás vychutnají, a my to samozřejmě všichni zaplatíme. A je to špatně, je to špatně, protože zkrátka takhle se nevyjednávává.

Já vím, že stát není firma. Ale stát má přece vyjednávat s péčí řádného hospodáře a přece tam musí být nějaká klauzule. Já, paní ministryně – vy jste se vyjadřovala v České televizi, že – já jsem nečetl nikdy žádnou smlouvu, ani ty helikoptéry, co tam, já vím, že je to těžké vyjednávat, ale tady jste měli ten náboj, ty gripeny, a nebylo potřeba nikam spěchat, protože co bude v roce 2035 – nevím, kdo to ví. Vy stále mluvíte o tom, teď byla informace, že nevím tedy, kdo toto říkal, nějaký voják z Polska, že Rusko napadne Polsko do tří let, východ. NATO má tři roky na to, aby se připravilo na ruský útok, varuje Polsko. No, nevím, odkud to má ten pán, protože dneska, když si přečtete rozhovor Putina s Tuckerem Carlsonem, tak nevím, to nechci ani komentovat, takže když tedy stále říkáme, bude válka, bude válka, no tak asi to nejrychlejší je mít ty obranné systémy.

Mě samozřejmě nejvíc na tom irituje to, že vy stále dokola říkáte, že my jsme se nevěnovali armádě. Teď hned to bylo využito na základě toho vylhaného titulku a na základě těch vylhaných věcí. Prosím vás, já to nechápu, proč stále říkáte tyhle nepravdy. Já jsem navštívil tolik posádek, a já tady nebudu vám číst, kdo s tím rezortem co udělal. Ta knížka (Drží v ruce knížku), jak se jmenuje Miroslav Kalousek a dvacet let jeho úřednických politických her. Ne, to bychom tu byli do rána. Jak to bylo s padáky, modernizace tanku T-72. To je ten pán, který znovu založí stranu teď, akorát potřebuje najít toho maskota. Toto je to dědictví armády, to není vaše chyba. (Poslanec Babiš se obrací se smíchem do vládní lavice na ministryni Černochovou). Není. Ale my jsme vždy armádu podporovali. A to jsou čísla (Ukazuje graf.), znovu ukážu. Vy jste nám předali rozpočet, 2014 – 42 miliard. To je naše čára, o 100 % jsme to navýšili. (Poslanec Babiš se obrací na předsedající Kovářovou.)

Dobrý den, všechno nejlepší k narozeninám, když vás vidím. (Předsedající: Děkuji.)

My jsme to navýšili o 100 %. Vždyť jsem byl, všude jsme tam chodili. Takže my jsme podporovali naši armádu a naše armáda – kdyby nám armáda nepomohla s covidem, tak jsme byli vyřízení, bez Šnajdárka, bez generála Procházky bychom to nezvládli. Takže někdo, když říká o tom, že my, armáda – ne. Pro nás je armáda strašně důležitá. Ale v momentě, když vy říkáte: nemám peníze pro tu mechanizovanou brigádu, musím to odložit, a nepřemýšlíte

o tom, že máte mít obranné systémy, tak se nedivte, že zkrátka ta F-čtricetpětka je drahá a přijde pozdě. A to nám nepomůže, nedej bože, kdyby se něco stalo.

Jednoznačně platí, že jsme součástí NATO, a pokud někdo zase vykládá, že ta debata – už se k tomu ani nechci vracet, k té sprostěrně, co na mě v tehdy udělali – a nějaké ty řeči, že gripen je šrot a že můžeme a tak dále, to zkrátka je potřeba si to rozmyslet. A my tvrdíme – a vy jste se s námi nebavili o té koncepci, všechno se posouvá, a jak dlouho se to bude platit, ne, ty F-čtricetpětky? Vy máte v rozpočtu myslím 15 miliard, nebo to máte jenom do 2024, tak to je přece logické zdůvodnění, že když mám ta letadla, mám je do roku 2027, můžu je prodloužit do 2029, nechápu, proč se s nimi nejednalo, že legitimně říkáme, že se mělo jednat o jiných věcech, které jsou naším závazkem. Nevím, jestli je někde napsáno v rámci dohody s NATO, že máme mít tu brigádu do roku 2026, ale sám Řehka potvrdil na výboru, že kvůli penězům na F-čtricetpětky se to prodlužuje. On se doslova vyjádřil, to mi řekli kolegové: Dejte mi 3 % HDP a já si všechno koupím.

A já říkám: Nemáme kupovat F-čtricetpětky a máme koupit to, co je důležité. Ochrana občanů, pane premiére, ochrana. Ty Patriots máte koupit, Iron Dome, všechny ty systémy, kterou budou chránit armádu, lidi, firmy, jaderné elektrárny, všechno. To je priorita a to dá logiku. Já nejsem žádný expert na nic, jo, ale je to tak. A navíc samozřejmě ano, tady už signalizujete, že to možná bude ještě později, a zkrátka se mi to nelíbí a zkrátka mělo by to být úplně jinak. A já znovu opakuji, že my podporujeme naši armádu, ale mělo to být samozřejmě organizované jiným způsobem. Takže ta koncepce výstavby, jak jste ji předložili, ale naši to dostali až teď na posledním výboru. (Ministryně Černochová mimo mikrofon z vládní lavice: To není pravda, měli to před vládou.) Není to pravda, tak nevím. Údajně to vzniklo v listopadu a dostali to teď. Ne? Dobře. Tak já říkám, závazek NATO je modernizace pozemních sil. Já vím, že ti piloti budou nadšení, když dostanou F-čtricetpětku. No, ještě musíme je mít, protože vypadá to, že Slováci, teď jeden pilot jim vypadl, a vůbec, já nevím, proč tam nebyla koordinace mezi Slovenskem a Českou republikou, když tedy ty vzdálenosti – a mohla tam být nějaká synergie, když ti Slovinci koupili F-šestnáctky, taky to není F-čtricetpětka.

Takže náš hlavní úkol byla modernizace. Tak vy jste nakoupila BVP, to tedy je dobře, za nás to nedopadlo. Já jsem měl jiný názor na to, já jsem chtěl, aby se vyráběla u nás, aby nějaký dodavatel soutěžil o společnou firmu, aby náš průmysl měl z toho, ale dobře, tak je to na ÚOHSu, ano, a bůhví, jak to dopadne. Takže tankové vojsko, ano, to jsou ty leopardy, nevím, to má, slouží jenom na... Takže my jsme koupili děla, ty houfnice Caesar, to by mělo dojít v roce 2027. A nevím, proč odsouváte ta útočná vozidla, která tedy... pan Řehka se vyjádřil, že musí odsouvat ty věci, protože nejsou na to peníze. Takže to je podle mě priorita, a proto já tvrdím, že ty F-čtricetpětky nepotřebujeme, že je to strašně drahé a že zkrátka jsme to neměli dělat. A bohužel tedy ta válka na Ukrajině přece podle toho... armáda, když se tvrdí, že Putin napadne Polsko. A já doufám, že se to nestane, protože je to úplně šílené – Ukrajina je to bojiště, kde se máme naučit to, jak budovat tu naši armádu. A to je ta brigáda, ale i ty obranné systémy.

Teď čtu, 1. února: „Ukrajina dostala nové střely z USA, loni vyvinutý raketový systém má dostřel 150 kilometrů. Ukrajinci spekulují o chystané...“ – jo, tak to už tam nepatří, to je politika. Zase je tam nějaká nová zbraň, takže já si myslím, že tady vidíme, že zkrátka bohužel je tam válka a my se máme připravovat, ano, o tom není žádná. A znovu opakuji, že my jsme i podporovali 2 %, možná to bylo brzy, že to podporujeme, ale zkrátka není možné, aby nás stále někdo obviňoval z totálních nesmyslů, protože to se dá všechno dohledat, všechno se to dá dohledat. My jako hnutí ANO, vždycky byla naše priorita bezpečnost – bezpečnost České republiky, bezpečnost občanů, bezpečnost všech, a proto jsme dělali všechno pro to – a znovu opakuji, začínali jsme rozpočtem 42. To, že nás komunisti chvilku vydírali a nakonec jsme to ale prosadili, ten rozpočet – o 100 % to stouplo. A vykazovat rozpočet vůči HDP v procentech je samozřejmě o ničem, protože kvůli inflaci, která vyhovuje

panu premiérovi a ministru financí, jenom od roku 2021 stouplo HDP o 1 600 miliard, takže je jasné, když základna jde nahoru, tak to procento je... je to trojčlenka zkrátka.

Takže my jsme stále obviňováni, různí ti komentátoři, jak oni píšou úplně, je to úplně zoufalé, když jsme si dovolili mluvit o míru – strašné. Tak tady je Severoatlantická smlouva – Washington 4. dubna 1949: „Smluvní strany této smlouvy znovu potvrzují svou víru v cíle a zásady Charty Spojených národů a svou touhu žít v míru“ – když řekla Schillerová „mír“, tak už hned byla jaká – „se všemi národy a všemi vládami. Jsou odhodlány hájit svobodu, společné dědictví a kulturu svých národů založenou na zásadách demokracie, svobody jednotlivce a právního řádu. Snaží se podporovat stabilitu a blahobyt národů v severoatlantické oblasti. Jsou rozhodnuty spojit své úsilí ke kolektivní obraně a k zachování míru a bezpečnosti. Proto se dohodly na této Severoatlantické smlouvě. Článek I: Smluvní strany se zavazují, jak je uvedeno v Chartě Spojených národů, urovnávat veškeré mezinárodní spory, v nichž mohou být zapleteny, mírovými prostředky tak, aby nebyl ohrožen mezinárodní mír, bezpečnost a spravedlnost“ (Potlesk z levé části sálu.) „a zdržet se ve svých mezinárodních vztazích hrozby silou nebo použití síly jakýmkoliv způsobem neslučitelným s cíli Spojených národů. Článek II: Smluvní strany budou přispívat k dalšímu rozvoji mírových a přátelských mezinárodních vztahů.“ Takže NATO je o míru. Já jsem znovu říkal, že je to obranný pakt, kde jsou všichni solidární. Ano, je tam ten čl. 5, ano. Vždycky jsme se k tomu hlásili. Takže mír, obrana, a potom samozřejmě ti světoví politici by se měli snažit, aby ta válka, hrozná válka skončila. Takže o tom to je.

Hnutí ANO, když bylo ve vládě, a hlavně za ministra Metnara, bylo podepsáno 43 000 smluv za 155 miliard. Nákupy na obranu jsou vždycky problém. Já jsem vždycky říkal, že by to mělo mít nějakou výjimku, protože když nakoupil helikoptéry, G-to-G, jak vy si teď tedy kupujete ty stíhačky – bohužel, dostal flastr od ÚOHSu za to. A protože samozřejmě v dnešních časech je to důležité, proto spíš jsme se měli bavit o tom, jakým způsobem tyto zakázky – ale musí být samozřejmě transparentní – by mohly být jednodušší. Stropnický nakoupil smlouvy za 47 miliard, takže to jsou všechno čísla.

Za vás, paní ministryně, 2006... ne, kdy to bylo, 2008, když byla ODS ve vládě jsme měli 24 000 vojáků, a když jsme my nastoupili do vlády, tak jich bylo jenom 20 800 a předávali jsme to, bylo jich 27 000, o 6000 vojáků jsme nabrali víc. A věřte mi, že armáda vždycky byla strašně důležitá pro nás. A to, co jsme si zažili v rámci covidu, to bylo fakt neuvěřitelné. A bez nich bychom to nikdy nedali, a proto je jim potřeba vždycky poděkovat a my to podporujeme, ale to, že máme názor na ty stíhačky jiný, tak já myslím, že kdo chce to pochopit, tak to pochopí.

Takže mě potom samozřejmě mrzí, když my mluvíme o míru, a je to i v Chartě NATO, když tedy vojáci tam udělají kalendář s nějakými symboly míru a potom to musí zničit a nevím co... Nechápu to, co to je za akce... skutečně zvláštní.

Já už nechci dlouho mluvit. My samozřejmě, paní ministryně je dáma, takže já určitě nechci tady... má výhodu, že je dáma, nebudu se tady nějak moc dohadovat nebo vymezovat – kdybyste byla chlap, tak ten můj projev je úplně jiný, ale my přece říkáme, že bychom měli společně řešit nějaké věci, protože samozřejmě naše armáda... možná budete znovu ve vládě, já nevím, ale že je to dlouhodobá věc, že bychom se měli o tom bavit, zkrátka tady u těch stíhaček máme jiný názor. Ale dobře, prostě to podepsala, ale v každém případě je potřeba se znovu podívat na tu koncepci armády a hlavně na ty protiraketové systémy. To si myslím, že je důležité, protože i když pan bývalý ministr Metnar koupil ty shorady a je jich, nevím, osm nebo kolik, to jsou samozřejmě nějaké ty protiraketové systémy, ale podle mého názoru je to nedostatečné. A samozřejmě to nechrání před těmi balistickými, třeba před Kinžalem. Takže to si myslím, že by měla vláda přehodnotit, že byste to tam měli zahrnout, a priorita by měla být ta těžká brigáda, kde tedy máme závazek.

Takže za mě to je de facto všechno. Ten bod (Otáčí se k předsedající.) to jste si určitě napsala, je ta koncepce – jak se to nazývá ve zkratce? – (Ministryně Černochová z lavice: KVAČR.) – KVAČR. Tady to mám (Ukazuje materiál.), KVAČR 2035, Koncepce výstavby Armády České republiky. No, moji kolegové mi říkali, že ta debata nějak neproběhla, že máme na to nějaké názory. Tak samozřejmě, pokud vy a pan premiér – tak pan premiér, ten už (Se smíchem.), ten neřeší nic – tak určitě rádi budeme s vámi o tom diskutovat. Děkuju za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Než dám slovo paní předsedkyni Schillerové s přednostním právem, přečtu omluvy. Omlouvá se Patrik Nacher od 16 hodin ze zdravotních důvodů, Wenzl Milan od 17 hodin ze zdravotních důvodů a pan poslanec Navrátil ruší omluvu. A ještě pro přítomné přečtu pořadí dalších přihlášených s přednostním právem. Nejprve paní předsedkyně Schillerová, poté Karel Havlíček, následuje pan předseda Jakob a paní ministryně Jana Černochová. Prosím, paní předsedkyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, 4. ledna letošního roku prohlásil v rozhovoru pro deník Aktuálně.cz premiér Petr Fiala pro mě naprosto jasné sdělení, a to je to, že se jeho vláda v tomto volebním období nebude zabývat otázkou přijetí eura, že naše země stejně kritéria pro vstup do eurozóny neplní a že on se – cituji – do toho určitě pouštět nebude. V letošním roce jsme také slyšeli dvě naprosto jasná stanoviska členů ODS k otázce ustanovení nebo neustanovení národního koordinátora pro přijetí eura. Nejprve v Otázkách Václava Moravce zřízení národního koordinátora odmítl místopředseda ODS Martin Kupka a následně o týden později politický náměstek ministra financí Zbyňka Stanjury Marek Mora. Podle toho by obsazení této funkce bylo aktuálně krokem nesmyslným, řekl. Ministerstvo financí je přitom právě tím jediným ministerstvem, které by mělo případnou nominaci koordinátora eura vládě navrhnout.

Včerejší jmenování zmocněnce pro přijetí eura a vstup do ERM II ministrem za hnutí STAN, a to za velkolepého potlesku jeho politických kolegů a za masivní komunikační kampaně hnutí STAN na sociálních sítích, může znamenat jediné dvě věci. Možnost první: vláda pod nátlakem některých koaličních stran mění s tichým souhlasem premiéra svůj kurz a pod taktovkou ministra pro evropské záležitosti rozjíždí komunikační a propagační kampaň s cílem přesvědčit veřejnost a konat kroky směrem ke konci české koruny. Možnost druhá, že ministr pro evropské záležitosti vykročil nejen proti svému premiérovi a s ním proti nejsilnější straně vládní koalice, ale také proti desetiletí platnému ustanovení vlády, které jasně stanoví institucionální nastavení koordinace přijetí eura v České republice. Podle tohoto usnesení je národní koordinátor navržen ministrem financí, jmenován vládou a stojí v čele šesti národních koordinačních skupin napříč rezorty a státními orgány.

Žádná třetí možnost, dámy a pánové, není. Výmluvy ministra Martina Dvořáka, že jeho zmocněnec není koordinátorem, že se jedná o koordinátora toliko jeho, a nikoliv koordinátora vládní agendy, jsou zcela nevěrohodné a nejsou ničím jiným než zcela nepodařenou krizovou komunikací. Vzhledem k tomu, že otázka přijetí či nepřijetí eura je naprosto klíčovým strategickým rozhodnutím s dalekosáhlým dopadem na veřejné finance, průmysl, ale i běžný život všech občanů naší země, že je to otázka, u které je podle našeho názoru zapotřebí nejen shoda napříč politickým spektrem, ale minimálně uvnitř vlády samotné, žádám o zařazení mimořádného bodu s názvem Postoj vlády k přijetí eura, vstupu do ERM II a role ministra pro evropské záležitosti. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Paní předsedkyně, já jsem nestihla si zaznamenat celé znění bodu, takže vás poprosím o to, abyste mi to předala písemně. (Poslankyně Schillerová nese materiál předsedající.) Děkuji.

Další s přednostním právem je na řadě Karel Havlíček – ten není přítomen, poté pan předseda Jakob – také není přítomen. A nyní je tedy na řadě paní ministryně Černochová. Prosím, máte slovo.

Ministryně obrany ČR Jana Černochová: Paní místopředsedkyně, děkuji za slovo. Krásné odpoledne, dámy a pánové. Já si dovolím reagovat na pana předsedu Babiše, pokusím se shrnout do nějakých, pokud možno systematických odpovědí všechno, co tady zaznělo.

Takže v první řadě, pane předsedo Babiši, vaši kolegové z výboru pro obranu vám lžou, protože KVAČR jsem projednávala na výboru pro obranu 21. 11. 2023 ještě před jednáním vlády, což v minulosti, pane předsedo Babiši, nebývalo zvykem. Pan Metnar, který projednával KVAČR přede mnou, neměl vůbec žádnou ochotu a vůli se bavit s výborem pro obranu a dával to rovnou na vládu. Takže 23. ledna, můžete si to dohledat v programu, 23. ledna 2023 se projednával KVAČR ještě před jednáním vlády. Následně vláda KVAČR schválila v prosinci. Okamžitě v ten den, kdy schválila KVAČR vláda, jsem poslala kolegům z výboru pro obranu informaci o tom, že schválila ve znění, v jakém jim to bylo představováno, schválila vláda KVAČR – a mimochodem, ještě na minulém výboru si vyžádali kolegové, že chtějí o KVAČRu mluvit, tak jsme o něm mluvili. Takže já jsem naopak postupovala tak, jak nepostupovali ministři vaší vlády, a dávala jsem KVAČR k projednání dřív než vládě. To za prvé.

Chci vás moc poprosit, protože evidentně vám psal to vaše vystoupení někdo, kdo některé věci umí, rozumí, ale některé věci vám psal špatně – předně letouny F-35 nejsou stíhačky, pane předsedo Babiši. Je to supersonický letoun, je to celá platforma, celá laboratoř. Prosím, vojáci jsou velmi citliví na to, když těmto letounům říkáte stíhačky, tak spíš taková přátelská rada: pokud chcete vystupovat jako profesionál, hovořit a promlouvat do oblasti obrany, a já si myslím, že k tomu máte všechny předpoklady, (Projevy nesouhlasu z lavic hnutí ANO.), tak to prosím dělejte tak, aby to opravdu třeba pro některé kolegy neznělo tak, že jim to bude znít v uších. Děkuji.

K tomu, co jste tady říkal ohledně Patriotů. Pane předsedo Babiši, dovolte mi, abych vás trochu uvedla do situace, jak to tedy s tou protivzdušnou obranou vlastně v podmínkách České republiky bude. My pořizujeme izraelský systém, který má schopnosti působit ve všech hladinách protivzdušné obrany, navíc je systém možný rozšířit na protiraketovou obranu. To je něco, co je dobře, že máme a je to naprosto skvělé. Víte, jedna baterie toho zmiňovaného systému Patriot působí protibalistickým střelám v azimutu 110 stupňů a v délce maximálně 35 kilometrů. Pane předsedo Babiši, to by znamenalo, že to... (Z opozice zaznívá, že prostřednictvím předsedající.) Ne, já jsem ministryně, já nemusím. Nemusím! Nemusím, a nepokřikujte na mě. A přečtěte si jednací řád, paní poslankyně.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Jenom pro vysvětlení. Pokud by paní ministryně oslovovala jako poslankyně pana předsedu jako poslance, tak musí prostřednictvím. Jestliže je to v této formě, tak není potřeba, pokud by tedy pan předseda toto vyžadoval, ale je to ve výkladu v komentáři jednacího řádu. Tak jenom pro vysvětlenou, ano? Děkuji.

Ministryně obrany ČR Jana Černochová: Přesně tak, děkuji. Takže jedna baterie Patriot působí protibalistickým střelám v azimutu 110 stupňů a v délce maximálně 35 kilometrů. Ubrání, pane předsedo Babiši, jeden objekt. Víte, kolik je cena takové konfigurace pro ochranu jednoho objektu? Je to 100 miliard korun včetně logistiky a infrastruktury. Tak jenom abychom věděli, o jakých položkách se tady bavíme, když si tady sníme o Patriotech. A já nejsem proti, já bych si také přála, abychom je někdy v budoucnu měli, ale v tuto chvíli opravdu jeden objekt 100 miliard – asi se shodneme, že to je něco, co

úplně není v našich možnostech. Armáda pro přijetí jednotek NATO, například Patriotů, bude budovat technologie pro připojení do systému velení a řízení NATO a přípravu prostorů, rozmístění takových systému, to se děje, jsme součástí Severoatlantické aliance a takto k tomu přistupujeme. Protivzdušná obrana je, pane předsedo Babiši, komplexní věc a součástí operací PVO jsou i schopnosti ničit prostředky, například odpalovací rampy raket na území nepřítel. A víte, kdo naplní přesně takovouhle schopnost, pane předsedo Babiši? Právě ty F-35. Zaznělo tady, že F-35 jsou drahé. No tak, levné nejsou, to si prostě nic nenalhávejme, ale cena samotných letounů Gripen E by byla, pane předsedo Babiši, o 2 miliardy vyšší podle indikativní nabídky, kterou jsme obdrželi ze Švédska. Samozřejmě s F-35 musíme investovat do infrastruktury, ale to bychom museli stejně, protože vy přece víte, že jsme země, která v rámci host national support musí zajistit průjezdy, průlety, přistání, ubytování, věci, které jsou spojené s našimi povinnostmi v Severoatlantické alianci. Takže my bychom, pane předsedo Babiši, stejně infrastrukturu pro ty F-35 tady museli stavět. Co se týče Spyderů, tak jsou čtyři, není jich osm. Výrobce Rafael deklaroval otestování protiraketové schopnosti a ochoty dodat takové vylepšení. To vylepšení spočívá ve zlepšení detekce balistických střel, doplnění řídicího softwaru a nového typu raket. Jinak KVAČR, jak jste se určitě dočetl, pokud jste ho četl, tak předpokládá zahájení budování protiraketové obrany v pořadí: za a) využití sdíleného varovného systému NATO, za b) schopnosti přijetí jednotek NATO, za c) budování vlastní schopnosti detekce a za d) vlastní schopnost palebného působení. Tolik, jestli dovolíte, k těm Patriotům.

Nyní mi dovolte, abych se věnovala – asi pozemkové (pozemní?) síly, jestli dovolíte, tak ty vynechám, o pozemních silách si můžeme tady říkat dlouze. Víím, že jste navštívil i některé posádky, je to dobře, já se snažím o to samé. Takže stejně jako vy, i já víím, jaké potřeby naši vojáci mají. Ale ještě než ze vzduchu přistanu na zemi, dovolte mi vyvrátit tady jednu trvalou lež, která se tady opakuje, a mrzí mě, že se opakuje z vašich úst, protože vy jste tenhle argument nepoužíval a já jsem si toho vážila, protože to používali tady kolegové z SPD. Žádná nabídka, žádná nabídka zdarma na gripeny nikdy nebyla předložena, a to, že to řekl někde v nějakém rozhovoru na Primě velvyslanec, několikrát dementovali ministři obrany. Dokonce, jak víte, ve Švédsku proběhly volby, takže se dokonce vyměnili ministři obrany a dementovali to oba. Pane předsedo Babiši, já nebudu jako ministryně obrany jednat s velvyslancem. Já jako ministryně obrany jednám se svým protějškem a věřte mi, že s panem ministrem obrany, jak tím předešlým, tak tím současným, jednám velmi často a ta jednání jsou velmi příjemná. Myslím si, že tady máme spoustu projektů společných i mimo gripeny a mimo modernizaci gripenů, na kterých Česká republika participuje. Mimochodem, jsou to třeba, teď můžeme zmínit vozidla Mars, která budou vlastně na platformě české společnosti společně se společností Saab, a jak víte, společnost Saab je vlastně společností, která má gripeny. Takže žádné gripeny zdarma a já vás tímto vyzývám a prosím, už tady tu lež nikdy neopakujte. Je to lež a vyvraceli jí úplně všichni. Je škoda, že vám neustále vaši spindoktoři tohle píšou do podkladů, protože tohle jsem si myslela, že už tedy máme za sebou.

Co se týče toho, jak kdo dělá obchody: no, jak kdo dělá obchody – jak vy jste tady říkal, obchod se dělá tak a tak. Možná byste mohl si vzít do kurzu vašeho kolegu, pana předsedu výboru Metnara, a naučit ho ty obchody dělat, a oceňuji, že vy jste sám řekl, že bojová vozidla pěchoty jsem dotáhla já, že on toho bohužel schopen nebyl. A nebyla toho schopná bohužel ani paní ministryně Šlechtová, a už vůbec toho nebyl schopen pan ministr obrany Stropnický v době té největší konjunktury, když peněz bylo hodně a nemuseli se uskomňovat, což už zažil i pan ministr obrany Metnar. Takže tady o tom, jak se dělají obchody, bych fakt strašně ráda slyšela nějakou edukaci vůči vašim kolegům, protože jim se to tedy moc nepovedlo.

To, že jste říkal, že bojová vozidla pěchoty jsou na ÚOHSu – no jsou, protože tam podala firma, která vlastně ani se neúčastnila žádného tendru, ani vlastně nevíme, že by měla mít schopnost bojová vozidla pěchoty zajistit, tak podala nějaké námitky v rámci ÚOHSu, tohle se přece děje běžně. Tohle se dělo panu Metnarovi každou zakázku, a dělal z toho někdo

nějaké haló? Nedělal. Prostě je to tam, žádné rozhodnutí zatím nepadlo, až padne, tak se to dozvíte. Jediné rozhodnutí, a poměrně klíčové – a vy jste ho férově zmínil, a já vám za to děkuji – bylo to rozhodnutí, že díky panu Metnarovi zaplatilo Ministerstvo obrany půl miliardy pokutu. A dokonce já jsem se chovala tak férově, že jsem využila všech opravných prostředků, všechny ty stížnosti, kasační stížnosti, dotáhla jsem to do úplného konce, aby mně pan Metnar nikde nemohl vyčítat, že já jsem třeba to soudní řízení nějak zastavila – nezastavila. A víte, co konstatoval soud? Že ta pokuta je oprávněná, že opravdu váš kolega, ministr ve vaší vládě, prostě výběrové řízení na vrtulníky, kterými se tak rád chlubíte – a já jsem ráda, že je budeme mít, zvala jsem vás dokonce na to předání do Náměště, vy jste bohužel nepřišel – tak jenom abychom věděli, že tyhle vrtulníky nás stály, daňového poplatníka, každého daňového poplatníka, stály o půl miliardy víc, pane předsedo Babiši.

No, co bych ještě tak mohla říct. Možná ještě k těm rozpočtům, protože vy jste tady zmiňoval, kdo co uzavřel za zakázky. Já opravdu v tomhle vyjadřuju absolutní obdiv panu ministrovi Metnarovi, ten se nebál. Ten uzavřel smlouvy za období 27. 6. 2018 až 17. 12. 2021, uzavřel celkem 43 308 smluv za 175 miliard. Nějaká ministryně Černochová, která tam je od 17. prosince – dneska je 5. února 2023, Černochová tam je od 17. 12. 2021 – pak uzavřela 26 389 smluv za 281 miliard. Karla Šlechtová, která tam byla od 13. 12. 2017 do 27. 6. 2018, uzavřela 5 577 smluv za 10 miliard. Když už jste tady zmiňoval pana Stropnického – já si fakt myslím, že to je ministr, na kterého byste radši zapomněl, že jste někdy s ním v nějaké vládě seděl, protože opravdu on moc na ty podpisy a na rozhodování nebyl, on se opravdu bál – tak pan ministr Stropnický, který se chlubí tím, že byl nejdéle sloužícím ministrem obrany, od roku 2014 do roku 2017, tak víte, kolik uzavřel smluv? 107. Víte za kolik? Za 53 miliard korun, 107 smluv. Metnar 43 308, Černochová za dva roky 26 389. V období, kdy byl u vlády pan Bohuslav Sobotka, vy jste byl ministrem financí. Neviním vás z toho, že tam asi prostě, co se týče rozpočtu, těch peněz nebylo možná tolik, kolik by si někdo přál. Na druhou stranu bohužel na té produktivitě práce pana ministra Stropnického to nebylo vidět. 107 smluv za čtyři roky, vždyť to je směšný. Co tam ten člověk dělal, proboha?

Pane předsedo Babiši, já vás fakt prosím, a nabízím to tady opakovaně, udělejte si někdy půl dne času a přijďte k nám na rezort. Já vám mileráda ukážu KVAČRy, ukážu vám strategické dokumenty, ukážu vám věci, které jsou třeba i v režimu, protože vy jako poslanec na některé režimové věci máte právo, ať opravdu víte, jaký proces F-35 byl, co všechno náš rezort za ty dva roky absolvoval.

Zmiňoval jste, že nevíte, kdo všechno bude používat F-35. Já vám to řeknu. Budou to používat prakticky všichni kromě Švédska, které zůstává na gripenech. Maďaři se ještě nerozhodli, Slováci budou mít ty F-16, ale tam jasně zaznělo z úst představitelů Slovenska, že pokud by se rozhodovali dneska, vyberou si ty F-35 taky. Víte proč, pane předsedo? Protože F-35 je nejoblíbenější holka v Alianci! (Přistupuje k poslanci Babišovi a předává mu tričko s obrázkem stíhačky F-35 a nápisem "F-35, nejoblíbenější holka v Alianci". Současně ukazuje stejné tričko, které si sama oblékla.) (Předsedající: Paní ministryně, budete dále pokračovat?) Skončila jsem, děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, děkuji vám. (O slovo se hlásí poslanec Babiš.) Ano, nicméně před vámi s přednostním právem je pan předseda Jakob, poté Karel Havlíček, poté vy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, budu stručný. Rád bych navrhl jednu úpravu programu, na které byla poměrně široká shoda, leč ne úplně všech, proto není gremiální. Dovolím si navrhnout pevné zařazení sněmovního tisku 241. Je to bod 13 z bloku druhých čtení, návrh poslanců Bernarda, Pekarové Adamové, Richterové, Baxy a Pastuchové, občanský zákoník, známý jako Manželství pro všechny, na středu, 14 hodin.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, děkuji. Nyní je zde ještě s přednostním právem Karel Havlíček, který není přítomen, nyní tedy pan předseda Andrej Babiš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Andrej Babiš: Mám velkou nevýhodu, že vy jste žena. Jelikož víte, že jsem galantní muž, dneska jsem koupil krásnou kytku. Viděla jste tu kytku? (Obrací se na místopředsedkyni Kovářovou. Neviděla.) Neviděla? Dal jsem vám i knížku s věnováním.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Mohl byste mě oslovovat prostřednictvím...

Poslanec Andrej Babiš: Ano, paní předsedkyně. Jak mám prostřednictvím čeho? Máte přece narozeniny.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pane předsedo, prosím, věnujte se tématu.

Poslanec Andrej Babiš: Já jenom říkám, že se mi těžko argumentuje. Kdyby to byl pan premiér, tak bych mluvil jinak.

Tak prosím vás, myslím, že je úplně jedno, kolik těch smluv bylo, ne? Podstatné je to, že za ODS v roce 2009 šlo 56 miliard, když my jsme nastoupili, tak to bylo 42. Takže ODS – nevím, jaká to je ODS, ta bývalá, ale je to stále ODS – nepodporovala obranu. Byla krize, dali peníze jinam, to je podstatné. Za nás je ta čára, to znáte. Takže to je první věc.

Děkuji za tu přednášku. Supersonický letoun, tak super. Víte co, já vám prozradím jedno tajemství, že vždycky ještě, když jsem byl premiér, jsem chtěl, aby ta F-35 byla na Dnech NATO. Ono to chvíli trvalo, ale já jsem se angažoval. Chtěl jsem je vidět, všichni o nich mluvili – super, ale ony přijdou a budou v operaci až v roce 2031 nebo zkrátka za dlouho, a stojí to velké peníze. Supersonický letoun, budu si to pamatovat. Takže dopad je to, že zkrátka nejsou peníze na jiné důležité věci. Nemáme jenom letectvo, ale máme i tu brigádu.

Ten Patriot: jsem laik a vycházím jenom z toho, co čtu v novinách. Pro nás je důležitá válka na Ukrajině, která bohužel je. Rusko je agresor, všichni říkají, že je tady riziko. Ano, musíme zbrojit, Evropa, všichni, ano. Ale tam vidíme, jak funguje ta válka, s čím se bojuje, jak se bojuje a tak dále. Ty Patriots si například Polsko půjčilo. Takže já jen říkám, že bychom tady měli mít tu ochranu, ten Iron Dome.

Prosím vás, já se vrtulníky nechlubím, to jsem nikdy ani neříkal. Já se chlubím dopravní infrastrukturou a zdravotnictvím, pro které ani Kupka, ani Fiala, ani Válek neudělali vůbec nic a žijí jenom z nás, nic neudělali. Obchvaty, dálnice, nádraží, prevence, rakovina, duševní zdraví, to všechno ničí, takže já se fakt nechlubím tímhle.

Dobře, vy říkáte, že je to lež, že ty gripeny někdo chtěl darovat. Mně ale švédský velvyslanec řekl, že zkrátka jste nejednali s tím Gripenem, a to je absolutně byznysově špatně – nevím, jak se Švédsko zachová, že zkrátka možná jsou naštvaní, že nemohli také soutěžit o ta letadla. My máme jejich letadla, budou tady do roku 2027 a vy je potřebujete až do roku 2035, takže to je, si myslím, chyba. Nevím, kdo říká pravdu, neříká pravdu. Dobře, já jsem tady měl článek. Vy jste to vysvětlila, tomu rozumím, ale chyba je, že jste nehráli tu hru. Možná by vám dali dobrou nabídku, možná byste koupili něco dřív. No, tak ale uvidíme, jak to bude. Možná tu F-35 nedodají na čas, možná to vytrejdujete, možná nevím, to se dá všechno měnit, a tak dále. Takže zkrátka jako zásadní chybu vidím v tom, že se nedotáhl ten Gripen, ani ten nájem, ani ta opce. Ale myslím si, že si nemůžeme vyčítat... Prosím vás, vy

říkáte, že nemám něco říkat. Já tohle nebudu říkat, ale ať už nikdo neříká, že my jsme nepodporovali armádu, že jsme proruští a tyhle blbosti. Tak si to vyříd'te doma s panem premiérem, ať už to neříká, protože je to nepravda. Vy to dobře víte, že armáda pro nás byla priorita a že my to podporujeme, ale v situaci, kdy nejsou peníze, tak zkrátka máme na to jiný názor. Váš Řehka potvrdil, že některé ty věci se posouvají, protože nejsou peníze.

Takže ano, vy samozřejmě jste prosadila ty věci, je tu nějaká nová situace. Já tomu rozumím, ale znovu opakuji, že na tom se neshodneme. Myslím si, že se měly dotáhnout, že se mělo jednat s těmi Gripeny. A stávající švédský velvyslanec mně řekl, že se nejednalo. Tak pokud to dojednáte... Ale pokud vaše náměstkyně říká, že nájem má stát 2,6 miliardy, tak je to nesmysl, protože ty gripeny jsou zase starší a už to nemůže být ani 1,7, mělo by to podstatně méně. Jestli tam bude modernizace, to nevím, my jsme odkázáni na články.

A samozřejmě, pokud tvrdíte to, co tvrdíte, tak já se příště přijdu podívat na ten výbor a budu se ptát taky, abych se něco dozvěděl. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Myslím, že jsme vyčerpali všechna přednostní. Ano, tak ještě se s přednostním právem přihlásila paní místopředsedkyně Klára Dostálová. Prosím, máte slovo.

Než vám ho udělím, přečtu omluvu. Omlouvá se Pavel Blažek celý jednací den z pracovních důvodů.

Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji moc za slovo. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, předem se omlouvám za trošku hlasovou indispozici, nicméně bych na dnešní jednání jako první bod ráda zařadila bod s názvem Digitalizace stavebního řízení. Já bych k tomuto kroku možná ani nedospěla, pokud by mě nenadzvedly falešné a nepravdivé titulky, které se dnes objevily v médiích, a myslím si, že čtěná Sněmovna si zaslouží vysvětlení, jak to skutečně s digitalizací stavebního řízení je. Omlouvám se, budeme muset zajít trošičku do historie.

Na podzim roku 2021 Ministerstvo pro místní rozvoj pod mým vedením vyhlásilo soutěžní dialogy na digitalizaci stavebního řízení – Integrovaná platforma, Digitalizace stavebního řízení, Portál stavebníka, Evidence elektronických dokumentací a tak dále. Po nástupu pana ministra pan ministr usoudil, že tyto soutěžní dialogy zruší, a to je opravdu to podstatné, co vám chci říct. Pan ministr Bartoš rozhodl, že tyto soutěžní dialogy zruší. Proti tomuto rozhodnutí zrušit ty soutěžní dialogy se odvolali konkrétní podnikatelé k ÚOHSu a ÚOHS dal za pravdu těm podnikatelům, to znamená jak v první instanci, tak v druhé instanci zrušil to zrušení, to znamená, vrátil do hry zpátky ty soutěžní dialogy. Pan ministr v mezidobí tohoto zrušení, protože si myslel, že to samozřejmě projde jak nůž máslem, zahájil svoje vlastní výběrové řízení s názvem Digitalizace stavebního řízení v otevřeném řízení. I tuto zakázku Úřad pro ochranu hospodářské soutěže zrušil. To znamená, že pan ministr se na podzim loňského roku dostal do situace, že nemá vůbec nic. To znamená, ÚOHS mu nepovolil zrušit zakázku na soutěžní dialogy, zároveň mu zrušil tu jeho zakázku v otevřeném řízení, a pan ministr tedy v rámci záchrany udělal ten krok, že zadal jednací řízení bez uveřejnění, už jsme tady o tom hovořili, na těch 37 milionů včetně DPH, a zároveň opět dal návrh na zrušení těch soutěžních dialogů. Proti tomu se opět vymezil podnikatelský sektor a dneska v podstatě ÚOHS dal předběžné opatření, aby se nemohly uzavírat smlouvy, dokud nedoběhnou všechna správní řízení.

A pokud jsme u těch soutěžních dialogů, já budu citovat přímo z rozhodnutí ÚOHSu druhé instance, abyste pochopili, že i ÚOHS sám deklaroval, že soutěžní dialog je správnou formou soutěže pro tak náročný proces, jako je digitalizace stavebního řízení. Čl. 38, strana 9:

„S ohledem na zadavatelem zvolený druh zadávacího řízení je v zájmu přehlednosti vhodné uvést, že řízení se soutěžním dialogem je specifickým druhem zadávacího řízení, který má zadavatelům umožnit pořídit taková plnění, u nichž nejsou schopni při zahájení zadávacího řízení přesně specifikovat jejich předmět či obecně vymezit požadavky naplnění. Tento druh zadávacího řízení probíhá standardně ve třech fázích. V té první zadavatel vyzývá k účasti neomezený okruh dodavatelů a následně posuzuje jejich kvalifikaci. Ve druhé fázi vyzývá kvalifikované účastníky k jednání, jehož účelem je nalezení vhodného způsobu řešení veřejné zakázky, a ve třetí fázi jsou dodavatelé vyzváni k podání nabídek na vhodná řešení.“ Sám ÚOHS deklaruje, že to právě proto, aby se dalo do poslední chvíle s potenciálními dodavateli jednat o podmínkách toho, jak má digitalizace stavebního řízení vypadat, tak právě soutěžní dialog je vhodná forma. A co si dnes ráno přečtu v médiích? Že soud zrušil zakázky za éry Dostálové. Úplný nesmysl! Prosím tedy novináře, než budou psát takovéto titulky, aby si nejprve ověřili pravost a pravdu těch informací, které následně uvádějí. Já musím říci, že zavádějící je titulky, protože v samotném textu je to dále popisováno správně. Já se proti tomu musím ostře ohradit, protože my na to upozorňujeme několikrát, jsme v únoru, máme velké nic a digitalizaci stavebního řízení máme pustit k 1. 7. 2024.

Pojďme se tedy o tom bavit na půdě Poslanecké sněmovny, když toho není schopno samo ministerstvo. To, co ministerstvo předvádí, že se na mě obrací stavební úřady, celé zoufalé, že vůbec nevědí, co mají dělat, že se pokusily o nějakou videokonferenci, kde samozřejmě to padalo, protože tam bylo přihlášeno tolik účastníků. Volají mi projektanti, kteří nemají žádné odpovědi na své otázky, a my to máme ostrým provozem spustit k 1. 7. 2024 bez jakéhokoli pilotního ověření. Já si myslím, že už jsme tady poučení z eDokladů, že už jsme tady poučení z přihlášek na střední školy, ale digitalizace stavebního řízení má obrovský dopad do ekonomiky České republiky a tady bychom měli včas zatáhnout za záchrannou brzdu. Děkuji. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Vyčerpali jsme všechna přednostní práva a nyní přistoupíme k dalším přihlášeným k návrhu na změnu schváleného pořadu. Jako prvního mám pana poslance Marka Nováka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já vás v úvodu potěším, protože se budu hlásit pouze k přihlášce, která se týká návykových látek, a ty další tři přihlášky na změnu programu tímto stahuji.

A teď k těm návykovým látkám. Vážené kolegyně, vážení kolegové, tímto vás žádám o podporu na zařazení bodu Informace ministra Válka o zákazu distribuce návykové látky kratom a HHC nezletilým. Za poslední rok tady stojím počtvrté. Počtvrté! Poprvé jsem na tyto látky upozornil 12. ledna 2023. Tehdy slavnostně prošel návrh, který pětikoalice opsala ode mě, opsala ho docela dobře, prošel devadesátkou. Jenže trvalo rok a půl, než ho opsala a prosadila. A rok a půl tehdy bylo úplně jedno pětikoalici, že si děti kupují nikotinové sáčky. 12. ledna 2023 jsem vás požádal, aby když budeme řešit další problematiku týkající se dětí, abyste se takto nechovali, abychom byli jednotní a aby nezáleželo na tom, jestli návrh podá opozice, nebo koalice. Vždyť se přece jedná o zdraví dětí a zdraví společnosti. No, budiž. Máme za sebou rok tahanic a máme předávkované děti v nemocnicích. Čí je to vina? Na to si odpovězte sami, já tady z toho nechci nikoho obviňovat.

Pokud si vezmeme vůbec ten příběh kratomu a HHC, kdy nejenom poslance koalice, ale také poslance opozice, všechny poslance, oslovují zástupci měst, zástupci škol, rodiče a prosí nás, nežádají, oni nás doslova prosí, abychom to řešili. Vedle toho Ministerstvo zdravotnictví, které má odbor návykových látek, který je schopný připravit kvalitní novelu, se tohoto úkolu zřekne a objeví se nám tady nějaký pseudonávrh na legalizaci psychoaktivních a psychomodulačních látek, ze kterého byl nakonec takový zmetek, kdy jsme museli protáhnout jednání ve výboru na 90 dnů, jelikož díky tomu, že to byl zmetek, bylo potřeba ho

předělat. A dnes je co na stole ve zdravotním výboru? Jaký pozměňovací návrh? Žádný! Nemáme nic.

9. června roku 2023 tady na tom místě ministr Válek sliboval, že zajistí, že kratom a HHC prosadí na seznam zakázaných látek. 23. 6. ho slavní Piráti na vládě uplácali, nakonec máme dál právní vakuum a kratom a HHC máme v automatech dál. Takže děkujeme za nečinnost, ale teď už je potřeba konečně rozhodnout. Už je potřeba si říct a nestěžovat si na to, že trh bude před námi, že trh bude vždy rychlejší než legislativa a že když zakážeme kratom, že se ukáže něco jiného. Komu tady uhýbáme? Jestliže nejsme schopni najít jiné řešení, tak to prostě dejme na seznam zakázaných látek. Já tady odmítám chránit firmy, které využívají právní vakuum. Jestliže nám končí děti v nemocnicích, tak je potřeba tu látku dát okamžitě na seznam zakázaných látek, potom řešit nějakou legislativu, která to na nějakou žádost či potřebu či touhu pětikoalice zlegalizuje dospělým, ale do té doby, nejsme-li schopni ochránit děti jinak, je potřeba, skutečně potřeba tyto látky dát okamžitě na seznam zakázaných látek a ukázat firmám, které na tomto parazitují, že se s nimi nebudeme mazlit. Ale vy jim tady neustále uhýbáte! Komu nasloucháte? Začněte prosím naslouchat rodičům dětí, kteří vás oslovují, ne firmám, které z toho mají byznys.

V rámci projednávání bodu – a věřím, že tento bod bychom byli schopni projednat velmi rychle – chci navrhnout usnesení, kdy Sněmovna požádá vládu, aby neprodleně zařadila látky kratom a HHC na seznam zakázaných látek. To je všechno, co v tomto bodě chci projednat, o to vás prosím a prosím vás už o to počtvrté za poslední rok. Takže prosím vás, otevřete své mozky a začněte naslouchat těm, co naslouchat máte. Moc děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, tak jak máte tedy uvedeno v přihlášce k návrhu na změnu, chcete toto zařadit jako první bod za pevně zařazené.

Poslanec Marek Novák: Ano, jako první za pevně zařazené. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Dobře, děkuji. Jinak své další přihlášky stahujete, pane poslanče.

A nyní prosím, aby vystoupil pan poslanec Patrik Nacher, připraví se paní poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážená vládo, dámy a pánové, spíš prázdné stoly a židle tady, já tady mám skutečně, bych řekl, unikátní, originální bod. Bohužel to tady říkám koaličním poslancům, kterých je tady teď – raz, dva, tři, čtyři, pět, šest – šest a ministři. Ministři jsou tady tři, takže vidíte, každý druhý koaliční poslanec je ministr v této chvíli tady, takže vy pak přijdete do toho sálu a nebudete vědět, o čem se hlasuje. To mě velmi mrzí.

Jsem rád, a je to náhoda, že vystupuji po Markovi Novákovi, který tady navrhl nějaký konkrétní bod. Dopadne to většinou tak, vždycky to tak dopadne, ne většinou, že vy to nezařadíte. Jaký je potom výsledek? Výsledek je, že my tady se snažíme zařadit ty body, vy to nezařadíte, my u těch některých sebereme podpisy, chceme mimořádnou schůzi, vy nám ji – paní předsedkyně naschvál zařadí ve čtvrtek, ve čtvrtek tudíž odpadnou interpelace. Nejsou interpelace, my se nemůžeme ptát, tak zase zařazujeme body a jsme zase na začátku tohoto okruhu. Proto ten můj bod, který ještě dovysvětlím, se bude jmenovat Odpovědi ministrů na otázky poslanců a budu ho chtít zařadit na čtvrtek, 14. hodinu, případně na jiný čas podle toho, jak se domluvíme, aby ten návrh byl hlasovatelný.

Takže znovu, my se jako opozice tady snažíme navrhovat nějaké body, teď můj kolega tady – a můžeme mít na to různé názory – docela jasně řekl ty argumenty, navrhuje to tady

počtvrté a počtvrté to dopadne tak, že to zařazeno nebude. Přitom tady máme pozitivní příklady, kdy jsme spolu schopni komunikovat. Připomenu z aktuálního programu tisk 606 – milostivý podzim, koaličně-opoziční, připomenu tisk 606 – redefinice znásilnění, kterým se dneska všichni pochlubili na tiskových konferencích i z koaličních klubů, opět tam došlo k dohodě. A já se ptám, proč toho nejsme schopni, proč nejsme schopni zařadit i ty ostatní body a programy? Vy nás pak tím nutíte sbírat podpisy, dělat mimořádné schůze, a vždycky, jak naschvál, paní předsedkyně Sněmovny tu mimořádnou schůzi dá ve čtvrtek, aby nemohla být interpelace. My tudíž potom zase musíme zařadit znovu ty body a zase – a já tady jsem zacyklený a takhle to můžu vyprávět pořád dokola.

Takže vy víte, že jsem na ta čísla, takže pár čísel a statistik, abyste věděli, že nekecám. Víte, kdy byla poslední interpelace tady? 26. října, dneska je 6. února. Ještě jednou: naposledy tady byly interpelace 26. října. Víte, kdy tady naposled byl premiér na interpelaci? 14. září. To znamená, že když od tohoto čtvrtku, což 8. únor, k tomu dám týden, tak bez týdne je to pět měsíců, co pan premiér odpovídal na naše interpelace. Pět měsíců! Tak si představte, kdybychom se takhle chovali my, tak co byste vy dělali. To by byla revoluce!

Další čísla, abyste věděli, že v tomhle byste uhýbat neměli a měli byste ten bod podpořit. Celkem bylo 91 schůzí, interpelace byly zařazeny na pořad schůze ve 22 případech. A teď pozor. Počet dnů, kdy interpelace mohly proběhnout, byl 40, a víte, kolik bylo těch interpelací doposud? Dvacet! To znamená 50 %. Z 50 % se interpelace zrušily. A stejně tak je to i tehle čtvrtek, samozřejmě. My logicky jsme chtěli zařadit bod Kampelička a problémy kolem pana premiéra, vy to nezařadíte, my sesbíráme podpisy, a šup, už je to zase ve čtvrtek. Pak nejsou interpelace a my potom tady vystupujeme v úterý, ve středu a snažíme se zařadit body, které bychom často třeba mohli zařadit do interpelací, ale interpelace tady přes tři měsíce nebyly. A to mě vede k tomu, že my potřebujeme vyřešit tehle hlavolam a někde to rozetnout. Je to i ve vašem zájmu. Jak říkám, v některých bodech to jde. Čerstvá zkušenost z tisku 616 – redefinice znásilnění, to se bude probírat zítra. Je to tak? Tak proč to někde jde a někde to nejde? Tak ten bod tam prostě zařaďte a pak se ukáže hlasováním, ale nenuťte nás, abychom my svolávali mimořádné schůze a vy je pak naschvál strkáte ve čtvrtek.

Jinými slovy, toto je podle mě jasné, evidentní, měřitelné zdůvodnění, že se snažím zařadit bod Odpovědi ministrů na otázky poslanců takhle, abychom někde měli ten prostor, to okno se ptát ministrů na některé věci, a nemuseli tady zařazovat jednotlivé body. Takže tento bod, ještě jednou, s názvem Odpovědi ministrů na otázky poslanců, si dovolím zařadit na čtvrtek na 14. hodinu, kdy normálně by měly běžet interpelace, které opět opakovaně neběží. Doufám, že kolegové, kteří jsou tady v sále, to vyřídí všem ostatním koaličním poslancům, kteří tady nejsou, protože oni uslyší jenom ten název bodu, když to přečte paní předsedající, ale neuslyší to zdůvodnění. A to je fakt smutné, takže tady člověk do prázdného sálu se snaží přesvědčovat nepřesvědčené. Takže já vám děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pane poslanče, jenom bych vás chtěla upozornit, že paní předsedkyně přečetla organizační sdělení s tím, že ve středu bychom 92. schůzi ukončili, taková byla dohoda z grémia, a na čtvrtek 8. února je svolána právě mimořádná 93. schůze. To znamená, táži se, zda trváte na zařazení na ten čtvrtek, protože zatím ještě jsme nevyřadili body této schůze. Trváte na tom, co jste navrhl, nebo chcete nějakou jinou variantu?

Poslanec Patrik Nacher: Když mi nabídnete nějakou jinou variantu – my jsme zatím o tom vyřazení ve středu večer nehlasovali, takže mně teď jiná varianta nenapadá. Ten čtvrtek vzhledem k tomu, že koaliční poslanci dopředu řekli, že nepodpoří mimořádnou schůzi, tak se vlastně vyčerpá po přednostních právech, a pak by klidně program mohl pokračovat. To znamená, nerozumím tomu, proč interpelace vypadává. Proto se snažím na to okno, kdy by ministři s tím mohli počítat, tak tam to zařazují, ale pokud najdeme jiný čas – nechce se mi to

dávat na pátek, to je zase ve vztahu k vám ostatním, ale jestli by to byl nějaký jiný čas, tak to rád pozměním, ale zatím mi to logicky vychází tak, že by to mohlo být ve čtvrtek ve 14 hodin, a navrhuji to ještě před tím samotným hlasováním, na kterém jste se dohodli na grémium.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Já to nezpochybňuji. Máte samozřejmě možnost to zařadit na čtvrtek čtrnáctého (osmého?) ve 14 hodin. Jen avizuji, jak bylo přečteno a jaká byla předběžná dohoda z grémia. Čili jestli to chcete nechat na tomto termínu, budeme o tom hlasovat, protože zatím samozřejmě máte pravdu, jak to říkáte.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za vstřícnost, paní místopředsedkyně. Já to můžu alternativně navrhnout ještě ve středu jako poslední bod jednání, to znamená ještě před ukončením této schůze. To znamená, tam zařadit nějaké okno s tím názvem Odpovědi ministrů na dotazy poslanců, alternativně. Jde mi o to, aby to bylo hlasovatelné, aby mi pak někdo neřekl, že to není hlasovatelné. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Přesně tak, děkuji.

Nyní je přihlášena paní poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová k návrhu pořadu a připraví se pan poslanec Robert Stržínek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, paní místopředsedkyně. Jenom dopředu avizuji, že budu načítat několik bodů. Vždycky přečtu název toho bodu, abyste si to mohla poznamenat.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, již poněkolikáté tady před vámi stojím a chci vás požádat o předložení bodu, sněmovní tisk 480, který se týká poslaneckého návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů, zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi, náboženskými společnostmi, ve znění pozdějších předpisů. A co mě k tomu vede? Vede mě k tomu velmi tristní situace v rozpočtu Ministerstva kultury na zajištění jeho aktivit. My jsme tady již několikrát upozorňovali na to, že zmiňovaný zákon přiznává církvím valorizaci jejich vyrovnání se státem o inflační doložku a ta doložka se vždycky počítá dva roky zpětně, odráží inflaci dva roky zpětně, to znamená, že v roce 2024 a v roce 2025 může dojít, a vypadá to, že tomu tak bude, k navýšení tohoto vyrovnání v částkách zhruba 6 až 7 miliard korun. Je to obrovská částka a my se domníváme, že vzhledem k tomu, co vy tady, koaliční poslanci, říkáte a vláda tvrdí, že státní rozpočet je na tom velmi špatně, tak si myslím, že úspora 6 až 7 miliard je dostatečně pádný důvod k tomu, abychom tento zákon otevřeli a projednali ho tady i ve zkrácené lhůtě. My v tomto návrhu navrhuje valorizaci vyrovnání církvím ve výši 2,21 %. Je to číslo, ke kterému jsme přišli zprůměrováním, takže se domníváme, že to odráží normální stav ekonomiky České republiky, a peníze, které by státní rozpočet uspořil, bych samozřejmě – budu tady mluvit za rezort, který stínuji – si přála, aby šly do kultury, která je na tom velmi špatně. Chci znovu požádat, abyste podpořili předložení tohoto zákona, protože tady leží od června 2023, a již tím, že jsme ho neprojednali, jsme ztratili tento rok, kdy státní rozpočet bude muset vydat mnoho miliard navíc, aniž si myslíme, že je to nezbytně nutné. Vzhledem k tomu, že došlo i k valorizaci (snížení valorizace?) důchodů našich seniorů, tak se domníváme, že církev by toto jistě pochopila, šla solidárně s důchodci ruku v ruce a přispěla tak ke zlepšení státního rozpočtu a hospodaření státu. Já bych poprosila, paní místopředsedkyně, tento bod předřadit a zařadit ho na dnešek jako první bod dnešního jednání. Může to být poměrně velmi krátké jednání, protože ten sněmovní tisk je poměrně jednoduchý.

Nyní bych prosila zařadit nový bod s názvem Financování v kultuře – investice. Já jsem bohužel nucena využít tohoto způsobu, protože již po několikáté – a zmiňoval to tady můj

kolega Nacher – nedochází na interpelace. Já jsem pana ministra Baxu oslovila s písemnou interpelací a v té jsem ho žádala, aby mi odpověděl na dvě základní otázky, a to s jakými investicemi a investičními akcemi v oblasti kultury tato vláda počítá v následujícím období, ráda bych tedy znala záměry pro letošní rok a výměry na další léta. Jedná se o subjekty, kterých se investice mají týkat, jejich objem a rozložení v čase. Proč je tato otázka takto položena? Protože za minulých vlád bylo financováno mnoho oprav významných kulturních památek, vždycky rozloženo do několika let, aby zátěž na rozpočet Ministerstva kultury a státní rozpočet nebyla tak zásadní a došlo ke komplexním opravám. Já jsem si dala se svým týmem, se svými kolegy poslanci tu práci a prošla jsem výroční zprávy Ministerstva kultury, kde se přesně vyčísľuje, kolik co stálo, v jaké fázi to bylo. Já vím a myslím, že to ví i pan ministr kultury, že vláda schvalovala tyto velké projekty i usnesením vlády. Bohužel v tuto chvíli nebo v tomto období se nic takového neděje a já se obávám, že po ukončení vlády pětikoalice budeme mít velký problém, protože památky budou v dezolátním stavu. Další otázka, kterou jsem panu ministrovi položila, je naprosto jednoduchá, a to je, z jakých zdrojů chce tyto investice a investiční akce financovat, zda pro ně má zajištěný rozpočet v rámci své svěřené kapitoly, nebo zda bude čerpat peníze z jiných zdrojů. Pan ministr mi na toto neodpověděl a já využívám této příležitosti a žádám o zařazení tohoto nového bodu, protože si myslím, že kultura pod vedením této vlády je na tom velmi špatně, a troufám si tvrdit, že už je minutu po dvanácté a Sněmovna by měla plnit svoji kontrolní funkci vůči vládě, a pan ministr by měl předstoupit před Sněmovnu a odpovědět na tyto otázky. Já bych prosila zařadit tento bod za pevně zařazené body zítra, to znamená po tom druhém čtení, které je tam napevno.

Další bod, který bych chtěla zařadit, a to je už dá se říct moje standardní prosba, a to je zařazení bodu s názvem Prodej státního majetku, zejména památkově chráněných objektů. Bohužel musím zde konstatovat to, že vláda nevyslyšela přijaté usnesení rozpočtového výboru, který se týkal zámku Štířín, který v tuto chvíli již jde do dražby. Já si dovolím ocitovat první dva body, ve kterých rozpočtový výbor vyzývá vládu, aby zajistila, že kulturní památka zámek Štířín zůstane v majetku státu, a doporučuje vládě, aby zvážila převod areálu kulturní památky zámek Štířín na jinou organizační složku státu a hledala ekonomické a kulturní využití tohoto jedinečného areálu. Bohužel, nestalo se tak. Musím říct, že mezitím dochází k prodeji dalších památkově chráněných objektů, jako je třeba zámek v Praze – Kunraticích anebo zatím neúspěšná dražba pošty v Jindřišské, historické budovy České pošty. Já si myslím, že vláda by měla předstoupit před Sněmovnu, přednést svoji strategii prodeje státního majetku, a nejenom památkově chráněných objektů. Chci touto cestou vyzvat i kontrolní výbor, aby se znovu vrátil k projednávání prodeje majetku státu z oblasti kulturních chráněných památek. Já bych prosila zařadit tento bod za pevně zařazené body ve středu. (Poslankyně Pokorná Jermanová se obrací na předsedající a očekává nějakou reakci.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Omlouvám se, ano?

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Prosila bych tento bod zařadit za ten můj bod už potom zítra. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, děkuji. Nyní je přihlášen pan poslanec Stržínek, připraví se pan poslanec Petr Sadovský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Robert Stržínek: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, já si dovolím požádat o zařazení bodu, který se jmenuje Kritická situace v Hasičském záchranném sboru a Policii České republiky. Jakožto starosta víc jak dvacetitisícového města se setkávám na bezpečnostních radách obce s rozšířenou působností se zástupci jak Hasičského záchranného sboru, tak Policie České republiky. Řešíme problémy

nejenom našeho města, ale i celého regionu na Valašsku. To, co slyším od zástupců těchto institucí od začátku nového roku, je alarmující a chtěl bych tady o tom podebatovat.

Začněme tedy u Policie České republiky. Jen ve Valašském Meziříčí chybí v tuto chvíli 9 policistů, na celém okrese Vsetín potom 29. Situace je vážná a já se nebojím říct, že kritická. Zkušení policisté odcházejí a nábor nových vážne. Kdo má nárok na výsluhu, má odpracováno 15 let, na nic nečeká, bere kramle a od policie utíká, a není se co divit. Navýšení platu nula, a to i při loňské inflaci, která je víc jak 10 %, drakonicky zkrácené provozní prostředky, dosluhující technika a mimo jiné také rostoucí byrokracie, a navíc jako třesnička na dortu zrušení stravenek jakožto jednoho z mála benefitů, který policisté měli. Tato vláda se soustředí pouze na vnější bezpečnost a zcela zapomíná na bezpečnost vnitřní. Tragická událost na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy však jasně říká, že vnitřní bezpečnost je stejně tak důležitá jako ta vnější. Smutné je, že tuto kritickou situaci u Policie České republiky řeší mnohá města tak, že rozšiřují počty strážníků Městské policie. Supluje se tak roli státu a snažíme se vyřešit situaci, kdy stát jednoznačně selhává. Ve Valašském Meziříčí máme v tuto chvíli již více strážníků Městské policie, než je policistů na obvodu. Rozpočet města na Městskou policii pro letošní rok 2024 činí 30 milionů korun. Sanujeme tak z městského rozpočtu službu, kterou by měl poskytovat stát, a to teď zcela pomíjím to, že pravomoci strážníků Městské policie jsou násobně menší než pravomoci státních policistů.

Vláda se rozhodla utratit za informační kampaň, která vysvětluje její nepovedené legislativní změny, bezmála 22 milionů korun. Za mě je to do nebe volající marnotratnost a lumpárna. Mnohem rozumnější by bylo použít tyto prostředky na nábor nových policistů a hasičů, na jejich odpovídající ohodnocení a mimo jiné také na udržení těch stávajících. Je totiž velmi smutné číst informace o tom, že od policie odcházejí zkušení manažeři. Na konci roku to byli lidé z Národní centrály proti terorismu, extremismu a kybernetické kriminalitě. Loni opustilo tento elitní útvar více jak dvacet policistů. Vesměs to byli velitelé nebo experti na obory, kterými se má tento útvar zabývat, tedy terorismus, extremismus, obchod se zbraněmi a kyberkriminalita. I samotní policisté jasně říkají, že díky tomu dochází k reálnému ohrožení státu a snížení jeho bezpečnosti. Odchody z tohoto elitního útvaru pokračují i letos. Podle dvou na sobě nezávislých zdrojů Novinek už počet končících policistů překročil čtyři desítky a kromě velitelů odcházejí už i řadoví zaměstnanci. O důležité lidi přijde centrála také v brněnské pobočce, odkud odcházejí její vedoucí Vít Pochylý. Ten je považován za schopného velitele s velmi dobrými znalostmi v informačních technologiích a je údajně jediný, kdo na centrále zvládá programování a skriptování na vysoké úrovni. Společně s ním končí jeden velmi zkušený analytik. Oba podali žádost o odchod do civilu 30. ledna. To vše je důsledek tragické personální politiky spadající pod rezort ministra vnitra Víta Rakušana. Smutné je i to, že pokud už se najde nějaký nováček, který by chtěl rozšířit řady policistů, je přijímací řízení a jeho začlenění do služby tak složité, zkomplikované a zbyrokratizované, že to mnohé z nich odradí.

U hasičů není situace o nic lepší. Navýšení platu taktéž nula, stravenky nula, a navíc chybí prostředky na běžný provoz, tedy na elektřinu, topení, naftu, ochranné pomůcky, jako jsou přilby, rukavice nebo zásahové obleky. Finance chybí také na nákup tolik potřebné moderní techniky, třeba na kontejnery na hašení elektromobilů. V loňském roce měli hasiči ve Zlínském kraji stravenky v hodnotě 90 korun. Po přijetí konsolidačního balíčku vychází na jednoho hasiče stravenka v hodnotě 19 korun. Takové stravenky by vypadaly více než úsměvně, anebo spíše tragicky, proto nedostanou žádné. Příspěvek v podobě stravenek byl přitom zejména u nových hasičů významným benefitem, který se měsíčně pohyboval od 1 800 do 2 700 korun, což bylo téměř 10 % nástupního platu nových hasičů. Na provozním rozpočtu hasičů chybí stovky milionů korun. Nikdo z nás nechce, aby toto šetření mělo vliv na akceschopnost Hasičského záchranného sboru. Pokud mají hasiči poskytovat kvalitní službu, něco to prostě bude stát, to si musí současná vláda uvědomit. A nespokojenost panuje i mezi dobrovolnými hasiči. Narůstající byrokracie a povinnosti související s komplikovaným

vedením účetnictví a dalších agend vedou k tomu, že o tuto práci, kterou vykonávají zdarma a ve svém volném čase, přestává být zájem, a přitom je tak potřebná.

Vážené kolegyně a kolegové, jsme svědky devastace veřejného sektoru pod záminkou konsolidace veřejných financí. Situace u policie i Hasičského záchranného sboru je kritická a já žádám ministra vnitra, aby učinil neprodleně opatření, která tuto situaci zlepší, tedy aby zajistil z rozpočtu dodatečné finanční prostředky jak na nárůst platů policistů a hasičů, tak také na navýšení provozního rozpočtu u těchto složek. Ze zmíněných důvodů žádám o zařazení tohoto bodu jako první bod této nové schůze. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, děkuji, pane poslanče. Mám zde jedno sdělení, pan ministr Blažek ruší svoji omluvu.

Nyní je přihlášen pan poslanec Petr Sadovský, připraví se pan poslanec Hendrych. Jenom upozorňuji, že poté bude následovat pan poslanec Mašek a paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová, a to jsou zatím poslední čtyři přihlášení. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Sadovský: Děkuji, paní předsedající. Kolegyně, kolegové, já bych chtěl navázat na to, co tady říkal Patrik Nacher. Patrik říkal, že od října nebyly interpelace. Já bych s tímto bodem snad ani nevystupoval, kdyby tomu opravdu bylo jinak a měl bych možnost se pana ministra zeptat.

Kdo pracujete ve veřejné správě, tak víte, že od 1. 1. je závaznou verzí Sbírky zákonů elektronická Sbírka dle § 1 odst. 2 zákona č. 222/2016 Sb. Sbírku vede Ministerstvo vnitra a podotýkám, tato eSbírka je jediným závazným zněním zákonů. Já jsem zjistil a konzultoval jsem to i s odborníkem na veřejnou správu, s panem doktorem Šťastným, že eSbírka bohužel neobsahuje aktuální znění některých předpisů, což je vyloženě ostudné, a to se týká i zákona č. 128/2000 Sb., zákona o obcích. Veřejnost ani zastupitelé na eSbírce nemají její aktuální znění. V eSbírce zcela chybí poslední novela měnící odměňování zastupitelů, lhůty pro zasedání, zápisy společenství obcí i takzvaného létajícího úředníka. Zákon č. 418 měnící zákon o obcích v eSbírce vůbec není do zákona o obcích zapracován a je tam jenom předposlední novela zákona č. 160, takže pokud by starostové postupovali podle této eSbírky, budou porušovat zákon o obcích.

Já nevím, jestli si to vůbec starostové uvědomují. Tento zákon je v gesci Ministerstva vnitra, a pokud vím, byl značně propagován panem ministrem, a přitom tam není platné znění. Stejně tak provoz eSbírky patří do gesce Ministerstva vnitra, a když vezmu v úvahu i to, že v eSbírce chybí novely zákona o DPH, kvůli které jsme zde zasedali do rána, zákon o občanských průkazech, školský zákon a takto bychom mohli pokračovat dál, a tento projekt stál tři čtvrtě miliardy!

Ve mně to evokuje vzpomínku na dětství – když jsem chtěl jít ven, tak jsem si musel nejdřív doma uklidit. Pokud chce pan ministr courat po městech, měl by si udělat nejdřív pořádek ve svém rezortu. Proto navrhuji jako bod Elektronická Sbírka zákonů nefunguje a neobsahuje aktuální účinné znění zákonů, a rád bych to navrhl jako první bod jednání. Děkuji. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, pane poslanče. Já zdravím vespolek. Vystřídaly jsme se při řízení schůze a ještě si upřesním – vy jste totiž rozšířil to, co jste předložil písemně, takže: Elektronická Sbírka zákonů nefunguje a... ? (Poslanec Sadovský opakuje: Elektronická Sbírka nefunguje a neobsahuje aktuální účinné znění zákonů.) Děkuji pěkně.

Nyní přistoupíme k dalšímu přihlášenému a tím je pan poslanec Hendrych, je připraven. Dále bude následovat pan poslanec Mašek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Igor Hendrych: Děkuji vám za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane ministře, já bych chtěl navrhnout bod – já ho řeknu teď na začátku a pak ho pro jistotu ještě zopakuji. Ten název by měl být Tristní situace v oblasti lidských zdrojů ve Vězeňské službě České republiky a v podstatě tím volně navazují na to, co tady před chvílí říkal – na bod, který navrhoval můj kolega, pan poslanec Stržínek. Tentokrát se chci věnovat jinému bezpečnostnímu sboru, který se momentálně nachází v personálních problémech, a tou je Vězeňská služba České republiky.

Podle generálního ředitele, pana generálmajora Michailidise, který se vyjádřil před několika dny pro deník Blesk, aktuálně chybí v celé Vězeňské službě 640 příslušníků ve služebním poměru, což jsou především strážníci a dozorcí, ale také chybí 200 občanských zaměstnanců, což jsou lékaři. To je však trochu samostatná kapitola, ale zejména jsou to vychovatelé, sociální pracovníci, v některých případech i psychologové a tak dál. Ty důvody jsou obtížně identifikovatelné, respektive je to trochu složitější, nicméně jeden z faktorů, na kterém se odborná veřejnost v tom, pro tuto oblast, nebo která se věnuje této oblasti, shodne, je, že ta práce není jednoduchá. Naopak, ne každý je ochoten pracovat s lidmi, kteří mají problematické osobnostní charakteristiky a jejichž agresivita v posledních letech stoupá – pro zajímavost, loni evidovala Vězeňská služba České republiky 58 napadení příslušníků nebo zaměstnanců. Před nějakými deseti lety to byla zhruba čtvrtina a v posledních letech to stoupá, tohleto číslo, takže ne každý je ochoten tuhleto práci dělat. Když se podíváme do dalších statistik, je přijato zhruba 18 %, pouze 18 % těch, kteří projeví zájem o práci ve Vězeňské službě, a to ještě mnoho z nich do tří let svůj služební poměr ukončuje, a výsledek je takový, že skutečně chybí strašně moc lidí. Pro zajímavost, určitě vám všem říká něco pojem věznice Valdice, je to jedna z těch takzvaných těžších věznic, kde vykonávají mimo jiné trest lidé ve zvýšené ostraze takzvané. Je tam spousta trestů za násilnou trestnou činnost, jsou tam lidé dokonce odsouzeni, umístění za trest na doživotí, tak museli právě pro personální problémy, nebo nedostatek personálu, pozastavit dvě specializovaná oddělení pro vězně, kteří trpí poruchou chování.

Bohužel je tahleto problematika společensky a bohužel i politicky hodně podceňovaná, nevěnuje se tomu příliš velká pozornost. Nicméně to, aby hladce fungovalo vězeňství v České republice, je významnou součástí takzvané vnitřní bezpečnosti. Na to bychom neměli zapomínat a měli bychom se té problematice opravdu věnovat. Proto jsem se rozhodl, že bychom to mohli probrat v rámci bodu, který jsem navrhl a respektive který ještě budu upřesňovat, a abychom to skutečně probrali, protože výsledkem je to, že v podstatě lidé, kteří v té Vězeňské službě jsou, musí za ta neobsazená místa odsloužit v podstatě ty hodiny a udělat tu práci za ně, což v některých případech je 400 až 500 hodin na příslušníka, což samozřejmě ty lidi dále demotivuje, aby sloužili potom v dalších letech a tak dále. Je to v podstatě bludný kruh.

Takže ještě jednou upřesňuji – rád bych pro paní místopředsedkyni – rád bych, aby se ten bod jmenoval Tristní situace v oblasti lidských zdrojů ve Vězeňské službě České republiky a abychom to zařadili zítra jako první bod jednání zítřejšího dne. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Takže ve středu ráno. Děkuji, mám to poznamenáno.

Nyní vystoupí pan poslanec Mašek a následně mám jako poslední přihlášenou paní poslankyni Mračkovou Vildumetzovou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mašek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, můj bod se bude jmenovat – Kdy a proč chce ministr zdravotnictví sloučit zdravotní

pojišťovny. Reaguji tak na zprávu ze 4. února na Novinkách.cz, kdy tam je zveřejněno, že ministr zdravotnictví by měl – nebo mohl – pouze po dohodě s ministrem financí, řekněme po oznámení Ministerstvu financí, mít možnost slučovat zdravotní pojišťovny. Ne že by to téma bylo neznámé, v minulosti se o něm samozřejmě diskutovalo, nicméně teď to přichází jako blesk z čistého nebe. A proč dávat tu pravomoc ministru zdravotnictví, když dosud o tom musí rozhodovat celá vláda?

Já bych chtěl podotknout, že zdravotní pojišťovny, kromě té největší, VZP, se dostávají do problémů. Pojišťovna ministerstva nebo vojenská pojišťovna a Pojišťovna Škoda mají už rezervy nižší než 1 miliardu, Pojišťovna revírní méně než 1,5 miliardy a Pojišťovna VZP, která zachránila tuto vládu za pět minut dvanáct na konci loňského roku tím, že pan Kabátek dal do nemocnic peníze, které umožnily zvýšit základní platy stávajícím lékařům, přičemž to nevyřešilo otázku pohotovostí vůbec a za půl roku se o tom budeme bavit znovu, takže jsme se dostali do situace, že skutečně možná bude některá pojišťovna muset jít ze hry a bude se to muset slučovat.

Protože jsem kolegovi Adamcovi slíbil, že nebudu prodlužovat dneska svůj bod, tak už to velmi, velmi zkrátím. My jsme ty pojišťovny za minulé vlády docela slušně vykrmili. Měly slušné rezervní fondy, to už dávno není pravda. Pan ministr Stanjura stáhl 14 miliard z rezervních fondů proto, aby si vylepšil svůj takový trošku – promiňte mi to slovo – ale vylhaný rozpočet. A my se teď dostáváme do situace, že se vážně uvažuje o slučování zdravotních pojišťoven a samozřejmě i o slučování nemocnic, protože na to prostě nebudeme mít. Ale já bych chtěl připomenout, že zároveň musíme si nejdříve odpovědět na otázku: Proč se musí současná nemocniční síť změnit? Kolik nemocnic potřebujeme k zajištění nepodkročitelné dostupnosti akutní lůžkové péče? Musíme to vůbec umět spočítat. To samozřejmě ani náhodou není. Dále bychom měli umět odpovědět na to, jak vypadá funkční regionální nemocniční síť. Jaká je role Ministerstva zdravotnictví a zdravotních pojišťoven? Jaká by měla být dělba práce mezi jednotlivými typy nemocnic a mezi jednotlivými vrstvami poskytovatelů péče? Prostě my máme kupu otázek, na které když nebudeme mít odpovědi, dát ministru zdravotnictví do ruky schopnost rozhodnout jako on sám jediný o fúzi zdravotních pojišťoven je veliké riziko.

Čili já bych doporučil netlačit na pilu a nejdříve se soustředit na to, abychom hledali cesty, jak zefektivníme naše zdravotnictví. A znovu jenom řeknu – slučovat můžeme jak pojišťovny, slučovat můžeme (S pousmáním.) určitě nemocnice, ale musíme přitom zachovat rozsah péče, kvalitu a dostupnost péče pro naše občany.

A ten bod, ještě jednou tedy: Kdy a proč chce ministr zdravotnictví sloučit zdravotní pojišťovny bych poprosil jako druhý bod dnešního jednání. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně. Mám to poznačeno.

My přistoupíme k přihlášce zatím poslední přihlášené, a tou je paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová. Prosím.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já bych si dovolila na tento pořad schůze zařadit tři body. Ten první bod bych nejdříve okomentovala, protože mně připadá absolutně neskutečné a nehorázné, že tady v tuto chvíli nesedí ministr zdravotnictví a ministr zemědělství, kteří by měli řešit návykovou látku HHC, kde – všichni víte, že já jsem z Karlovarského kraje spolu s mojí kolegyní Renatou Oulehlovou – kde tedy došlo k tomu, že již 12 dětí ve věku 16 až 19 let bylo odvezeno v rámci požití této návykové látky prostřednictvím bonbonů – asi nejpravděpodobněji – do nemocnice, kde jsou a byly ve vážném stavu, skončily na jednotce intenzivní péče. Mně připadá opravdu úplně neskutečné, že těch případů nejenom v Karlovarském kraji, ale v dalších krajích se jich teď v tuto chvíli objevuje stále více a že ministr zdravotnictví se dnes

vyjádří – nebo jeho tiskový mluvčí – že chce HHC zakázat. A kdy ho tedy zakáže? Za měsíc? Za dva? Za půl roku, až do té nemocnice budou dovezeny další děti, které pak z toho můžou mít trvalé následky? A my to nemáme na dnešním programu schůze? My to neřešíme? Nám to nevadí? Asi kdyby vy jste byli rodiče a bylo tam některé z vašich dětí, tak byste to možná řešit chtěli! Ale já vám znovu říkám, že to je velmi nutné to řešit.

A chtěla bych z tohoto místa také říct, že v červnu roku 2023, v minulém roce, Česká pirátská strana dala na své stránky příspěvek, kde se chlubila tím, že kratom a HHC nebudou zařazeny mezi zakázané látky. Takže můžeme poděkovat České pirátské straně, že HHC nebylo zařazeno mezi zakázané látky, a že tedy dneska prodává se to jak v e-shopech, tak ve výdejních automatech. Já jsem nebyla nikdy v pozici ministra, ale myslím si, že by mohl vydat nějaké nařízení, aby se takovéto věci už od dané chvíle v žádném případě v e-shopech a v automatech neprodávaly.

My tady máme zákon o návykových látkách, sněmovní tisk 428. Proto z tohoto místa vyzývám všechny poslance v Poslanecké sněmovně, tento bod je nutné dnes projednat jako první bod. Je nutné tam dát pozměňovací návrh, aby tato látka patřila mezi zakázané! Předpokládám, že vládní koalice si uvědomí vážnost dané situace a že bude chtít tento sněmovní tisk projednat – nebo bych očekávala, že ministr zdravotnictví, popřípadě ministr zemědělství přijde s takovým opatřením, že se nadále tyto produkty nebudou nikde prodávat. Dnes dalších (Předsedající: Paní...) – znovu to zdůrazňuji – dnes dalších sedm případů v Karlovarském kraji, už jich je celkem 12, pouze v našem kraji. Jsou to i další kraje, kde došlo k požití a k odvezení do nemocnice.

Paní místopředsedkyně, co jste chtěla mně sdělit?

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já se jenom táži, zda už zaznělo přesné číslo toho tisku.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Tisk – je to sněmovní tisk 504 a chtěla bych ho zařadit buď jako první bod dnes, popřípadě jako první bod zítra. Předpokládám, že bude přítomen pan ministr zdravotnictví a pan ministr zemědělství.

Druhý bod, který bych chtěla dnes navrhnout, s názvem Personální situace v bezpečnostních složkách pod vedením ministra vnitra Víta Rakušana. My jsme tento bod měli na bezpečnostním výboru, kam se pan ministr vnitra nedostavil, řekl, že nemůže být na bezpečnostním výboru z důvodů bezodkladných pracovních důvodů. Doteď mi nikdo nedokázal odpovědět, co ty bezodkladné pracovní důvody byly.

Vy víte, že já tady z toho místa i velmi kritizuju to, že si tato vláda schválila nový služební zákon, přivedla si na ministerstva nespočet politických náměstků, kteří nikoho neřídí, za nic nezodpovídají, pobírají pouze odměnu, a jediný úkol, který mají, mají zastupovat ministra v době jeho nepřítomnosti. Položím vám jednoduchou otázku. Myslíte si, že někdo z politických náměstků přišel na ten bezpečnostní výbor? Pan ministr vnitra má tři politické náměstky.

Chtěla bych říct, že personální situace v rámci bezpečnostních složek není dobrá. Podle všech údajů, které jsme obdrželi, byt' je vidět, že může být nějaký nárůst, ale došlo tam k převodu civilních zaměstnanců do služebního poměru. To znamená, že máme stále méně policistů v přímém výkonu. Mluvili tady o tom už i dnes moji další kolegové, kteří předávají i své praktické zkušenosti v rámci starostování na to, jak se to všechno přenáší na Městskou policii. A já znovu říkám, že bezpečnost, vnitřní bezpečnost je jedna z nejdůležitějších oblastí a je nutné do ní investovat.

Zároveň jsme na bezpečnostním výboru požádali, což nebylo schváleno, abychom to dostali rozčleněné na jednotlivé útvary, to abychom viděli, jaká je personální situace na

jednotlivých krajských ředitelstvích, jaká je situace v cizinecké policii, ale jaká je například situace na Národní centrále terorismu, extremismu a kybernetických hrozeb a další. Zajímavé je, že například – a to uvedu na jednom příkladě – město Kraslice má mít 25 policistů, má jich o 10 méně, 10 policistů tam dneska chybí. A když nás navštívil teď například pan ministr vnitra v našem kraji, tak ho hlídalo nebo měl kolem sebe velký počet policistů, bylo jich asi okolo třiceti. Myslím si, že personální situaci je nutné řešit.

Chtěla bych tady z tohoto místa také podotknout, že mě velmi překvapilo, že když jsme na bezpečnostním výboru s mými kolegy dali návrh o usnesení, aby se policistům vrátily finanční prostředky v rámci jejich platů – protože byla vysoká inflace, tak jejich reálný plat se snížil zhruba o 15,8 % – tak představte si, že byt' pan ministr vnitra Vít Rakušan ve svých debatách říká, že se od října policistům zvýší platy o 10 %, tak toto koaliční poslanci na bezpečnostním výboru neschválili. Takže je otázkou, jaká bude pravda, jaká bude realita.

A poslední bod, který bych chtěla zařadit na dnešní pořad schůze, je s názvem Česká pošta, situace a stav transformace. Tam bych chtěla nějaké detailnější informace – nebudu to více rozvádět – protože na transformaci jako takovou ministr vnitra nemá schválené žádné finanční prostředky. Transformační plán nebyl ani vládou schválen, vzala ho vláda pouze na vědomí, a zajímalo by mě, jaké tedy další kroky v rámci České pošty se budou dít.

Paní místopředsedkyně, u bodu Personální situace v bezpečnostních složkách pod vedením ministra vnitra Víta Rakušana a bod Česká pošta – situace a stav transformace bych vás chtěla požádat, aby tyto body byly zařazené dnes za všechny již už pevně zařazené. Děkuju vám mnohokrát.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já mám ještě jednu věc, jak se k ní postavíte. Tisk 504 je z grémia navržen na vyřazení, protože ho ještě neprojednal zdravotní výbor. Je to na žádost paní předsedkyně zdravotního výboru, je to odsouhlaseno z grémia, takže ten návrh, pokud to bude odsouhlaseno z grémia, je tedy nehlasovatelný. To je ten první bod. Takže tisk 504 – návykové látky, z grémia je dohodnuto vyřazení, protože to ještě neprojednal výbor, je to na žádost paní předsedkyně výboru, a je to před projednáním ve výboru a bylo to takto domluveno. Takže jenom informuji, že to případně se stane nehlasovatelným, a tím se s tím asi můžeme vypořádat. (Nesouhlasná stanoviska poslankyně Schillerové a Mračkové Vildumetzové.)

Protože tohleto je podstatné, tak prosím, paní předsedkyně, můžete s přednostním právem.

Poslankyně Alena Schillerová: Prosím, to si vyjasněme, paní místopředsedkyně. Ale bylo dohodnuto, že vyřazen bude bod číslo 121, sněmovní tisk 461, Ministerstvo zdravotnictví, zákon o léčivech, protože neprošel výborem, a vy jste říkala jiný tisk, ano, kdežto moje ctěná kolegyně chce o návykových látkách.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Tak ještě jednou, už to tady bylo i myslím čteno v úvodu, že vedle jiných vyřazených tisků je také zařazen k vyřazení, abych tak řekla, tisk 504 v druhém a třetím čtení, proto jsou to dva body a proto jsou to body číslo 16 a 141. (Opět se dohaduje poslankyně Schillerová s poslankyní Mračkovou Vildumetzovou.) Nikoliv, je to opravdu takto načteno a domluveno k vyřazení, protože to ještě neprošlo projednáním na výboru. Jenom konstatuji, že ten návrh paní poslankyně se stane schválením gremiálního návrhu nehlasovatelným.

Poslankyně Alena Schillerová: Já se velmi omlouvám, tak udělejme nějakou krátkou poradičku, ať to tady neřešíme na mikrofon, ale o těch tiscích nebyla řeč, já si na to vůbec nevzpomínám, o tom tisku 504.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Byla, na grémiu. Udělejme tedy kratičkou poradou, asi nebylo vše úplně jasné. Navrhují tři minutky, do 17.27 přerušuji tuto schůzi a ujasníme si, jak je to s tímto tiskem.

(Jednání přerušeno od 17.24 do 17.27 hodin.)

Je 17.27, skončila pauza a my se vrátíme k tomu, zda se ještě někdo hlásí s dalším pozměňovacím nebo doplňujícím návrhem k návrhu pořadu? Paní poslankyně chce ještě vystoupit. Prosím.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Paní předsedkyně, já bych poděkovala za to, že jste svolala teď předsedy klubů, že došlo tedy nějakým způsobem k vyjasnění toho sněmovního tisku 504. Přesto bych z tohoto místa chtěla velmi požádat, zda by zítra, popřípadě hned ráno, nemohl přijít ministr zdravotnictví, popřípadě ministr zemědělství, který by nám sdělil, jak neprodleně, ne za několik dní, týdnů, měsíců, bude tu situaci v rámci návykové látky HHC řešit, a aby nás opravdu všechny uklidnil, že bude co nejdříve tato látka zakázaná a nebudou další případy dětí, které skončí otrávené v nemocnici na jednotce intenzivní péče. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně a konstatuji tedy tímto, že už nejsou další přihlášení k návrhu pořadu schůze.

Privolala jsem kolegyně, kolegy z předsálí a budeme moci přistoupit k hlasování o jednotlivých návrzích v pořadí, v jakém byly ty návrhy podány.

Ano, zájem o odhlášení, všechny vás odhlásím. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Jako první je blok návrhů, které přednesl pan předseda Tomio Okamura. Nejprve ale ještě přistoupíme k hlasování o návrzích z grémia, kde byly návrhy na zařazení nového bodu, potom blok na vyřazení a potom pevné zařazení prvních čtení na dnešek. Už to nebudu všechno rekapitulovat.

Nicméně nyní, pokud nejsou námitky, bychom měli hlasovat o návrzích z grémia vcelku tak, jak byly předneseny.

Zahajuji hlasování o návrzích z grémia vcelku. Kdo je pro? Nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 2, bylo přihláшено 152 poslankyň a poslanců, pro 151, proti 0. Konstatuji, že návrh z grémia byl přijat jako celek.

Nyní se tedy dostáváme k návrhům předneseným zde z místa. Budeme nyní hlasovat blok návrhů pana předsedy Tomia Okamury.

Jako první je návrh nového bodu s názvem Fialova vláda chce přijmout euro v ČR.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení tohoto bodu? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 3 se účastnilo 154 hlasujících, pro 66, proti 73. Návrh nebyl přijat.

Další návrh Tomia Okamury je nový bod s názvem Podezřelé finance premiéra Fialy.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení tohoto bodu? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 4 se účastnilo 154 hlasujících, pro 66, proti 83. Návrh nebyl přijat.

Poslední návrh Tomia Okamury byl Výstavba nových jaderných bloků v Dukovanech a Temelíně, návrh nového bodu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení tohoto bodu? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 5 se účastnilo 153 hlasujících, pro 65, proti 83. Návrh nebyl přijat.

Nyní blok tří návrhů pana předsedy klubu Radima Fialy.

První návrh nového bodu byl Česká ekonomika v roce 2023 klesla a jako jediná v Evropě se nedostala na předcovidovou úroveň.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení tohoto bodu? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 6 se účastnilo 153 hlasujících, pro 64, proti 87. Návrh nebyl přijat.

Dále je bod s názvem SPD plně podporuje co nejrychlejší zahájení výstavby nových jaderných bloků v Dukovanech a Temelíně.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení tohoto bodu? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 7 se účastnilo 154 hlasujících, pro 62, proti 77. Návrh nebyl přijat.

Poslední návrh pana předsedy Radima Fialy s názvem Vláda Petra Fialy hodila zdravotně postižené spoluobčany přes palubu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení tohoto bodu? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 8 se účastnilo 157 hlasujících, pro 67, proti 87. Návrh nebyl přijat.

Nyní dva návrhy přednesené panem předsedou Andrejem Babišem.

První je návrh bodu s názvem Je potřeba změnit tradiční přísloví „Lže, jako když tiskne“ na „Lže jako premiér Fiala“.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení tohoto bodu? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 9 se účastnilo 157 hlasujících, pro 66, proti 87. Návrh nebyl přijat.

Druhý návrh nového bodu od pana předsedy Babiše je Koncepce výstavby Armády České republiky.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení tohoto bodu? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 10 se účastnilo 157 hlasujících, pro 68, proti 82. Návrh nebyl přijat.

Nyní návrh paní předsedkyně Aleny Schillerové na nový bod s názvem Postoj vlády k přijetí eura, vstupu do ERM II a role ministra pro evropské záležitosti.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení tohoto bodu? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 11 se účastnilo 157 hlasujících, pro 68, proti 82. Návrh nebyl přijat.

Nyní se dostáváme k návrhu pana předsedy Jana Jakoba, kde jde o sněmovní tisk číslo 241. Je to občanský zákoník, číslo bodu 13. Jedná se o zařazení napevno na tuto středu, 14. hodinu. Je to tak v pořádku? (Poslanec Jakob: Ano.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro toto pevné zařazení občanského zákoníku, sněmovní tisk 241? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 12 se účastnilo 157 hlasujících, pro 116, proti 19. Konstatuji, že tento bod byl napevno zařazen na středu ve 14 hodin.

Dostáváme se k návrhu přednesenému paní místopředsedkyní Klárou Dostálovou. Je to návrh nového bodu s názvem Digitalizace stavebního řízení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení tohoto bodu? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 13 se účastnilo 158 hlasujících, pro 69, proti 82. Návrh nebyl přijat.

Další návrh přednesl pan poslanec Marek Novák. Je to návrh na nový bod s názvem Informace ministra Válka o zákazu distribuce návykové látky kratom a HHC nezletilým.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení tohoto bodu? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 14 se účastnilo 159 hlasujících, pro 67, proti 52. Návrh nebyl přijat.

Dále přednesl pan poslanec Patrik Nacher návrh bodu s názvem Odpovědi ministrů na otázky poslanců.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení tohoto bodu? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 15 se účastnilo 159 hlasujících, pro 66, proti 73. Návrh nebyl přijat.

(O slovo se hlásí premiér Fiala.) Prosím, pane premiére, předpokládám, že k hlasování?

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Ano, paní předsedající, k hlasování. U hlasování číslo 12 jsem hlasoval pro, na sjetině mám proti. Pro stenozáznam: nezpochybňuji hlasování.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně. Můžeme přistoupit... (Rozruch ve vládní lavici.) Ještě také k hlasování? (Ano.) Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Marek Výborný: Moc se omlouvám, paní místopředsedkyně. Kolegyně, kolegové, u stejného hlasování, tedy u hlasování číslo 12, mám na sjetině, že jsem hlasoval proti. Zdržel jsem se. Děkuji. Nezpochybňuji hlasování.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně. A ještě pan ministr.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Stejně hlasování, jsem si stoprocentně jistý, že jako kolegové jsem hlasoval pro, a mám, že jsem se zdržel. Zřejmě nějaký virus ve vládě řadí.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Je to pouze pro záznam. Pan ministr.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Ano, potvrzuji, že jde o virus. Já jsem ve stejném hlasování hlasoval pro, na sjetině mám proti.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Nezpochybňujete hlasování? (Ministr: Ne.) Výborně. A paní ministryně, prosím. (Velký hluk v sále.) Prosím o klid v sále.

Ministryně pro vědu a výzkum ČR Helena Langšádlová: Paní místopředsedkyně, chtěla jsem se také přihlásit u hlasování číslo 12, že na sjetině mám „zdržel se“, chtěla jsem hlasovat pro. Nezpochybňuji hlasování.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Hlasovala jste pro, paní ministryně? (Ano.) Takže je to pro záznam, děkuji. Také nezpochybňujete hlasování. Vyčerpali jsme tímto nákazou.

A vracíme se... (Poslankyně Schillerová se hlásí o slovo.) Prosím, paní předsedkyně, jsme v průběhu hlasování, je to také k hlasování? Paní předsedkyně, je to k hlasování? (Poslankyně Schillerová: Ano.)

Poslankyně Alena Schillerová: Já tedy jsem neudělala chybu, ale chci říct jednu věc. Teď tady bylo tolik změn – můžete upřesnit, paní místopředsedkyně, kterého bodu se to týkalo? A možná v rámci transparentnosti – nechme hlasovat znovu, protože tady už toho bylo tolik, že vlastně nevíme, kdo jak hlasoval, jestli si mohu dovolit to navrhnout.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: To musí navrhnout ten, který chce zpochybnit hlasování, to nejde takovýmto způsobem. Vzhledem k tomu, že jsem vnímala, že je ještě někdo další, kdo chce upřesnit své hlasování pro záznam, ještě nechám chvíli pro vyjasnění, ale opravdu nikdo nenavrhł zpochybnění hlasování, takže takto to nejde.

Pokračujeme tedy ve schvalování pořadu. A další bod je navržený paní poslankyní Pokornou Jermanovou.

Prosím, už opravdu uplynul... (K poslanci Nacherovi:) Jde o to, jestli jste hlasoval, pane poslanče, tak jak je zaznamenáno?

Poslanec Patrik Nacher: Ne, paní místopředsedkyně. Musíte se dívat do těch papírů správně. Já měl dvě varianty hlasování a my jsme hlasovali jenom o jedné toho mého bodu.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Pane poslanče, vy jste zařazoval nový bod, a když není přijat návrh bodu, tak se pak už nehlasuje.

Poslanec Patrik Nacher: Aha, vidíte. Tak na mě přeskočil ten vládní vir, tak se omlouvám. (Smích v sále.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Dobrá. Teď už je zcela jasno, že je to tady velmi nebezpečné pracovní prostředí. Ale my se dostáváme k dalšímu návrhu.

Zopakuji, jde o návrh paní poslankyně Pokorné Jermanové, jde o sněmovní tisk 480, o majetkovém vyrovnání s církvemi, bod 96, a jde o návrh na pevné zařazení jako první bod dnes. Každý ví, o čem hlasujeme.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento bod? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 16, bylo přihlášeno 159 hlasujících, pro 68, proti 88. Návrh nebyl přijat, nezařadili jsme tedy napevno.

Dále paní poslankyně Pokorná Jermanová navrhla nový bod s názvem Financování v kultuře – investice.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento nový bod? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti zařazení takového nového bodu?

Hlasování číslo 17, účastnilo se 159 hlasujících, pro 70, proti 83. Návrh nebyl přijat.

Poslední návrh nového bodu od paní poslankyně Pokorné Jermanové má název Prodej státního majetku, zejména památkově chráněných objektů.

Opět zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu na zařazení nového bodu?

Hlasování číslo 18, účastnilo se 159 poslankyň a poslanců, pro 69, proti 85. Návrh nebyl přijat.

Přistupujeme k návrhu pana poslance Stržíška na nový bod s názvem Kritická situace v Hasičském záchranném sboru a v Policii České republiky.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu na nový bod. Kdo je pro jeho zařazení? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 19, účastnilo se 159 poslankyň a poslanců, pro 69, proti 86. Návrh byl zamítnut.

Dále předložil pan poslanec Sadovský návrh s názvem Elektronická sbírka zákonů nefunguje a neobsahuje aktuální účinné znění zákonů.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení bodu s tímto názvem? Zdůrazňuji, nového bodu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 20, bylo přihlášeno 158 hlasujících, pro 69, proti 85. Návrh nebyl přijat.

Dále přednesl svůj návrh pan poslanec Hendrych s názvem Tristní situace v oblasti řízení lidských zdrojů ve Vězeňské službě České republiky.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení takového nového bodu? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 21, účastnilo se 159 hlasujících, pro 67, proti 86. Návrh nebyl přijat.

Dále návrh pana poslance Maška s názvem Kdy a proč chce ministr zdravotnictví sloučit zdravotní pojišťovny.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro takovýto návrh nového bodu? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 22, účastnilo se 159 hlasujících, pro 68, proti 84. Návrh nebyl přijat.

Nyní dva návrhy paní poslankyně Mračkové Vildumetzové, které jsou hlasovatelné.

Jako první návrh na nový bod s názvem Personální situace v bezpečnostních složkách pod vedením ministra vnitra Víta Rakušana.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 23, účastnilo se 159 hlasujících, pro 69, proti 85. Návrh nebyl přijat.

Poslední návrh paní poslankyně Mračkové Vildumetzové na nový bod s názvem Česká pošta – situace a stav transformace.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení bodu s tímto názvem? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 24, účastnilo se 159 hlasujících, pro 69, proti 85. Ani tento návrh nebyl přijat.

Tímto jsme se vypořádali se všemi hlasovatelnými návrhy k programu.

Je třeba hlasovat ještě o celém návrhu pořadu 92. schůze Poslanecké sněmovny, jak byl předložen a pak upraven schválenými pozměňovacími návrhy.

Tedy zahajuji hlasování o pořadu schůze jako celku. Kdo je pro? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je případně proti celému návrhu pořadu?

Hlasování číslo 25 se účastnilo 159 poslankyň a poslanců, pro 128, proti 23. Konstatuji, že pořad schůze byl schválen. Děkuji pěkně.

A my nyní přikročíme k prvnímu bodu tak, jak byl aktuálně zařazen. Jde o

1.

Návrh zákona o řízeních souvisejících s hlubinným úložištěm radioaktivního odpadu

/sněmovní tisk 367/7/ – vrácený Senátem

Je vrácen Senátem, a sice ho Senát vrátil s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 367/8. Informace k pozměňovacím návrhům vám byly rozdány do vaší pošty.

A já mezi námi vítám paní senátorku Hanu Žákovou.

Nejprve požádám, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil, je-li přítomen, pan ministr Jozef Síkela, ale zkontroluji ještě... je tady, výborně. Takže poprosím pana ministra, aby se ujal slova jako první. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkela: Děkuji, paní předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení paní poslanci, jsem tady a poctivě čekám čtyři hodiny na svůj bod.

Vracíme se zpátky k návrhu zákona o řízeních souvisejících s hlubinným úložištěm radioaktivního odpadu, na který čekají dotčené obce přes deset let. Cílem tohoto zákona je zajistit, aby mohly být v procesu vyhledávání vhodné lokality a v rámci povolovacích procesů pro přípravu a provoz úložiště ještě více efektivně respektovány zájmy obcí a jejich občanů.

Předložený návrh pak dále posiluje transparentnost celého procesu výběru lokality nad rámec požadavku směrnice Rady 2011/70/Euratom. Zavádí také speciální postupy pro případ úložiště podle zákona o geologických pracích v horním zákoně a atomovém zákoně.

Na výběru konečného umístění hlubinného úložiště bez práva veta pro obce se vláda, Sněmovna i Senát shodly. Návrh zákona se vrací do Poslanecké sněmovny s pozměňovacími návrhy přijatými Senátem, které přijal 46 hlasy. Tyto pozměňovací návrhy vrací zpět úlohu parlamentu na spolurozhodování o výběru konečného umístění hlubinného úložiště po usnesení vlády v obdobném znění, tak jak jej původně vláda schválila – nutno dodat, že tehdy ne jednomyslně. O odstranění spolurozhodovací úlohy parlamentu jste hlasovali v rámci třetího čtení na 82. schůzi v listopadu poměrem 163 hlasů pro, proti nikdo.

Součástí pozměňovacího návrhu je zároveň změna u dodatečných kompenzací pro obce nad rámec atomového zákona, kdy Sněmovna přijala znění, že vláda tyto kompenzace může stanovit, a Senát je nahradil slovy: „stanoví po předchozím projednání s dotčenými obcemi“. Respektuji stanovisko Senátu, nicméně postoj Sněmovny ve třetím čtení byl natolik jednoznačný, zahrnoval podporu všech politických stran a hnutí a maximálně tehdy refletoval širokou politickou podporu, která je jedním z klíčových předpokladů mírového využívání jaderné energetiky včetně výstavby nových jaderných zdrojů nebo právě přípravy hlubinného úložiště, proto považuji za efektivní, abychom postupovali dále na základě tohoto širokého politického konsenzu a zůstali u sněmovní verze, tímto také do budoucna zajistili stabilitu a kontinuitu.

Závěrem mi dovoluji jeden postřeh z návštěvy prvního hlubinného úložiště na světě ve Finsku, kde jsem byl s ředitelem Správy úložišť radioaktivních odpadů, zástupci Sněmovny a Senátu a zástupci dotčených krajů. Je spousta poznatků, které lze z Finska přenést, ale princip veta to určitě není. Nemáme na svém území 309 obcí, nemáme řídce osídlené regiony a nemáme jako celek nesmírnou víru ve stát a jeho instituce. To, co však za poslední dva roky vidíme, je, že SÚRAO se s novým ředitelem změnilo ve transparentní organizaci, že její

zaměstnanci na sobě pracují a komunikují, pokud jim chce druhá strana naslouchat, a v neposlední řadě, že politizovat bezpochyby výjimečnou stavbu, jakou hlubinné úložiště je, se nevyplatí jakémukoliv volenému zástupci, přinejmenším na celostátní úrovni. To, že jdeme směrem k výběru finální lokality předložené otevřenou, transparentní a odbornou debatou, je správný krok, který SÚRAO a Ministerstvo průmyslu a obchodu realizuje v souladu s platnou koncepcí nakládání s radioaktivním odpadem a vyhořelým jaderným palivem. Toto společné úsilí a kroky k přípravě hlubinného úložiště v České republice nerozporuje ani Mezinárodní agentura pro atomovou energii, která přezkoumala český program nakládání s radioaktivním odpadem v říjnu loňského roku.

Děkuji vám za pozornost a za odpovědnou a věcnou debatu.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já vám děkuji, pane ministře, a nyní poprosím paní senátorku Hanu Žákovou, aby se ujala slova. Prosím.

Senátorka Hana Žáková: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, protože mám ještě pořád začátek nového roku, tak bych vám všem chtěla popřát hodně pevné zdraví a hojnost moudrých rozhodnutí pro naši zemi, protože je budeme potřebovat.

A teď už k tomu pozměňovacímu návrhu. Abych ho mohla obhájit mezi vámi, tak jsem šla trochu do historie, protože si ji pamatuji už od toho roku 1985 až 1987, kdy byly spuštěny do provozu všechny čtyři bloky Jaderné elektrárny Dukovany. V roce 1989 ovšem přichází sametová revoluce a ukončuje se mezinárodní dohoda mezi Sovětským svazem a naší republikou o vývozu vyhořelého paliva právě do Sovětského svazu. Byla to hlavně bezpečnostní otázka, protože víte, že tady to vyhořelé palivo může být ještě použito na výrobu jaderných zbraní.

Česká republika stála před tím, co s tímto odpadem a jak s ním naložit. V roce 1995 je zprovozněn v areálu Jaderné elektrárny Dukovany první mezisklad použitého paliva, který je potom rozšířen v roce 2006 ještě o druhý, ale přichází 11. září roku 2001 a teroristický útok na Světové obchodní centrum v New Yorku, a je všem jasné, že vyhořelé palivo nemůžeme trvale skladovat v těchto nadzemních skladech, ale musíme ho bezpečně uložit. V tu chvíli Správa úložišť neboli SÚRAO začíná aktivně vyhledávat na našem území vhodné lokality pro vybudování hlubinného úložiště. Bohužel v té době, v roce 2003, to dělá podle platných zákonů, ale které bohužel nezahrnovaly jednotlivé lokality, to znamená samosprávy a starosty, aby do těchto věcí byli od začátku zapojeni. Již od roku 2003 starostové z těchto vybraných lokalit usilují o to, aby vznikl tento zákon, který dnes znovu projednáváme. Tolik let byli házeni přes palubu! Sama jsem to zažila jako starostka malé obce právě na Třebíčsku, kdy vám přijede vrtná souprava na vaše území, začne dělat tyto práce a občané se vás ptají: Starostko, co se tam děje? A vy nevíte. Tahle zasetá nedůvěra a letitá se skutečně nabalovala. Musím říct, že to nebylo jednoduché a nebylo jednoduché vůbec vysvětlovat občanům, že najednou zničehonic na našem území a v naší lokalitě má být takto významná stavba, a my o tom nevíme. To znamená, takové to „o nás bez nás“.

V roce 2004 sepisujeme petice. Další roky probíhají v těchto lokalitách referenda – dosud platná – a všechna odmítají hlubinné úložiště na svých územích. V roce 2012 je první náznak nějakého věcného záměru zákona a roce 2023 jsme se konečně dočkali. Musím říct, že zástupci lokalit hodně ocenili jednání s panem ministrem Sikelou i to, že do toho zákona, do toho, který sem přišel v původním vládním znění, bylo, že o hlubinném úložišti, o té lokalitě, ale i o záložní lokalitě bude parlamentní kontrola, to znamená, že o ní budeme rozhodovat my, poslanci a senátoři, že navrátíme důvěru těm lokalitám, které tolik let jsme házeli přes palubu.

Já vás poprosím, milé kolegyně, milí kolegové, zvažte vaše hlasování, jestli navrátíme parlamentní kontrolu a důvěru našim občanům, anebo to necháme na vládě, ať je v budoucnu jakákoliv. Já vám děkuji za pozornost i za to, jak rozhodnete. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já vám děkuji, paní senátorko, a nyní se otáží, zda se k předloženým pozměňovacím návrhům Senátu chtějí vyjádřit nejprve paní zpravodajka garančního výboru, což je paní poslankyně Michaela Opltová – nikoliv, a dále pan zpravodaj výboru pro životní prostředí, což je pan poslanec David Šimek – také předpokládám, že nikoliv, děkuji.

A já tedy mohu otevřít rozpravu, takto činím. Jako první je do ní přihlášena paní poslankyně Iveta Štefanová, připravit se může pan poslanec Vít Kaňkovský. Paní poslankyně, ujměte se slova, prosím.

Poslankyně Iveta Štefanová: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, i já bych se zde vyjádřila k předloženému návrhu ze Senátu. Výstavba hlubného úložiště je bezpochyby stavbou značného obecného zájmu. Umístění úložiště pro ukládání radioaktivního odpadu je rozhodnutím jistě na vrcholné politické úrovni, jedná se ale o otázku strategického významu, které dalece přesahuje volební období jedné vlády. Proto by umístění hlubinného úložiště mělo podléhat rovněž projednání parlamentem našeho státu. Vláda svým usnesením tedy určí hlavní a záložní umístění hlubinného úložiště, právní účinky usnesení vlády by ale měly být podmíněny souhlasem obou komor parlamentu k dodatečnému zvýšení legitimacy, kdy zapojení parlamentu do výběru umístění hlubinného úložiště je aplikováno i v dalších zemích Evropy, například v Německu. Platí, že otázka umístění hlubinného úložiště je otázkou strategického charakteru s tak významnými a dlouhodobými dopady, že by tato otázka měla být posouzena rovněž právě oběma komorami Parlamentu České republiky, aby bylo zajištěno tedy skutečné, nikoliv pouze formální zapojení parlamentu do tohoto procesu. Proto nelze souhlasit s původním zněním navrhovaným vládou, že po uplynutí té dané lhůty, kterou se nakonec podařilo prodloužit až na 180 dnů, ale po uplynutí této lhůty že se souhlas parlamentu bere jako automatický. Právě nutnost skutečného projednání a aktivního souhlasu obou komor parlamentu by mělo být nepřekročitelnou podmínkou k finálnímu rozhodnutí o umístění hlubinného úložiště, aby tedy byla zajištěna ta efektivní kontrola ze strany parlamentu, a tím rovněž legitimita výběru založená na širokém konsenzu. Je třeba, aby byl návrh projednán parlamentem bez možnosti takové projednání zmařit, například prostřednictvím oddalování projednání po dobu stanovené lhůty, a fakticky tak tím parlament obejít.

Souhlasíme tedy s předloženým návrhem ze Senátu. I my jsme tuto podmínku v rámci druhého čtení navrhovali ve formě pozměňovacího návrhu, proto tento návrh podpoříme, a měla by ho podpořit i celá Sněmovna. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně, paní poslankyně. Nyní vystoupí pan poslanec Vít Kaňkovský, poté se připraví pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, ujměte se slova.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobrý podvečer, vážená paní místopředsedkyně, vážení členové vlády, milé kolegyně, kolegové, já jsem k dnes projednávanému návrhu zákona o řízeních souvisejících s hlubinným úložištěm zde vystupoval vlastně ve všech čteních a dneska už jenom krátce se vrátím k tomu, co jsem zde zmiňoval.

Chci poděkovat zástupcům Senátu, kteří podpořili myšlenku, abychom k výběru finální lokality potřebovali souhlas obou komor parlamentu. Takto zněl původní návrh vlády. Ten zde byl velkou většinou, a to zde zaznělo z úst pana ministra, změněn pozměňovacím návrhem,

kteřý přišel z hospodářského výboru, a já jsem rád, že Senát se vrátil k té původní myšlence nebo k původnímu záměru, protože jsem přesvědčen, že skutečně jde o velmi zásadní rozhodnutí, kde by obce měly mít zastání a kde by skutečně se k tomu měly vyjádřit obě komory parlamentu a vyslovit s ním souhlas. Také jsem přesvědčen o tom, že původní lhůta 60 dnů byla krátká, že jak víme, jak to tady chodí v parlamentu, tak že by mohlo dojít k tomu, že by v rámci těch 60 dnů nebylo možné ten návrh projednat, proto si myslím, že lhůta 180 dní je již dostatečná. A já za sebe podpořím senátní verzi, jak ji tady představila paní senátorka Žáková.

Jsem přesvědčen o tom, a také jsem to tady zmiňoval, že stát má dvě možnosti. Buď půjde direktivním způsobem, to znamená, že direktivně rozhodne a v podstatě lokalita, která bude tou v uvozovkách vítěznou, již nebude mít na výběr, anebo bude od počátku s uvažovanými lokalitami spolupracovat, a tím si stát významně zjednoduší pak realizační fázi. Protože znovu tady zmíním, že výběrem finální lokality ten proces rozhodně nekončí, to jenom začátek. A když si vezmeme celý ten proces, jak bude probíhat, kolik tun zeminy a horniny se bude muset vytěžit, kolik infrastruktury se bude muset v té lokalitě vybudovat, jaký to bude zásah nejenom do toho malého území, kde bude stát potom ten vlastní závod, ale jak to ovlivní poměrně široký region v okolí, jsem přesvědčen o tom, že tady je potřeba s těmi obcemi spolupracovat už samotného počátku, a pokud jsme odmítli právo veta, které by ty obce v podstatě chtěly nejvíc – a tady já chápu, že to je poměrně složité, jak máme dnes u nás poměrně husté osídlení – tak alespoň to, aby o tom nerozhodovala pouze vláda, ale rozhodovaly o tom obě komory parlamentu, si myslím, že si obce zaslouží a že by to skutečně tu vlastní realizační fázi státu zjednodušilo. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně a nyní mám posledního přihlášeného, posledním vystupujícím zatím je pan poslanec Adamec. Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážená paní senátorko, pane ministře, paní ministryně, kolegyně, kolegové, já tedy musím říct, že pro mě rozhodnutí Senátu jako bývalého senátora mě velmi zklamalo. Prostě podlehlí těm tlakům opět z obcí, kde se může to úložiště nějakým způsobem realizovat. Řekněme si na rovinu, jak to je. Mně také píšou různé organizace a většinou se jmenují jako – já nejsem přesný úplně – sdružení proti výstavbě jaderného úložiště, všechny ty skupiny mají podobný název. Takže to není sdružení pro výstavbu, jak bych to očekával od osvěcených starostů a obcí, ale jsou to sdružení proti výstavbě. A samozřejmě, já to chápu, že začátku ten problém tady byl, stát se choval, jak se choval, ale dneska ta situace je úplně jiná.

A možná se vrátím k té návštěvě Finska. Já za ni moc děkuju SÚRAO i panu ministrovi, že nás tam vzali. Já si myslím, že na otevření očí to stačilo. Já si myslím, že to úložiště je obrovská příležitost právě pro ty regiony, kde to bude realizované.

Otázka bezpečnosti toho úložiště – já si myslím, že je to zbytečné strašení našich občanů, ta bezpečnost je stoprocentní. A pokud se vybere – a teď je potřeba to zásadní – to místo, kde to úložiště bude, a to místo bude splňovat geologické a náročné podmínky, tak je stoprocentní jistota bezpečnosti.

Víte, co mě fascinuje? Více jak 70 % občanů naší republiky je pro jadernou energetiku. Neslyšel jsem, že někomu vadí úložiště jaderného odpadu v elektrárnách, které je v těch halách, kdybych to přehnal, skoro plechových halách, kde se chladí a kde je spousta let. Tak já si říkám, co je bezpečnější pro nás, a navíc, pokud chceme jadernou energetiku, a tento národ říká, že ji chce, protože s ní máme velmi dobré zkušenosti, a řekněme si tady na rovinu, bez jaderné energetiky v příštím století nepřežijeme, protože proud nebudeme mít kde brát díky těm různým greendealům a zeleným teoriím, jak to všechno zvládneme úplně jinak, tak bez jádra to prostě nezvládneme. A jádro nezvládneme, pokud nebudeme mít jaderné úložiště.

Ve Finsku jsou více než dvacet let před námi. Říkat, že tam bylo referendum, že je tam právo veta, to je jenom část pravdy, a že to rozhodoval parlament je také část pravdy. Je potřeba si nalít vína čistou sklenku, jak já říkám. Ano, měli vytipovaných spoustu míst, pak dokonce byla jakási soutěž, kde to bude, protože Finsko na rozdíl od České republiky má skoro stejný počet obyvatel, ale území násobně někde jinde, a nakonec vláda měla ten luxus, že to místo bylo vybráno před vlastním řešením, jak se to úložiště bude realizovat. Vláda udělala komplexní materiál pro jednokomorový finský parlament, jak se vlastně bude úložiště realizovat, a finský Parlament tento návrh vlády ratifikoval. Ale to je něco jiného, než je v České republice.

My tady máme zčásti oprávněný, zčásti podle mě umělý odpor k jadernému úložišti. Já si myslím, že kolegové z municipalit se prostě bojí reakce svých občanů, kterým nikdo pořádně nevysvětlil, jak je jaderné úložiště bezpečné, co to vlastně je, a že pokud říkáme, že Parlament, my tady, jsme osvěcená skupina občanů zvolená občany, prostě řekneme, kde to má být, tak já vás vyvedu z omylu. Jak to chcete rozhodovat tady v této místnosti? Jak to chcete udělat? Vláda je výkonná složka. Proboha, máme tři pilíře demokracie. My jsme zákonodárci, my tady schvalujeme zákony, my neříkáme, kde co bude. To budeme říkat, kde bude která dálnice, kde bude který lom, kde bude já nevím bůhvíco v České republice? No, přece nebudeme.

Jen tak mimochodem, když mluvím o těch štěrkách, to je podobné. Obce potřebují štěrku, obce potřebují elektřinu, ale štěrkovnu na svém území nikdo nechce. Třicet let nic, nic se tady neotevřelo. A jestli chceme takhle pokračovat tímto způsobem, tak si řekněme na rovinu: nebude nic, žádné jádro, protože prostě taxonomie nebude, nezískáme na to další zdroje, nezískáme na to podporu a prostě Česká republika bude energeticky někde úplně jinde. Napadá mně české jaderné slovo, ale tady jsem ve ctihodné společnosti, nebudu ho říkat, protože by mě zase vypípali ve večerních zprávách, to rozhodně dělat nebudu.

Jak chceme rozhodnout, kde to bude? No, protože to sem pak přijde – ještě bych řekl, že Poslanecká sněmovna je vlastně ta, která hlídá vládu, vláda skládá účty Poslanecké sněmovně, Senát je úplně jiná komora, i jinak historicky vzniklá, takže to je další nepoměr. A my nevěříme své vládě, že to vláda udělá dobře? My nebudeme mít 180 dní na to, abychom vládu tahali za nos a za uši a říkali: Tudy ne.

Je potřeba to udělat jinak. Jak chcete odškodňovat obce nad rámec atomového zákona jako povinnost pro vládu? To fakt nechápu. Nechápu to.

Takže si řekněme na rovinu, tohle přivítali všichni ti odpírači jaderného úložiště. Dostal jsem ty dopisy. Když nevyšlo právo veta, tak se v Parlamentě posekejte, my vám tam budeme posílat petice, delegace, a jsem na vás zvědav, jak to budete zvládat.

Ale já říkám, podle čeho my tady rozhodneme v tom parlamentu? Vy rozhodujete podle odborných znalostí? Možná na výborech, tam to patří, ale tady na plénu rozhodujeme všichni politicky, a budeme určovat místo politicky, nebo odborně? Chceme nejlepší místo pro Českou republiku a pro naše občany, anebo chceme místo, kde bude nejmenší odpor? To je ta zásadní otázka, kterou je potřeba si zodpovědět.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Prosím, hlasová intenzita už je opravdu velmi vysoko.

Poslanec Ivan Adamec: Já končím. Paní místopředsedkyně, já jsem něco provedl, že mi skáčete do řeči?

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já jsem vás chtěla poprosit o snížení intenzity.

Poslanec Ivan Adamec: Tak si mi stáhněte mikrofon, jestli vám to vadí.

Já tedy musím říct jednu věc. Buď podpoříme stanovisko, které jsme tady jednou podpořili, a to jaderné úložiště bude, a vůbec to nevylučuje jednání s dotčenou lokalitou, protože bez toho to stejně nepůjde. Také zapomínáte říct, že je tam určitá doba před vlastním zahájením toho procesu, kdy se musí vyjednávat s těmi obcemi. Když dnes vidím, jak vypadá SÚRAO, jaký je postoj vlády a jaký je postoj lidí, kteří se kolem toho pohybují, tak podle mě se to nakonec podaří, protože se to podaří před vlastním rozhodnutím, tak to úložiště na svět půjde rozhodně rychleji a radostněji.

A co se týká těch 180 dní – vždyť my té vládě nakonec můžeme dát nedůvěru, můžeme ji jako Sněmovna i odvolat. Senát nemůže nic. Fakt mě to mrzí, je tady míchání pilířů. Já si myslím, že odbornost a výkon je v působnosti vlády, my jsme ti zákonodárci. Kdyby to byla ratifikace celého procesu, tak tady neřeknu ani popel, ale ono to je jinak. My chceme rozhodovat o tom místě. Je to špatně.

Dámy a pánové, děkuji, že jste mě vyslechli. Paní místopředsedkyni se omlouvám, že jsem byl trochu více emotivní, mluvil moc nahlas, ale na druhou stranu vás požádám, abychom podpořili opět sněmovní verzi. Děkuji za pozornost. (Potlesk ze středu sálu.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Jenom technická informace: my tady totiž nemůžeme z tohoto pultíku regulovat hlasitost, nemůžeme ji nějakým způsobem naladit na řečníka.

Nemám už další přihlášené do rozpravy, takže se táži, zda ještě někdo chce vystoupit? Paní senátorka. Prosím, paní senátorko, máte slovo.

Senátorka Hana Žáková: Ještě jednou krásný dobrý večer. Nedá mi to nereagovat, protože tady byla plamenná slova. Mohla bych být stejně plamenná, protože to zažívám přes dvacet roků, ale snažím se jako senátorka, protože přece jenom ta horní komora už má být trochu umravenější, dívat se na věci trochu s nadhledem. Tak vám chci říct, že třeba v tom Finsku jsem byla dvakrát, jednou jako starostka malé obce, které se to bezprostředně týkalo, a to v roce 2013, kdy měli teprve udělanou v podstatě 300 metrů pod zemí pouze laboratoř, a v loňském roce už jako senátorka, protože jsem věděla, že se tady bude projednávat tento zákon, a proto, že se bude bezprostředně dotýkat těch lokalit. Chtěla jsem vidět, jak jsou Finové daleko. Měla jsem možnost mluvit s municipalitami. Tam je úplně diametrálně jiná věc než u nás. Jednak se s nimi hovořilo od začátku, jednak hlubinné úložiště ve Finsku je daleko od obytných oblastí, nezasahuje pod rodinné domy, jak je to třeba například v naší zemi. A myslím si, že navrátit důvěru lokalitám tím, že o tom budeme hlasovat, ať už hlasování je, prostě tak si myslím, že je velice důležité. Navrátit důvěru – ta důvěra je dvacet let pošlapaná. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já se tedy táži... pokud se už dále nikdo nehlásí, rozpravu končím.

Pro pořádek, zda je zájem o závěrečná slova? Pane ministře?

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkela: Jenom velmi krátce. Úlohou SÚRAO ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu je najít geologicky nejnudnější lokalitu z těch čtyř vytipovaných. Nic víc, nic míň, protože pokud se nám podaří vybrat geologicky nejnudnější lokalitu, zajistíme tu nejvyšší bezpečnost podle nejmodernějších mezinárodních standardů pro občany České republiky jak ve zmíněných lokalitách, tak v okolí, tak na území

celé republiky a zajistíme budoucnost pro rozvoj civilního jaderného programu a výroby elektřiny a tepla z jaderných zdrojů.

Proto bych chtěl požádat, abyste stejnou většinou napříč spektrem jako naposledy podpořili ten návrh, že o konečné podobě bude rozhodovat vláda, a přehlasovali Senát. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně. Táži se paní senátorky, zda má zájem o závěrečné slovo? Nikoliv a předpokládám, že zpravodajové taktéž nikoliv. Nemají.

My tedy můžeme přistoupit k hlasování. Ještě přivolám kolegyně a kolegy z předsálí.

Přistoupíme k hlasování, sice podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Vnímám žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlásím, prosím, opět se přihlaste svými registračními kartami.

Jenom konstatuji, že k přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona o řízeních souvisejících s hlubinným úložištěm radioaktivního odpadu podle sněmovního tisku 367/7, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 367/8.“

Zahájila jsem hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 26 se účastnilo 140 hlasujících, pro 18, proti 85. Konstatuji, že tento návrh nebyl přijat.

Čili návrh zákona ve znění schváleném Senátem jsme nepřijali, a proto budeme nyní hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, přičemž k přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslanců a poslankyň. Už tam to kvorum máme nastaveno na tabuli.

Přednesu opět návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona o řízeních souvisejících s hlubinným úložištěm radioaktivního odpadu ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 367/7.“

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 27 se účastnilo 141 hlasujících, pro 134, proti 1. Konstatuji tedy, že jsme návrh zákona přijali.

Ukončuji tímto projednávání tohoto bodu. Děkuji panu ministrovi, paní senátorce. Loučíme se s vámi.

My přistoupíme k projednávání bodu následujícího, a já ho tedy otvírám. Je jím bod

2.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 555/2/ – vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy, jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 555/3. Informace k pozměňovacím návrhům vám byly rozdány do vaší pošty.

Já mezi námi vítám pana senátora Zdeňka Nytru – dobrý den.

Poprosím, aby se nejprve za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil zástupce navrhovatelů pan místopředseda, pan poslanec Jan Bartošek. Prosím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně, za mě jenom krátce. Jedná se o poslanecký návrh, který byl předložen napříč poslaneckými kluby, a za to děkuji. V Poslanecké sněmovně jsme ho schválili podle § 90 odst. 2. To ukazuje, že na této normě je shoda. Jenom pro pořádek zopakuji, že cílem tohoto návrhu je zachování záměru zákonodárce v rámci výkonu státního požárního dozoru u postupu podle stavebního zákona. V podstatě jedná se o to, že dáváme do pořádku určitý legislativní omyl, který se stal v zákonu č. 152/2023 Sb.

Senát tento návrh projednal, přijal doprovodné pozměňující usnesení. Za mě osobně žádám, kolegyně a kolegové, o podporu návrhu, který upravil Senát, protože ho upravuje dobře směrem k dobrovolným hasičům.

Tolik za mě stručný úvod. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně a nyní požádám pana senátora Zdeňka Nytru, aby se ujal slova. Prosím.

Senátor Zdeněk Nytra: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, vážená vládo, já budu v podstatě stručný. Vámi původně projednávaná novela zákona o požární ochraně se dá označit opravdu za technickou nápravu chyby. To, co jsme my přidali v Senátu, se dá zase označit za vyřešení jednoho z věcných problémů, a to je v podstatě dopad novely zákoníku práce, který platí od 1. 10. 2023 a vztahuje se k dohodám o pracovní činnosti nebo provedení práce s tím, že podle evropské směrnice z roku 2019 je zapotřebí plánovat výkon práce tři dny dopředu. Asi uznáme všichni, že plánovat výjezdy k požárům, dopravním nehodám a jiným mimořádným událostem tři dny dopředu je prostě nesmysl. Takže na rovinu říkám, rozhodl jsem se vlastně využít tohoto nosiče a upravit to aspoň u všech dobrovolných hasičů, jednotek dobrovolných hasičů na obcích a v podnicích. Jsem si vědom toho, že ten problém je daleko širší, ale jinak se tohleto vlastně upravit nedalo, když je to novela zákona o požární ochraně.

Jenom na závěr chci zdůraznit, že se to týká pouze a jedině činnosti v souvislosti se zásahem, to znamená plánovaná údržba, oprava techniky nebo odborná příprava, té se to netýká, ta se dá plánovat. Takže vás chci požádat o souhlas se sněmovní verzí.

Děkuji. (Nesouhlasné reakce z pléna.) Pardon, se senátní verzí. (Pobavení v sále.) Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Tak, tak. Děkujeme pěkně.

Pro pořádek se táži pana zpravodaje garančního výboru, jímž je pan poslanec Šimon Heller, zda se chce vyjádřit k předloženým pozměňovacím návrhům Senátu? Není tomu tak, děkuji.

Proto otevírám rozpravu, do které nevnímám žádnou přihlášku, takže se táži, zda se opravdu nikdo nehlásí? Nehlásí, takže rozpravu končím.

Nepředpokládám, ale kdyby byl zájem o závěrečná slova, tak se opět ptám.

Přivolám kolegyně, kolegy z předsálí k hlasování. My totiž přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 555/2, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 555/3.“ (Z pléna žádost o odhlášení.) Dobře, vnímám ještě žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlásím. Přihlaste se prosím svými registračními kartami. Chvilíčku počkáme, než naběhnou registrace. (Vyčkání na ustálení počtu registrovaných poslanců.) Počet se nám již ustálil.

Tedy zahajuji hlasování. Kdo je pro přednesený návrh? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti přednesenému návrhu?

Hlasování číslo 28 se účastnilo 127 hlasujících, pro 127, proti 0. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

Děkuji panu senátorovi, děkuji panu zástupci navrhovatelů, zavírám tento bod a předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Dobrý podvečer, vážené kolegyně, vážení kolegové, přeji vám hezký den. Budeme pokračovat bodem

104.

Návrh poslance Martina Kupky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 602/ – první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji tím tedy, že bylo navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 602/1 a já poprosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele pan poslanec Martin Kupka.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, jde o právní úpravu, která by hned v několika směrech významně snížila administrativní zátěž, a týká se jak nadrozměrných nákladů, tak se také týká právě postihů v případě dálkového sledování překročení povolené hmotnosti nákladních vozidel. Děláme kroky, které míří k tomu, aby Česká republika nebyla ostrovem, kde bude možné snadno porušovat zákon a poškozovat české dálnice právě nadrozměrnými vozidly. Jde nám o to, aby se i v případě dalších kroků podařilo napravit například technické nedokonalosti legislativy aktuálně platné. V případě stavebního zákona by totiž mělo platit to, že pro povolování přípojných komunikací k dálnicím je podle aktuálně platné legislativy příslušným orgánem Ministerstvo dopravy, ale mělo by být Ministerstvo vnitra, které je na to nachystané a které to dělalo. To je jedna z těch úprav.

Ta další, o které jsem se zmiňoval, je snížení administrativní náročnosti v případě užívání pozemních komunikací nadrozměrnými vozidly, kdy se navyšuje maximální délka a šířka vozidel do doposud platné podoby, protože došlo k úpravám v poslední úpravě zákona na podzim loňského roku, a jde nám o to, abychom opravdu udrželi možnost schvalovat nikoliv jednotlivé jízdy, ale ve zjednodušené podobě opakovaně na jeden rok dovolit užívání vybraných pozemních komunikací

A ta poslední zmiňovaná úprava, která je výrazným krokem k tomu, aby bylo možné snáze postihovat vozidla, která překročí povolené hmotnosti, a to právě ve specifickém režimu při dálkovém dohledu, to znamená při zjištění vysokorychlostním kontrolním vážením, kde se ocitáme v situaci, kdy měří Česká republika jiným metrem domácím a zahraničním dopravcům, respektive vozidlům, která jsou registrována u nás a v zahraničí. Navrhovaná úprava v tomto směru umožní opravdu efektivnější postih a postup, který v tomto směru zajistí rovné podmínky jak pro domácí, tak pro zahraniční vozidla.

Děkuji mnohokrát za pozornost a s ohledem na technický charakter úprav a administrativní zjednodušení zároveň si dovoluji požádat o projednání v rámci devadesátky.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji panu ministrovi a poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, a to je pan poslanec Ondřej Lochman. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji, pane předsedající. Jsme tedy u novely zákona č. 13/1997 o pozemních komunikacích, poslanců Kupky, Lochmana, Tesaříka, Slavíka, Michálka, Kolovratníka a Fialy. Jak již bylo řečeno předkladatelem, jedná se tedy o úpravu, která má vést ke snížení administrativy. Jedná se především o novou právní úpravu v podobě povolování zvláštního užívání silnic a místních komunikací pro nadrozměrná vozidla. U vysokorychlostního vážení již nebude řidič zahrnut do řízení přestupku, protože je velmi složité pro jednotlivá oerpěčka a jednotlivé instituce, které zajišťují právě tuto administrativu, to dohledání, a bude vlastně sankcionován majitel samotného vozidla.

To jsou asi hlavní věci, ty další již byly jmenovány, když byly pojmenovány předkladatelem, takže to nebudu dál rozvádět, a děkuji za poslech.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji, pane poslanče, za zprávu zpravodaje.

Otevírá obecnou rozpravu, do které se nikdo nehlásí. Ano? Pan poslanec z místa, tak prosím, máte slovo, jste jediný zatím, pan poslanec Kolovratník. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobrý den, děkuji za slovo. Budu velmi, velmi stručný. Chci jenom za nás, za opozici, za hnutí ANO, potvrdit, že tento zákon podporujeme a podpoříme. Já sám jsem v roli poslance jedním ze spolupředkladatelů a jsem rád, nebo chci tady ocenit, že ministr dopravy Martin Kupka nás v uvozovkách obešel nebo přišel s námi jednat o tom, abychom se k návrhu toho zákona připojili. To znamená, podpoříme i zrychlené projednání teď podle § 90.

Snad jen na záznam nebo tady veřejně pro pana ministra přidám jednu zmínku, jeden postřeh k tomu vysokorychlostnímu vážení drah. Tady bych rád řekl, že jsem přesvědčen o tom, že bychom jako stát, Ministerstvo dopravy, ŘSD, v této věci mohli být trochu rychlejší, pracovat trochu intenzivněji. Připomenu, že ty vysokorychlostní váhy už byly testovány v minulém volebním období, celkem dobře se obhájily, a že existují zpracované projekty, na kterých místech České republiky by mohly být, fungovat a lépe chránit naši infrastrukturu. Takže je to taková drobná připomínka.

Neberte to, pane ministře, teď jako nějakou kritiku za každou cenu nebo za každou věc, ale jako téma, které jako opozice, tohle bychom určitě vždycky podpořili, ať tady, nebo na hospodářském výboru, a myslím si, že jak z pohledu rozpočtu SFDI, protože ty vybrané pokuty jsou příjmem dopravy, přímo rezortu dopravy, tak právě z pohledu ochrany naší infrastruktury, tady bychom se měli shodnout, že ty ambice by měly být vyšší a že bychom je měli využít maximálně.

A jinak k tomu zákonu i k té úpravě – formality nebudu řešit a to, co mě zaujalo, myslím si, že k prospěchu věci, abychom možná teď tu drobnou připomínku vyvážili, řeknu optimistickým slovem nebo podanou rukou: vnímám dobře snahu o tu nižší byrokracii nebo debyrokratizaci v problematice opakovaného povolování nadrozměrných přeprav a tam si myslím, že Ministerstvo dopravy jde dobrou cestou a že takováto řekněme drobná zlepšení vždycky českému hospodářství, průmyslu a firmám pomůžou.

To je vše, víc k tomu nemám co dodat, a podpoříme tedy projednání nebo přijetí tohoto zákona ve zkráceném čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji a hlásí se pan ministr.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Jenom velmi stručně odpovím na tu poznámku – my chceme do konce letošního roku mít v provozu 13 vysokorychlostních vah. Při nedávném setkání se zástupci obcí s rozšířenou působností a s vedoucími odborů dopravy krajských úřadů jsme zmapovali největší problémy, které jsou na cestě k rychlejšímu, efektivnějšímu vymáhání respektu vůči zákonu. To jsme zhmotnili i v tomto návrhu a míříme k tomu, že nestačí jenom to technicky zajistit, aby tam váhy fyzicky byly a byly funkční. Podařilo se dojednat s Českým meteorologickým institutem podmínky, aby to opravdu nemohlo být předmětem technického zpochybňování, výsledky toho vysokorychlostního vážení, a posledním krokem jsou opravdu změny, které tady předkládáme a které budou znamenat, že opravdu nejenom proces technický, ale i ten proces administrativní vůbec bude možné zvládat, a zvládat ho tak, aby to zbytečně nezatěžovalo obce a kraje a zároveň opravdu abychom dokázali dosáhnout stejným způsobem na česká vozidla i na vozidla registrovaná v zahraničí.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Hlásí se pan zpravodaj, pan poslanec Lochman. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji, jenom velmi krátce. Chci také připomenout, že jsme vlastně už zde ve Sněmovně schvalovali v rámci vysokorychlostního vážení změnu z 15 na 30 %, která jsou určena jako výnos pokuty pro ORP, tím pádem aby zde byla větší motivace celkového provozu vysokorychlostních vah, a jednotlivé kraje opravdu mají vytipovaná místa, nyní vím, že například ve Středočeském kraji se jedná o osm nových míst, která jsou připravena. A jak už byl zmíněný Český metrologický úřad, zde je to právě opatření obecné povahy, které by mělo vést k tomu, aby certifikace jednotlivých vah fungovaly, a v tu chvíli už by celý ten proces měl fungovat výrazně lépe než doposud, což si evidentně všichni přejeme včetně pana kolegy.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Hlásí se ještě někdo v rámci obecné rozpravy? Pokud tomu tak není, končím obecnou rozpravu.

Nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu. Přednesu vám usnesení.

Usnesení zní, že „Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 602 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení“.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takový návrh? Ať stiskne tlačítko a zdvihne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 29, bylo přihlášeno 131 poslanců, pro hlasovalo 118, proti nikdo. Návrh usnesení byl schválen.

A my můžeme pokračovat podrobnou rozpravou, do které se zatím nikdo nehlásí. Ptám se, zda se někdo hlásí do podrobné rozpravy z místa? Není tomu tak, končím tedy podrobnou rozpravu.

Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova? Není tomu tak.

Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu vám návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslance Martina Kupky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 602.“

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh takového usnesení? Ať stiskne tlačítko a zdvihne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 30, bylo přihlášeno 131 poslanců, pro hlasovalo 123, proti nebyl nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím projednávání tohoto bodu. Děkuju panu ministrovi i zpravodaji tohoto tisku.

Budeme pokračovat dalším bodem našeho schváleného programu, což je bod

14.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 595/ – první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr kultury Martin Baxa, kterého prosím, aby se ujal slova.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, jedná se o řekl bych technickou novelu památkového zákona, ale ve dvou oblastech, které významně pomohou těm, jichž se dotýká. První část navrhuje propojení informací o ochraně památkových rezervací, památkových zón nebo vymezení ochranných pásem s takzvaným Registrem územní identifikace, adres a nemovitostí, RÚIANem, a Katastrem nemovitostí. To znamená: uživatelé, kteří budou chtít zjistit informace o tom, zda je dané území – nebo objekty v něm – chráněno jiným způsobem, než je prohlášení za kulturní památku, budou moci v těchto veřejných registrech takový stav zjistit. Jenom připomenu, že v této části se jedná o bod odpovídající iniciativě Zlínského kraje, což je sněmovní tisk číslo 345.

Druhý návrh se týká krajských samospráv, vychází vstříc skupině iniciátorů zejména z oblasti Pardubického kraje, ale nejen jím, a týká se nakládání s archeologickými nálezy.

Jenom připomenu, že na základě poměrně dávne legislativy nálezy učiněné při záchranných archeologických průzkumech patří kraji, a tato novela nyní dává možnost, aby kraj jako vlastník archeologických nálezů mohl svým nařízením upravit požadavky na zpracování movitých archeologických nálezů, dokumentace k nim a na způsob předání. Poslední věc, která je věcně důležitá k tomuto návrhu zákona, je to, že jej využíváme k tomu, abychom reagovali na nový stavební zákon, a upravujeme terminologii tomu, aby odpovídala. Budu velice rád za vaši podporu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji panu ministrovi a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, kterým je pan poslanec Pavel Svoboda. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Svoboda: Vážený pane předsedající, pane ministře, dámy pánové, dovolu mi, abych přednesl zpravodajskou zprávu. Pan ministr drtivou většinu informací řekl. Já bych naprosto souhlasil a zdůraznil bych to, že je naprosto klíčové, aby kraje měly pod svou mocí evidenci archeologických památek a všech věcí, které naleznou například během vykopávek pod liniovými stavbami. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které se elektronicky nikdo nehlásí. Hlásí se z místa paní poslankyně Pokorná Jermanová.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych tady chtěla vyjádřit stanovisko hnutí ANO. My podpoříme propuštění tohoto zákona do dalšího čtení. To, co vítáme, je posílení krajů, zejména v oblasti správy archeologických nálezů. Jako bývalá hejtmanka vím, že to není úplně jednoduché, a v tuhle chvíli, jak říkám, považujeme ji za technicistní a naši podporu má.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju, paní poslankyně. Kdo se dál hlásí do obecné rozpravy? Zdá se, že nikdo, končím tedy obecnou rozpravu. Návrh na vrácení ani zamítnutí zákona nebyl podán, tak se začneme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak. Budeme tedy souhlasit... (Smích.) Budeme tedy hlasovat.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako garančnímu výboru?

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh takového usnesení? Ať stiskne tlačítko a zdvihne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 31, bylo přihlášeno 135 poslanců, pro hlasovalo 121, proti nebyl nikdo. Děkuju, že jste mě vyslyšeli, konstatuji, že jsme tento návrh tedy přikázali garančnímu výboru, výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Ptám se, zda je někdo, kdo chce navrhnout přikázat tento tisk dalšímu výboru? Není tomu tak.

Není ani návrh na zkrácení lhůt, a tím pádem jsme tento bod vyčerpali a já ukončuji jeho projednání. Děkuju panu ministrovi, děkuju panu zpravodaji.

Dalším bodem je bod

17.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 3/2002 Sb.,
o svobodě náboženského vyznání a postavení církví
a náboženských společností a o změně některých zákonů
(zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 613/ – první čtení**

A já opět poprosím pana ministra Baxu, aby z pověření vlády předložený návrh uvedl. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych ve stručnosti uvedl vládní návrh novely zákona o církvích a náboženských společnostech. Jeho cílem je celkové zjednodušení a zpřehlednění předmětné právní úpravy v řešení některých aplikačních potíží přizpůsobení se postupující digitalizaci a snížení administrativní zátěže, a to jak na straně adresátů právní úpravy, tak i na straně státu.

Předmětem tohoto návrhu zákona jsou zejména některé změny v právní úpravě právnických osob zakládaných registrovanými církvemi a náboženskými společnostmi a evidovanými podle tohoto zákona, ale také změny týkající se takzvaných zvláštních práv církví a náboženských společností. Rád bych, určitě bude potom příležitost během projednání ve výborech, o těchto bodech komunikovat detailněji. Chtěl bych zdůraznit, že v průběhu přípravy tohoto návrhu moje ministerstvo projednalo tento návrh se všemi registrovanými církvemi a náboženskými společnostmi a navrhuji, aby Poslanecká sněmovna tento návrh propustila do druhého čtení.

Nad rámec svého úvodního slova jenom, dámy a pánové, chci dodat jednu věc. Jedná se o otevření církevního zákona po velmi dlouhé době. Já si velice vážím už teď avizovaného zájmu některých z vás o diskusi nad tímto návrhem, jsem na něj opravdu připraven, a co považuji za důležité je to, že pokud se nám podaří tento návrh zákona schválit a nabyde později účinnosti, tak to bude významná pomoc a podpora těm, kterých se týká, to znamená primárně tedy církví a náboženských společností. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji, pane ministře, a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, kterým je pan poslanec Matěj Ondřej Havel. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Matěj Ondřej Havel: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi tedy jenom stručně navázat na pana ministra. To zásadní asi vypíchl, já bych tedy jenom pro Sněmovnu shrnul, že zákon má ambici zjednodušit systém evidence evidovaných právnických osob, zajistit další možnosti získat elektronicky úředně ověřený výpis z církevních rejstříků, tedy dálkovým přístupem. A co bych možná vypíchl, co je dosti zásadní, tak je to úprav ručení církví a náboženských společností tak, aby odpovídala ručení u obdobných právnických osob v českém právním řádu, a samozřejmě další věci, navazující změny, které je nutné promítnout do zákona o správních poplatcích. Zbytek už tady charakterizoval pan ministr, tak v zájmu urychlení projednávání se omezím takto. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Otevírám obecnou rozpravu, do které se hlásí paní poslankyně Hanzlíková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Hanzlíková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jenom velmi stručně se vyjádřím a řeknu tady stanovisko klubu hnutí ANO. Chci říci, že podpoříme tento projednávaný tisk, podpoříme jeho posunutí do dalšího čtení. Nebudu tady opakovat znovu, o co se jedná, vezmu to velmi krátce. My určitě kvitujeme to, že se jedná o zjednodušení o podporu digitalizace a sjednocení terminologie, takže jak jsem řekla, podpoříme do dalšího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Ptám se, zda se někdo další hlásí do obecné rozpravy? Nikoho nevidím, končím tedy obecnou rozpravu.

Nezazněl návrh na vrácení nebo zamítnutí, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak. Přistoupíme k hlasování.

Přečtu usnesení – kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako garančnímu výboru?

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takový návrh usnesení? Ať stiskne tlačítko a zdvihne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 32, bylo přihlášeno 136 poslanců, pro hlasovalo 116, proti 1. Konstatuji, že jsme tento návrh přikázali k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru či výborům k projednání? Nikoho nevidím, není tomu tak. Konstatuji, že tím jsme se vypořádali s tímto tiskem a já končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem našeho jednání je bod

107.

**Návrh poslanců Marka Bendy, Markéty Pekarové Adamové, Aleše Dufka, Ondřeje Lochmana, Jakuba Michálka, Josefa Kotta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 606/ – první čtení podle § 90 odst. 2**

Upozorňuji, že je tedy navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení.

Stanovisko vlády jste obdrželi jako sněmovní tisk 606/1 a já poprosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele pan poslanec Marek Benda. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, pokusím se být maximálně stručný, i když pan ministr kultury má tady napsaný důkladný podklad. Jedná se o návrh zákona, kterým se má rozšířit – doposud platí v památkovém zákoně, že Ministerstvo kultury může dávat na věci zapůjčené ze zahraničí takzvanou imunitu, že v okamžiku, kdy je to v držení nějaké zahraniční instituce, případné soudy musí probíhat na území té které země, a ne že když sem někdo něco půjčí z Britského muzea, tak že může Káhira žalovat před českými soudy, aby se to nevrátilo Británii, ale vrátilo se to Egyptu.

Toto fungovalo, ale zjistili jsme, že tam zůstává jeden problém, a to jsme zjistili při své cestě na Tchaj-wan a při domluvách, které tam probíhaly na téma zápůjčky z Národního palácového muzea a výstavy tady v Národním muzeu – že pokud si nejsme jistí, jestli se jedná, nebo nejedná o stát, že pak vzniká problém, jestli jsme schopni takovou garanci dát. Proto jsme v dohodě s Ministerstvem kultury a napříč poslaneckými kluby připravili návrh novely, která by měla tuto imunitu rozšiřovat na předměty, nikoliv na to, kdo je jejich vlastníkem. Myslíme si, že do budoucna by to mohlo samozřejmě ulehčit i zapůjčování z různých soukromých sbírek a dalších věcí. Samozřejmě tu garanci na to bude muset vždycky dát Ministerstvo kultury, není to automat.

Tím bych se vypořádal i s tou jedinou námitkou, která zazněla, v jinak souhlasném stanovisku vlády, které upozornilo, zda nejsme v rozporu s evropskou směrnicí 2019/880, ale protože tam musí vždy Ministerstvo kultury vystavit, tak se samozřejmě nemůže jednat o předměty, které se na území České republiky dostaly nějakým pokoutním způsobem, ať už jsou někde ukradené, nebo pašované nebo něco podobného. Ministerstvo kultury vždycky by muselo vystavit ten glejt.

Protože bychom rádi, aby se výstava z Národního palácového muzea uskutečnila již v příštím roce a toho papírování kolem toho je poměrně hodně, navrhli jsme, aby bylo schváleno v režimu § 90, protože se jedná o jednoduchou normu a zákon o památkové péči je otevřen v jiném bodě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, kterým je pan poslanec Pavel Svoboda. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Svoboda: Vážený pane předsedající, budu velice stručný. Sněmovní tisk 606 řeší zejména, jak už bylo řečeno, rozšíření imunity vůči zabavování. Vzhledem k tomu, že máme asi tři minuty, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Já vám také děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které se hlásí pan poslanec. Prosím.

Poslanec Ivan Jáč: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych chtěl jenom podpořit řekněme tu argumentaci pana kolegy Bendy, který vlastně řekl všechny podstatné věci. Já si myslím, že i jako opoziční představitel mohu s ním souhlasit, protože je to návrh univerzální. To, že se bude týkat asi nejdříve té výstavy z Tchaj-wanu, je víceméně časová náhoda, a potom to bude možné samozřejmě aplikovat na další výstavy a další akce. Proto se domnívám, abychom to podpořili v prvním čtení a schválili tak, aby mohl co nejdříve tento zákon fungovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji za pozornost. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy? Není tomu tak, končím tedy obecnou rozpravu.

Nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu zákona. Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 606 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.“

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takový návrh? Ať stiskne tlačítko a zdvihne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 33, bylo přihlášeno 138 poslanců, pro hlasovalo 124, proti nebyl nikdo. Návrh usnesení byl schválen.

Zahajuji tedy podrobnou rozpravu, do které se nikdo nehlásí, a to ani z místa. Končím tedy podrobnou rozpravu .

Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova? Předpokládám, že není.

Přikročíme tedy k hlasování o celkovém návrhu zákona. Je 18.59 hodin, možná to stihneme. "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Marka Bendy, Markéty Pekarové Adamové, Aleše Dufka, Ondřeje Lochmana, Jakuba Michálka, Josefa Kotta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 606.“ (Potlesk v celém sále.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takový návrh usnesení? Ať stiskne tlačítko a zdvihne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 34, bylo přihlášeno 138 poslanců, pro hlasovalo 123, proti nebyl nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona jsme vyslovili souhlas.

Končím projednávání tohoto bodu.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přerušuji 92. schůzi Poslanecké sněmovny, ve které budeme pokračovat zítra, to je ve středu 7. února v 9 hodin, a to pevně zařazenými body. Do té doby vám přeji hezký zbytek dne.

(Jednání skončilo v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

7. února 2024

Přítomno: 169 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové a členky vlády, zahajuji další jednací den 92. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde srdečně vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím. Všechny požádám, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Dále sděluji, kdo žádá o vydání karty náhradní – požádal o ni pan poslanec Josef Kott, bude hlasovat s náhradní kartou 30.

Ještě ke sdělení, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali následující poslanci a poslankyně: paní poslankyně Věra Adámková se omlouvá z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Andrej Babiš do 11 hodin ze zdravotních důvodů, Andrea Babišová z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Margita Balaščíková z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Jaroslav Bašta z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Jan Bauer z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Petr Beitzl do 14 hodin z pracovních důvodů, Pavel Bělobrádek z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Roman Bělouš do 10.30 hodin ze zdravotních důvodů, Jan Bureš z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Eva Decroix z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Jaroslav Dvořák z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Martin Exner do 14 hodin ze zdravotních důvodů, Jaroslav Faltýnek z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Petr Fifka z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Romana Fischerová z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Petr Gazdík do 11 hodin ze zdravotních důvodů, Marie Jílková z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Jiří Kobza od 15 hodin do 17 hodin z pracovních důvodů, Tomáš Kohoutek z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Jana Krutáková z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Jan Kubík do 10 hodin ze zdravotních důvodů, Michal Kučera z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Jan Lacina do 11 hodin a od 16.30 do 18.30 hodin ze zdravotních důvodů, Ondřej Lochman od 16 hodin do 20 hodin z pracovních důvodů, Karla Maříková z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Vojtěch Munzar z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Michaela Opltová z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Jana Pastuchová z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Lucie Potůčková z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Petra Quittová z celého jednacího dne z osobních důvodů, Jan Richter z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Bohuslav Svoboda z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Julius Špičák z celého jednacího dne z rodinných důvodů, David Štolpa z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Petr Vrána z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Miroslav Zborovský z celého jednacího dne z osobních důvodů, Vladimír Zlínský od 13 do 15.30 hodin z pracovních důvodů, Pavel Žáček z celého jednacího dne z osobních důvodů.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Martin Baxa od 18 hodin z pracovních důvodů, Mikuláš Bek z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Martin Dvořák od 11.30 hodin z pracovních důvodů, Petr Hladík z celého jednacího dne z osobních důvodů, Jan Lipavský do 14 hodin z pracovních důvodů, Vít Rakušan od 18 hodin z pracovních důvodů, Michal Šalomoun od 12 hodin z pracovních důvodů.

Ještě došla omluva pana poslance Josefa Bernarda do 10 hodin ze zdravotních důvodů. To by byly prozatím došlé omluvy.

Dnešní jednání zahájíme pevně zařazenými body v pořadí: bod 112 – státní zastupitelství, třetí čtení, a poté body 18 – trestní zákoník, 20 – zákon o advokacii, poté body 16, 15, 19 a 108. Ještě připomínám, že na 14 hodin máme zařazený bod 9, což je sněmovní tisk 241 – občanský zákoník.

A nyní zde už mám přihlášku na vystoupení na případnou změnu schváleného pořadu 92. schůze a s přednostním právem vystoupí pan místopředseda Karel Havlíček. Prosím, ujměte se slova.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přeji vám dobré ráno. Nebudu dlouhý, nicméně s ohledem ke včerejší vládní otočce s přípravou na přijetí eura považuji za nutné, aby pan premiér, případně pan ministr financí, případně další vysvětlili Sněmovně svůj postup a názorový veleteč. Žádám tedy tímto o zařazení bodu Vláda Petra Fialy směřuje k přijetí eura. Alespoň já to tak čtu, protože jsem přesvědčen, že už se nejedná o náhody, a dovolte mi krátkou rekapitulaci.

Na konci roku ministr Dvořák poněkud eurofanaticky vyzval k zahájení příprav pro přijetí eura, pomíjím infantilní pečení perníčků a podobně. Bral jsem to spíše jako marketing. Nicméně novoroční výstřel z Aurory pana prezidenta už byla vážnější akce. Nezpochybňuji nijak právo pana prezidenta toto vyřknout, má na to pochopitelně právo. Na druhou stranu jsem toho názoru, že pakliže to řekne nejvyšší ústavní činitel v zemi, dokonce v novoročním projevu, měla by tomu předcházet odborná diskuse a měla by tomu předcházet politická debata. Odborná diskuse nerovná se diskuse na bázi poradců pana prezidenta a politická debata rovná se napříč politickým spektrem. Jestliže je zde dnes hnutí ANO, které je dominantním hnutím v České republice, za kterým jde třetina voličů, považuji za minimálně seriózní to, aby se s ním o tom jednalo. Nikdo s námi o tom nejednal, nicméně tyto akty vyvolaly veřejnou diskusi, která byla doprovázena ad jedna infantilními argumenty typu „budeme hrát první ligu“, aniž by kdokoliv vysvětlil, o co se tedy vlastně jedná v té první lize a v čem to pro nás bude lepší, až – musím korektně uznat – po korektní nebo racionální argumenty. Já si je dovolím zde zopakovat, protože ten závěr, který řeknu, se pochopitelně k tomu bude vázat.

Ano, v rámci racionálních argumentů padaly názory, proč „ano euro“, a my jsme nikdy nezpochybňovali. My jsme věděli a víme, že se tím nepochybně sníží kurzová rizika, ať už pro určitou část podnikatelů, nebo obecně v rámci řízení země. Pochopitelně bude to pohodlnější nebo bylo by to pohodlnější pro celou řadu obyvatel, to znamená jednodušší porovnání si nákupu v České republice, v zahraničí a tak dále, nikdo to nezpochybňuje. A stejně tak není možné zpochybnit to, že by byly s největší pravděpodobností nižší úrokové sazby, budeme-li vycházet z toho, že Evropská centrální banka bude mít nižší úroky než centrální banka. Neznaменá to, že to bude vždycky platit. A vždycky si musíme uvědomit, že taky někdo strádá, to znamená, má peníze na účtech, tam by se to pochopitelně chovalo opačně.

Na druhou stranu proti tomu byly opět racionální argumenty, a to zejména ztráta měnové suverenity, zjednodušeně řečeno, přišli bychom o klíčový hospodářský nástroj, měnový hospodářský nástroj, což v dobách krizových je nepochopitelně zpráva nedobrá. Stali bychom se daleko více závislejšími nebo zcela závislými na rozhodování jiných, v tomto případě na Evropské centrální bance, kde by náš vliv byl naprosto minimální. Mezi racionálními argumenty proti bylo pochopitelně i to, že není důvod v současné době stávat se tím, kdo bude ručit za problémové země. Všichni velmi dobře víme, že takzvaný euroworld, evropský stabilizační mechanismus, by znamenal okamžitě nízké desítky miliard korun a v rámci záruk nízké stovky miliard korun. To je realita.

Pochopitelně je třeba uvažovat i s tím, že by mohla nastat situace, kdy by se vytvořil větší tlak na inflaci, protože v zemích, kde se euro zavádělo, minimálně v prvním období se zvýšila cena služeb. To není žádný marketingový headline, toto jsou renomované studie, které jasně ukazovaly, že cena služeb v těchto zemích stoupla. V některých se potom vrátila na původní úroveň, v některých ovšem nikoliv. To znamená, má to do značné míry, byť třeba ne velký, ale proinflační efekt.

Nicméně ten nejzásadnější argument byl zřejmý a byl jasný: je to naprosto nelogické s ohledem na to, co se v současné Evropské unii odehrává. Jinými slovy, jsme v situaci, kdy Evropská unie nezvládá klimatickou politiku, nezvládá energetickou politiku, kdy Evropská unie nezvládá migrační politiku, kdy se dostáváme do situace, že Evropská unie přestává být konkurenceschopná z podnikatelského úhlu pohledu, Evropská unie je přeregulovaná. Toto jsou zásadní fakta a není v tuto chvíli vhodná situace, vhodná doba, abychom se stávali součástí takzvaného pevného jádra. Argumenty, že budeme součástí extraligy, první ligy – při vším respektu k těm, kteří říkají, jsou infantilní, protože to s tím nemá co společného. My dneska můžeme rozhodovat a Evropská unie nerovná se euro. Jinými slovy, není na to vhodná doba. Notabene v situaci, a to rovněž padalo v těch argumentech, kdy neplníme konvergenční kritéria, minimálně jedno konvergenční kritérium – inflační – neplníme. Co hůře, jsme nejhorší v oblasti inflace za rok 2023, beru-li tedy poslední měsíc.

A je třeba rovněž vzít ještě jeden významný argument – veřejnost není nakloněna přijetí eura. Je zde jasný nesouhlas a je zajímavé si jenom porovnat, jak to vypadalo, a to říkám pro ty, kteří argumentují, jak to bylo před dvaceti lety, že jsme se zavázali. Ano, ale zavázali jsme se kdy? To je první důležitá věc. Ale v té době bylo proti euru, čili v roce 2004 podle CVVM, 35 % populace, nyní je to 73 % populace podle stejného zdroje. To znamená, je zcela patrné, že se změnila situace, změnila se Evropská unie, a já jsem zde říkal, co jsou ty zásadní změny, což dnes logicky znamená, že není na to vhodná doba.

My jsme jasně řekli, že jsme proti v tuto chvíli a řekli jsme, že jediná možnost, pokud by vláda o tom vážně uvažovala, je referendum. Výsledek – a to je konec té rekapitulace – je takový, že vláda před pár týdny v zásadě racionálně rozhodla o tom, že v tomto období euro není na stole, jinými slovy, že tato vláda nebude dál diskutovat o přijetí, nepřijetí eura ve smyslu konkrétních aktů, například vstup do ERM II nebo vládní zmocněnec či vládní koordinátor a podobně. Já jsem tehdy před tím varoval, protože se mi to zdálo trochu obecné, a pokud si vzpomínáte, tak jsem řekl: Ano, vláda říká „v tomto volebním období“, tato vláda. Jinými slovy, glosoval jsem to tak, že pokud by se tato vláda náhodou dostala do vládní sestavy i v příštím období, jinými slovy, byla by tam pětikoalice – věřím, že tomu tak nenastane, ale kdyby tak nastalo, tak jsem tvrdil, tak nás skutečně už euro nemine.

No, to jsem netušil, co nastane v těch následujících týdnech, protože vládní progresivisté a aktivisté se s porážkou zjevně nebyli ochotni smířit a ministr pro evropské záležitosti navzdory stanovisku vlády jmenuje nebo jmenoval zmocněnce pro euro. Upřesňuji, abychom si to řekli natvrdo, že zbytečný ministr jmenuje zbytečného zmocněnce. Všichni velmi dobře víme, že ministr pro Evropskou unii, pro evropské záležitosti, je ministr do počtu proto, aby se udržela koalice, není jiný důvod. A není to nic proti kvalifikaci toho tak zvaného zmocněnce. Petra Zahradníka znám dobře, je to korektní člověk a nepochybně kvalifikovaný člověk. Problém je v tom, že ministr takto rozhodl navzdory názoru vlády, a logicky se vyvojila celá řada otázek, kdo vlastně řídí Česko. Na první pohled by to logicky měla být vláda, ale vzhledem k tomu, že ministři si zjevně dělají co chtějí navzdory názoru či rozhodnutí vlády, tato otázka je zcela namístě. Pomíjím několikátý podraz hnutí STAN vůči koalici, premiérovi, vůči svým ostatním partnerům. Konečně, to mi nepřísluší komentovat, to je problém pětikoalice, problém hnutí STAN, a to je jejich záležitost. Ale co už není možné pominout, je to, že existují určitá pravidla. Já mohu stokrát nesouhlasit s touto vládou a nesouhlasím s ní prakticky v ničem až na výjimky, ale respektuji jejich většinu a postupuji podle nějakých daných pravidel. A premiér, místo aby v tuto chvíli prokázal svoji rozhodnost

a okamžitě se dohodl s koaličním partnerem na výměně ministra, se nechá vmanévrovat do dohodovacího řízení, jehož výsledkem je, že „odvolávám, co jsem odvolal, slibuji, co jsem slíbil“, takže zmocněnec nakonec přece jenom nebude, bude poradce.

Ale máme zde zásadní změnu – toto jsou veletyče, které jsou víceméně pro tuto vládu signifikantní – to podstatnější je něco jiného a to je to, proč tady vystupuji, to je ta změna. Zatímco ještě před pár týdny vláda říkala: V tomto volebním období to není na stole – a já jsem tomu rozuměl, znovu opakuji, zdálo se mi to jako v zásadě racionální rozhodnutí vlády z důvodů, které jsem zde jmenoval, na základě argumentů, které převážily nad plusy, které nikdo nikdy nezpochybňoval, vláda jasně řekla: bude to řešit až příští vláda, můžeme se bavit o tom a v rámci politického souboje bojovat i o voliče, jestli tady ta příští v uvozovkách eurovláda pětikoalice by se stala těmi, kteří zde budou rozhodovat, anebo jestli naopak půjdu do opozice, to je naprosto férový souboj – tak najednou změna. Vláda si totiž vyžádala stanovisko NERVu, podotýkám poradců, k vyhodnocení problematiky výhodnosti vstupu České republiky do ERM II, jinými slovy, do předpokojů přijetí eura, ačkoliv vláda má podklady. A od koho? Má podklady od České národní banky a od Ministerstva financí, od veřejných institucí, kvalifikovaných veřejných institucí, které dávaly jasné stanovisko, a dokonce ho opakují každý rok. Stačí si ho přečíst, to stanovisko je jasné – nedoporučují to v tuto chvíli. Vláda navzdory tomuto pod tlakem progresivistických stran v rámci pětikoalice přesto tvrdí, že si nechá zhodnotit výhodnost vstupu do ERM II. To je zcela zásadní změna a nepodceňujeme to, prosím. A současně tedy, aby toho nebylo málo, legislativní otázky související se vstupem do mechanismu, čili do předpokojů eura pro ty, kteří se třeba dívají, či do eurozóny, zpracuje Legislativní rada vlády. Jinými slovy ještě jednou, nikoliv tedy ta příští, ale už tato vláda o tom chce zjevně rozhodovat.

Co z toho vyplývá? To je můj závěr, a prosím, oponujte mi, že Česko neřídí ani vláda, ani premiér, protože během měsíce proběhlo několik názorových změn, a zjevně ho řídí část této vlády, říkejme ministři, kteří mají jiný názor než většina. Ale já jsem přesvědčen, že fakticky vládu už dneska řídí aktivisté, že ji řídí progresivisté. To, co nastalo včera večer, to není žádný kompromis, nezlobte se na mě, je to kapitulace zdravého rozumu a je to alibistické rozhodnutí, kdy místo aby premiér jasně rozhodl a řekl, že chce, aby bylo dodrženo to, na čem se ta vláda dohodla, a opakují potřetí, v zásadě racionální rozhodnutí, odkopává někdy na podzim s tím, že se podíváme, co nám řeknou odborníci z NERVu. A od čeho tady máme Českou národní banku? Od čeho tady máme Ministerstvo financí? Prosím, přečtěme si ty závěry, jsou to rozumné závěry. Takže o osudu koruny bude rozhodovat NERV? Ne, vláda má rozhodovat. Všichni víme, že to je politické rozhodnutí, ke kterému samozřejmě potřebuji ekonomické informace. Opakuji, ekonomické informace zde poskytla Česká národní banka a Ministerstvo financí.

Jediným důvodem tohoto je opět snaha udržet nesourodou koalici. Ale to, co je horší, je to, že v tuhleto chvíli se rukojmími stávají lidé. Já rozumím, i když nerad, tomu, že vláda často ustoupí některým stranám v koalici, a například udělá – oni říkají kompromisy, já říkám kapitulaci, v rámci třeba daní. Ale popravdě řečeno, s tím mohu nesouhlasit, ale to se dá změnit. Ano, vláda udělala změnu – slíbila, že nebude zvyšovat daně, ODS tvrdila, žádné daně se zvyšovat nebudu, tvrdil to premiér, za pár měsíců bylo všechno jinak. Argument byl: Museli jsme udělat kompromis.

Znovu říkám, argumentujme si, proč je to špatně, my budeme argumentovat, že jste něco slíbili, že jste tak neučinili, a necht' to spočítají voliči. Dá se to změnit, daně se třeba zase sníží – ale tohle se už změnit nedá. Jestliže vy tvrdíte, že „my jsme udělali kompromis“, přistupujete na hru malých stran progresivisticky orientovaných a skutečně nastartujete ERM II – a já před tím opravdu varuji, je to předpokoj a pak už nebude cesty zpět – tak v tuto chvíli je to nevratná změna, nevratná změna! A proto tvrdím, že tenhle alibismus v tomhle případě je neomluvitelný.

Proto mi dovolu zařadit mimořádný bod, kde pan premiér vysvětlí svůj názorový veletoch a změnu – znovu říkám (Důrazně.) – změnu postoje vlády navzdory názoru České národní banky a Ministerstva financí. Děkuju. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně. Mám poznamenan návrh nového bodu a konstatuji, že už nevnímám žádnou další přihlášku k návrhům na změnu pořadu, takže přivolávám kolegyně a kolegy z předsálí, abychom mohli hlasovat.

Jenom to zrekapituluji, že pan místopředseda Karel Havlíček přednesl návrh nového bodu s názvem Vláda Petra Fialy směřuje k přijetí eura a my nyní budeme hlasovat o tom, zda chceme zařadit bod s tímto názvem k projednání. Vnímám, že přichází značné množství kolegů. (Ťukání karet do lavic.)

Ano, odhlášení. Všechny vás odhlásím. Prosím, přihlaste se opět svými registračními kartami. (Ruch v sále.) Posečkáme, než naskočí všechny registrace. Ještě zopakují.

Jde o návrh nového bodu (k) zařazení do pořadu přednesený panem místopředsedou Havlíčkem, název bodu zní Vláda Petra Fialy směřuje k přijetí eura.

Zahajují hlasování. Kdo je pro zařazení tohoto bodu? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 35, bylo přihlášeno 132 hlasujících, pro 63, proti 55. Návrh nebyl přijat.

To by tedy byly návrhy na změnu pořadu.

A my můžeme podle aktuálně schváleného pořadu přistoupit k prvnímu bodu dnešního jednání. Je jím bod

112.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 463/ – třetí čtení**

A já nyní požádám, protože už zaujali svá místa, jak za navrhovatele pan ministr spravedlnosti Pavel Blažek, tak zpravodajka garančního výboru paní poslankyně Helena Válková, a protože jste obdrželi 13. prosince 2023 pozměňovací návrhy uvedené ve sněmovním tisku 463/2, jakož i usnesení garančního výboru, to bylo doručeno jako sněmovní tisk 463/3, nyní vnímám zájem pana navrhovatele vystoupit před otevřením rozpravy. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. Myslím, že mohu být stručný. Protože rozprava v prvním i ve druhém čtení byla poměrně podrobná, jenom zopakují, že tento návrh zákona se týká zejména postavení vedoucích státních zástupců a že v zásadě i v této oblasti jsou podány zejména pozměňovací návrhy. Děkuji za pozornost. (Hluk v sále.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně. Nyní otevírám rozpravu a táži se, zda má někdo zájem v rozpravě vystoupit? Paní zpravodajka? Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, paní místopředsedkyně. Myslím, že i moje vystoupení bude velmi stručné. V prvním i ve druhém čtení jsme si všechno řekli – řekli jsme si, že jde o novelu víceméně kosmetickou, byť významnou a důležitou, a že se konečně tedy podařilo novelizovat zákon o státním zastupitelství. Pozměňovací návrhy vychytaly chyby, které tam byly. Tady přímo musím říci, že i náš pozměňovací návrh vyprovokoval pana ministra spravedlnosti – budu o tom jako zpravodajka potom hovořit – k tomu, aby podal ještě lepší návrh, který odstranil nepříjemnou duplicitu v odvolávání nejvyššího státního zástupce, a samozřejmě jsme tam potom měli také ještě některé další pozměňovací návrhy, ale nebylo jich moc, takže to bude, myslím, celkem stručné. Mohu tedy hned poté přednést proceduru, kterou navrhl na své 30. schůzi 10. ledna 2024, pokud k tomu někdo nebude chtít ještě vystoupit. To je všechno ze strany zpravodajky.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně a dále vnímám zájem o vystoupení ze strany pana předsedy Jakuba Michálka. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, jsem velmi rád, že jsme se konečně dostali do třetího čtení. Chtěl jsem jenom krátce okomentovat některé ty věci, které byly předmětem rozpravy na ústavně-právním výboru.

Nesdílím názor, že jde jenom o kosmetickou změnu. Naopak, ta změna má velké důsledky pro vztah mezi státním zastupitelstvím, které je samostatnou a svéráznou složkou státní moci, která je obvykle řazena do justice, v naší ústavě zařazena pod mocí výkonnou, ale současně má specifický charakter, protože jsou velmi přesně upraveny postupy, za kterých do nich může exekutiva ingerovat. Není to složka, která by byla podřízena exekutivě. A ty podstatné věci, které jsou, z hlediska pozměňovacích návrhů nemohu souhlasit s návrhy opozice, které by vedly k tomu, že v podstatě velkou část té jmenovací kaskády přesuneme do volebního období příští vlády, protože ta logika zatím byla velmi podobná, jako když jsme schvalovali problematiku – když jsme schvalovali přechodná ustanovení u funkčních období soudců. Principem bylo, aby nedocházelo ke koncentraci v jednom volebním období, ale aby to bylo rozprostřeno.

A ještě jsem se chtěl vyjádřit k jedné věci, která byla předmětem toho jednání – myslím si, že to jednání bylo korektní, což vidíme na tom, že těch rozporů je velmi málo a jsou relativně technické – a to je doba funkčního období nejvyššího státního zástupce. My jsme pracovali s několika variantami a nakonec se koalice přiklonila k sedmiletému období, které odpovídá všem ostatním vedoucím státním zástupcům v dané soustavě. Pracovali jsme s variantou deseti- nebo devítiletou. Desetiletá varianta by měla blíže třeba k soudním představitelům, devítiletá byla zase nějakým návrhem kompromisu, ale nakonec jsme zvolili sedmiletou lhůtu, která je dostatečně dlouhá na to, aby se prokázalo, jestli osoba na daném postu má, nebo nemá výsledky, a současně je dostatečně krátká, aby se dalo flexibilně reagovat a aby se ta soustava obměňovala, aby tam nedocházelo k nějakému zapouzdření. A přece jenom, soustava státního zastupitelství má být o něco akčnější než naše soudnictví, takže myslím si, že i tato volba byla celkem rozumná, byla výsledkem nějakého koaličního kompromisu.

Já bych chtěl poděkovat panu ministrovi za spolupráci na tomto zákoně i opozici, která k tomu přistoupila celkem konstruktivně, a velmi si cením toho, že na tomto důležitém zákonu, který se nám nepodařilo historicky dlouhou dobu projednat, teď jsme se konečně

posunuli, a myslím si, že z toho bude mít přínos celá soustava státního zastupitelství i občané, kteří samozřejmě mají zájem, aby se kriminalita a korupce vyšetřovala nezávisle, nestranně a taky v rozumných lhůtách. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji přesně (pěkně?) a nevnímám už žádné zájemce o vystoupení v tomto bodě. Pan ministr?

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Děkuji. Já ještě: mě se tady neformálně ptali někteří kolegové, že ten zákon neobsahuje kárnou odpovědnost. To je, prosím vás, dáno tím, že speciální zákon o kárné odpovědnosti soudců, státních zástupců a exekutorů. Ten už vláda také projednala a směřuje sem – čili i tam bude novela, čili vláda ten závazek, kde se zavázala, že zvýší odpovědnost státních zástupců, plní a ten zákon tu bude podle mě v nejbližší době. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně a ještě jednou se rozhlížím – skutečně už nevnímám žádné zájemce o přihlášení do rozpravy, takže rozpravu končím.

Pro pořádek se táži, zda je zájem o závěrečná slova? Není tomu tak. Paní zpravodajka – ano, výborně. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Přece jenom, milé kolegyně, milí kolegové, neodolám tomu pokušení a říci: No, to je přesně ono, co tady řekl pan ministr, proč jsem řekla, že to jsou ve skutečnosti kosmetické úpravy, s nadsázkou, pochopitelně, jak už tady hovoříme, pochopitelně je to důležitý zákon, a i já jsem velmi ráda, že konečně se od roku, ty pokusy byly ještě před rokem 2014, podařilo novelizovat zákon o státním zastupitelství, ale v závěru to podstatné bude i o té kárné odpovědnosti, na tu čekáme, a děkuji panu ministru spravedlnosti, že to tak otevřeně tady řekl – nechci říct přiznal, prostě konstatoval. Já se k tomu plně připojuji a budu to pochopitelně pozorně sledovat, jakým způsobem tu kárnou odpovědnost státních zástupců budeme novelizovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně a nyní už mohu paní zpravodajku požádat, aby nás seznámila za garanční výbor s navrženou procedurou k hlasování. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Jak jsem řekla, paní místopředsedkyně, milé kolegyně, milí kolegové, tento tisk není příliš komplikovaný, není komplikované tudíž ani usnesení ústavně-právního výboru z jeho 30. schůze z 10. ledna 2024, kde doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k této novele, ke sněmovnímu tisku 463, v následujícím pořadí.

Nejdříve návrhy legislativně technických úprav podaných podle § 95 odst. 2 zákona o jednacím řádu, budou-li v rozpravě ve třetím čtení předneseny – nebyly. Pak je to návrh A, který má doporučující stanovisko, a původně to byl můj pozměňovací návrh, který si ústavně-právní... (V sále je silný hluk.) Paní místopředsedkyně, já...

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Vnímám. Poprosím kolegyně a kolegy o ztišení.

Poslankyně Helena Válková: ... který si osvojil potom ústavně-právní návrh a ve zkratce jde o to, že po předložení zprávy po půl roce nejvyššího státního zástupce vládě, ta ji

postoupí ještě k projednání Senátu. Čili je to návrh A a ústavně-právní výbor doporučuje. (V sále je stálý hluk.) Pak je to...

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Prosím, kolegyně, kolegové, omlouvám se vám, paní zpravodajko...

Poslankyně Helena Válková: Já vím, že asi pro vás státní zastupitelství s ohledem na ten hluk není tak důležité, ale pro řadu z nás je.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Ještě jednou požádám o ztišení, kolegyně, kolegové. Děkuji.

Poslankyně Helena Válková: Takže návrh A, doporučující stanovisko. Senát bude mít zprávu nejvyššího státního zástupce, pokud to schválíme, ještě k dispozici.

Návrh B1, tak to je návrh, kterým vlastně pan ministr Blažek, tady v roli poslance, ruší dvoukolejnost v odvolávání nejvyššího státního zástupce a nechává ji pouze na vládě. Činí totéž, co je návrhem naším C4, ale činí tak po formální stránce lepším způsobem, říkám to legislativně technicky. Čili ten návrh B1, který má stejný cíl jako návrh C4, doporučuje ústavně-právní výbor schválit. Nebude-li nicméně schválen návrh B1, pak bychom hlasovali návrh C4, který ovšem ústavně-právní výbor, byť má stejný cíl, nedoporučuje schválit. Tady je jediná taková trošku možná ne komplikace, ale zajímavost.

Pak jde o návrh B2, tady pan ministr Blažek v roli poslance navrhuje vypuštění úpravy kárné odpovědnosti náměstka vedoucího státního zastupitelství a zde ústavně-právní výbor, nikoliv překvapujícím způsobem, má opět doporučující stanovisko.

Pak jsou sloučené – navrhuje se sloučit hlasování k návrhu C1 a C2. Jde o přechodné ustanovení k funkčním obdobím vrchních, krajských a okresních státních zastupitelství. O tom tady hovořil částečně pan poslanec Michálek, vašim prostřednictvím, paní místopředsedkyně. A současně účinnost, která je pod C2 pozměňovacím návrhem, také mým, kterou já navrhuji prodloužit až k 1. lednu 2025. Návrhy C1 a C2 navrhuje ústavně-právní výbor společně jedním hlasováním posoudit a ani jeden z nich nedoporučuje.

A konečně je tady, pro některé částečně kontroverzní, pozměňovací návrh, který jsme vložili do systému s panem poslancem Vondráčkem, který prodlužuje navrženou funkční dobu období pana nejvyššího státního zástupce z navržených 7 let na 9 let tak, aby to odpovídalo jiným srovnatelným nejvyšším představitelům úřadů, jako například Nejvyššího kontrolního úřadu. I zde v tomto případě je návrh ústavně-právního výboru nedoporučující.

A konečně jako poslední hlasovat zákon jako celek.

Paní místopředsedkyně, myslím si, že to bylo i s tou větnou charakteristikou teď dostačující, ale u těch pozměňovacích návrhů, pokud by bylo třeba, ještě doplním. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně. Už bych vás požádala, myslím, že teď si řekneme, zdali je nějaký protinávrh k proceduře? Nepředpokládám to – není tomu tak.

Takže si odhlasujeme souhlas s touto procedurou.

Zahajuji hlasování o navržené proceduře. Kdo je pro navrženou proceduru? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování 36, bylo přihlášeno 153 poslankyň a poslanců, pro 150, proti 0. Konstatuji, že procedura byla schválena tak, jak byla přednesena a navržena garančním výborem.

Vnímám, že paní zpravodajka si potřebuje nalézt kartičku.

Poslankyně Helena Válková: Já jsem chtěla jenom říci, že jsem nestačila doběhnout se odhlásit, stává se to, myslím si... (Předsedající: Podařilo se ještě vyřešit, abychom...) Nepodařilo se to vyřešit, ale navrhla jsem tu proceduru, nezpochybňuji hlasování, a samozřejmě jsem byla pro tu proceduru, kterou jsem sama navrhla. Už mi to funguje, já si to teď tady přesunu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, a my tedy můžeme přikročit k jednotlivým hlasováním. Paní zpravodajko, mohu vás poprosit?

Poslankyně Helena Válková: Ano, děkuji. Takže jako první bychom hlasovali návrh A, to je doporučující návrh ústavně-právního výboru – zpráva nejvyššího státního zástupce se předkládá poté, co je předložena vládě ještě Senátu. Stanovisko za ústavně-právní výbor: doporučující.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Pana navrhovatele stanovisko? (Ministr: Souhlas.) Děkuji pěkně.

Zahajuji hlasování o tomto pozměňovacím návrhu. Kdo je pro? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 37 se účastnilo 155 poslankyň a poslanců, pro 155, proti 0. Konstatuji, že tento návrh byl přijat. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Další je návrh B1, to je návrh pana poslance Blažka. Odstraňuje duplicitu v odvolávání nejvyššího státního zástupce. Doporučující stanovisko ústavně-právního výboru.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Stanovisko pana navrhovatele? (Ministr: Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 38 se účastnilo 155 hlasujících, pro 153, proti 0. Konstatuji, že tento návrh byl taktéž přijat. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Tím, že byl přijat tento návrh, je nehlasovatelný návrh C4, který sice směřoval ke stejnému cíli, ale nikoli tak elegantní cestou legislativní. Budeme hlasovat nyní návrh B2. Návrh B2 se týká vypuštění úpravy kárné odpovědnosti náměstka vedoucího státního zastupitelství. Je to návrh pana poslance Blažka. Ústavně-právní výbor má doporučující stanovisko.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Stanovisko pana ministra? (Ministr: Souhlas.) Děkuji pěkně.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 39 se účastnilo 156 hlasujících, pro 155, proti 0. I tento návrh byl přijat. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Pak jsou to návrhy spojené, C1 a C2, a ty se týkají právě prodloužení toho přechodného ustanovení, respektive přechodné ustanovení návrhu na prodloužení funkčních období vrchních a krajských a okresních státních zástupců tak, aby mohla proběhnout řádně výběrová řízení, a současně s tím i návrh prodloužení účinnosti tohoto zákona až k 1. lednu 2025. Jsou to návrhy C1 a C2. Ústavně-právní výbor navrhuje – a my jsme schválili tu proceduru – hlasovat jedním hlasováním. Jeho stanovisko je nedoporučující.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Stanovisko pana ministra? (Ministr: Nesouhlas.) Děkuji.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 40, hlasovalo 156 poslankyň a poslanců, pro 1, proti 83, návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Nikoli překvapující výsledek.

A potom poslední věcný pozměňovací návrh je návrh C3. Ten se týká právě toho prodloužení funkčního období nejvyššího státního zástupce ze 7 let na 9 roků. I v tomto případě ústavně-právní výbor zaujal nedoporučující stanovisko.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A pan ministr? (Ministr: Nesouhlas.) Děkuji.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 41 se účastnilo 156 hlasujících, pro 1, proti 86. Návrh nebyl přijat.

Paní zpravodajko, tímto jsme se vypořádali se všemi hlasovatelnými pozměňovacími návrhy.

Poslankyně Helena Válková: Ano, paní místopředsedkyně, přesně to říkáte. Budeme hlasovat teď už jenom návrh zákona jako celek. Ústavně-právní výbor doporučuje přijmout návrh jako celek.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně. Přednesu tedy návrh usnesení. Zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 463, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou.“

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 42 se účastnilo 156 hlasujících, pro 156, proti 0. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi a paní zpravodajce. Dávám vám slovo, pane ministře. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Chci jenom zahájit dnešní svou sérii děkovných projevů. Já mám dnes několik zákonů, kde se ukázalo, že když se chce ze všech možných stran, tak se dá i spolupracovat na dobrých věcech. Toto byl příklad zákona, jehož vznik nebyl vůbec jednoduchý, neboť je tematika státního zastupitelství opředená mnoha mediálními mýty, tlaky a podobně. Já chci speciálně poděkovat všem předsedům koaličních klubů a opozici, kde budu konkrétně jmenovat paní profesorku Válkovou, a to z toho důvodu, že jsme přes některé odlišné názory dokázali konstruktivně přistoupit ke vzniku toho návrhu zákona. Další děkovný projev si nechám na další bod. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně, a já tímto tento bod tedy končím a otevírám bod následující. Je jím bod číslo

18.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 616/ – první čtení

Opět z pověření vlády předložený návrh uvede pan ministr spravedlnosti Pavel Blažek. Prosím, ujměte se slova.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Podruhé dobrý den. Děkuji za slovo.

Novela trestního zákoníku, která je předmětem projednávání, byla opakovaně diskutována na politické úrovni s koaličními i opozičními poslaneckými kluby. Nedošlo ke shodě ohledně hlavních koncepčních otázek, které by novela měla řešit. V souladu s těmito dohodami přicházíme s takzvanou redefinicí trestného činu znásilnění, to jest měníme trestný čin znásilnění tak, aby odpovídal modernímu pojetí, které opouští koncept znásilnění jako silou vynuceného pohlavního styku, a nahrazujeme ji konceptem nesouhlasného pohlavního styku, to jest za znásilnění bude považována každá soulož, anální nebo orální styk či jiná srovnatelně závažná sexuální praktika, například opakované vsouvání prstu nebo předmětu do vagíny, s nímž jeden z účastníků nebude souhlasit a tento nesouhlas jakkoli srozumitelně projeví navenek. Já se omlouvám, nedá se to říci jinými slovy, vím, že jsme poránu, že není po desáté jako v televizi, jak je takový ten zákaz, ale jinak se to říci nedá. Jde o takzvaný koncept „ne znamená ne“, to znamená čin je spáchán proti seznatelné vůli oběti. Vychází se z toho, že pokud je toho oběť schopna, má, a to jakkoli, projevit svůj nesouhlas se sexuálním aktem. To jest, má se za to, že normální člověk standardně dokáže dát jakkoli nesouhlas najevo, ať již verbálně, nebo neverbálně, tedy gestem, standardně dokáže dát jakýkoli souhlas najevo. Z pohledu trestního práva je myslím zdravější, neboť nezakotvuje trestní postih toho, kdo si aktivně nezjišťoval postoj oběti k sexuálnímu jednání. Model založený na absenci souhlasu „ano znamená ano“ lze v oblasti trestního práva považovat za přísný. „Ano znamená ano“ má být primárně předmětem výchovy a osvěty...

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Pane ministře, omlouvám se, ale je tady opravdu značný hluk v sále. Kolegyně, kolegové, projednáváme závažnou věc, umožňme důstojné projednání. Děkuji.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Model, založený na absenci souhlasu „ano znamená ano“ lze v oblasti trestního práva považovat za přísný. „Ano znamená ano“ má být primárně předmětem výchovy a osvěty, ale nejde o koncept vhodný pro oblast trestního práva, kde se uplatňuje zásada ultima ratio. Trestání v situaci, kdy není jasné, že druhá osoba se sexem nesouhlasí, lze považovat v současné době za přepínání trestní represe.

Ke změně definice znásilnění směrem ke konceptu nesouhlasného pohlavního styku v posledních letech přistoupila celá řada evropských států. Jako znásilnění bude dále použitelný, stejně jako dnes, i případ, kdy pachatel zneužije bezbrannost oběti, což zahrnuje případy, kdy oběť není schopna z určitého objektivního důvodu, například nemoc, duševní porucha, spánek, silná opilost, zdravotní handicap, spoutání, nízký nebo vysoký věk a jiné, utvářet svou vůli nebo ji projevit, případně je tato schopnost podstatně snížena. Výslovně se jako důvod bezbrannosti uvádí silný ochromující stres, který vyjadřuje velmi časté stavy, kdy oběť takzvaně zamrzne a není schopna se jakkoliv bránit.

Zároveň se stanoví věková hranice 12 let, do jejíhož dosažení je dítě vždy považováno za bezbranné pouze z důvodu nízkého věku a sexuální praktiky s ním budou vždy trestné jako znásilnění v případě penetrace nebo jako sexuální útok v případě méně závažných sexuálních praktik typu tření nebo osahávání genitálií, prsou a podobně, a nikoliv jako mírněji trestné pohlavní zneužití, které předpokládá souhlas oběti. Jde tedy o stanovení věkové hranice, do jejíhož dosažení dítě obvykle za normální situace ještě není natolik vyzrálé, aby bylo schopno pochopit sexuální jednání pachatele a projevit svůj souhlas nebo nesouhlas.

Po vzoru zahraničních úprav se navrhuje trestný čin znásilnění omezit pouze na soulož a jiný pohlavní styk provedený obdobným způsobem, například anální styk, orální styk, vsunování prstů a předmětů do vagíny nebo análního otvoru, a méně závažné sexuální praktiky nepenetrační povahy vyčlenit do samostatného nového trestného činu sexuálního útoku. Tím je možné i vhodněji nastavit výši trestních sazeb.

Trestný čin sexuálního nátlaku se navrhuje doplnit o zneužití tísně oběti. V praxi může jít o případy domácího násilí, kdy součástí dlouhodobých násilných projevů pachatele vůči oběti může být i provádění sexuálních praktik, aniž by oběť vyjádřila nesouhlas s takovým jednáním a aniž by byla ve stavu bezbrannosti. Nicméně strpění sexuálních požadavků pachatele může být na její straně dáno stavem tísně, ve kterém se dlouhodobě nachází v důsledku jiných útoků pachatele a situace v rodině, například obava o děti žijící ve společné domácnosti, a pro kterou neprojevuje nesouhlas s požadavky pachatele na sexuální praktiky.

Dále se posiluje právo obětí být slyšena v trestním řízení. Zejména se zdůrazňuje poučovací povinnost orgánů činných v trestním řízení vůči oběti, pokud jde o její právo učinit prohlášení o dopadech trestného činu na její život, aby státní zástupce a soudce mohl tyto dopady řádně zohlednit. Zdůrazňuje se, že toto prohlášení je třeba zohledňovat v úvahách o trestu a nově se stanoví, že pokud se oběť, respektive každý poškozený, vyjádří ke sjednané dohodě o vině a trestu, bude toto vyjádření obsaženo přímo ve sjednané dohodě, to je, pokud poškozený s dohodou souhlasit nebude, soudce o tom bude včas informován, a zejména v těchto případech by měl přezkoumat, zda je schválení dohody o vině a trestu namístě.

Jak již bylo řečeno, obsah návrhu byl opakovaně diskutován na politické úrovni a detailně i v rámci podvýboru ústavně-právního výboru Poslanecké sněmovny pro problematiku domácího a sexuálního násilí. Věřím proto, že tento návrh zákona podpoříte, neboť přispívá ke zvýšení ochrany obětí sexuálního násilí.

A teď budu děkovat podruhé. Chci poděkovat z několika úhlů pohledu všem stranám ve Sněmovně, protože debata, která probíhala zpočátku, nebyla úplně snadná, protože si musíme říci, že značná část soudců, státních zástupců, zkrátka a dobře odborníků z praxe tuto redefinici možná i v této chvíli úplně nepodporuje, neboť mají za to, že dosavadní vymezený trest, nebo jinak to řeknu, sexuálních trestných činů již postačuje s ohledem na judikaturu. Já

myslím, že jsme udělali dobře, když přijmeme, když navrhujeme to, co navrhujeme, a byl bych velmi rád, aby zde podruhé zaznělo, a to směrem úplně k celému sálu, že když se chce, tak se dá dohodnout na dobrých věcech. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a nyní požádám paní zpravodajku pro prvé čtení, paní poslankyni Taťanu Malou, aby se ujala slova i ona. Prosím.

Poslankyně Taťána Malá: Děkuji za slovo. Paní předsedající, kolegyně, kolegové, dovolu mi, abych přednesla zpravodajskou zprávu ke sněmovnímu tisku 616, k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a dalších související zákonů. Návrh zákona byl rozeslán poslancům jako tisk 616 dne 15. 1. 2024. Organizační výbor projednání návrhu zákona doporučil 17. 1. a jako výbor garanční navrhl ústavně-právní výbor.

Co se týká poděkování, tak já si ho nenechám na konec, poděkuji hned na začátku, protože si myslím, že si to tento sněmovní tisk skutečně zaslouží. Já bych chtěla poděkovat jak ministru spravedlnosti, tak celému ministerstvu za to, jakým způsobem se k tisku 616 postavili, a především členům podvýboru pro problematiku domácího a sexuálního násilí, se kterými jsem na tomto tisku spolupracovala, a musím neskromně říct, že myslím, že jsme na tom odvedli skutečně dobrou práci.

Je potřeba říct, že ačkoliv jsme s řadou kolegů měli velmi odlišné názory na začátku, tak jsme se dokázali nějakým způsobem dohodnout a na základě opravdu intenzivních debat jak s odborníky, tak mezi námi politiky jsme našli konsenzus, a to si myslím, že by mělo být skutečně příkladem spolupráce v rámci této Sněmovny, a strašně bych si přála, aby takto jednaly i ostatní orgány v této Poslanecké sněmovně po zbytek volebního období. Myslím si, že by se nám sem chodilo podstatně radostněji.

Tak, a teď už skutečně k tomu předkládanému textu a té novelizaci trestního zákoníku, kde předmět projednávání reaguje na opakovanou jak společenskou, tak politickou diskusi a jejím cílem je zvýšení ochrany obětí sexuálního násilí. Současná definice znásilnění nepokrývá některé situace, kdy oběť nemohla projevit právně kvalifikovaný odpor nebo z nějakých objektivních důvodů nereagovala. Jedná se především o případy takzvaného zamrznutí, kdy oběť není schopna klást fyzický odpor. Já si dovolím uvést tady několik dat a čísel a trochu osvětově promluvit.

Znásilnění je jedním z nejzávažnějších trestných činů a bývá nazýváno psychology vraždou duše. Podle výzkumu zamrznutí prožívá 70 % obětí. A co se týká těch konkrétních dat, znásilnění podle statistik zažije každá desátá žena, každý třicátý muž, to znamená, že v České republice proběhne zhruba 34 znásilnění za den a na policii jde pouze jedna až dvě oběti. 90 % znásilněných jsou ženy, 90 % znásilněných má přetrvávající následky, 50 % znásilnění spáchá manžel nebo partner oběti a dalších 40 % spáchá někdo známý, koho oběť znala, to znamená, v 90 % případů se jedná o znásilnění nějakým blízkým člověkem, a to si myslím, že je dobré, abychom tato čísla znali.

Jinak tento trestný čin má obrovskou latenci. Podle nějakých statistik v České republice proběhne zhruba 12 000 znásilnění ročně a pouze 5 % je nahlášeno. Těch důvodů, proč je tak obrovská latence, je mnoho, ale jedním z nich je fakt, že oběť musí mít důvěru v to, že pokud znásilnění oznámí, dojde k odsouzení takového činu a ke spravedlivému trestu, který pachatel dostane.

Znovu bych ráda řekla, že tento tisk je výsledkem skutečně dlouhodobé spolupráce a je širokým konsenzem jak na politické, tak expertní úrovni.

Teď si dovolím říct něco trochu z historie vývoje trestného činu znásilnění a jak se vůbec ta právní úprava vyvíjela. Kontinuálně se právní úprava vyvíjí směrem k postihování

čím dál širšího spektra sexuálních deliktů. Skutková podstata trestného činu znásilnění v sobě od roku 2010 obsahuje i pohrůžku násilí, nikoliv jen bezprostřední násilí, jak tomu bylo do té doby, a pohrůžku jiné těžké újmy, zatímco podle předchozí úpravy spadala pod znásilnění jen soulož nebo jiný obdobný pohlavní styk, od roku 2010 je tam zahrnut jakýkoliv pohlavní styk. Od toho roku přibyl též trestný čin sexuálního nátlaku, zneužití závislosti oběti a tak dále. V roce 2010 došlo také k prodloužení promlčecích lhůt u sexuálních deliktů.

Proč to říkám? To znamená, že tady neděláme nic revolučního. Právní úprava se skutečně kontinuálně vyvíjí a reaguje na vývoj společnosti. V moderním pojetí totiž není znásilnění pojímáno jako silou vynucený pohlavní styk, říkal to tady už pan ministr – nahrazuje se konceptem nekonsenzuálního pohlavního styku. Nejsme v tom na světě rozhodně jedini. Ta právní úprava byla zavedena v 16 evropských zemích. Existují dva koncepty. Jeden je to, že „ano znamená ano“, který zavedla Malta, Chorvatsko, Kypr, Řecko, Španělsko, Slovinsko. „Ne znamená ne“ má Lotyšsko, Dánsko, Lucembursko, Belgie, Irsko, Anglie a Wales, Německo a Švédsko.

Je potřeba tady zmínit i judikaturu Ústavního soudu, který konstatoval, že u trestného činu znásilnění – teď budu citovat z jednoho nálezu – „jednání poškozené v tomto směru není rozhodné, byl-li jasně vyjádřen libovolnou formou nedostatek její vůle. Stěžovatelův právní názor, že u znásilnění je nutná aktivní obrana či rezignace na aktivní obranu poškozené, neodpovídá právní úpravě ani ustálené judikatuře.“ Z tohoto důvodu je podle mého názoru skutečně vhodné promítnout ten judikatorní výklad i do samotného znění trestného činu znásilnění a vypustit uvedení prvku násilí nebo pohrůžky násilí jakožto jednoho z definičních znaků znásilnění. Pro naplnění znaků trestného činu znásilnění tak nadále bude zásadní to, zda oběť znatelným způsobem projevila svůj nesouhlas. Předmětem právní úpravy je změna definice znásilnění v § 185, která má zajistit změnu trestného činu znásilnění tak, aby skutečně odpovídal modernímu pojetí, tedy abychom opustili ten princip znásilnění jako násilím vynucený pohlavní styk a nahradili ho konceptem toho nesouhlasného pohlavního styku. Jak už tady říkal pan ministr, za znásilnění bude tedy považovaná každá soulož, anální nebo orální styk či jiná závažná sexuální praktika, s kterou nebude jeden z účastníků souhlasit a tento nesouhlas jakkoliv projeví navenek.

Navrhuje se ten trestný čin omezit pouze na soulož a jiný pohlavní styk provedený obdobným způsobem. Po vzoru zahraničních úprav se navrhuje zavedení nového trestného činu sexuálního útoku, kde budou právě zahrnuty ty méně závažné sexuální praktiky nepenetrační povahy, o kterých tady taktéž hovořil pan ministr. To považuji za velmi důležité, protože takto skutečně bude možno lépe nastavit vhodné výše trestních sazeb. I když věřím, že co se týká trestních sazeb, tak to nebude jediná věc, ke které dojde, a že se s Ministerstvem spravedlnosti snad dohodneme i na kompletní změně trestní politiky, jak už o tom bylo hovořeno, protože skutečně porovnání trestů, které padají například za majetkové trestné činy nebo drogové delikty v porovnání s tresty, které padají za ublížení na zdraví a podobně, je skutečně v některých případech absolutně neakceptovatelné a skutečně to budí ve společnosti veliké vášně. Ale to si myslím, že je skutečně politické rozhodnutí a je to o nějaké široké diskusi.

Jako znásilnění budou stíhány stejně jako dnes skutky, kdy pachatel zneužije bezbrannosti oběti, kde jsou zahrnuty i případy, kdy poškozená není schopna z objektivních důvodů projeviti vůli, případně je její schopnost utvořit a projeviti tu vůli značně omezena, což může být dáno duševní poruchou, nemocí, silnou opilostí, spánkem a tak dále. Explicitně tam bude zaveden i ochromující stres, který vlastně vyjadřuje stavy zamrznutí, které jsou velmi časté a o kterých se často hovoří v médiích. To je vlastně situace, kdy ta oběť není schopna se jakkoliv bránit.

Po široké debatě, kterou jsme vedli, nakonec byl tedy zvolen koncept „ne znamená ne“, doplněný vlastně o využití bezbrannosti. Vychází se tedy z toho, že pokud toho je osoba schopna, má jakkoliv vyjádřit svůj nesouhlas se sexuálním aktem. Už to tedy říkal pan

ministr, ten nesouhlas je možné projevit jak verbálně, tak neverbálně a případy, kdy to možné není pro nějakou objektivní překážku, ať fyzickou, nebo psychickou, se pak navrhuje právě řešit zakotvením výslovné definice bezbrannosti, jejíž výčet je otevřený. Může být tedy doplněna i o další výslovně neuvedené obdobné důvody. Do té definice je zahrnut i disociativní stupor.

Jinak co se týká dalších úprav, velmi podstatnou a zásadní změnou je zavedení takzvaného znásilnění z podstaty, kdy je stanovena věková hranice 12 let, do jejíhož dosažení je každé dítě považováno za bezbranné, a jakékoliv sexuální praktiky s ním budou považovány za znásilnění v případě penetrativních technik, anebo za sexuální útok v případě těch nepenetrativních technik. Jedná se tedy o to, že toto jednání bude trestáno podstatně přísněji než v tuto chvíli, kdy velmi často je tento trestný čin posuzován jako pohlavní zneužití. Týká se to těch případů, kdy to dítě je natolik malé nebo nevyspělé, že není schopno vyjádřit svou vůli, nebo si neuvědomuje, co se děje. Velmi často ve veřejném prostoru padají otázky, proč byla stanovena hranice 12 let. Bylo to ze dvou důvodů. Inspirovali jsme se jednak zahraniční úpravou, potom se také vychází z poznatků o zrání centrálního nervového systému dětí, kdy teprve ve školním věku mezi 6 až 11 lety dochází k propojení různých částí mozku a rozvíjí se vlastně uvědomění, pozornost a seberegulace, takže byla ta hranice určena takto.

V připravované právní úpravě je také posíleno právo oběti být slyšena v trestním řízení. Je zde velmi zdůrazněna poučovací povinnost orgánů činných v trestním řízení vůči oběti, dále také to, co se týče jejího práva učinit prohlášení o dopadech trestného činu na její život, aby státní zástupce a soudce vlastně mohli tyto dopady řádně zohlednit. Stanoví se totiž, že pokud se poškozený vyjádří k sjednané dohodě o vině a trestu, bude toto vyjádření obsaženo už přímo v sjednané dohodě. Prakticky to tedy znamená, že pokud oběť nebude souhlasit s dohodou o vině a trestu, tak o tom bude informován soudce včas, ještě předtím, než dohodu o vině a trestu schválí, což považuji za naprosto klíčové.

V neposlední řadě navrhovaná právní úprava ještě doplňuje u trestného činu sexuálního nátlaku také zneužití tísně oběti. Jedná se například o případy dlouhodobého domácího násilí, kdy pachatel na oběti vykonává sexuální praktiky a oběť s nimi nevyjadřuje nesouhlas nebo není ve stavu bezbrannosti, protože je to dáno v tísní, ve které se dlouhodobě nachází. Jsou to případy, kdy například žije doma žena s partnerem, obává se o děti, které žijí ve společné domácnosti, probíhá tam dlouhodobě domácí násilí.

Tolik tedy asi ode mě k zpravodajské zprávě. Ještě jednou děkuji moc za konstruktivní debatu, která k tomuto tisku probíhala, a prosím, propusťte jej do druhého čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně. Než tu obecnou rozpravu zahájím, načtu tři omluvy, které v mezičase došly. Omlouvá se pan poslanec Ondřej Benešík od 10 do 12 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Karel Krejza do 11 hodin ze zdravotních důvodů a pan poslanec Ivo Vondrák od 10.30 do 12 hodin z pracovních důvodů.

Nyní otevírám obecnou rozpravu. Mám do ní přihlášenou jako první opět paní zpravodajku. Vnímám, že využijete svou přihlášku, prosím.

Poslankyně Taťána Malá: Já už jenom velmi stručně, děkuji za slovo. Ještě jednou bych chtěla poděkovat za spolupráci a chtěla bych jenom říct, že co se týká práce podvýboru pro problematiku domácího a sexuálního násilí, máme splněn první bod, který jsme si jako podvýbor stanovili, nicméně nás těch úkolů čeká ještě celá řada v této oblasti. Chtěla bych říct, že pro nás je skutečně prioritou posílit postavení obětí domácího a sexuálního násilí. Moc ráda bych vyzvala na tomto místě pana ministra k tomu, aby se nám podařilo posunout dál i další věci, jako je zavedení dětského certifikátu, o kterém debatujeme, tedy zákazu práce sexuálních delikventů s dětmi.

Chtěla bych poděkovat Ministerstvu spravedlnosti za to, že otevřelo debatu o vzdělávání soudců, o povinném vzdělávání soudců, a velice ráda bych, aby tady zaznělo, že to nemá být pro soudce žádný trest – alespoň to takto určitě nikdo v podvýboru pro problematiku domácího a sexuálního násilí nevnímá, ale že bychom velmi rádi docílili toho, aby především v oblasti trestní justice, kde se právě rozhoduje o sexuálních trestných činech a trestných činech například, které se týkají různě domácího násilí, nebo i v opatrovnických věcech došlo k nějakému vývoji v tom směru, aby skutečně soudci nabývali i nějakých měkkých dovedností.

Využiju tohoto prostoru ještě pro to, že se tady zmíním o tom, že jsme pořádali několik kulatých stolů na toto téma, než jsme vůbec s redefinicí znásilnění začali. Měli jsme možnost si vyslechnout i řadu zahraničních odborníků a například soudci ve Velké Británii, pokud chtějí soudit sexuálně motivované trestné činy, se musí opravdu skutečně pravidelně vzdělávat a jsou specializovaní na tuto problematiku. Ten soudce nám říkal, že musí podstoupit skutečně několikahodinový trénink, musí se v té oblasti neustále vzdělávat, musí mít zkušenosti s měkkými technikami, jak vlastně vyslýchat ty oběti, aby nebyly druhotně viktimizovány, a tak dále. A tady si myslím, že ještě skutečně máme velké rezervy, a tady ode mě tedy velká prosba směrem k ministru spravedlnosti, abychom na tomto ještě zapracovali.

Potom co se týká dalších věcí, určitě nás ještě čeká řešení sexuálního násilí v kyberprostoru. To si myslím, že je náš veliký dluh vůči mladé generaci, protože skutečně to je věc, která se rozvíjí úplně extrémním tempem, a myslím si, že bohužel většina z nás je tady v tom věku, kdy se s tím úplně už nesetkala, kromě některých tedy, ale já třeba mám děti a tady tu zkušenost znám. Zním, jak to chodí. Vím, že to je prostě věc, která se týká skutečně velkého množství mladých lidí, a chtěla bych apelovat na to, abychom na toto téma určitě nerezignovali, a věřím, že pan ministr spravedlnosti nám bude v této agendě i dál nápomocen.

Takže ještě jednou velký dík a tolik ode mě.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně. S přednostním právem pan ministr.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Já jen stručná reakce. Novela trestního zákona a trestního řádu je nachystána. Problém bude ještě dosáhnout řekněme politického konsenzu na některých věcech, a hlavně najít odvahu některé věci prosazovat. Když se podíváte na Slovensko, tam nejde pouze o otázku té speciální prokuratury, ale jakákoliv změna trestního práva vyvolává obrovské diskuse, a jedna z věcí, o kterou se každý dnes musí snažit včetně mě, je to, aby například změna trestního zákoníku nemohla být popisována tak jako na Slovensku, to znamená, že je činěna ve prospěch někoho. Věřte mi, že to je docela těžký úkol, protože člověk nemá úplně představu, kde kdo je stíhaný, ale protože žijeme v mediálním prostředí a prostředí sociálních sítí, tak dnes jeden z úkolů, který to ztěžuje, je to, abych – než to předložím – jsem si byl pokud možno jist, že v té veřejné debatě to nebude zneužito na téma, že se to dělá jen pro někoho.

Pokud jde o to, co říkala ještě kolegyně Malá, teď diskutuji se státním zastupitelstvím a teď se to tam ještě rychle pokusím dostat do té novely, to je otázka takzvaných deep fake, ta se nám teď objevuje. Napsáno to je – a neví to ani koalice, ale to není, že bych to tajil, to je otázka posledních dnů – kdy tam tuhle věc budu muset dát, kdy ten problém samozřejmě je, a týká se to zejména oblasti pornografie, ale nejenom tam, kdy nás asi čekají nebo nás čekají v téhle věci těžké věci, neboť – teď jsem si vzpomněl, to je zajímavý citát, který neřeknu přesně, ale je z Churchilla někdy, když byl ještě mladý, dvacátá, třicátá léta, a on si kladl otázku, do jaké míry lidský mozek a psychika je schopna sledovat pokroky v technice, a byl velmi skeptický. Tohle je přesně ta otázka, kterou si kladl správně, a nás se záležitostmi, jako je umělá inteligence a podobně, čekají věci, na které nejsme prostě vůbec připraveni, nejenom

právně, ale možná – nebo ne možná, ale určitě – i duševně a tak dál, a tady hrozí každému státu v Evropě, ale i všude jinde, že to budeme dohánět v oblasti například trestního práva vždy, jak se říká, půjdeme až za kočárem, kde se bude prášit, že se prostě předvídat v tuto chvíli mnoho věcí nedá. Takhle to je.

Pokud jde o vzdělávání soudců, tady chci jenom říci, že spousta soudců se vzdělává. To vzdělávání není jenom v oblasti sexuální trestné činnosti, i v mnoha jiných. Teď jde o ty, co se nevzdělávají, a to si myslím, že ten mechanismus se najít dá, aby ta školení podstupovali, protože školení mají smysl, protože Justiční akademie v Kroměříži je skutečně kvalitní, poskytuje kvalitní servis bez ohledu na ministra, který tam je. Prosím, to nechápejte, že teď chválím nějak tuhle vládu za Justiční akademii, ona to není pravda, ona funguje dlouhodobě, funguje dobře, mimochodem díky výborné paní ředitelce paní Vodákové, ale nechci vás zdržovat. A teď jde jenom o to, jak ti soudci, kteří nechodí, aby pochopili, že by chodit měli, protože v mnoha oblastech nestačí jen znalost trestního zákoníku a trestního řádu, ale jde o to, mít tu znalost komplexnější, i z oblasti jiných věd, jako je třeba sociologie a spousta jiných – lékařské vědy a spousta jiných věcí. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně a nyní přistoupíme k řádně přihlášeným. Jako první vystoupí pan poslanec Michal Zuna, připraví se paní poslankyně Klára Kocmanová. Prosím.

Poslanec Michal Zuna: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Navážu na ta předchozí slova. Jsem rád, že máme aktuálně zařazen tento bod k redefinici znásilnění. Je to vlastně jeden z prvních bodů, které v oblasti domácího sexualizovaného násilí v rámci zlepšení situace můžeme udělat.

Jenom krátce. Kromě bodů, které tady zmínila kolegyně Táňa Malá, které povedou k lepšímu přístupu obětí ke spravedlnosti, si dovoluji jenom krátkou poznámku, že jedna z těch příležitostí, z těch promarněných příležitostí bohužel nám skončila v Senátu tím, že nám sem neposunul dále ratifikaci úmluvy o prevenci a potírání násilí na ženách, ale i to, že tady máme rozpracovánu celou řadu dalších legislativních opatření nebo jiných legislativních opatření, tak se snažíme s touto problematikou dělat maximum.

Já tu problematiku domácího sexualizovaného násilí vnímám vždycky ve třech rovinách – jak v té společenské, kde bohužel tento problém je určitým morem společnosti nejenom v České republice, ale celosvětově. Některé statistiky tady zazněly. Já si dovoluji doplnit ještě tu, že i třeba v každé čtvrté domácnosti dochází k domácímu násilí, a právě dlouhodobě tolerované násilí v domácnostech tím, že potom společnost bagatelizuje nebo i často přehlíží to, co se za zavřenými dveřmi našich domácností děje, potom generuje tu další statistiku, kterou tady Táňa Malá otevřela, to je těch 12 000 případů znásilnění ročně. Je potřeba k tomu doplnit, že tato čísla, že se nejedná o znásilnění, jak si možná většina společnosti představí nějakou situaci někde na ulici nebo v temném lese, ale drtivá většina těch případů se právě stává za zavřenými dveřmi našich domácností, a s tím je potřeba něco dělat právě i v společenské rovině, to znamená o tom otevřeně hovořit.

Ta další je legislativní. Bodů v rámci podvýboru domácího a sexuálního násilí, které se průběžně řeší, je celá řada a to, že redefinice skutkové podstaty trestného činu znásilnění je připravena a je tady dnes k projednání, je velmi dobře. Já si od toho slibuji i vlastně částečné řešení té soudní roviny, protože aplikační praxe soudců, státních zástupců, která nám v této oblasti doted' generovala celou řadu osvobozujících rozsudků nebo podmíněných trestů – tady navážu na předchozí statistiku, že vlastně z těch 12 000 případů a 5 % nahlášených, což je nějakých 600 přibližně, polovina potom odchází s osvobozujícími rozsudky a ta zbývající polovina zase v 50 % případů s podmíněnými tresty, a to je velmi málo. Jeden z těch případů

byl i mediálně teď známý, myslím, že z minulého týdne, ale to je opravdu jedna stopadesátina toho, co se každý rok tady odehrává a co se děje.

Soudní rovinou a tím, že právě přijímáme předloženou novelu v té podobě, jak je předložena, od ní očekávám právě i změnu aplikační praxe právě z důvodu, že bude potřeba připravit nové rozsudky, nové precedenty, že už nebude možné se opírat o starou definici a staré rozsudky, a že i v této oblasti se aplikační praxe soudců tedy diametrálně změní a bude to opět velkým přísunem k lepšímu přístupu ke spravedlnosti obětí trestných činů.

Změnu velmi vítám. Jde vlastně o přelomovou změnu, kdy z konceptu pod pohrůžkou násilí se mění na koncept „ne znamená ne“, tedy tak, aby celá řada věcí byla vyřešena. Vítám i to, že v rámci ještě mezirezortního připomínkového řízení tam byly přidány právě důležité body, jako je zneužití tísně a v rámci institutu zneužití bezbrannosti. Kromě toho, že nově znásilnění tedy bude z podstaty každý takový případ na dítěti do 12 let věku, každý takový případ, který se stane v rámci spánku, nemoci, právě i v rámci silně ochromujícího stresu, což je lidově právě to zamrznutí.

Za mě se jedná opravdu o přelomovou změnu, která pomůže zvýšit ochranu obětí domácího a sexualizovaného násilí a výrazně zlepší přístup obětí ke spravedlnosti. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji panu poslanci. Opět pan ministr s přednostním právem.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Mám jenom jednu prosbu. Při všech popisech situace u nás vás chci poprosit, abychom dbali taky na pověst České republiky, protože jsem přesvědčený, že my nežijeme, jak je první díl toho Milénia, v zemi, kde muži nenávidí ženy. Jo? Situace není taková – abychom při těch číslech, která říkáme, aby to nevypadalo, že jsme v nějaké společnosti, která vlastně znamená nějaké obrovské množství mužů, kteří jsou sexuálně násilní. Ano, existuje to samozřejmě, ta míra, vůbec to nechci zlehčovat, ale myslím, že v některých, v mnoha společnostech bych řekl, je ta situace mnohem horší, tak abychom si tady nepopisovali naši společnost v horších věcech, než je, včetně čísel o nenahlášených znásilněních, protože on to vlastně nikdo pořádně neví, že? Toto je spekulace, že je (to) takovéhle číslo, já ji nemohu ani potvrdit, ale nemohu ji ani vyvrátit. To je prostě číslo, které se udává. Vůbec netvrdím, že u nás není obrovské množství případů znásilnění, které ženy nenahlásí, nebo muži, ale s těmi čísly trochu opatrně, protože naše společnost není zas tak špatná, jak by se mohlo z některých našich projevů někdy zdát.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Projev pana ministra vyvolal dvě faktické poznámky – nejprve paní poslankyně Helena Válková. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Helena Válková: Já bych doporučila panu ministrovi, milé kolegyně a milí kolegové, aby se seznámil s výzkumy, které provádí Institut pro kriminologii a sociální prevenci, ze kterých je zřejmé, že opravdu na tom nejsme úplně nejlépe. A i když také věřím, že nepatříme k zemi, kde muži nenávidí ženy, to určitě takhle bych jako bonmot necharakterizovala, ale bohužel nepatříme ani k zemi, kde muži neznásilňují ženy, anebo ve výjimečných případech i ženy muže. A když už mám jenom ty svoje dvě minuty, tak bych byla ráda, kdyby tato poznámka byla brána jako bonmot, nikoliv jako vážně míněný argument. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně i za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou zareaguje na průběh rozpravy pan poslanec Michal Zuna.

Poslanec Michal Zuna: Děkuji za slovo. Zareaguji krátce jenom na vysvětlení jedné z těch statistik. Já jsem uváděl například každou čtvrtou domácnost, ve které dochází k domácímu násilí v České republice. Můžeme se na to podívat i pozitivně, celosvětově je to každá třetí domácnost, takže v tom vlastně jsme jakoby o něco lepší, můžeme se na to podívat i pozitivně, že tady je to 75 % mužů, kteří doma ženy nebijí, takže lze z toho najít i něco pozitivního, ale z mého pohledu je to pořád malé číslo, těch 75 %.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně. Ještě se do řady faktických přihlásila paní poslankyně Urbanová. Prosím.

Poslankyně Barbora Urbanová: Omlouvám se, musím na to taky reagovat. Za první, domácí násilí nemá jenom sexualizovanou formu. Když se bavíme o každé čtvrté domácnosti, tak to může znamenat, že se navzájem ti dva, a nemusí to být jen muž vůči své ženě, v uvozovkách jenom trápí, v uvozovkách jenom ponižují, a že to třeba za pět let může dostat (dojít?) až do stavu, kdy tedy přijde to kopání v kuchyni. Takže všechna ta čísla, která tady my všichni prezentujeme, se nemusí týkat znásilňování, protože právě přesně, jak říkal pan kolega, je tam hrozně vysoká latence. My vlastně ta přesná čísla nemáme, máme jenom zlomek. Já mám pocit, že je potřeba, aby to tady zaznělo, stejně jako je potřeba, aby tady zaznívalo, že to nejsou jenom muži, že to mohou dělat i ženy, mohou to dělat svým mužům, svým partnerům nebo partnerkám – budeme projednávat manželství pro stejnopohlavní páry, ale hlavně, mohou to dělat dětem. Takže já jenom tato poznámka a věřím, že už se vrátíme zpátky k podstatě. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně a nyní se vracíme k přihláškám. Připraví se paní poslankyně Klára Kocmanová, poté paní poslankyně Barbora Urbanová. Prosím.

Poslankyně Klára Kocmanová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, já zde zopakuji možná některé věci, které už tady padly, včetně tedy těch poděkování, ale považuji za důležité zmínit znovu a podtrhnout: k naplnění současné definice znásilnění je dnes potřeba donucení násilím, pohrůzkou násilí nebo zneužití bezbrannosti. Taková definice v podstatě reflektuje skoro výlučně jenom situace, které jsou založené na stereotypní představě o tom, jak takové znásilnění probíhá, a proto není dostatečná. Konkrétně si nejčastěji pod znásilněním stále mnoho lidí představuje, že oběť přepadne někdo cizí někde v temné uličce a násilím ji donutí k sexu, zatímco ona se tomu, bušící pěstmi nebo kopající, hlava nehlava brání. Takové situace se sice stávají, ale zdaleka ne tak často, jak bychom si mohli myslet. Taková definice pak nepokrývá velkou řadu situací, například situace, když se oběť nebrání, protože je paralyzovaná strachem. Takové případy se dějí až v 70 %. Dokonce za trestný čin znásilnění není dnes považovaná ani situace, kdy oběť jasně vysloví svůj nesouhlas verbálně, ale fyzicky se neodvažuje bránit, a pachatel i přes tento nesouhlas pokračuje. V současné definici sexuálních trestných činů není také dostatečně reflektováno vztahové násilí. Takové oběti se často nebrání ne proto, že nemohou, ale protože vědí, že to stejně nemá cenu, protože jim obrana v minulosti nepomohla, případně jejich situaci ještě zhoršila.

My se ale jako společnost vyvíjíme a tímto vývojem také prochází naše vnímání, co za znásilnění považujeme. To se pak odráží i v trestním zákoníku. Zmiňovala to přede mnou paní zpravodajka a já zkusím jít v minulosti ještě dál. Ještě v polovině minulého století totiž nebylo považováno za trestné, pokud ke znásilnění došlo mezi manželi, a teprve od roku 2001 považujeme za trestné, pokud znásilní žena muže. Právě proto je potřeba, abychom s dalším poznáním do trestního zákoníku reflektovali to, co na základě dat a odborných stanovisek víme dnes, a sice že velká část obětí, i přesto, že mají velký strach o svůj život, se při

znásilnění fyzicky nebrání, prostě zamrznou, nejsou schopny se vůbec pohnout, což je naprosto přirozená reakce těla na ohrožení.

Proto moc děkuji za to, že Ministerstvo spravedlnosti tyto situace do nové definice trestných činů zahrnuje. Stejně tak jsem velmi ráda, že dnes tímto tady jako zákonodárci říkáme celé společnosti, že pokud někdo řekne, že sex nechce, tak to musí být respektováno, jinak je to trestný čin.

Je totiž opravdu velmi bolestné číst ty rozsudky, kde se píše, že soud nemá pochybnosti o tom, že pohlavní styk mezi poškozenou a obžalovaným nebyl dobrovolný, ale nenaplnil skutkovou podstatu trestného činu znásilnění. Já proto děkuji za to, že toto tady dnes napravujeme, a děkuji všem kolegyním a kolegům, ať už z opozice, nebo z koalice, i panu ministroví, že tady od začátku byla vůle se tady o tom bavit a že jsme nakonec našli takové znění, na kterém je široká shoda. Já totiž věřím tomu, že tím, že jsme tu dva roky tu debatu vedli a diskutovali jsme, ať už za zavřenými dveřmi, tak i v různých veřejných debatách, tak i tím pomáháme formovat celou debatu o sexuálním násilí ve veřejném prostoru a dáváme veřejnosti vědět, že nám na ochraně obětí záleží.

Také to celkově pomáhá vymýcení stereotypů, které právě kolem sexuálních trestných činů stále kolují. Například se stále snižuje počet lidí v České republice, kteří věří, že za znásilnění si oběť může sama. Tady podotýkám, že na vině je vždycky jenom pachatel, nehledě na to, co má oběť na sobě, nehledě na to, kolik toho vypila nebo vypil. A jsem velmi vděčná za to, že to vnímá stále čím dál víc lidí. Proto ještě jednou děkuji za příkladnou spolupráci napříč politickým spektrem, která tu myslím úplně nemá obdoby, a těším se na další diskusi, ať už ve výborech, na plénu nebo i v dalších debatách. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně paní poslankyni Kocmanové. Vystoupí paní poslankyně Urbanová, připraví se paní poslankyně Iveta Štefanová. Prosím.

Poslankyně Barbora Urbanová: Hezký dobrý den ještě jednou. Asi nebudu opakovat to, co tady už několikrát zaznělo, to znamená, co přesně je v té novele a co nás k tomu vedlo. Ale kromě poděkování za opravdu skvělou spolupráci – a musím přiznat, že ještě před dvěma lety jsem si říkala, že se vlastně až sem vůbec nedostaneme – bych chtěla poděkovat lidem, kteří začali sdílet svoje příběhy, protože ona to ta debata potřebovala. A já vím, že ono je to občas vnímáno úkorně ve smyslu: byl to nějaký exces, nemůžete o tom mluvit, nemůžete na základě své špatné zkušenosti hodnotit všechny ostatní. Ale ono se postupně ukázalo, že těch excesů a příběhů a toho, že ten systém – já se omlouvám, že to nazývám systémem, vím, nedokážeme si pod tím nic představit, ale ono se to jinak pojmenovat nedá – tak to, že ten systém ubližuje lidem a nesprávně hodnotí to, co se jim stalo, že to je prostě fakt, že to je fakt, který nemůžeme přehlížet. A já si myslím, že je naším úkolem se na to podívat a zhodnotit, jestli tedy není potřeba nějaká velká změna.

Redefinici znásilnění vnímám jako jeden z kroků k té změně, ke změně toho, jak vnímáme to, co se v rámci domácího nebo sexualizovaného násilí děje, že reflektujeme moderní přístupy stejně jako v jiných oblastech lidského života, kdy se prostě dozvíme, že vědci něco vyzkoumali, tak tady reflektujeme psychologii jak pachatelů, tak obětí. A říkáme: možná už chápeme, proč se nebránila zuby nehty – protože prostě to byla žena svého muže, vedle spaly děti, ona nechtěla křičet, ona ho nechtěla poškrábat, ona nechtěla se s ním poprat. Ona ani nemohla, protože jí pět let takovým způsobem ponižoval a tak dlouho jí dával najevo, že je k ničemu a že musí s ním sex mít, že je možná pochopitelné, že se nebránila zuby nehty a že třeba jenom brečela. Tenhle příběh je jeden z těch, které já znám, a já znám tu paní, která to prožila, a vím, že jsem tady použila jeden z narativů. Před chvilkou jsem mluvila o tom, že to vlastně může dělat žena svému muži nebo žena svým dětem. Ale je strašně důležité se na to podívat a říct: my potřebujeme změnit to, jak se na to díváme, změnit

všechny ty věty, které potom oběti poslouchají: Vždyť vy jste v tom musela mít něco, co vás udrželo v tom vztahu. Proč jste se nerozvedla, když vás poprvé znásilnil? To tam doopravdy ten systém, ať už je to policie, státní zástupci, kdokoliv, nebudu na nikoho ukazovat jedním prstem, ale je to tam, opravdu to těm obětem říkájí, a tohle my musíme odstranit.

Je hrozně důležité, že i tady ve Sněmovně, byť vím, že ta debata je na některé moje kolegy, kteří v té agendě nejsou tak ponoření jako my, vlastně už dlouhá, ale je strašně důležité, abychom my to těm lidem říkali, abychom my odstraňovali ve společnosti přesně tyhle všechny mýty a ty chutě bagatelizovat trestné činy, které jsou tak zásadní, že je správné, že je trestáme hned nejpřísněji po vraždě, a musíme v tom vytrvat.

Druhou věc, kterou chci říct tady, je, že to znásilnění z podstaty, které jsme tam po dlouhé diskusi dodali, je velmi důležitá věc, protože opravdu v praxi dochází k tomu, že sex s osmiletým dítětem, klukem nebo holkou, je to úplně jedno, je kvalifikován jako pohlavní zneužití, protože prostě ten systém tak, jak je dnes nastaven, nedokáže přijít na to, že to to dítě nechtělo, protože neudělalo nic, nepopralo se s tím člověkem, s vedoucím na táboře. Proto je správné, že to děláme, protože ať už psychologie dětí – nebo já se omlouvám, tak nějak racionální přístup nás všech přece nám všem musí říct, to není normální, aby osmiletá holčička to chtěla, i když je to její někdo známý. To prostě není normální a my tomu musíme zabránit. A i kdyby, panebože, měla moc krátkou sukni nebo chodila doma nahá, nikdo nemá právo nikoho znásilňovat nebo s někým pod 15 let mít sex.

Musím tady říct, že tu věkovou hranici – nad tím byla debata – prvotně navržená 5 (15?) let, všichni jsme říkali, že to je prostě moc nízko, těch 12 let. Je nějaký racionální závěr, ke kterému jsme došli. Podle psychologů to klidně mohlo být 15, stále to bude trestný čin. Třináctiletou, čtrnáctiletou slečnu, u té se bude zkoumat, jestli to tedy chtěla, nebo nechtěla, nebo u kluka, ale je to skvělá věc, která opravdu pomůže, ochrání děti. A ano, teď vypadám jako někdo, kdo by neustále někoho zavíral a kdo by nám ty naše přeplněné věznice ještě jako víc naplnil. Ale kdo jiný tam má sedět než člověk, který znásilní devítileté dítě?

Omlouvám se, že jsem byla tak emotivní. Pro mě je to velice důležitá věc. Jsem ráda, jak znovu zopakuju, je to jeden z kroků, kterým směřujeme k tomu, aby v téhle zemi lépe fungovala ochrana obětí, ať už domácího, nebo sexualizovaného násilí.

Moc si vážím naší spolupráce s ministrem, s jeho ministerstvem i se všemi kolegy a kolegyněmi, kteří jsme na tom pracovali, a doufám, že nám to vydrží, protože tohle je věc, nad kterou se prostě hádat nesmíme, protože ty lidi strašně zklameme. Je rok 2024, ty oběti už nesedí v koutě a nepodřezávají si žíly tak, abychom to my neviděli. Ony už vystupují s těmi svými příběhy a my se už prostě dozvíme o tom, jaké mají trauma a jak závažná věc to je, a my na to opravdu musíme reagovat. Mockrát vám děkuji, a toto bylo stanovisko hnutí STAN. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, paní poslankyně, a opět s přednostním právem pan ministr a poté ta faktická poznámka. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Já se omlouvám, já tu debatu nechci zdržovat, ale v jedné věci navážu. Vůbec nejsme ve sporu, ale je potřeba si uvědomit a smířit se do určité míry s tím, že pohlaví se nikdy ne úplně mohou pochopit. Sebevíc se budu snažit – já se snažím, to mně věřte – ne úplně asi se dokážu vcítit do pocitů, myšlení, uvažování ženy. Platí to i obráceně.

Máte naprostou pravdu, že nás čeká ještě velký vývoj, ani tak ne v oblasti práva, ale v oblasti vnímání některých věcí, a současně je potřeba si říci, že jeden z nejtěžších úkolů člověka, který má a na který přichází až postupně v posledních staletích, je schopnost vcítit se do druhého člověka. A tady mě dejte jeden příklad, který jsem si teď uvědomil. Ono se o tom

málo mluví, ale je to fakt. V zásadě do vzniku toho, čemu my říkáme román, literatura se nezabývala vciťováním se do postav. V tom je vlastně genialita, tam to začalo – toho Dona Quijota, když se uvažovalo nejenom, že on jede s nějakými mlýny, ale tam byl první rozbor toho, proč to dělá, jak to dělá. Na to navázali v 19. století lidé, jako byli – já nevím – Victor Hugo nebo Dostojevskij. A teprve od této doby – proč to říkám: v literatuře začíná, v té moderní, schopnost popisovat jiné postavy, jako byl Jean Valjean, jako byl Raskolnikov, proč to dělali, vnitřní pocity a podobně.

Na tomto úseku nás čeká ještě hodně dlouhá cesta, protože ten vývoj pokusit se vciťovat se do těchto věcí, protože v 19. století bylo téma hlavně spíše takzvané třídy – chudí, bohatí, o tom se začalo psát – tak tohle téma je v zásadě v literatuře, ve filmu a v dalších uměleckých činnostech teprve nové a bude trvat nějakou dobu, než společenské vnímání, respektive vůbec zaregistrování některých problémů prostě bude trvat. Ale já myslím, že jsme na dobré cestě, ale bude ještě ta cesta nějakou dobu trvat, to si myslím, že je jisté.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Máme zde dvě faktické poznámky. Nejdříve pan poslanec David Kasal a poté paní poslankyně Helena Válková.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Chci předem říct, že souhlasím s předřečníky, ale dovoluji mně jednu zkušenost před dvaceti... – jenom to dávám do souvislostí. Je to v zásadě osobní zkušenost, kdy jsem měl přítelkyni, která byla ta oběť, a při intimním styku se jí stávalo to, že se dostávala do té situace. Já jenom chci upozornit na tu jedinou věc, že tady může být drobný problém, že to může potom projíkovat na partnera, který je úplně v pořádku, jestli mně rozumíte. Ten akt se objevil půl roku nebo rok předtím, ona tam měla svoji poststresovou situaci, ta se objevovala potom při normálním partnerském vztahu a trvalo to minimálně půl roku. A teď může nastat situace, že se partneři rozejdou, nebo může být cokoliv jiného a může být někdo obviněn, i když to není pravda. Jenom upozorňuju na tuhle věc, že potom pro odborníky to bude dost podstatné, aby i tohle byli schopni rozklíčovat.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a poprosím paní poslankyni Válkovou s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Pan ministr spravedlnosti kromě příjemných slov díky má dneska takový dar mě vyprovokovat vždycky k reakci.

Já si myslím, že tady jde o určité nepochopení. My hovoříme a vycházíme často z filozofických východisek, která byla typická do první poloviny 20. století, kdy sexuální násilí bylo opravdu násilím a musela projevovat ta oběť, ať už to byla žena zpravidla, nebo muž výjimečně, určitý tlak proti čili v podstatě obranu, protože sexuálně motivovaný trestný čin byl automaticky násilným trestným činem. Ale tohle paradigma se změnilo v druhé polovině 20. století a v 21. století si musí všichni muži i ženy myslím toto uvědomit – no, nemusí, ale pomůže jim to – že tady chráníme právo na sexuální sebeurčení, na sebeurčení, na svobodu se rozhodnout. To je veliký rozdíl oproti ochraně před násilím. Tady už není třeba chránit jenom před násilím. My teď chráníme i právo na sebeurčení, že my chceme něco a někdo nám naše rozhodnutí násilím bere. O tom tak hezky mluvila paní poslankyně Kocmanová, vaším prostřednictvím, na případu té konkrétní znásilňované ženy za dveřmi v manželské ložnici. Takže tohle je asi to podstatné – rozlišit ochranu před násilím včetně sexuálního, a rozlišit ochranu svobodného rozhodování, sexuálního sebeurčení, i v intimní oblasti tedy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, vystřídali jsme se v řízení schůze. Budeme pokračovat další faktickou poznámkou, kterou má paní poslankyně Martina Ochodnická. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Martina Ochodnická: Děkuji moc, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, hned v úvodu bych chtěla strašně moc poděkovat. Mnohé z vás celou dobu sleduji bedlivě, jak toto téma uchopíme a jak ho dovedeme do zdárného konce, doufám, že se tak podaří. Děkuji i panu ministrovi. Byla jsem na několika jednáních a musím říct, že mě velmi překvapilo, jaký přístup ministerstvo a všichni ti, kteří se u toho pohybujete, prostřednictvím pana místopředsedy, k tomu přistupujete s zodpovědností, s klidem a s vysvětlováním, protože kultura, kterou jste nastavili, u projednávání tohoto tématu je naprosto zásadní a měla by být pro nás všechny příkladem u jiných témat. Tak to úplně v úvodu.

Důležitá věc, která zazněla z úst pana ministra před chvílí, je ten posun, kulturní posun, který přichází, a já musím říct, že o to raději tady dnes poslouchám to, co říkáte, protože minulý rok mýma rukama v uvozovkách, Poslaneckou sněmovnou prošlo více jak pět set studentů a já se jich vždycky na začátku prohlídky ptám, co by jako první chtěli změnit, kdyby se stali poslanci. A tohle téma, redefinice znásilnění a sexuálního násilí, je v každé skupině jedním z těch tří, které zmiňují nejčastěji. To znamená, ten posun u naší mladé generace už dávno nastal a my, další generace, se s ním smiřujeme, nastavujeme se společně s nimi a já jsem za to moc ráda, protože to je ta nejlepší zpráva, která přichází právě od mladé generace, která už to vnímá úplně jinak.

A pak už jenom jedna poslední věc, která je součástí toho nastavení a přenastavení našeho vnímání, a to je, že znásilnění bolí i bez násilí, a je potřeba si to připomínat. Ona ta facka k tomu není úplně potřeba. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. V současné době neeviduji žádnou faktickou poznámku, budeme tedy pokračovat v obecné rozpravě. Jako první vystoupí paní poslankyně Iveta Štefanová a připraví se paní poslankyně Helena Válková, Patrik Nacher a další. Prosím.

Poslankyně Iveta Štefanová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji i mně se tu krátce vyjádřit k předloženému návrhu. Toto téma nebo tato novela trestního zákoníku je vlastně strašně dlouho očekávaná, mnoho let diskutovaná a očekávaná, kdy nám praxe vlastně ukazuje, že bohužel je mnoho případů, které stávající legislativa dostatečně řekněme nereflektuje nebo nepodchycuje tak, jak bychom v praxi potřebovali.

Pokud to velmi krátce shrnu, většina z věcí už tady byla řečena, ta novela hlavně se zaměřuje právě na ty takzvané bezbranné oběti, kdy nejsou schopné nebo z nějakého důvodu neučiní aktivní odpor nebo aktivní nesouhlas, ať už ty podmínky jsou jakékoliv, a je tam ta absence násilí, která zatím k definici znásilnění byla potřeba, takže toto vnímám jako posun velmi významný. Zvyšuje se tam trestní sazba právě na základě pojmů, které jsou velmi důležité. Definovat znásilnění jako takové a sexuální útok a vlastně i zavedení hranice věkové, kdy (o) trestný čin znásilnění se jedná u znásilnění při jakékoli sexuální praktice pod touto věkovou hranicí. I toto si myslím, že je velice důležité, a praxe nám ukazuje, že je to potřeba. Nad tou hranicí, upřímně řečeno, přemýšlím vlastně od doby, co jsem si předložený tisk přečetla, a přemýšlím nad tím, zda je dostatečně vysoko. Tady už to několikrát bylo zmíněno a já, upřímně řečeno, bych ji viděla o trochu výš. Přemýšlím určitě nad hranicí čtrnácti, dokonce i těch patnáct let by mi připadalo logické.

Takže další debaty jsou určitě namístě, budou velice důležité, hlavně na výborech, kdy je nutné probrat hlavně detailně technické záležitosti tak, aby změna, kterou chceme, byla

v praxi funkční a přineslo to skutečně to, co je do praxe potřeba. Pokud tedy novela to přinese, ty cílené změny, benefity, které od toho chceme, samozřejmě jsme připraveni tuto novelu podpořit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Prosím, pane ministře, s přednostním právem.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Dovolte mi jenom zareagovat k tomu věku bezbrannosti neboli v rámci toho zjednodušení, do kdy se považuje člověk za dítě, na které se nesahá, když to teď zjednoduším. Ta jednání probíhala za přítomnosti všech stran, tehdy tam bohužel nebyl nikdo z SPD, což se může stát. A já to teď řeknu úplně natvrdo, jak to probíhalo. To rozhodnutí je politické, aby se našla shoda na nějakém věku, který by nebyl nepřiměřeně nízký, a za další řeknu častý dotaz, který jsem o tom dostával, jak je to z nějakého odborného hlediska. Budu úplně upřímný. Kdybychom to nechali na debatě psychologů, sexuologů a ještě nevím koho, za padesát let možná bude nějaký věk. To znamená, ano, stanovení věku 12 let je politické rozhodnutí, já se k tomu hlásím, že k tomuto došlo, a myslím si, že to rozhodnutí je správné, protože si myslím, že je průchozí v této Sněmovně, což je důležité. Kdybychom ty věky dávali nějak jinak, mám obavu, kdy bychom se na tomto zadržovali. A já se přiznám, že já po těch dvou letech debat nechci, aby se zadržovalo v zásadě na čemkoliv – a tady by to hrozilo. Takže ano, byla to shoda všech stran, byly jiné návrhy, a 12 let si myslím, že by mohlo projít 201 poslanci.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Jsou dvě faktické poznámky, jako první pan poslanec Jiří Kobza, potom paní poslankyně Iveta Štefanová. Prosím.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Já bych si dovilil zareagovat na pana ministra dvěma technickými poznámkami. Jednak musím se přiznat, že jako otce jedenáctileté dcery se mi trochu zjezily chlupy, když jsem vás slyšel s tou hranicí 12 let, a myslím si, že to je skutečně jako hodně, hodně podseknuté, že těch 15 bylo přiměřených. A moc mě mrzí, že nějakým způsobem jsme na tu debatu nebyli přizváni nebo nebyli jsme tam... (Od stolku zpravodajů zaznívá, že byli zváni.) Nevím, nevím. Bohužel tedy to jsem neměl ve své gesci, tak to šlo mimo mě.

Ale chtěl jsem připomenout ještě jednu věc. Hranice toho věku je rozdílná pro rozdílné – jak bych to řekl, to nejsou kultury, ale rozdílné chápání. Podle islámské Síry Mohamed se oženil s Ajšou, když jí bylo šest, a sex zkonsumoval, když jí bylo devět. Já jsem měl mnoho diskusí na toto téma, že právě v Německu je tolerováno v muslimských komunitách i pod záminkou řekl bych uprchlictví, že si tam vozí tyhle nezletilé manželky, někdy i ve větším počtu, a místním zákonodárcům to vůbec nevadí. Takže potom je také otázka, pakliže se tady na něčem dohodneme, tak aby bylo jasně řečeno všem, kdo sem přichází, že prostě tohle tady tolerovat nebudeme, protože to manželské znásilnění v případě mladistvých, nezletilých nevěst je stejně hrozné jako každé jiné. A myslím si, že to je věc, která je velmi vážná, a podle mého názoru tam v tom návrhu chybí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako další faktickou poznámku má paní poslankyně Iveta Štefanová, pak Taťána Malá. Prosím.

Poslankyně Iveta Štefanová: Děkuji za slovo. Také zareaguji na pana ministra. Já to chápu, že je to nějakým způsobem politické rozhodnutí, i když si myslím, že u takto důležitého tématu by prostě ten politický pohled měl jít trochu, trochu stranou, a zaměřit se na praxi, co praxe potřebuje, jak to bude fungovat, to je důležitější pohled za mě. Ta věková

hranice, to je nějakým způsobem můj osobní pohled, myslím si, že by to mělo být vyšší. Ale rozhodně to není záležitost, kvůli které bychom já nebo klub blokovali takto důležitý tisk. To jenom jsem chtěla říct, že to rozhodně není nepřekonatelná překážka, pouze jsem se chtěla vyjádřit k tomu, že si umím představit, že praxe vyžadovala i hranici trochu vyšší. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní paní poslankyně Taťána Malá, pan ministr, potom paní poslankyně Klára Kocmanová. Prosím.

Poslankyně Taťána Malá: Děkuji za slovo. Já se musím vyjádřit ještě k tomu věku 12 let, k té bezbrannosti. Nebude to tak, že pokud dojde k nějakému sexuálnímu aktu u dítěte nad 12 let, mezi 12. a 15. rokem, tak je to v pořádku, to je potřeba si říct. V tom věku mezi 12. a 15. rokem se vždycky bude znalecky zkoumat, jestli to dítě bylo natolik vyspělé, že už mohlo dát souhlas k pohlavnímu styku. To znamená, pokud by ho dalo, souhlasilo by, třeba čtrnáctiletá dívka bude souhlasit s pohlavním stykem s osmnáctiletým mužem a znalec dojde k závěru, že skutečně věděla, že to chce, tak to nebude znásilnění, ale bude to pohlavní zneužití, protože k tomu došlo za jejího souhlasu. Ale to, že sex s dítětem pod 15 let je trestný, bude platit pořád.

Já jsem na začátku té debaty skutečně taky navrhovala, byla jsem zastáncem té vyšší hranice věkové, ale skutečně po dlouhých, dlouhých debatách, kdy jsme si řekli všechny možné argumenty a všechna rizika, která by hrozila z toho, že ta hranice bezbrannosti bude patnáctiletá, jsme dospěli k názoru, že tohleto bude lepší. Takže mezi 12. a 15. rokem se vždycky bude znalecky zkoumat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní pan ministr Blažek, připraví se paní poslankyně Klára Kocmanová. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Já jen připomenu, proč ta debata o dětech vlastně vznikla. Ta vznikla proto, že docházelo k případům, kdy v podstatě to, čemu budeme do budoucna říkat znásilnění u dětí, se trestalo podle jiného paragrafu zvaného pohlavní zneužívání a padaly tam prostě odlišné tresty než u toho znásilňování, což se selským rozumem nedá vysvětlit, a soudy judikovaly, a byl to i Nejvyšší soud, že v podstatě takovýto věk, kdy to dítě je schopno pochopit, že už jde o sex, je od 7 let, tak to jsme si prostě řekli – tam padaly různé, 5, 6, 7 vývojem. Tak jsme si řekli, dost této praxe, a zákonodárce přijde a řekne 12 a do 12 let se na dítě nesahá. To je podstata tohohle paragrafu, který tam je. Dobře, může být někdy nějaký, že ta hranice se třeba zvedne, ale 12 let považuji já za správné a za obrovský posun proti praxi, jaká byla teď, že se různí násilníci vyhýbali potrestání proto, že to bylo trestáno jiným paragrafem. To by mělo skončit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní paní poslankyně Klára Kocmanová – faktická poznámka. Prosím.

Poslankyně Klára Kocmanová: Jenom velmi stručně v reakci na pana kolegu Kobzu, prostřednictvím pana předsedajícího. My tady dneska říkáme, že sex s dítětem je trestný, do 12 let naprosto vždy se na dítě nesahá, jak zmiňoval pan ministr. Zároveň říkáme, že sex proti vůli oběti je trestný. Sex s někým, kdo je paralyzován, je trestný, a že není možné uzavřít manželství s nezletilým, to tady snad vůbec nemusíme otvírat. Takže to jenom na ujasnění.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy řádně přihlášení. Nyní paní poslankyně Helena Válková, potom Patrik Nacher. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Já to nebudu mít dlouhé, protože už vlastně jenom na stole svého původního projevu řeknu to, co jsem neřekla. Takže já bych tady chtěla vzpomenout na tomhle místě aspoň několika větami těch seminářů a kolegů soudců, advokátů, vědeckých pracovníků, kteří se zúčastnili našich debat před rokem, které pozvala paní poslankyně Malá, a já některé z nich, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, kteří nám pomohli najít právě tuhleto kompromisní variantu a myslím jako celek tu redefinici „ne je ne“.

Před rokem, 1. února 2023, tady proběhla například přednáška – která byla i přeložena do češtiny a dostali ji i legislativci na Ministerstvu spravedlnosti – paní profesorky Tatjany Hörnle, která je současně ředitelkou Max Planck Institute pro kriminologii, bezpečnost a právo ve Freiburgu, která vycházela z analýzy šesti nových zákonů šesti zemí: Kanada, Anglie, USA, Švédsko, Německo a poslední Španělsko. Čili my jsme skutečně tady udělali kus práce. A i když to nezní možná příliš atraktivně, ta práce se výjimečně tentokrát zúročila v tom výsledku, za který bych také já osobně chtěla moc poděkovat. Vzali jsme v úvahu zkušenosti ze zahraničí, poučili jsme se z nich. Víme, že tam, kam šli až moc daleko, to jsou ty modely, o kterých hovořil pan ministr spravedlnosti, kdy – já dám ten klasický případ. Muž zvažuje, jestli podle náznaků chování dívka opravdu chce, nebo nechce. Protože si není jist, tak jí radši dá papír, na který ona napíše, asi ano, asi chci. A stejně je nervózní, co to tam to „asi“ znamená. Tento extrémní model jsme zavrhlí, ale zavrhlí jsme i model, kdy ta žena říká: „ano, teď nastal ten správný čas“. A šli jsme tím opatrným „ne je ne“, ale už u toho nemusím kopat, křičet, bránit se a tak dále. Teď jsem to trochu zjednodušila, ale to jsou ty výsledky kulatých stolů, které loňského roku, přesně před rokem, leden, únor, probíhaly. A já jsem tedy moc ráda, že jsme je přetavili do české varianty. Předpokládám, že bude nejlepší ze všech a že se osvědčí.

Výzkumy, které provedli v Německu, ukazují, že tam, kde ty nové zákony přijali, nestoupl dramaticky počet trestných činů. Malinko stoupl, ale ne vůbec dramaticky, a jenom někde. Ale fakt je, že veřejnost tam v těch výzkumech, třeba v Německu už je to sedm nebo šest roků, říká, že takto se mají sexuální trestní činy, speciálně znásilnění, sexuální nátlak a útok, trestat, čili zlepšila se důvěra v justici. Já doufám, že u nás, až se začne aplikovat právně tato novinka, se nová právní úprava takélepší. Tak to je pokud jde o zahraničí a to, co jsme odpracovali.

A teď pár poznámek, které se týkají bolestivého tématu školení specializovaných soudců na tuto problematiku. Já si myslím, že tady ministr spravedlnosti má i nemá svázané ruce. Svázané je má potud, že nemůže nařídít povinné školení a dovozovat potom nějaké sankce vůči soudcům, kteří se nezúčastní, a nesvázané je má proto, že má porady s předsedy krajských soudů, kde jasně může říci, že to je jedna z priorit a že pro kariérní postup soudců, kteří byli přiděleni do této oblasti nebo se jí chtějí věnovat, byť třeba se jí budou věnovat – kéž by tomu tak bylo – jednou za rok, tak že musí absolvovat školení, i když budou dělat mezitím něco jiného. Jinak prostě budou vyhodnoceni jako soudci, kteří nemají ten kariérní postup tak jistý, protože když si přečteme zákon o soudech a soudcích, tak tam vidíme, jaké by měli mít vlastnosti a kompetence i odborné dovednosti soudci. K tomu patří i průběžné vzdělávání se v problematice, kterou soudí. Takže si myslím, že hodně záleží tady na postoji Ministerstva spravedlnosti a na silné ruce a hlavě pana ministra spravedlnosti, jak to bude prezentovat na poradě krajských soudců, když už nemáme tu Nejvyšší radu pro soudnictví.

Pak ještě jsem měla poznámku k tomu, co tady zaznělo v úvodní řeči, že někteří soudci nebo justice jako taková zatím to příliš neví a je spíš nedůvěřivá. Já se jim nedivím, ono celkem jasně to odeznělo na jednom setkání, vlastně pracovní debatě, na které jsem byla také přítomna, kde byli seznamováni s novou právní úpravou a kde jako silný argument z jejich strany zaznělo něco, co já tedy absolutně nesdílím, a veřejnost určitě také ne, ale chápu, že kdybych byla soudkyní, že bych asi také tak argumentovala, a totiž: vždyť my máme

judikaturu. Judikaturu máme řadu let, my tomu rozumíme. My víme, že znásilnění, to, jak ho vnímá veřejnost, je až ve druhém odstavci. my víme, že v současné době pod znásilněním jsou i jiné, méně závažné útoky, ale my si s tím poradíme, my máme dlouhou judikaturu, a když nám to změníte, tak neříkám, ta nám bude k ničemu, to určitě ne, na ledacos se bude moci navázat, ale samozřejmě se bude čekat na novou judikaturu a vždycky ty porodní bolesti v oblasti jsou značné. To víme také, než se soudy sjednotí na aplikaci, a Nejvyšší soud to musí samozřejmě svými judikáty podporovat. Takže na jedné straně já to chápu, že soudcům se bude ze začátku pracovat hůře, chápu i jejich nedůvěru a nejistotu naprosto, na druhé straně, jak jsem říkala v té své faktické poznámce, právo na sexuální sebeurčení v současné době právní úprava dokonale nechrání, trestněprávní úprava, takže to by bylo toto.

Poslední poznámka, ta se týká – už vlastně je to takový náznak pozměňovacích návrhů, které tady ještě malé mohou přijít, ale abych nevydělala pana ministra spravedlnosti, kterého ostatně vyděsit lze velmi těžko, tak se jenom pokusím ho upozornit, že jsou určitá ustanovení, která, jak on rád říká, lidský rozum nechápe, kdy ve znásilnění, kterým způsobím smrt, což je to nejhorší, co se vůbec může stát, mám sazbu v čtvrtém odstavci 10 až 18 let, ale u sexuálního útoku a u sexuálního nátlaku, když způsobím smrt, což si myslím, že oběti je úplně jedno, jestli to nazvu sexuálním znásilněním, nátlakem nebo útlakem, mám jenom 16 roků. Je to maličkost, ale myslím si, že pokud budeme do něčeho chtít sáhnout v pozměňovacích návrzích, a já slibuji, fakt, protože jsem zažila tu diskusi o těch 10, 12, 15 letech, tak jsem si myslela, že se zbláznili ti, kdo to navrhovali, ale těch 12 let je takovým vyváženým kompromisem. Mohu paní poslankyni Štefanovou, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, uklidnit, že opravdu nezůstanou nepostiženi ti, kteří znásilní, resp. takto – budou mít sexuální styk s dítětem mezi 12. a 15. rokem, akorát k tomu budeme muset mít, jak říkala kolegyně, paní poslankyně Malá, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, nějaké znalecké vyjádření.

Ale skutečně ty sazby ještě úplně vyvážené nejsou, a to jsem jmenovala jen to nejkřiklavější, že opravdu oběti, když to třeba přežije, a bude to jenom – ale tady se mluví o smrti, takže to nepřežije – tak nechápu, proč by měl být někdo, kdo byl za čin kvalifikovaný sexuálním nátlakem nebo sexuálním útokem o 2 roky odměněn v uvozovkách méně než ten, který znásilní s následkem smrti a bude ohrožen 18 lety. Jsem samozřejmě pro to, aby byla přísnější sazba u všech stejná, minimálně těch 18 let.

Myslím, že tím jsem vyčerpala ty svoje poznámky, které tady mám a závěru jenom – velmi ráda zvednu ruku pro to, aby tento tisk šel do dalšího kola. Pana ministra, opravdu ty pozměňovací návrhy z naší strany nebudou návrhy koncepčními, spíše zase jenom v zájmu toho doladění. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Ivany Mádlové, prosím.

Poslankyně Ivana Mádlová: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Chtěla bych tady upozornit ještě na jednu důležitou věc v souvislosti s tím, co tady projednáváme, a to je v současné době prosazování společných toalet pro chlapce a dívky na školách, protože ve stavební vyhlášce teď, jak je v návrhu, tak je to tam napsáno tak, že nemusí být oddělené toalety pro chlapce a dívky. Je tam napsáno – pokud by byly oddělené, nemusí být hygienická kabinka pro dívky od 12 let, čili s tou se počítá jen v těch společných toaletách pro chlapce a dívky. Já to považuji za velmi důležité tady zmínit, protože na jedné straně tady zpřisňujeme definice, ale na druhé straně vlastně vládní koalice a bohužel i část ODS, což mě velmi překvapuje, vlastně propaguje ty společné záchody. To, že to chtějí Piráti, tomu i do určité míry trochu rozumím, s jejich smýšlením liberálním, ale u vaší strany mě to překvapuje. Já to považuji za velmi velké riziko, tyto společné záchody, protože už se v zahraničí ukazuje, že to je skutečně skryté místo pro šikanu, sexuální obtěžování. Ty případy už jsou, jsou i v médiích,

že se to prostě stalo, a jestli by i toto nestálo za to se nad tím zamyslet, jak velké riziko to je, a jestli opravdu na těch společných toaletách v současné době máme tedy trvat a jestli mají být prosazeny do vyhlášek jak Ministerstva zdravotnictví, tak Ministerstva pro místo rozvoj. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní vystoupí řádně přihlášený pan poslanec Patrik Nacher a připraví se pan poslanec Aleš Dufek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji, pane místopředsedo, vážená vládo, dámy a pánové, já bych chtěl podtrhnout i to málo, kdy tady v Poslanecké sněmovně nejčastější slovo je „děkuji“ a ocenění, a to se dělo právě v tomto bodě. Já bych to chtěl podtrhnout, abychom si trochu i zlepšili jako politici obraz, protože většinou odsud z Poslanecké sněmovny se ven vysílají naše konflikty, přeréky a podobné věci, a tady by se mělo vysílat i to, že je na něčem shoda, i přesto, že ten konflikt tady není.

Já bych tady chtěl ocenit u této věci tu shodu vlastně ze čtyř různých pohledů, tuším čtyři mě napadly, já jsem si tam dělal poznámky, když jsem poslouchal všechny.

Za první, že tady došlo ke shodě i v momentě, kdy vlastně se tady o tom rok nebo roky debatovalo. Na tom cíli jsme měli všichni stejný pohled, na cíl, ale ty cesty jsme každý viděli možná trošičku jinak, a to bych ocenil, to má svoji hodnotu.

Ta druhá úroveň je, že to je velmi citlivé téma a že jsem rád, že všichni protagonisté se dohodli, protože teď tady na mikrofon se začít předhánět třeba, jak jsme to teď viděli u toho věku, to prostě může působit navenek velmi senzitivně, necitlivě.

Zároveň jsem rád, a to si neodpustím, že jsme schopni se tady do toho pustit bez ohledu na nějaký vnější popud, který by přišel odněkud zvnějšku. Teď si dovolím nápadně tak jako narážet na – vy víte co, a nebudu to ani tady říkat, abych to nekontaminoval – co neprošlo nedávno v Senátu.

Ale to největší ocenění, co bych tady chtěl říct a co bych chtěl podtrhnout. To, co mi chybí u jiných zákonů, je, když se podíváte, tak první čtení, tady k shodě došlo před prvním čtením. To je to, na co já vždycky narážím, to, já vždycky chci za opozici vyzvat koalici k jednání o těch věcech před prvním čtením. Pak to sem pošleme a v druhém čtení už se ladí jenom některé detaily v rámci výboru. A často je argumentem: koalice sem něco pošle v prvním čtení a pak ve druhém to nějakým způsobem uděláme – teď zase si dovolím narážet třeba na korespondenční volbu – a to je pozdě. Tady bylo jasně řečeno: dva roky jsme se o tom bavili, já to oceňuji, a ta základní shoda je, že jste to sem – že to tady je před prvním čtením a teď už budeme fakt ladit technické věci.

Poslední rovina, jak vidíte, pátá dokonce, je, že bych chtěl ocenit, že tady došlo k dohodě a komunikaci mezi koalicí a opozicí, což si myslím, že je velmi užitečné. Dneska je to vlastně druhý tisk, předtím to bylo ve třetím čtení, jak vidíte, ty státní zastupitele, teď je to v prvním čtení, a vlastně z ranku Ministerstva spravedlnosti, čímž by chtěl ocenit pana ministra, je i v zásadě, byť s ním spolupracovalo Ministerstvo zdravotnictví, které také do toho dalo hodně, je třeba i shoda, která bude kolem milostivého podzimu.

Takže tady jsou takové ty ostrůvky pozitivní, kdy koalice s opozicí komunikuje, kdy je třeba, aby se na tom shodla a kdy se tady prezentuje nějaký výsledek, jakkoliv na to nemusí mít všichni ze sta procent stejný názor, takže to bych já tady chtěl velmi ocenit.

A k tomu ještě si dovolím dvě poznámky. Za první, a vy víte, že konzistentně o tom hovořím, já věřím a doufám, a bavil jsem se o tom se zpravodajkou, s ministrem i s lidmi, kteří se kolem toho pohybovali, že na to naváže debata o těch vyšších trestech. Aspoň za mě, opakuji donekonečna, je prostě pro mě neakceptovatelné, aby u nás padaly tresty za znásilnění

nižší než za samopěstování konopí pro léčebné účely. To já tady říkám furt a budu to říkat dokola, prostě není možné, aby někdo pěstoval pět rostlinek konopí a dostal větší trest než za znásilnění. Není to možné za mě.

Ta druhá poznámka – a jsem rád, že na tom je, doufám, shoda – ta druhá poznámka, a navážu na to, o čem jsme se tady bavili, je, že součástí toho musí být i osvěta. To si myslím, že je úplný základ, protože my se tady teď na něčem shodneme, tím, že kolem toho není moc jako konflikt, tak je otázka, jakým způsobem se to dostane ven. Takže já bych tady hodně brojil pro to, aby ti, co se kolem toho pohybovali, aby se i přesto, že tam je na tom shoda, i přesto, že to půjde celkem rychle, tak aby kolem toho se udělala velká osvěta, aby to, co my tady teď probíráme, se propadlo i do reálného života. Já vám ještě jednou děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče, a nyní máme posledního přihlášeného v obecné rozpravě, je to pan předseda Aleš Dufek. Prosím.

Poslanec Aleš Dufek: Přihlásil jsem se proto, abych tady doplnil to defilé různých politiků za různé strany. Chci zdůraznit, že KDU-ČSL se rovněž podílela na tvorbě tady tohoto návrhu. Dlouhodobě se jako lidovci samozřejmě vymezujeme vůči násilí na ženách a připomínám, že je tomu téměř již dvacet let, kdy jsme stáli vlastně u zrodu institutu vykazání násilníka ze společné domácnosti, což je institut, který se v boji proti násilí historicky výrazně osvědčil. Samozřejmě je zcela jasné, že jakýkoliv nedobrovolný pohlavní styk vyvolá v oběti, zanechá hluboké následky a často jsou ty následky i trvalé, a z tohoto důvodu jsme také samozřejmě souhlasili se zpřísněním trestů za takovéto klasické znásilnění, které ty následky samozřejmě zanechává největší.

Možná bych se chtěl trochu ohradit z těch vět, co jsem doteď slyšel, že největší problém v současnosti – stále se pohybujeme v nějakých dlouhodobých partnerských vztazích. Je pravda, byl jsem v devadesátých letech advokátním koncipientem v jednom valašském městečku a často, když se sepisovaly návrhy na rozvod a četl jsem ty různé story, v jakém hlubokém patriarchátu ty ženy tehdy žily, tak skutečně chápu, že jakýmsi dojezdem je, že pak může být nějaké vnímání, že ten největší problém je v současnosti v těch dlouhodobých vztazích. Já se osobně domnívám, že bychom se možná měli zaměřit na takový ten aktuální stav, kdy já osobně vnímám, že největším problémem jsou právě osudy mladých žen a dívek, které jsou často lovnou zvěří různých sexuálních predátorů. Každému asi doporučuji, aby se podíval třeba na film Pusinky, je to už starší film paní režisérky Karin Babinské. Zkrátka a dobře, že toto je prostě tím problémem, a všem bojovníkům či spíše bojovnicím, protože tady skutečně větší část skupiny tvořily ženy, bych doporučil, než pokračovat třeba v nějakých dalších zákonodárných iniciativách a pozměňovacích návrzích, aby pracovali právě na změně společenského vnímání, protože často ti různí sexuální predátoři žijí mezi námi, často mají vysoké společenské či majetkové postavení a často je jejich manipulace s mladými lidmi tolerována, či dokonce některými obdivována. Nebudu samozřejmě konkrétní, ale myslím, že chápeme, kterým směrem směřuji svoje vystoupení.

Takže na závěr moc chci poděkovat za tento výsledek. Myslím si, že je velmi racionální, velmi rozumný a myslím, že přispěje k tomu hlavnímu, to znamená k tomu, že jako poslanci, jak už řekl můj předchůdce, dáváme pozitivní vzkaz do naší veřejnosti.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vidím zde nějaké přihlášky z pléna, nejprve přednostní právo – pan předseda Michálek. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já jsem chtěl také doplnit pár slov, protože vlastně tomuto tématu jsem se věnoval v minulém volebním období. V červenci 2021 jsem k tomu pořádal seminář

a myslím si, že je dobře – a chtěl jsem za to poděkovat i všem kolegům a kolegyním, kteří se tomu věnovali – že se podařilo toto dotáhnout do konce v souladu s tím, co jsme slíbili v koaliční smlouvě. Nakonec tedy to dopadlo tak, jak jsme v podstatě i naznačovali po tom semináři. To znamená, zvolil se model, který má celkem blízko k německé úpravě, kdy jsme měli hosty, a nikoliv úplně ten maximalistický model. Myslím si, že když hledáme novou právní úpravu, tak se máme snažit o úpravu, která řekněme je osvědčená ve velké části ostatních států, a potřeba modernizovat nepochybné skuliny v naší právní úpravě znásilnění tam byla.

Chci zmínit ještě jednu legislativní záležitost, která tady trochu zapadla, je to záležitost legislativně technická, ale myslím, že se týká jednání celé naší komory, protože je připravováno několik novel trestního zákoníku. Je tam jedna novela, která se týká praní špinavých peněz a vedení trestních řízení v souvislosti se sankcemi. Bude se připravovat dekriminalizační novela, bude se připravovat novela z hlediska předsudečného násilí. Už si myslím, že nám tady dochází trochu k zmnožení novel trestního zákoníku.

Byl bych nerad, až budeme studentům našich vysokých škol předávat nová úzetka, aby tam měli napsáno, že v roce 2024 se ten zákon novelizoval čtyřikrát. To mně nedává opravdu úplně smysl.

Chtěl jsem vás vyzvat, abychom hledali nějaký způsob řešení k tomu, abychom to koncentrovali ne nutně v tomto tisku, byť tedy prostor tady bude, ale ty novely jsou tady čtyři a musíme to nějakým způsobem vyřešit, abychom tady každou neprojednávali ve třech čteních, a hledali způsob, jak to dostat třeba do komplexnější úpravy, na které bude shoda i s opozicí. Protože pokud vím, diskuse na ústavně-právním výboru směřovala k tomu, že bychom v těchto záležitostech dokázali najít shodu.

Takže možná to by byla jedna věc, kde bych chtěl poprosit Ministerstvo spravedlnosti, aby se nad tím zamyslelo, i možná kolegy z opozice, aby vyjádřili svoji představu na jednáních, která se povedou, abychom to případně projednávali v nějaké ucelené podobě, aby se nám to neroztříštilo do čtyř různých novel jednoho zákona v jednom roce. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde další dvě faktické poznámky. Nyní paní poslankyně Helena Válková, poté paní poslankyně Ivana Mádlová, prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. No, to je přímo nahrávka na smeč. Nechci tedy tenhle tisk nějak zatěžovat, nicméně koho je to chyba, pane poslanče Michálku, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo? Kdo tady neustále apeluje na to, abychom konečně už dostali když už ne nový trestní řád, na který tak čekala alespoň část naší justice, tak alespoň komplexní novelu? Kdo opakovaně zdvihá tento dotaz na podvýborech pro justici? Kdo se ptá na ústavně-právní výboru, jak je to daleko?

Pan ministr spravedlnosti bohužel na ústavně-právní výbor osobně nechodí, takže je odkázaný na náměstky, například na pana náměstka Stanislava, který už mu teď tedy asi ten vzkaz nepředá, ale na pana náměstka Dvořáka, který je jistě spolehlivým náměstkem, a ten by ho předat mohl, že opakovaně urgujeme tyto návrhy novel a vůbec jako opozice nemůžeme za to, že je pořád nedostáváme.

Takže co děláme? Ti z nás, kterým jde opravdu o potřebné změny v oblasti trestního zákoníku, o to, aby se naplnilo to, co má v programovém prohlášení tato vláda, ti z nás píšou svoje vlastní pozměňovací návrhy, kde očekáváme, že dostaneme negativní stanovisko z Ministerstva spravedlnosti, protože ono přece připravuje ty svoje dobré. Ale jsem zvědavá, jestli v tomhle volebním období se ještě nějakých dočkáme.

Takže ta kritika není na nás, to jste kritizoval sám sebe a nenaplnování vašeho programového prohlášení v oblasti trestní politiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jsou zde další tři faktické poznámky. Nyní paní poslankyně Ivana Mádlová, Michal Zuna a Jakub Michálek, prosím.

Poslankyně Ivana Mádlová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Využívám toho, že je tady předseda klubu Pirátů pan Michálek a chtěla bych vás vyzvat, abyste zvážil ve stavební vyhlášce to, že tam nedáte, že jsou oddělené společné toalety pro chlapce a dívky tak, jako jste to udělal v odstavci týkajícího se ubytovacích kapacit, kde jasně píšete – je to pro dospělé – že tam jsou oddělené toalety pro muže a ženy, kdežto ve školách a školských zařízeních to tam není. Já vás tímto vyzývám v souvislosti s tímto zákonem, abyste na Ministerstvu pro místní rozvoj zvážili to, že budete v základních a středních školách prosazovat unisex záchody. Děkuji. (Potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Michal Zuna, potom pan poslanec Jakub Michálek. Vzhledem k tomu, pane poslanče, že předtím jste se hlásil z místa, tak tuto přihlášku rušíte. Nyní faktická poznámka, prosím. (Silný hluk v sále.)

Než vám udělím slovo, poprosím, kolegyně a kolegové, o ztišení. Prosím.

Poslanec Michal Zuna: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já se pokusím vrátit zpátky k projednávanému bodu, k trestnímu zákoníku, k redefinici znásilnění. S ohledem na to, jak probíhala ta hodina a půl v rámci toho projednání a to, že tady máme politickou shodu napříč politickým spektrem, tak bych si rád dovolil podat návrh na zkrácení lhůt na 30 dnů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní se chci zeptat, jestli pan předseda Michálek s faktickou poznámkou? Ne, stáhl jste svoji přihlášku. Dobře, nyní tedy přednostní právo pana ministra. Prosím, pan ministr Blažek. (Ministr se ptá, zdali jde o závěrečné slovo.) Ještě je stále rozprava, to znamená, že ještě není závěrečné slovo. Ptám se, zda se někdo další ještě hlásíte v obecné rozpravě? Nikoho takového nevidím, v tom případě obecnou rozpravu končím.

Nyní tedy, pane ministře, máte závěrečné slovo.

;Chci se zeptat paní zpravodajky, zda si chcete vzít závěrečné slovo? Není tomu tak.

Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Ještě jednou děkuji za slovo k tomuto bodu. Řeknu to asi takto. Nejenom čeština, ale i mnoho jiných jazyků používá, když se člověk dopustí něčeho špatného, naprosto nepřesné slovo zvěrstva. Tím vlastně urážíme zvířata. Jeleni nestaví pro jiné jeleny koncentrační tábory, jeleni pro své sexuální uspokojení netýrají jiné osoby a tak dál. Proč to říkám? Je to proto, že to, co dnes rozebíráme, je vlastně o vztahu člověka k člověku.

Ten návrh zákona vlastně má znamenat zhruba toto: žádný člověk nesmí jiného člověka, ať je to muž, žena nebo dítě, jakýmkoliv způsobem používat jako jakousi neživou věc k uspokojování nějakých sexuálních potřeb. O tom je právě to, že je potřeba, aby bylo zřejmé, že ta osoba s tím nesouhlasila a že i to je trestné. V tomhle je ten posun. Čili my děláme opravdu vztah člověka k člověku, a kdo se nechová jako člověk k člověku, ten dostane trest. Bez debat dostane trest, protože škodí celé společnosti a škodí zejména nenapravitelným způsobem na celý život jiným lidským bytostem. O tom to dnes je. Děkuji za pozornost. (Potlesk v celém sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Návrh na vrácení nebo zamítnutí tohoto tisku nepadl, proto se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Garanční výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavně-právnímu výboru jako výboru garančnímu. Ptám se, zda někdo navrhuje změnu garančního výboru nebo máte jiný návrh? Nikoho takového nevidím. Přivolám kolegyně a kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavně-právnímu výboru jako garančnímu výboru? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 43, přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro 139, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavně-právnímu výboru jako výboru garančnímu.

Organizační výbor dále nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Ptám se, zda máte návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání? Nikoho takového nevidím.

V obecné rozpravě zazněl ještě návrh na zkrácení lhůty, a to na 30 dnů.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty o 30 dnů, tedy na 30 dnů, k projednání? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 44, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 143, proti nikdo. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas a lhůtu na projednání jsme zkrátili na 30 dnů.

Kolegyně a kolegové, děkuji vám a končím projednávání tohoto tisku.

Přečtu omluvy. Od 11 hodin se ze zdravotních důvodů omlouvá pan poslanec Andrej Babiš, od 11.30 do 14 hodin se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Lubomír Metnar.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

20.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 623/ – první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr spravedlnosti Pavel Blažek. Prosím, pane ministře, abyste se ujal slova.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Cílem návrhu zákona je přinést některé změny v oblasti výkonu advokacie. Předkládaná novelizace směřuje do několika základních oblastí, a to na ochranu důvěrnosti komunikace mezi advokátem a klientem, změnu týkající se výkonu profesní samosprávy advokátů, umožnění výkonu právní praxe advokátního koncipienta na zkrácený úvazek, zpřesnění právní úpravy a rozšíření ochrany advokátů a jejich klientů před takzvaným vinklařením, zajištění práva

advokáta či advokátního koncipienta činit digitální úkon vůči orgánu veřejné moci. A to si myslím, že na úvod stačí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji za stručný úvod, pane ministře, a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, poslanec Radek Vondráček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Sám bych to neřekl lépe než pan ministr spravedlnosti. Podstatou je: výkon veřejné moci na úseku advokacie byl svěřen České advokátní komoře a tento návrh vychází z dlouhodobé diskuse a potřeb advokátního stavu na zpřesnění zákonné úpravy. Předpokládám, že v rámci debaty v druhém čtení může dojít ještě k nějakým drobným pozměňovacím návrhům, ale na základních, primárních cílech je shoda. Já necítím střet zájmů v této věci, i když jsem členem advokátní komory.

Doufám, že diskuse bude konstruktivní a plodná. To je z mé strany také všechno pro tuto chvíli. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Prosím, abyste se posadil ke stolku zpravodajů. Otevírám obecnou rozpravu a ptám se, kdo se hlásí do obecné rozpravy? Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, jsem rád, že projednáváme tento zákon, a určitě ho podporuji i včetně těch částí, které třeba řeší dlouho neřešený problém částečných úvazků koncipientů. Nicméně mám jednu záležitost, kde jsem se chtěl zeptat, a kterou si myslím, že bychom v problematice advokacie měli věnovat zvláštní pozornost, a to je v souvislosti s výročními zprávami FAÚ, kde FAÚ v roce 2018 upozorňoval výslovně na zpronevěřování advokátních úschov. Následně FAÚ zaslal výzvu České advokátní komoře, a bohužel tedy i přesto, že tam docházelo k předávání informací i přes policii a tak dále, tak nedošlo k tomu, že bychom zabránili velkým zpronevěřám, kde v roce 2022 jedna paní advokátka zpronevěřila částku 153 milionů 44 klientům.

Takže já se domnívám, že tato problematika, ve které dohled je svěřen České advokátní komoře, by měla být předmětem ještě dalšího posouzení, zda jsou skutečně všechny instituty v rámci systému úschov a dohledu nad úschovami, který je logicky svěřen České advokátní komoře, ale současně je to věc, kde jsou nezbytné vstupy právě od FAÚ a případně dalších institucí, které tam mají působnost, tak jestli ministerstvo se této problematice věnuje, jestli se tím zabývá a případně připravuje nějaké možnosti řešení v oblasti právě advokátních úschov a nastavení systému tak, aby nedocházelo k dalším kauzám zpronevěřování, často vysokých částek, kde klienti mnoho let tvrdě pracovali, aby si ty peníze naspořili. Děkuji předem za vstřícnost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Já budu také stručný. Chtěl bych se přihlásit k podpoře tohoto předpisu, který předkládá Ministerstvo spravedlnosti, protože mám za to, že to je právě materie, která samozřejmě zajímá, řekl bych, nejenom advokáty, ale i jejich klienty, protože právě předkládaný předpis má posilovat i důvěru mezi advokátem a klientem, a to je, myslím si, pro všechny důležité, protože řekl bych to bazální, které mezi klientem a mezi advokátem je, je právě důvěra. Takže si myslím, že tady možná

ten materiál nemá úplně u vás mentální podporu, protože nevěnujete tomu tolik pozornosti, ale já bych chtěl právě zdůraznit a zmínit, že toto je velmi důležité.

Pak bych také chtěl poděkovat za práci Ministerstvu spravedlnosti i na tom úseku vlastně úpravy pracovních poměrů koncipientů, protože tam se velmi často naráželo na jejich osobní život, na jejich rodinný život, zejména u advokátních koncipientek, kdy velmi těžko se sladřoval jejich pracovní a rodinný život právě dohromady, a byla to velká škoda. Takže tady konečně ty zkrácené úvazky, které přináší tento předkládaný návrh zákona, umožňuje.

A přesně tak, jak tady hovořil i můj předřečník kolega Jakub Michálek, i pokud se jedná o úschovy a o některé zprávy Finančního analytického úřadu, je tento předpis také důležitý a budu velmi rád, pokud se nám ho podaří společně teď propustit prvním čtením do projednávání výborů, a přimlouvám se tedy za jeho podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane poslanče. S přednostním právem pan ministr Šalomoun. Prosím.

Ministr pro legislativu ČR Michal Šalomoun: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já teď v konfliktu zájmů nejsem, protože mám přerušen výkon advokacie, ale budu se tam samozřejmě vracet po skončení svého mandátu ve vládě. Chtěl bych upozornit na jednu věc, která tedy podle mě ještě tady nebyla zmíněna jako velmi významná, a to je možnost distanční účasti na sněmu advokátů. Doposud to bylo tak, že samozřejmě každý advokát se mohl účastnit sněmu a mohl tam hlasovat. Advokátů máme kolem 13 až 15 tisíc, nevím přesně, těch aktivních, nicméně sněmu v podstatě se účastnilo něco přes tisícovku, takže potom vlastně ty profesní předpisy přijímala výrazná menšina, a teď vlastně i část advokátní veřejnosti, myslím, že ta převažující část, si přála to, aby i účast na sněmu, i to hlasování mohlo být uskutečněno distančně, což vlastně tahle novela umožňuje, aby si na stavovské úrovni tato Česká advokátní komora nastavila. Myslím, že to je dobrý příklon k tomu, jak tady umožnit distanční volbu nejenom v tomto režimu, ale i obecně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře, a ptám se, zda někdo další se ještě hlásíte do rozpravy? Nikoho nevidím. Je-li tomu tak, v tom případě končím obecnou rozpravu.

Ptám se pana ministra a zpravodaje na závěrečná slova. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Dovolte mi jen stručně reagovat na pana kolegu Michálka. My o tom jednáme s advokátní komorou. V podstatě jako jedno z řešení, které by se mohlo nabízet při zneužívání advokátních úschov, je to, aby komora mohla mít přímo vřled na ty účty, jinak se to dělá velmi těžko. O tom se jedná, chtělo by to asi změnu zákona. Pouštět tam nějaké jiné orgány veřejné moci by znamenalo možná jejich zásah zase do samosprávy, ale mluvíme o tom, jednáme o tom. A jinak bohužel platí, že jakýkoliv institut se občas bohužel dá zneužít, a asi tomu nezabráníme nikdy, neboť lidé jsou velmi, pokud jde o páchání trestné činnosti, vynalézaví.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan zpravodaj nechce závěrečné slovo, dobře.

Nepadl návrh ani na vrácení, ani na zamítnutí, a proto se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o garančním výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavně-právnímu výboru jako výboru garančnímu a já se ptám, zda máte návrh na změnu garančního výboru? Nevidím. Přistoupíme tedy k hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavně-právnímu výboru jako garančnímu výboru? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 45, přihlášeno je 158 poslankyň a poslanců, pro 130. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavně-právnímu výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru a já se ptám, zda máte návrh na projednání v některém z dalších výborů? Nevidím, nikdo se nehlásí s návrhem, a vzhledem k tomu, že nepadl ani návrh na úpravu lhůty k projednání, končím projednávání tohoto tisku a děkuji vám.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

16.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 598/ – první čtení

I v tomto případě požádám, aby předložený návrh z pověření vlády uvedl ministr spravedlnosti Pavel Blažek, a já vás prosím, pane ministře, abyste se ujal slova.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Tak a já myslím, že se blíží okamžik, kdy budete mít ode mě pokoj, protože tohle je poslední bod, který dnes předkládám.

Tento předložený návrh novelizace konkrétně směřuje k opuštění podílu laických přísedících na rozhodování soudů v pracovněprávních sporech v občanském soudním řízení a v trestním řízení před okresním soudem a k jejich omezení v některých trestních řízeních před krajským soudem v prvním stupni. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a nyní budeme muset hlasovat, protože dojde ke změně zpravodaje pro první čtení, kterým měl být pan poslanec Tomáš Kohoutek, ale vzhledem k jeho nepřítomnosti ho zastoupí paní poslankyně Ožanová. Přivolám kolegyně a kolegy z předsálí.

Jenom zopakuji, že budeme hlasovat o změně zpravodaje pro první čtení, a zpravodajkou se stane paní poslankyně Ožanová.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, pro změnu zpravodaje? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 46, přihlášeno je 156 poslankyň a poslanců, pro 116, proti nikdo. Změnili jsme zpravodaje pro první čtení a je jím paní poslankyně Ožanová.

A já se jí ptám, zda jako zpravodajka se chce ujmout slova? (Poslankyně Ožanová: Ano.) Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já vás seznámím se zpravodajskou zprávou, kterou vypracoval náš kolega Tomáš Kohoutek. Jedná se o zprávu k tisku 598.

Právní úprava týkající se přisedících je v současné době obsažena zejména v zákoně č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přisedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a v zákonech řízení před soudy, zákon č. 99/1964 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších právních předpisů, a zákonu č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním.

Podmínky pro ustanovení přisedících jsou podle § 60 odst. 1 zákona o soudech a soudcích státní občanství České republiky, plná svéprávnost, bezúhonnost, zkušenosti a morální vlastnosti dávající záruku řádného zastávání funkce, věk nejméně 30 let v den ustanovení a souhlas s ustanovením za přisedícího s přihlédnutím k určitému soudu. Podle § 64 odst. 1 a 2 zákona o soudech a soudcích přisedící okresních soudů volí zastupitelstva obcí v obvodu příslušného okresního soudu, přisedící obvodních soudů v hlavním městě Praze volí zastupitelstva městských částí v obvodu příslušného obvodního soudu, přisedící krajských soudů volí zastupitelstva krajů, jejichž území je alespoň zčásti v obvodu příslušného krajského soudu, a přisedící Městského soudu v Praze volí Zastupitelstvo hlavního města Prahy. Přisedící jsou voleni do funkce na dobu čtyř let, přičemž zvolení mohou být opakovaně. Funkce přisedícího je veřejnou funkcí. Přisedícímu náleží za vykonávání funkce náhrada mzdy, respektive ušlého výdělku, a také hotové výdaje, které mu vzniknou v souvislosti s výkonem této funkce. Vedle toho přisedícímu náleží přiměřená paušální náhrada za výkon funkce přisedícího za každý den jednání – v současnosti 150 korun za den.

Podle platné právní úpravy rozhodují v občanském soudním řízení senáty okresních soudů ve složení předsedy senátu, kterým může být pouze soudce, a dvou přisedících pouze ve věcech pracovních – § 35 odst. 1 a 2 ve spojení s § 36a občanského soudního řádu. Všichni členové senátu jsou si při rozhodování rovni – § 36 odst. 1 věta druhá občanského soudního řádu, jiný zákon ve smyslu § 36a odst. 1 písm. b) občanského soudního řádu. Rozhodování senátů okresních soudů za účasti přisedících v dalších věcech týkajících se civilního práva nestanoví. Kromě řízení před okresními soudy v pracovních věcech v prvním stupni se přisedící na rozhodování v občanském soudním řízení na prvním ani druhém stupni nepodílí. V trestním řízení před soudem kromě případů uvedených v § 314a trestního řádu, kde rozhoduje samosoudce...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, paní poslankyně, že vám vstupuji do vašeho projevu, a prosím o ztišení. Děkuji vám. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Zuzana Ožanová: ... a kromě případu, kdy procesní předpisy stanoví, že rozhoduje pouze předseda senátu, rozhodují trestní soudy v senátech. V případě soudů prvního stupně okresních a v některých věcech též krajských rozhodují senáty ve složení předsedy senátu a dvou přisedících. Při hlasování rozhoduje většina hlasů – § 127 odst. 2 věta první trestního řádu. V ostatních případech rozhodují senáty sloužené pouze z předsedy senátu a soudců.

Cílem předkládaného návrhu zákona je zefektivnění soudního rozhodování, na kterém se podílí přisedící. Přípravovaná novelizace konkrétně směřuje k opuštění podílu laických přisedících na rozhodování soudů v pracovněprávních sporech v občanském soudním řízení a v trestním řízení před okresním soudem a k jejich omezení v některých trestních řízeních

před krajským soudem v prvním stupni. U krajských soudů budou v trestním řízení na prvním stupni přisídící zachováni pouze v řízeních o zvlášť závažných zločinech, to je úmyslných trestných činech, na které trestní zákoník stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 10 let, s výjimkou majetkové a hospodářské trestné činnosti podle částí II. hlavy 5 a 6 trestního zákoníku. Účast přisídících na rozhodování v trestních věcech před krajským soudem jako soudem prvního stupně bude výslovně připuštěna rovněž ve specifickém případě řízení o trestném činu vraždy novorozeného dítěte matkou podle § 142 trestního zákoníku, který do kategorie zvlášť závažných zločinů nespadá, ale kde je to odůvodněno možnými dopady případného následného zpřísnění právní kvalifikace.

Tolik ke zprávě zpravodaje.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: A já vám děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, kde evidují tři přihlášky. Jako první je paní poslankyně Zuzana Ožanová, potom paní poslankyně Iveta Štefanová a paní poslankyně Helena Válková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji. Po přečtení zpravodajské zprávy mého kolegy Tomáše Kohoutka si dovoluji se k věci vyjádřit také já.

Návrhem je sledováno omezení účasti laického prvku na co nejmenší množství případů, na kterých se neprofesionální soudci-přisídící budou podílet. Přisídící se zrušením laického prvku naší justice dlouhodobě nesouhlasí. Vezměme si, že i na půdě Sněmovny v tomto volebním období bylo svoláno jednání podvýboru pro justici. Předpokládám, že k tomu moje kolegyně paní profesorka Válková, vaším prostřednictvím, bude hovořit, takže nebudu říkat o tom, co jsme tam všechno slyšeli, ale přisídící měli velmi výrazný názor na tento institut.

V navrhované právní úpravě je také uvedeno, že dojde k určité úspoře. Je tam uvedeno, že dojde k celé úspoře 8 milionů za rok. Pro mě je to tedy úspora zanedbatelná. A ještě se důvodová zpráva odkazuje, prosím vás, na antibyrokratický balíček. Já se podívám, pan ministr Šalomoun je zde přítomen, to jsem ráda, protože to předložil vládě v polovině loňského roku, a protože já jsem o antibyrokratickém balíčku moc nevěděla, kolegyně, kolegové, já jsem si zjistila, o čem to je, a protože to není moc dlouhé aspoň v této oblasti, bude se to týkat právě tohoto projednávaného bodu, tak si dovoluji toto zcela odcitovat: „K problematice přisídících soudců. Přisídící se účastní jednání všech trestních řízení před okresním soudem a krajským soudem, jestliže rozhoduje jako soud prvního stupně a řeší zločin, u něhož je spodní hranice trestní sazby 5 let a více, a v civilních řízeních v pracovněprávních věcech. V roce 2020 se Ministerstvo spravedlnosti dotázalo soudů ve věci zrušení míst přisídících a většina z nich byla pro. V některých krajích je problémem nedostatek přisídících, rovněž jsou řízení zpoždována kvůli nemocnosti laiků, což vede ke zpomalování soudních řízení. Ministerstvo spravedlnosti již dříve plánovalo přisídící u soudů zrušit. Poprvé jejich zrušení navrhl Jiří Pospíšil, později Jan Kněžínek, avšak ministryně Benešová od plánu ustoupila. Odborně jde v zásadě o zbytečný institut, který je hájen spíše z emocionálních pozic. Jakýmsi kompromisem by mohlo být ponechání přisídících v trestních věcech, kde dojde k úmrtí oběti, v závorce: dopravní nehody, vraždy.“ Konec citace.

Tak já se přiznám, že když jsem si to přečetla, tak jsem si říkala, bylo by zajímavé zeptat se lidí, zda nenavrhují třeba zrušení Ministerstva pro legislativu, anebo teď je ještě lepší varianta, Ministerstva pro evropské záležitosti. To jsou opravdu nově zřízená ministerstva. A když by ti lidi řekli, že ano, přijde tady do Sněmovny návrh na zrušení těchto ministerstev? To bych byla velmi zvědavá. To, že soudy chtějí zrušení, to já plně chápu, ale když se ptáme jenom jedné skupiny zainteresovaných, tak je to podle mě málo.

Celý tento návrh zákona – já se teď omluvím, trochu si rýpnu do pana ministra, zrovna teď asi nebudou ty pochvalné ódy jako u předchozích zákonů, ale myslím, že to zvládneme –

mně tam chybí ta hlubší analýza. Nedostatek přisedících soudů – ano, můžeme se bavit, v kterých případech můžeme omezit tento laický prvek. Ale chybí mi tam například u té nemocnosti, máme spodní hranici 30 let, ale možná by nevadila i horní hranice, například 80 let. Chybí tam vlastně – vy vybíráte pouze jeden prvek. Když řeknete, snižme počty řízení, u kterých budou přisedící, místo toho, abyste se zabývali tím, jak jsou vybíráni, jaké jsou tam podmínky, prostě komplexně posuzovali tuto věc. To je věc, která mi skutečně vadí, protože samozřejmě vím, že když to rozhodují zastupitelstva, nějaký zastupitel přijde, řekne, doporučuju toho a toho, ani se moc nezajímá o ty morální základy, podobně záleží na tom, který zastupitel to je, a zastupitelstvo to obvykle schválí. Samozřejmě je různá praxe v různých zastupitelstvech, někteří zastupitelé více lustrují kandidáty a jiní absolutně vůbec. Takže kdybychom se zabývali touto otázkou, já to chápu, ale takové hromadné rušení se mi nejvíce úplně v pořádku.

Takže to je to, co já vidím jako chybu tady na tomto návrhu. Pro mě prostě není tento návrh koncepční a mě by zajímalo, v čem ta antibyrokratizace je, prosím vás? Já bych chápala, když vy jste vytvořili tři nová ministerstva, díky tomu vzniklo 74 pracovních míst, kdyby se ta tři nová ministerstva zrušila, ušetříte víc než 8 milionů na těch pár přisedících. Promiňte mi, je to tak. Takže já bych spíš přivítala, kdybyste se tím zabývali víc koncepčně. Opravdu domnívám se, že nelze to řešit pouze tím, že snížím počet řízení, u kterých budou přisedící, ale jak jejich kvalitu, podmínky výběru, kdo rozhoduje. Já si myslím, že by to mělo být komplexní. Za mě tolik k tomuto návrhu zákona, (tisku) číslo 598.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Nyní s přednostním právem pan ministr Šalomoun. Prosím, pane ministře.

Ministr pro legislativu ČR Michal Šalomoun: Vážené dámy a pánové, jako jsme tady zase poněkolkáté, kdy si vysvětlujeme, že pozice tří ministrů nejsou pozice tří ministerstev. Je potřeba to rozlišovat. Jsou to v podstatě lidé, kteří jsou z pozice ministra pověřeni řešením některého úkolu, který Úřad vlády stejně vykonává. Nicméně pokusím se vysvětlit, v čem spočívá ta debyrokratizace.

Pokud se podíváte na programové prohlášení vlády, které znáte velmi dobře, vlastně tam ke konci je něco na téma, že se tedy pokusíme zrušit všechno, co už v právní úpravě přestalo dávat smysl, a to je institut přisedících obecně. Teď se můžeme pobavit o tom, kde je zachovávat, kde ne. Je potřeba si uvědomit, že je máme ve dvou typech řízení, jednak řízení civilní a tam jsou vlastně přisedící pouze v pracovněprávních věcech. Historicky se institut přisedících v pracovněprávních věcech vyvinul tím způsobem, že tam byl jeden soudce – profesionál a pak tam byli dva přisedící, ti další soudci, ale ten jeden byl v zásadě reprezentant zaměstnanců a ten druhý byl reprezentant zaměstnavatelů. Takže ona to byla jakási taková tripartita, nebo nevím, jak bych to měl nazvat. Obsazování přisedících touhleto optikou se vlastně vůbec neděje, myslím si, že už tohleto je historicky překonáno a my se bez nich obejít můžeme.

Pokud mohu přispět svojí nějakou osobní zkušeností, jednak pracovněprávních sporů, ale potom i trestněprávních obhajob v trestních věcech jsem absolvoval poměrně hodně a vlastně nějak si nevzpomínám, že by se někdy přisedící na něco ptali. Opravdu schopný soudce stejně to řízení je schopen vést tím způsobem, že ti přisedící, odpusťte, že to říkám, ale jsou tam tak trochu jenom jako do počtu a na rozhodnutí v zásadě žádný podstatný vliv nemají. To je potom, že je tedy nepotřebujeme vůbec. Anebo naopak dochází k té další variantě, a to je ta, že opravdu přisedící velmi potom promlouvají zejména v trestních věcech, jednak do otázky viny, tak pak do otázky trestu.

Když se bavíte se soudci, tak můžu vzpomenout jeden příběh, který se týkal nějakého ukradeného kola, v zásadě banality, a diskuse, které jsou utajené, probíhají tím způsobem, že

prvně se tedy senát baví o otázce viny, což probíhá asi tím způsobem: Tak co, udělal to ten člověk? Máme pro to důkazy? Pakliže ano, tak pak se soudci baví o otázce trestu, a to probíhá tím způsobem: Tak kolik? A tady, v tomhle konkrétním případě, ten jeden soudce z lidu navrhoval osm let, vlastně něco úplně mimo tu trestní sazbu – vlastně trestní řád úplně nepočítá s tím, že oni by hlasovali mimo sazbu, takže pak se z toho musí nějakým praktickým způsobem vyjít ven, a to se dělá tak, že tedy takový přisedící hlasuje pro nejprísnější sazbu. A teď si vezměte, že se může stát, že jsou tam dva takoví přisedící, a teď mají úplně opačný názor než ten soudce–profesionál, a pak ten soudce–profesionál to musí odůvodnit, byť o tom vlastně není vůbec vnitřně přesvědčen. To se může stát i v jiných věcech, viz třeba jako u Ústavního soudu, když se mění soudce–zpravodaj, ale pak to stejně odůvodňuje někdo, kdo vlastně souzní se závěrem většiny. Ale tady se může stát, že ti laici vlastně přehlasují soudce–profesionála, který to pak musí celé odůvodňovat.

Další problém, který souvisí trošku s debyrokratizací, je otázka plánování jednání. Samozřejmě že většina věcí se nerozhodne na prvním jednání, je potřeba to plánovat na dalších a dalších jednáních. Dokonce v trestním právu ještě platí zásada bezprostřednosti, což znamená, že když se provádí veškeré důkazy včetně výpovědí svědků, taky je důležité, aby i přisedící tam byli po celou dobu toho dokazování, a proto při těch velkých kauzách, kdy se počítá, že to může trvat několik měsíců nebo let, jsou tam ještě vlastně náhradní soudci, aby se ty důkazy nemusely opakovat, a samozřejmě když dáváte dohromady, když ten soudce dává dohromady program jednání, musí svůj diář sladit nejenom s diářem obžaloby, obhajoby, nebo když jsme v civilu, se stranami civilního řízení, ale v podstatě i s těmi soudci. A pamatují si opravdu ze své praxe, že trvala velmi dlouho ta obecná shoda, aby se v diářích našlo to místo.

Takže já mám za to, že tenhle institut, že justice může stejně kvalitně a stejně spravedlivě rozhodovat i bez přisedících. A teď je otázka, proč tedy se v určitých případech přisedící zachovali, protože z právního pohledu vlastně zachovávat přisedící ani v těch případech, které tam dneska jsou navrhovány, není třeba. Nicméně jsou tam z určitého řekl bych emocionálně-psychologického důvodu, že opravdu u těch zvlášť závažných trestných činů, které jsou typicky zaměřené proti tělesné integritě, je asi vhodnější, aby tam účast laického prvku byla, aby i ta oběť, přeživší oběť, která u trestního řízení sedí, aby ona neměla vyloženě takový ten stísněný pocit, že justice funguje nějak v zásadě instrumentálně a že je tam nějakým způsobem osamocená. A potom rozředění takové té profesionality u soudního rozhodování je asi namístě. Ale ten důvod bych řekl, že je opravdu ten psychologicky emocionální, ale právní důvod ani ústavněprávní důvod, proč v některých případech mít přisedící, tady v zásadě není.

Tak doufám, že to přispělo k vysvětlení vládního postoje, proč to navrhla tímhle způsobem.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Vaše vystoupení vyvolalo čtyři faktické poznámky. Jako první vystoupí paní poslankyně Helena Válková, paní poslankyně Zuzana Ožanová a další, a já předám řízení schůze.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. No, vy jste se teď, pane ministře, opravdu dostal zase do role advokáta, gratuluji, i když s přerušenou činností. Samozřejmě to není vůbec psychologicko-emocionální přístup, Rakousko. Německo, téměř všechny země Evropské unie mají přisedící. Oni k tomu přistupují psychologicko-emocionálně? Pochybuji, aspoň Německo, Rakousko tedy opravdu si troufnu říct, že nikoliv.

Ale mě by zajímalo něco jiného a to už jsem nevydržela. Před projednáním toho návrhu byl ten materiál předložen komisím při Legislativní radě vlády – to jsou vaše komise, komise pro trestní právo, z odborníků složená komise pro soukromé právo a komise pro veřejné

právo III, to znamená komise pro pracovní právo a sociální věci. Všechny tři komise se jednomyslně shodly na tom, že zrušení účasti laického prvku na soudním rozhodování u okresních soudů a jeho ponechání v omezeném rozsahu pouze v trestních věcech u krajských soudů je věcně naprosto nesprávné, nedostatečně projednané a nepřesvědčivě odůvodněné. Ale vy samozřejmě – já jsem byla taky ministryní, tak vím, co se dá udělat. Předseda Legislativní rady samozřejmě může obejít ty odborné komise, napsat svoje vlastní stanovisko a s doporučujícím stanoviskem, jako se to stalo v tomto případě, to předložit vládě k projednání. No, tak jste to udělal. Na co máte tedy ty odborné komise? Tam jsou odborníci, kteří vám jasně řekli, že to není návrh reformy, že to je jenom eliminace laického prvku, kterou znají. A na rozdíl od vás já jsem byla i přísedící, protože jsem si to chtěla vyzkoušet. Takže byť mám justičky a jsem advokátka, takže vím, co to je – a nemáte vůbec pravdu. Měl jste velkou smůlu na přísedící. My jsme měli přísedící (Předsedající: Čas, paní poslankyně.) 12. prosince... Dobře, já budu pokračovat potom v té faktické připomínce.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je přihlášená paní poslankyně Ožanová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, vážená paní předsedající, já rovněž budu reagovat na pana ministra pro legislativu. Víte, i v mém okolí se vyskytují lidé, kteří dělají přísedící u soudu, jsou to lidé s velkou morální autoritou. To, že se stane, že někdo třeba má problém časový a podobně, to se stane, ale prosím vás, to se stává v tolika odvětvích, že to opravdu k debyrokratizaci, jak vy si představujete, neslouží. Vy zrovna – já se omlouvám, ale k tomu, když jste prezentovali ty své antibyrokratické prvky, tak tam bylo třeba o vaření marmelády, takže to bylo tady k tomuto balíčku kompletnímu. Ale opravdu ti, ten laický prvek – víte, profesionální soudce fajn, ale právě proto, že se pohybuji tady i ve své praxi, v nějakém oboru, ono někdy – i my tady, řekněme si, žijeme v bublině. Ten kontakt s realitou – právě laičtí přísedící opravdu někdy i těm soudcům můžou nastínit něco jiného. A co já vím, dochází k tomu, že i soudci mění své názory, pokud naslouchají přísedícím. Ale je to taky o vzájemné komunikaci.

Já si myslím, že to je vzájemně obohacující pro obě dvě strany i pro systém, který je tady takto zaveden. Ano, bavme se o tom, že je třeba toto nějakým způsobem změnit, plně souhlasím. Ale opravdu, pokud ta změna spočívá pouze v jednom kroku a nezabývá se dalšími kroky, tak to je problém. Za mě skutečně by třeba měla být, já se omlouvám, i horní věková hranice, protože potom opravdu dochází k tomu, že už ti přísedící nemohou dokončit s prominutím to soudní jednání.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Feranec, připraví se pan poslanec Mašek a pak paní ministryně Černochová. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, paní místopředsedkyně, dámy a pánové, já budu rovněž reagovat na vystoupení pana ministra pro legislativu pana Šalomouna. Vy jste, pane ministře, nezlobte se na mě, ale tady zmínil to, co jste zažil, a uváděl jste příklady: oni se na nic neptají, a někdo dokonce navrhoval osm let za krádež kola. Je x jiných případů, kde skutečně mají tu svoji roli, tak jenom když už to hodnotíme takto.

Takže nebylo to úplně fér, z mého pohledu skutečně ten laický prvek tam má co dělat. A řeknu jeden důvod a řeknu to úplně naplácato. Žel, někdy se stává, že i ti soudci žijí v té skleněné kouli, v té svojí bublině, a hlas z reálného života, z lidského, prostě i může pomoci. Moje manželka dělá přísedící. Dělá to, protože ji to baví, a uváděla mi spoustu příkladů, nechci to tady říkat.

Podle mě, co je problém – chápu ty praktické problémy s tím, ale co je problém a podle mě ostuda, je to hanebné odměňování těch přisedících 160 korun na den. Jasně, nemají to dělat pro peníze, ale proboha, když už stráví čtyři hodiny u soudu například, tak by mohli od (nesrozumitelné) jim zaplatit alespoň tu dopravu a ten oběd – ani to! – alespoň toto udělejme. A skutečně jsem přesvědčený, že laický prvek tam má co dělat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Mašek a připraví se paní ministryně Černochová. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Jiří Mašek: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, i já bych chtěl zareagovat na pana ministra pro legislativu. Pane ministře, vy jste řekl, že máte pozastavenou advokacii nebo činnost v advokacii, ale přesto se tam vrátíte. A teď nejenom že jste ve střetu zájmů, vy jste v brutálním střetu zájmů, nezlobte se, je to tak, a zvlášť, jestli – a já naprosto věřím své ctěné kolegyni Válkové – jestliže jste obešel rozhodnutí odborných komisí a dal jste své vlastní vyjádření, tak to ten střet zájmů jenom potvrzuje.

A nyní tedy k laickému prvku u soudů. Jestliže to mají v Rakousku, jestliže to mají v německém modelu, tak to o něčem svědčí. Svědčí to o tom, že to podporuje demokracii, a laický prvek je důležitý. Vámi tady použitý extrémní příklad ukradeného kola, že někdo tam skutečně řekne – může to být už senior, kterému to kolo připadá tak důležité, že tam navrhl těch osm let, ale to přece není vůbec tady argument. Někteří naši soudci žijí v bublině. Jsou konkrétní případy, kdy, než se na to přijde, tak než je odvolatelný soudce nebo nějak kárným způsobem popotahován, v rámci komunity soudců to trvá opravdu dlouho. Ten laický prvek, diskutujme o tom, jestli v pracovněprávních sporech má být, nebo ne, když, jak jste správně říkal, nenaplnuje to, že tam je zástupce třeba zaměstnanců i zaměstnavatelů. Ano, to je k diskusi v civilních sporech, ale v trestněprávním soudnictví si myslím, že to má jednoznačně zůstat. Chápu, že je to potom pro soudce těžší se třeba s advokáty domlouvat o nějakém řešení, protože ten laik s empatií do toho může zasáhnout, a nemusí se mu to vždycky líbit. Ale právě proto si myslím, že tam ti laici jsou a že jsou ve prospěch současného soudnictví. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Další s faktickou poznámkou je paní ministryně Černochová. Paní ministryně, prosím.

Ministryně obrany ČR Jana Černochová: Děkuju, paní místopředsedkyně. Já bych se chtěla zastat názoru pana ministra, protože sdílím podobný názor jako on, a vede mě k tomu moje zkušenost z Prahy 2. Na Praze 2 jsme v zastupitelstvu městské části přisedící volili a musím říct, že před námi, téměř obrazně řečeno, klečeli ti soudci, abychom zvolili lidi, kteří budou mladšího věku, aby jim neusínali při jednáních. Prakticky v každých novinách Prahy 2 jsme měli inzerci na přisedící. Bylo velmi obtížné sehnat lidi, sehnat lidi odpovídajícího vzdělání, sehnat lidi, kteří si ten čas udělají, a kteří, jak tady říkal někdo z kolegů, to budou dělat za těch 160 korun na den, což také samozřejmě vždycky byla kritika, že ta částka je neúměrně nízká. A já si myslím, že se z toho ten laický prvek neztrácí. Jsou případy, kdy bude zachován. Myslím si, že takto je to dobře nastavené.

A já bych tady možná ještě zmínila jednu věc, kterou určitě vy, právníci, víte. Tady vlastně laici můžou soudce v těch věcech za stávající úpravy přehlasovat a můžou ho přehlasovat právě ti lidé, kteří – a teď to není, že by tady někdo chtěl někoho diskriminovat kvůli věku – ale vlastně ti soudci pak přemlouvali i ty osmdesátníky, aby chodili, aby byli těmi přisedícími, protože věděli, že za ně nemají náhradu, a opravdu to bylo velmi náročné ty

lidi udržet čtyři hodiny, šest hodin, osm hodin, tři dny, týden při těch jednáních. Takže já ten návrh podporuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Hendrych, připraví se pan poslanec Mašek, pan poslanec Petrtýl a pan poslanec Staněk. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Igor Hendrych: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já vám taky poznámku k panu ministru Šalomounovi. Když se podívám na vaše vzdělání, tak vidím, že jste prošel – tím, že jste zvládl velký doktorát – vědeckou přípravou a jako člověk, který má za sebou vědeckou přípravu, přece nemůže tvrdit na základě své ojedinělé zkušenosti, té advokátní, jak tady říkála paní profesorka Válková, přece nemůže zobecňovat v podstatě na celou populaci všech lidí, kteří dělají přísedící. To mi přijde hodně, hodně tedy za čarou pro člověka, který prošel vědeckou přípravou.

A co se týká toho, co říká tady paní ministryně: ano, tak v podstatě se pořád točíme dokola. Nejsou lidé, a možná nejsou právě proto, že nejsou patřičně motivováni, ti mladí lidé. Ti starší lidé mají více času, možná že jsou v důchodu a tak dál a už jim třeba nebrání ani ta nízká odměna, aby to vykonávali. Ale pokud chceme mladé lidi, tak je musíme trochu jinak motivovat. Nejde o to, že by dostávali nějakou obrovskou odměnu, ale 160 korun na den je skutečně málo, jak tady říkal můj ctěný pan kolega Feranec. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Mašek a připraví se pan poslanec Petrtýl. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Jiří Mašek: Děkuji, paní předsedající. Já jsem to nestihnul v těch dvou minutách dokončit. O čem se tady bavíme? Bavíme se o zrychlení řízení, zjednodušení, a bavíme se o úspoře. Ta úspora mně přijde, pane ministře Blažku, úsměvná. Jestli je to dobře vyčísleno, je to 8 milionů korun českých. Prosím, pokud je hlavní motivací úspora této vlády, tak bych poprosil, abychom na to rychle zapomněli, a pojďme se bavit o tom, jak tam přísedící, ten laický faktor, zachovat, jak lidi odměnit tak, aby to bylo zajímavé i pro ty mladé, a aby se paní ministryně, pokud by byla zase na Praze 2 jednou, nedostávala do problémů, že si nemá z koho vybrat, a aby si mohla vybírat ty mladé, schopné, kteří budou tu práci vykonávat co nejlépe. Čili, pane ministře, pojďme hledat tu cestu, jak lidi motivovat, jak je získat, a zachovejme ten laický prvek. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Petrtýl a připraví se pan poslanec Staněk. Pane poslanče, prosím.

Poslanec František Petrtýl: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já jenom, asi se shodneme na tom – a chtěl bych reagovat na pana ministra – jedná se skutečně vždy o to, jací to jsou lidé. Já zase můžu z druhého pólu uvést nějaké příklady, kdy mám kamarády nebo známé, kteří jsou místopřísedícími. Musím říci, že to jsou lidi, kteří jsou velice společensky vážení, morálního kreditu, a pro ně ta práce je skutečně takové ocenění, velice si jí váží, připravují se na to a také mně říkali příklady, o kterých – tady nechci to konkretizovat – kdy vlastně přesvědčili i soudce a on potom dal za pravdu, že možná ten jejich laický pohled trochu ho ovlivnil a dokázal z té bubliny, jak už tady byl několikrát zmíněno, vystoupit. Takže jestli se podaří k nápravě spravedlnosti jenom několik takovýchto příkladů, tak si myslím, že ti místopřísedící by v některých případech měli být – nemyslím u všech kauz – aby byli zachováni. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. A další s faktickou poznámkou pan poslanec Staněk. Prosím.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, paní místopředsedkyně, za slovo. Já jsem rád, že tady paní ministryně, která bohužel už opustila sál, dneska srozumitelně vysvětlila tu problematiku. To není jenom o penězích. To je o tom skutečně, že je velmi obtížné přisedící sehnat. Já jsem také byl přisedící, když jsem pracoval na Krajském soudu v Hradci Králové, abych si vyzkoušel právě tu roli, která není vůbec jednoduchá. Je to těžká agenda, těžký příběh někdy, protože ne všichni samozřejmě mají k tomu – já nevím – senátu nějaký vztah, jsou to mnohdy lidi z civilních povolání, jsou to samozřejmě lidi, kteří vůbec právu nerozumí, což samozřejmě může být výhodou, ale je to taky mnohdy nevýhodou, protože samozřejmě zejména v okamžiku, kdy může tedy dojít k přehlasování tedy soudce profesionála.

Ale já chci říct tolik, že to opravdu není jenom o penězích. 160 korun samozřejmě není málo – kdyby to bylo tak za hodinu, není to za den, je to nesmysl – ale já si opravdu myslím, že to není jenom o penězích, které kdybychom zvyšovali a zvedali odměnu, že by to přilákalo nějaké mladé lidi. Já si to vážně nemyslím. My jsme se s tím potýkali. Já jsem na Krajském soudu v Hradci Králové pracoval víc jak šest let a potýkali jsme se s nedostatkem soudců, přisedících soudců, soudců z lidu – jak je každý různě nazývá – permanentně a pořád a soustavně a v podstatě, jak tady taky někdo už říkal, docházelo k přemlouvání těch stávajících, aby se účastnili. A bohužel to vždycky – bohužel to byly většinou, ne vždycky, osoby starší a pro ně třeba hlavní líčení byla tak dlouhá a tak fyzicky náročná, že ne vždycky bylo vůbec pro ně vhodné, aby se toho účastnili, a bylo někdy i těžké je přemlouvat.

Čili já si myslím, že tady to není motivace finanční, není to ani motivace jiná, je to o tom, jestli opravdu ten prvek (Předsedající: Čas.) má zůstat nebo nezůstat v našem rozhodování. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. S faktickou poznámkou se hlásí pan ministr Šalomoun a připraví se pan poslanec Feranec, pan ministr Blažek a pan poslanec Stržínek. Prosím, pane ministře.

Ministr pro legislativu ČR Michal Šalomoun: Já bych chtěl jenom upřesnit: my ty přisedící nerušíme všechny. Už teď ten systém je dvojkolejný – něco řeší samosoudci, něco řeší senáty. Akorát ta množina, kterou budou řešit samosoudci, se zvětší.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Feranec a připraví se pan ministr Blažek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy, pánové, já jenom zase budu reagovat na to, co říkala paní ministryně Černochová, a trochu to zobecním. Já nevím, kolik je přisedících, podle mě jsou to stovky, možná vyšší stovky – teď myslím v celé republice. Skutečně, nehodnotíme tuto množinu lidí na základě, jestli někdo navrhoval osm let nebo na základě toho. Skutečně je to dehonestace těch lidí. Ti lidi tam chodí proto, že je to baví, nechodí tam kvůli odměně. (Je) jasné, že odměna to nevyřeší, ale bylo by to alespoň trochu důstojné, trochu důstojné. Takže zkusme se vrátit k té podstatě, jestli si myslíme, že laická prvek je důležitý, nebo není, protože je jasné, že existují i snahy to zrušit úplně – tomu rozumím, já chápu ty důvody. Jenže já jsem přesvědčený, že skutečně ten laický prvek potřebujeme, a možná nejvíc ho potřebují soudci. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Další s faktickou poznámkou pan ministr Blažek a připraví se pan poslanec Stržínek. Pane ministře, prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Na úvod zodpovím panu kolegovi Ferancovi otázku, kterou nepoložil, ale já tady mám ta čísla, tak je řeknu. To znamená, na okresních soudech v lednu 2023 bylo přisedících celkem 4 026, na krajských soudech 1 008 – jenom ať ta čísla tady jsou. A já se nechci tady vymlouvat v této debatě, která je principiální, na to, jestli se něco ušetří, neušetří, zefektivní, neefektivní. Můj názor je – a je dlouhodobý – že si myslím, že ten laický, řekněme tomu občanský prvek v soudním rozhodování, ono to možná, to laický, zavání jako, že to jsou nějakí lidé, co nic nevědí, tak řekněme tomu občanský prvek, považují za správný pouze a jenom v trestním řízení – a potřebný.

Já si myslím, že v pracovním právu – nikdy jsem nepochopil, proč vlastně byl nějakým způsobem zřízen – musím počítat s tím, že pokud jde o pracovní právo, naprostá většina přisedících úplně logicky budou pravděpodobně zaměstnanci nebo bývalí zaměstnanci. To znamená, že už nikdo si to nezvažuje. Já nedokážu si představit zaměstnavatele, který by trávil volný čas na soudech, jo? To prostě si nedokážu představit. A myslím si, že občanský prvek ve všech státech, kde je zachován, tam je proto, že se sice dává důvěra lidem, kteří jsou vzdělaní v právu, to znamená, profesionální soudci, ale současně se předpokládá, že by u soudního rozhodování měl být taky nějaký prvek znalců života a znalců praxe. Proto tam bývají ti spoluobčané, kteří třeba nemají právnické vzdělání, a za mě osobně – a to je moje přesvědčení – to stačí v trestním právu.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji a zatím s polední faktickou poznámkou pan poslanec Stržínek. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Robert Stržínek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dovolte mi vyjádřit se také krátce k tomuto tématu. Sám jsem několik let jako přisedící u soudu působil, a to až do chvíle, než jsem se stal poslancem Parlamentu České republiky, protože v ten moment tady dochází ke střetu a člověk musí tuto pozici opustit. Dívám se na to samozřejmě z několika směrů. Jednak jako starosta města každoročně dostávám prosbu a žádost předsedy okresního soudu o to, abychom schválili na zastupitelstvu nové přisedící, protože jich je nedostatek, ale domnívám se, že to je proto, že málokdo se o tuto problematiku zajímá, málo lidí je vyzýváno k tomu, aby se případně tímto způsobem angažovali.

Osobně roli přisedícího považuji za důležitou. Sám když jsem zde několikrát mohl být, ať už u pracovních sporů, nebo u trestních věcí, kdy jsme tam řešili feťáky anebo drogové dealery, považuji pro sebe za obrovskou zkušenost a zároveň za čest být alespoň několik hodin, několik dnů součástí tady této pro mě elitní společnosti, něco se naučit, něco se dozvědět a možná i pár svými slovy a větami přispět do té diskuse o problému, který se tam řešil. Za mě je účast veřejnosti přisedících u soudu důležitá. Zdaleka není důležité to, kolik za to ten člověk dostane peněz. Podle mě tam lidé jdou z jakéhosi přesvědčení, z úcty k této instituci a proto, že chtějí pomoci. Takže já se na to dívám touto optikou a určitě podpořím to, aby přisedící i nadále zůstali. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji za dodržení času. Další s faktickou poznámkou se ještě přihlásila paní poslankyně Knechtová a ještě pan ministr Blažek. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Lenka Knechtová: Paní předsedající, děkuji za slovo. Já bych chtěla poděkovat panu ministrovi za ta čísla, protože tím pádem dokazujeme, že nějakou tabulku máme, a tím jsme i schopni si vlastně říci, jaká je ta věková struktura. Já jsem přesvědčená, že

to slovo „mladé lidi“ – mně by se spíš hodilo nebo přišlo by mně správné, aby to byli zkušení lidé. U nás to většinou funguje tak, že opravdu jako zastupitelé volíme takového člověka a většinou je to člověk s nějakým řeknu společenským rozhledem a funguje tam s ním i nějaká spolupráce dlouhodobě. Takže bych byla ráda, kdybychom opravdu nezevšeobecnil jenom pouze na nějaký seniorský věk, ale byli si schopni odpovědět na tu otázku, kdo a v jakém věku je zkušený, je schopen se jednak v téhle činnosti postavit zodpovědně a jednak předat i tu zkušenost potom nám ostatním občanům díky jeho řeknu společenskému působení v rámci třeba našeho města. Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a vidím zde další faktickou poznámku, pan ministr Blažek.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Děkuji. Já trošičku využiji toho, že máme takovou pěknou obecnou rozpravu. Víte, ono je potřeba si uvědomit, že to směřování, rozhodování nejen v oblasti soudnictví a v oblasti veřejné správy, takzvaných profesionálů, není věc, která byla vždycky. Je to vlastně věc do jisté míry relativně nová a má to samozřejmě své pro a proti. A já – třeba když se bavíme o těch přisedících, řekněme tomu občanský prvek – já si vlastně třicet let lámu hlavu něčím, co je absolutně neprosaditelné, absolutně – já to tady říkám jenom, aby, jak se říká, řeč nestála – a to je složení Ústavního soudu. To je totiž jediný soudní orgán, který není úplně vázán tím obecným pozitivním platným právem, a mockrát si kladu otázku, že možná by nebylo špatné, kdyby jeden, dva soudci obecně nemuseli mít právnické vzdělání a právnickou praxi. Samozřejmě vzniká potom otázka, jaký typ osobnosti by tam měl být. Tak je to něco, co nikdy nenastane, tak si mohu představovat nějaký ideál, kdo by tam třeba mohl být. Taková typická představa pro mě, je to člověk, který už nežije, je třeba filozof Jan Patočka, například. To je typická osobnost, která nepotřebuje vzdělání právnické, přesto by do rozhodování toho, o čem sníme, to znamená spravedlnost, kdy je obrovský rozdíl mezi právní spravedlností a spravedlností. To jsou ne úplně dvě různé věci, ale nejsou totožné. Ale tohle se nikdy nepodaří, asi to v žádném státu není. Ale tam bych zrovna přivítal nějakého znalce života naší historie, sociálního prostředí, filozofie, který by si myslím, že kdyby jich tam nebylo patnáct filozofů, to samozřejmě by byl zase extrém do druhé strany, ale taková dvě místečka bych si tam pro nějaké takové osobnosti i vysnil, a myslím, že by to nemuselo být špatné.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane ministře, a poprosím vzhledem k tomu... ale vidím tady ještě faktickou poznámku. Pan předseda s přednostním, ano.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem taky krátce chtěl vystoupit. Myslím, že tady nejsme v rozporu a že zazněly pohledy z praxe. Myslím si, že je dobře, že jsou připomínány pohledy z praxe, byť samozřejmě není úplně možné je zevšeobecňovat, a tak jako v každé jiné oblasti platí, že to je člověk od člověka a neměli bychom házet lidi do jednoho pytle.

Samozřejmě, pokud se přisedící věnují svojí funkci, tak podle mě si zaslouží poděkování a já bych jim taky chtěl poděkovat, těm, kteří to dělají skutečně s nasazením. Já si obecně myslím, že justice je specifická moc ve státě a je specifická tím, že jsou velmi omezené řekněme kontrolní mechanismy nad fungováním justice a nad kvalitou justice z toho důvodu, že podle ústavy je nezávislá. Ale to neznamená úplně, že bychom měli rezignovat na všechny možnosti k zajištění nějaké kvality a kontaktu s realitou. Těch mechanismů je celá řada, je to obrovská plejáda, jak k těmto věcem dospět, a ten občanský prvek, jak říkal pan ministr, je jeden z nich.

Ale je tam samozřejmě celá řada dalších věcí. Některé státy mají rady pro soudnictví. Je to samozřejmě i přístup k informacím. To, co naše vláda i předchozí vláda podpořila, to, že dochází ke zveřejňování soudních rozhodnutí po anonymizaci, to znamená není to z mého pohledu úplně tak ideálně, jak by to ještě mohlo být, ale je to dobrý krok a je to jeden z těch prvků, aby i justice měla nějaké mantinely v souladu se zákonem, ve kterých se má pohybovat, a plněním svojí ústavní role.

Myslím si, že dneska přisedící nemají úplně takové podmínky pro výkon té role, jaké by měli mít, a naopak to vnímám tak, že racionalizace v systému přisedících, kdy se zasadíme o to, že přisedící budou v těch řízeních, kde to má největší smysl, a naopak omezíme řízení, kde to smysl z našeho pohledu tak významný nemá, kde to můžeme přenechat profesionálním soudcům, právě povede k tomu, že budeme schopni třeba i ty přisedící důstojněji odměňovat, kteří se budou věnovat těmto nejdůležitějším řízením. Myslím si, že tady dobře zaznělo i od kolegů z opozice, že je dobré se zamyslet nad otázkou výběru, protože to je přece jenom zásadní věc. A ty příklady z praxe: podle mě, i z mojí třeba praxe, když jsem byl zastupitelem hlavního města Prahy, kde Zastupitelstvo hlavního města Prahy nominuje asi největší počet přisedících na městský soud, tak taková oblíbená hláška v justici: v tom množství se to nedá. Prostě když dostaneme seznam šedesáti lidí, který vám připraví předseda soudu, opravdu dochází k tomu, že zákonodárnému sboru jaksi ten výběr skoro... nebo v tom zastupitelském sboru ten výběr skoro neprobíhá, a tak maximálně se tam dostane na nějakou vášnivou diskusi o jednom exemplárním příkladu, kdy si tam někdo stěžuje, že by tam neměli být policisté, někdo jiný si stěžuje, že by tam neměl být ten a ten. Opravdu nedochází k tomu, že by tam byla nějaká systematická snaha, zejména tedy mluvím o tom, s čím jsem měl zkušenost, čili s velkým zastupitelstvem a vysokým počtem přisedících. Samozřejmě v případech menších celků to může být jiné a třeba to tam funguje lépe.

Ale myslím si, že ten výběr je něco, nad čím bychom se měli taky zamyslet, jestli to skutečně je tak, že ti zastupitelé, těch 65 lidí, kteří o tom ve výsledku hlasují, jsou ti, kteří vybrali a dávají ruku do ohně za tyto nominované osoby. Už bych to možná, jestli to de facto probíhá tak, že to nominuje ten předseda soudu, tak možná je ke zvážení, jestli by on neměl nést transparentně odpovědnost za ty lidi, které tam nanominuje, a neschovávat se za zastupitelstvo. To je taková myšlenka do diskuse o výběru přisedících.

Chtěl jsem zvednout ještě jedno téma, které tady nezaznělo, ale vzhledem k tomu, že se bavíme o novele zákona o soudech a soudcích, tak se domnívám, že by zazníť mělo, protože my jsme zde schválili zásadní změnu zákona o soudech a soudcích, která vedla ke zřízení pozice justičních kandidátů a k systému, od kterého jsme si slibovali transparentnější obsazování soudcovských pozic.

Myslím si, že by bylo dobré, teď v souvislosti i s projednáváním této novely, možná v dalších čteních, zamyslet nad tím, jestli ten systém je nastaven optimálně a jestli ministerstvo vyhodnotilo, jestli v tom systému nejsou mezery. Protože z mé zkušenosti, jak se bavím s lidmi, kteří procházejí různými stupni toho systému, tam třeba dochází k tomu, že člověk je asistent soudce, následně se stane justičním kandidátem, ale pak je tam stanovena časová lhůta, po které mu to kandidátství končí, navíc dochází ke snížení jeho platu, protože jsou tam jiné možnosti pro osobní ohodnocení, a pak se zase dostává do nějaké těžko pochopitelné role po tom, co mu uplyne ta doba toho justičního kandidáta.

Myslím si, že by stálo za to, mít od ministerstva ve spolupráci se soudy nějaké průběžné vyhodnocení toho, jestli ta úprava, tak jak jsme ji schválili s dobrými úmysly, že by se i v praxi osvědčila, nebo jestli je případně nutné přijmout nějaké dílčí změny, protože si nemyslím, že bychom v tento okamžik měli zvažovat úplnou revokaci toho systému, který byl zaveden a je poměrně čerstvý, ale určité drobné vyladění v souvislosti s tím, že tady ten zákon projednáváme, a má to dopad na celou řadu lidí, kteří jsou právě v pozici justičních kandidátů nebo asistentů soudce a mají před sebou nějakou perspektivu, to, že se jednou stanou soudci, tak bychom se měli snažit odstranit nedostatky, které se v průběhu nasazování tohoto systému

zjistily. To je určitá výzva pro další čtení, abychom zvážili, jestli tam takovéto možnosti jsou, a případně tam ty nejkřiklavější případy dysfunkce toho systému opravili. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Vzhledem k tomu, že nikoho dalšího nevidím, ani s faktickou, ani s přednostním, poprosím paní poslankyni Štefanovou. Máte slovo.

Poslankyně Iveta Štefanová: Děkuji za slovo, vážení pane předsedající. Už to vypadalo, že se ke slovu vůbec nedostanu.

Vážení kolegové, dovoluji mi vyjádřit se k tomu návrhu. Téma laických přisedících je dlouhodobě diskutováno, zda ano, zda ne, v jaké míře. V praxi se setkáváme až s velmi rozdílnými názory na tuto funkci – část se přiklání k tomu, že laický přisedící přináší důležitý laický pohled takzvaně zvenku, civilní náhled, a zastává tam vlastně zástupce veřejnosti. Část se zase domnívá, že se jedná o jakýsi přežitek, který v praxi není plně funkční, vytváří určité technické potíže, ať již s obsazováním senátu, nějakou byrokratickou zátěž, jedná se často o starší lidi, kteří se o to projednávání mnohdy nezajímají, spis nečtou, finanční ohodnocení je velmi slabé, a další a další důvody.

I já to v této podobě vnímám jako určitý přežitek, kdy praxe zřejmě by potřebovala nějaký jiný, funkčnější model laického prvku nebo veřejné kontroly. I já vnímám důvodovou zprávu jako nedostatečně vysvětlující, proč vlastně v této míře se ruší laičtí přisedící, zvláště u trestních řízení. Tady už zaznělo několikrát slovo koncepce, kdy vlastně tady nejenom že není dostatečně vysvětleno, proč vlastně v této míře se ruší laičtí přisedící, ale ten návrh nenabízí náhradu, tedy co s tím. V podstatě pouze tu jednáme o částečném rušení laických přisedících jako takovém. A tady vlastně si myslím, že se ten laický prvek, nebo respektive prvek veřejnosti, u soudních jednání prostě zachovat musí, a to zejména u trestních řízení.

V rámci toho, že ten zákon je otevřený, vlastně můžeme vést tu debatu, jaké další prvky bychom tam mohli aplikovat, takže tady uvádím dopředu, že budu navrhopvat, aby v tom zákoně byla zakotvena i například povinnost pořizovat obrazové záznamy z jednání, samozřejmě u těch jednání, která to z charakteru svého dovolují, že se nejedná o nějaké vyloženě citlivé záležitosti – tam, kde vlastně i veřejnost je připuštěna, aby se pořizovaly obrazové záznamy, upozorňuji, nikoli přenosy, ale obrazové záznamy, které by se ukládaly, následně by mohly být přístupné i veřejnosti a používat i jako materiál k posuzování toho postupu soudu, v případě nějakých pochybností.

Takže ten návrh, jak je předložen, vnímám jako nekoncepční. Nevnímám tam dostatečné důvody, proč v této míře se přisedící ruší, a hlavně mi tam chybí celkový pohled, to znamená náhrada toho modelu, kde tedy tam veřejnost nebo laický prvek musí být zastoupen. Takže určitě bude záležet na té další debatě v těch dalších projednáváních. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a poprosím paní poslankyni Helenu Válkovou.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Já se to, milé kolegyně, milí kolegové, budu snažit udělat zajímavé, aby vás neotravovala dlouho tím, co už tady zaznělo, tak jen ty podstatné věci. Nicméně navážu plynule na konstatování své předřečnice paní poslankyně Štefanové, vašim prostřednictvím, pane místopředsedo, že není možné současnou nevyhovující koncepci a systém laických přisedících v nižších stupních soudního rozhodování, ale to ať už jde o trestní, nebo i pracovněprávní spory, v uvozovkách reformovat tak, že je prostě škrtneme. Tomu tedy opravdu neříkám dobrá práce, ani legislativně, ani

organizačně, ani personálně, ani demokraticky, tomu říkám jenom odškrtnutí si úkolu, ale velmi, velmi špatně.

My jsme o tom hovořili toho 12. prosince na podvýboru pro justici, jehož se zúčastnilo tuším asi šest nebo osm (ted' si nejsem jista) přisedících z Prahy a Středočeského kraje. Byl tam také pan magistr Lukáš Stehlík, což je předseda – doufám, že se ho nedotknu, pokud je prezident – Unie přisedících soudů v České republice a ti jednoznačně říkali, že tady jde o koncepční problém, že pouhá eliminace nic nebude řešit a vystavujeme se kritice i třeba takových nestátních, neziskových organizací, jako je Rekonstrukce státu, ale i dalších, já jsem ted' uvedla jeden příklad za všechny, protože samozřejmě ovlivnit samosoudce je vždycky jednodušší, a to nechci malovat čerta na zeď, než ovlivnit tříčlenný senát, že? Čili může se nám zvýšit tady velmi výrazným způsobem i to prokorupční riziko. Čili my děláme tady krok, o tom se tady ještě nehovořilo, který může mít nedozírné důsledky i ve vědomí lidí. Víte, že veřejnost nedůvěřuje justici tak, jak bychom si přáli, takže ještě k tomu přiložíme polínko.

Opakovaně tady upozorňoval Nejvyšší soud na to, že dojde ještě k větší izolaci soudců, pokud by se ten laický prvek zrušil. Pak už budou rozhodovat jenom profesionálové – samosoudci. Není to promyšlené ani dotažené, pokud jde o související právní předpisy.

A dovolte mi, že tady i několikrát zaznělo i od mých kolegů poslanců Hnutí ANO, že snad by se ještě mohlo uvažovat o zrušení toho laického prvku v rozhodování v pracovních věcech. Tak prosím, poslechněte si všichni, co adresoval velmi významný představitel pracovního práva. do prosince roku 2023 předseda Krajského soudu Středočeského kraje, pan Luboš Drápal – Lubomír Drápal přesně, pardon, Lubomír Drápal – který jako předseda Krajského soudu v Praze zná tu problematiku velmi dobře a zná ji právě z hlediska pracovněprávního. Obrátil se tenkrát dopisem 7. července 2023 na pana ministra a kromě jiného píše: „Přestože již před více než třiceti lety bylo nepochybné, že současná koncepce nemůže obstát, všechna volání byla po její změně oslyšena. Ačkoliv bylo výstižně formulováno, že přisedící nemají být vybíráni politicky, ale podle své – optimálně – odbornosti nebo alespoň kompetentnosti a zájmu o věc, přisedící takto stále vybíráni jsou politicky“ – v uvozovkách. „V pracovních věcech byl opakovaně zdůrazňován názor, že na jejich projednávání a rozhodování se přisedící mají účastnit jako zástupci zaměstnanců a zaměstnavatelů. Členem senátu by byl jeden přisedící ustanovený na návrh odborových organizací a jeden přisedící ustanovený na návrh organizací zaměstnavatelů. Přisedící u soudu by typově neměli být“ – zase v uvozovkách – „spící důchodci, ale na věku nezáleží, záleží na jejich schopnosti a aktivitě, a jiných věcí neznalí laici, ale lidé, kteří sice nejsou právníci, ale projednávaným věcem rozumí nebo jim rozumět chtějí, mají s nimi odborné zkušenosti nebo se s nimi seznámí. Nakonec se přistoupilo na řešení na první pohled nejjednodušší, přisedící u soudu ve věcech civilních včetně pracovních zrušit a v trestních věcech dále výrazně omezit.“ Pak píše, že se nechce vyjadřovat k laické účasti na rozhodování ve věcech trestních, ale píše: „Pokud jde o ty pracovní věci“ – a upozorňuje pan předseda, tehdejší pan předseda Krajského soudu v Praze – „skutečnost, že současná koncepce přisedících nemůže obstát, by neměla vést k závěru, že by účast přisedících měla být zrušena ve všech pracovních věcech. Účast přisedících u pracovních věcí v zemích EU je naprosto“ – s výjimkou Slovenska snad, píše – „běžná, v Německu a Rakousku dokonce nejen v prvním stupni, ale i ve druhém a třetím stupni, a také u nás má svou tradici založenou už od roku 1931. Ten návrh samozřejmě ani v důvodové zprávě“ – upozorňuje – „se nesnaží vysvětlit, proč by měl být opuštěn podíl laických přisedících na rozhodování soudu, chybí analýza toho, proč v EU jsou přisedící pokládáni za přínos a u nás za přítěž“ – všechno v uvozovkách. A v závěru končí větou: „Zrušení bez náhrady účasti přisedících v pracovních věcech v současné době nepředstavuje v žádném případě potřebné zefektivnění soudního rozhodování, ale spíše ve svých důsledcích bude projevem další izolace soudu od veřejnosti a nebezpečím dalšího zhoršení úrovně projednávání a rozhodování pracovních věcí.“ Předseda Krajského soudu v Praze, známý autor komentáře k zákoníku práce, dlouholetý odborník v této oblasti. Takže

to už není hlas, který bychom mohli úplně pominout, měli bychom ho všichni slyšet, proto jsem to přečetla.

Pokud jde o další argumenty, já bych se ráda ještě tady dotkla jedné věci, která mě celkem zarazila, kromě toho, že tedy byly obejity názory komise pro trestní právo, pro soukromé právo a komise pro pracovní právo a sociální věci rady vlády, tak chybí zde například i rozbor mezinárodních dokumentů, které velmi důrazně doporučují účast laického prvku na soudním rozhodování právě s ohledem na to, že jde o pilíř demokratického právního státu. Takže ráda jsem tady slyšela, co řekl pan poslanec Jakub Michálek, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, který také na tenhle ten prvek, byť v jiné souvislosti, upozornil. Já si myslím, že je velmi důležité, abychom, když chceme ne bořit, ale dejme tomu zeštíhlovat, redukovat některé pilíře právního státu, si to uvědomovali a okamžitě je nahrazovali něčím lepším. To tady ale vůbec není, tady není vůbec nic než jenom škrtnutí. Tak to rozhodně si myslím, že neobstojí.

Pak pochopitelně jsou zde ještě další chybičky, myslím si, že v tom tisku tak, jak nám byl představen, se úplně opomnělo novelizovat i další související předpisy, vůbec. Autoři návrhu se nevypořádali s celkovým systémovým nastavením našeho právního řádu, který dosud počítá se standardním způsobem rozhodování v trestních věcech, což je tedy senát, ale nejde jenom o trestní řád, ale i o další právní předpisy, takže to jako kdyby vůbec neexistovalo, to asi budeme tady dodělávat za legislativu. Můžu odkázat, pokud jde o jednací řády pro okresní, krajské, vrchní soudy, ale máme tady i zákon o vyšších soudních úřednících. V podstatě ta novela se na to úplně vykašlala, je to opět legislativní nedodělek – něco škrtnáme, ale tím škrtnutím současně bychom měli tedy novelizovat další související právní předpisy, a to neděláme.

Promiňte mi, že to tady přednáším trochu emocionálně, ale mě tahle novela doslova nadzdvihla. Kromě toho, že dehonestuje přisídící generelně, projev pana ministra – který to, doufám, tak nemyslel, jak to vyznělo, pro legislativu tedy myslím – tak i to, jak je to špatně zpracované. A vůbec se nedivím, že odborné komise složené z odborníků, ne z politiků, vám to nedoporučily.

Takže já tedy končím svůj projev tím, že bych byla velmi ráda, aby se ten systém, přesně jak píše pan doktor Drápal, který třicet let čeká na svou reformu, tak aby se zreformoval, abychom si vzali dostatek času, abychom napravili to, co ještě napravit lze, dodělali to, co se musí dodělat. A když už nemám to tedy navrhnout k vrácení k přepracování, což bych nejraději udělala, ale protože vím, že tento systém vyžaduje nějaké úsilí a změnu, tak to nenavrhuji, ale rozhodně bych byla ráda, abychom měli dostatek času na to, abychom to mohli ještě uvést do podoby, která bude odpovídat kvalitnímu legislativnímu návrhu. Současně samozřejmě abychom z toho vypustili to, co tady nejvíc kritizujeme, to razantní omezení laického prvku, protože se zvyšuje prokorupční riziko, snižuje se garance právního státu a bude docházet, a tím jsem si jista, k izolaci soudů jako profesionálů, kteří jsou nezávislí úplně ve všem, protože nebudou korigováni na nižších stupních laickým prvkem. Děkuji. (Potlesk z řad ANO.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Paní zpravodajka má zájem vystoupit? Máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, probíhala dost konstruktivní debata. Já si myslím, že také ukázala, že se musíme zabývat více otázkami a i po konzultaci s panem ministrem navrhuji prodloužení lhůty na projednání ve výborech o 30 dnů. Jen si dovoluji tak jenom trochu ponouknout a trochu – víte, já si myslím, že třeba i ústavně-právnímu výboru pomáhá, že tam jsou laické prvky. Domnívám se, že když je to jenom někdy složeno všechno z právníků, že trochu té reality – a přece jenom ta bublina tam

je v té právnické obci – že trošku přece jenom té reality z toho života je potřeba. Děkuji, kolegové.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Vzhledem k tomu, že už nevidím nikoho, kdo by se hlásil do rozpravy, tímto končím obecnou rozpravu.

(K ministru Blažkovi:) Máte zájem o závěrečné slovo?

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Jsem rád, že při tomto zákonu, který se jmenuje o soudech a soudcích, vedeme obecnou debatu o soudcích a soudech jako takových. My jsme se dotkli i jiných témat. Koneckonců, dnes bylo ještě několik bodů, zejména ten bod o redefinici znásilnění, který se také týká rozhodovací praxe soudů. Jsem za tu debatu rád z jednoho zásadního důvodu. V podstatě se třicet let nevedla normální debata o fungování soudů. Bylo to způsobeno kromě jiného naprosto nesprávným výkladem podle mě toho ústavního zakotvení soudců, ta takzvaná soudní nezávislost.

Začnu od začátku. Suverénem podle ústavy je lid, který vykonává prostřednictvím tří zcela rovnocenných mocí, a to zákonodárné, výkonné a soudní. Když se píše u té soudní moci, že je nezávislá, my jsme z toho brali třicet let, ale hlavně média a sociální sítě, jenom jednu polovinu, to znamená, hlavně na politicích. Ale ta nezávislost, že soudci u nás nejsou voleni, znamená, že nemají být závislí na lidu při svém rozhodování, to znamená na aktuálních náladách, které jsou v obyvatelstvu, tím pádem na mediální hysterii, náladě a podobně, ani na sociálních sítích. Na to jsme zapomněli.

V čem je teď jediný klad rozhodnutí známého Krajského soudu v Brně o tom jednom velmi, až bych řekl hrubém znásilňování? Je dobře, že se ta debata konečně otevřela a bavíme se o tom, že úplně stejné světlo, jaký je každý den na ty dvě moci ostatní, výkonnou a zákonodárnou, ze všech médií, sítí a podobně, je úplně stejný reflektor veřejného pohledu na soudní moc, a to se prostě nekonalo. Tady prostě stačilo říct, když nějaký politik vystoupil, kritizoval nějaké rozhodnutí, a přidám státní zastupitelství, začalo se burácet všude možné: proboha, politici se pletou do nezávislosti státního zastupitelství nebo soudní moci. To byl naprosto falešný pokřivený pohled na to, jak to má fungovat – myslím teď demokratický právní stát – a byla chyba všech politiků, kteří podléhali tomu, že raději byli ticho. Jsem rád, že ta debata dnes je tady velmi otevřená.

Vracejme se k zákonu o soudech a soudcích, k tomu, jak soudy fungují. Tu debatu, stejně jako vedeme o vládě nebo o nás poslancích a senátorech či o prezidentovi republiky, samozřejmě vedme v určitých korektních mantinelech, ale vždy ve stejných – ne že o vládě se mluví v takovýchto mantinelech a o soudech hrát si s takovouhle štěrbinkou, aby náhodou někdo nenapsal, že se pleteme, kam nemáme. My jsme zástupci lidu a jediná možnost, jak kontrolovat soudní moc, je prostřednictvím zástupců lidu, případně uvnitř té soustavy v rámci odvolacího řízení. Jiná možnost neexistuje. Proto máte právo interpelovat vy všichni. Nemají ho třeba senátoři, ale vy ho máte. Proto má ministr možnost shromáždit si nějaký spisový materiál a případně dávat různé kárné návrhy. Kdyby tohle nebylo, tak nám vzniká absolutně nekontrolovatelná určitá součást moci ve státě, mimochodem, s obrovskými důsledky. Já nerozhodnu, nikdo z vás, o tom, jestli někdo z vás půjde na deset let do vězení, ale soudci ano. Nikdo z nás nerozhodne o tom – můžeme se pokusit udělat to nějakým zákonem – že připravíme někoho o majetek, ale ono to většinou neprojde. Soud to za jistých okolností udělat může a je potřeba to neustále dnes a denně pořád kontrolovat.

Jeden z důvodů, proč jsem velmi skeptický k takovým těm moderním teoretikům o demokracii, je ten, že podle mého názoru se nepodařilo – zaplat'pánbůh – překonat ty opravdové klasiky v tom politickém právním myšlení o demokracii. Takže tady ocituji na závěr – platí to o všech mocích, ale i soudech a soudcích, myslím, že to byl Hamilton v Listech federalistů, což je dodneška mimořádně platné filozofické dílo, podle mě

nepřekonané všemi moderními, co se o to pokouší nějakým způsobem. Ten varoval, že veřejné instituce neobsazují andělé, ale lidé, a lidé páchají hříchy, proto je potřeba kontrolovat naprosto všechny lidi ve všech veřejných funkcích, protože jsou potenciálními hříšníky.

Na závěr, to je ten můj povzdech: takto geniální dílo vymysleli tito lidé nejenom proto, že byli chytří, racionální, byli to znalci života – to je strašně důležité – ale byli věřící. Bez těchto kombinací, to se ukázalo mnohokrát v dějinách, se velmi těžko vytvoří dobré právní dílo, které ještě překoná určitá období. Na to bohužel zapomínáme často, protože člověk si myslí, že je velmi chytrý – ale není, je omezený ve svých znalostech, dovednostech. Tihle pánové – kdo to nečetl, doporučuji a nemusíte dalších dvě stě let číst cokoliv dalšího o tom, co vede k nějakému zkvalitňování demokracie, protože všechno je tam. Děkuji. (Potlesk v celém sále.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane ministře. Táži se paní zpravodajky, jestli má ještě zájem vystoupit?

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Nebudu mluvit tak dlouze jako pan ministr, ale spíš udělám něco, co on udělal předtím. Chci mu poděkovat, protože jeho závěrečné slovo mě naplňuje tím, že očekávám konstruktivní diskusi, a doufám, že nejenom k tomuto zákonu, ale i k těm dalším. Takže předpokládám, že se nám podaří nějakým způsobem tento zákon dopracovat.

Ještě bych chtěla poděkovat za to, že zmínil naše právo na interpelace. Požádám ho, aby to sdělil i jiným, abychom ho stále mohli reálně používat. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji za vstřícnou atmosféru a v tuto chvíli se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Už jsem zagongoval.

Nejprve tedy rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavně-právnímu výboru jakožto výboru garančnímu. Má někdo jiný návrh? Nikoho nevidím.

Zahajuji tedy hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 47, bylo přihlášeno 161, pro bylo 133, nikdo nebyl proti. Přijato.

Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání ústavně-právnímu výboru jakožto garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh žádnému dalšímu výboru. Má tedy někdo návrh přikázat ho dalšímu výboru či výborům? Nevidím nikoho.

V tom případě jsme vyčerpali úplně vše. Děkuji všem za spolupráci. (Námitka ministra Blažka, že zde byla ještě lhůta.)

Byla zde lhůta? Ano, mám to tady poznamenáno. Omlouvám se, protože tady zaskakuji narychlo. Jedná se prodloužení o 30 dnů, děkuji.

V tuto chvíli tedy budeme hlasovat o tom, jestli souhlasíme s návrhem prodloužit lhůtu o 30 dnů.

Zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 48, bylo přihlášeno 160, pro bylo 134, proti nikdo. Přijato.

Děkuji všem za spolupráci. Jsme u bodu

15.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 341/2011 Sb.,
o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů,
a některé další zákony
/sněmovní tisk 597/ – první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr vnitra pan Vít Rakušan. Máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuji vám, pane místopředsedo. Dobrý den, kolegyně kolegové. Dovolte mi krátký úvod k navrhovanému tisku. V rámci prvního čtení si dovoluji představit vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 341/2011 Sb., o Generální inspekci bezpečnostních sborů, o změně souvisejících zákonů a některé další zákony. Důvodem novelizace je potřeba komplexně řešit postupy a oprávnění GIBS, které se v aplikační praxi ukázaly jako zastaralé, případně jejich úplná absence komplikuje generální inspekci v plnění zákonných úkolů. Je dlužno dodat, že tento zákon nebyl výrazněji novelizován po dobu třinácti let, tedy od roku 2011. Cílem návrhu zákona je proto řešit identifikované nedostatky stávající právní úpravy, aktualizovat postupy GIBS s ohledem na potřebu reagovat na vývoj v bezpečnostní oblasti včetně sladění příslušných zákonných ustanovení s aktuálním zněním zákona o Policii České republiky.

Dochází také k odstranění nejasností, nesystémovostí a nelogičností, které vznikly při tvorbě a schvalování zákona o GIBS v roce 2011.

Navrhovaná úprava se zaměřuje zejména na zakotvení postavení zaměstnanců GIBS, protože i občanští zaměstnanci GIBS vykonávají v omezené míře činnosti v působnosti GIBS, přičemž stávající znění jejich postavení nijak neřeší, dále na zpřesnění ustanovení týkající se parlamentní kontroly činnosti GIBS stálou komisí pro kontrolu GIBS. Jedná se o přesnější vymezení toho, co parlamentní kontrolní orgán může v rámci kontroly požadovat, na jaké dokumenty má nárok a co má GIBS poskytnout. Inspirací je kontrola u zpravodajských služeb a fungování jejich dohledových komisí.

Novým institutem je oprávnění příslušníků GIBS ke vstupu do obydlí či jiného prostoru a také oprávnění příslušníků GIBS k odnětí věci. Zde je reagováno na praktické zkušenosti příslušníků v oblastech, kde jim konkrétní právní úprava potřebných postupů zcela chybí. Obdobně je tomu také u oprávnění k provádění kontroly přítomnosti návykových látek u příslušníků a zaměstnanců bezpečnostních sborů v působnosti GIBS.

Nově návrh upravuje také právní rámec mezinárodní spolupráce, která byla dosud řešena pouze odkazem na zákon o policii, přičemž se ukázala praktická nutnost mít některé oblasti upraveny samostatně, zejména možnost využití příslušníka zahraničního bezpečnostního sboru k provedení zkoušky spolehlivosti.

Konkrétní ustanovení a konkrétní parametry předkládané novely technického rázu jsou uvedeny podrobněji v důvodové zprávě. Jsem připraven zodpovědět vaše otázky. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, pan poslanec Martin Major. Pane zpravodaji, prosím.

Poslanec Martin Major: Vážená paní předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové. Generální inspekce bezpečnostních sborů byla zřízena zákonem č. 341/2011 Sb., o Generální inspekci bezpečnostních sborů, s účinností k 1. lednu roku 2012. Generální inspekce vznikla jako nový a samostatný ozbrojený bezpečnostní sbor, který se vyčlenil z Inspekce Policie České republiky.

Cílem předloženého návrhu je zpřesnění právní úpravy obsažené v zákoně č. 341/2011 Sb., o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů, s ohledem na požadavky aplikační praxe, neboť zákon je účinný téměř třináct let a za celou dobu nebyl komplexněji novelizován. Některá jeho ustanovení se ukazují jako nedostatečná nebo v praxi problematicky využitelná, což v určitých případech může vést ke ztížení plnění zákonných úkolů inspekce. Návrhem by dále mělo dojít k odstranění nejasností, nesystémovosti a nelogičnosti uvedeného zákona. Navrhovaná úprava se dále zaměřuje zejména na harmonizaci úpravy zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů s úpravou zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Do úpravy zákona se proto návrhem doplňují některé instituty, které dosud existují toliko v zákoně o Policii České republiky a u inspekce nejsou upraveny. Dámy a pánové, já vám děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Já také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášku pana poslance Maška. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Jiří Mašek: Děkuji, paní předsedající. Kolegyně, kolegové, vážený pane ministře, i já bych se chtěl připojit k tomu, co tady říkali mí předřečníci. Myslím si, že jak pan ministr, tak i pan zpravodaj řekli přesně ty důvody, proč dochází k novelizaci tohoto zákona, který vlastně je platný již třináct let. Ukazuje se, že je třeba tam některé věci změnit tak, aby se Generální inspekci pracovalo lépe.

Mám některé drobné připomínky, které jsem poslal řediteli Generální inspekce, a chtěl bych vyvolat určitou diskusi i se zodpovědnými pracovníky Ministerstva vnitra, protože si dovedu představit některé drobné úpravy, které by ještě více harmonizovaly zákon o generální inspekci se zmiňovaným zákonem o policii, a věřím, že na to bude ještě prostor právě před druhým čtením. Za klub ANO bych ale chtěl podpořit tu novelizaci, čili má to naši podporu, a já bych tu podporu chtěl vyslovit i v osobní rovině, protože šest let mám tu čest předsedat komisi pro kontrolu generální inspekce. Takže ano, má to naši podporu, a budu rád, když propustíme tento tisk do druhého čtení.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní se hlásí pan ministr, prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Jenom velmi krátce, prostřednictvím paní místopředsedkyně k panu poslanci Maškovi. Samozřejmě děkuju a není absolutně žádný problém se dohodnout o tom, abyste si sedl s legislativci Ministerstva vnitra a pokusili jsme se pobavit o tom, zda nějaké změny jsou, nebo nejsou žádoucí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Nikoho dalšího s přihláškou už neeviduji. Zeptám se, zda se někdo hlásí ještě z místa? Nikoho nevidím, končím tedy obecnou rozpravu.

Návrh na vrácení ani zamítnutí nepadl, budeme se tedy nyní zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nikoho nevidím, přistoupíme tedy k hlasování. Zagonguji ještě pro kolegy.

Budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 49, přihlášeno 155 poslankyň a poslanců, pro 92, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání bezpečnostnímu výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání či výborům? Nikoho nevidím s tímto návrhem.

Takže tím pádem jsme se vypořádali s prvním čtením návrhu tohoto zákona a já končím projednávání tohoto bodu.

A dostáváme se k bodu

19.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů (zákon o veřejných sbírkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 617/ – první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr vnitra pan Vít Rakušan a já ho požádám, aby se ujal slova. Pane ministře, prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuju, paní místopředsedkyně. K návrhu novely zákona o veřejných sbírkách: předložený návrh novely reaguje na poznatky z praxe, které si žádají modernizaci právní úpravy veřejných sbírek. Hlavním cílem je zajistit, aby příspěvky vybrané od dárců byly skutečně využity k žádanému veřejně prospěšnému účelu, a zároveň snížit administrativní zátěž pořadatelů veřejných sbírek tam, kde to neodporuje požadavku na transparentnost sbírky.

K prvnímu z těchto cílů směřují především následující změny. Za účelem prevence zneužívání výhod spojených s konáním veřejných sbírek a obcházení regulace podnikání se u veřejných sbírek konaných prodejem předmětů nebo vstupenek navrhuje stanovit minimální podíl z ceny předmětu nebo vstupenky odváděný do sbírky, a to ve výši 40 %. Ze stejného důvodu se navrhuje umožnit obcím prostřednictvím vyhlášky konání sbírek založených na prodej předmětů nebo vstupenek na některých místech zakázat. Znemožnění konat veřejné sbírky osobám, které se v posledních pěti letech před oznámením sbírky opakovaně dopustily na tomto úseku přestupku, i to obsahuje novela tohoto zákona.

Ke snížení administrativní zátěže pořadatelů sbírek má pak sloužit úprava, podle níž sbírky konané bezhotovostním způsobem na bankovní účet budou v režimu zákona o veřejných sbírkách podléhat na základě dobrovolného rozhodnutí jejich pořadatelů, zjednoduší se dokládání bezdlužnosti na daních a dalších odvodech, nově bude možno z výtěžku sbírky hradit i režijní náklady vynaložené k dosažení účelu sbírky, pokud budou transparentně uvedeny v účelu sbírky.

Navrhuje se nabytí účinnosti dnem 1. ledna 2025.

Předložený návrh novely zákona o veřejných sbírkách vychází ze závěrů dvou pracovních skupin k této problematice. Jedna se konala pod záštitou Úřadu vlády České republiky, Rady vlády pro nestátní neziskové organizace, druhá pod gescí Ministerstva vnitra.

Zároveň se vyšlo vstříc požadavku hlavního města Prahy. Cílem bylo zneužívat režimu veřejné sbírky k obcházení tržního řádu, doplnilo se zmocnění, jak už bylo řečeno, pro vydání obecně závazné vyhlášky obce, kterou bude možné provádění veřejné sbírky prodejem předmětů nebo vstupenek v obci na určených místech zakázat.

Vláda návrh zákona schválila dne 10. ledna letošního roku. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení, paní poslankyně Lenka Knechtová. Paní zpravodajko, prosím.

Poslankyně Lenka Knechtová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, vážený pane ministře, já bych přednesla svoji zpravodajskou zprávu ke sněmovnímu tisku číslo 617. Novela vychází ze závěrů uvedených ve Strategii spolupráce veřejné správy s nestátními neziskovými organizacemi na léta 2021 až 2030, schválené usnesení vlády číslo 623 ze dne 12. července 2021, které jsou dále rozvedeny ve výstupech dvou expertních pracovních skupin, jak zde o tom hovořil pan ministr.

Na základě těchto podkladů, šetřících v letech 2020 až 2022 aktuální stav v oblasti veřejných sbírek, byly identifikovány konkrétní problémy, které byly právě do tohoto tisku zapracovány.

Já bych jenom stručně shrnula informaci o novele, která odstraňuje administrativní zátěž, a to jak zátěž pro pořadatele sbírek, tak i pro uvedené správní úřady. Změny slouží k prevenci zneužívání výhod spojených s konáním veřejných sbírek a obcházení regulace podnikání, obsažené v tržních řádech a obcím se též navrhuje umožnit prostřednictvím obecně závazné vyhlášky konání sbírek založených na prodeji předmětů nebo vstupenek na některých místech zakázat. Dopady tohoto návrhu jsou v tomto směru pozitivní. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji, paní zpravodajko. Otevírám obecnou rozpravu. (Hlásí se poslanec Michálek.)

Omlouvám se, pane předsedo. Mám tady faktickou poznámku, ale ještě neproběhlo nic v obecné rozpravě, takže to asi bude omyl. Pan Bělou? Ano, je to omyl. Omlouvám se, pane předsedo. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem chtěl využít toto vystoupení k tomu, abych upozornil na problematiku takzvaných deštníků, kteří zneužívají institut veřejných sbírek na místech, která jsou – věřím – pro Českou republiku nejvýznamnější, jako je například Staroměstské náměstí, úplné centrum Prahy. Tito lidé v podstatě nemají právo vykonávat svoje podnikatelské aktivity a vymysleli figle, v tomto případě tvrdí, že používají veřejnou sbírku, a ve skutečnosti ten výtěžek, který jde na nějaký veřejně prospěšný účel, je v řádu několika málo procent, všechno ostatní jde na velmi pochybné podnikatelské entity. Často jsou to různé společnosti s africkými kořeny, zcela neprůhledné, nedohledatelné, a tímto způsobem se napakovávají na turistech a vytvářejí nekalou konkurenci vůči poctivým podnikatelům, kteří tady dodržují všechna pravidla včetně tržního řádu, který platí na takových prostorech.

Takže já jsem chtěl poděkovat panu ministrovi, že se zasadil o to, že ta problematika z hlediska veřejných sbírek bude řešena adekvátně, že budou mít samosprávy možnost

zakázat tyto nekalé aktivity, kde dochází ke zneužívání institutu veřejných sbírek, a je to i záležitost, která byla zahrnuta do koaliční smlouvy, na základě které se konstituovalo zastupitelstvo hlavního města Prahy a politická většina v tomto zastupitelstvu. Tam se i naši zástupci zavázali v bodě 10, že ukončí nerovné podmínky pro turistické podnikání v centru, a zasadí se o to, aby nebylo možné obcházet všeobecná pravidla pro placení a nabízení služeb, bez ohledu na to, zda jsou tyto služby nabízeny jako veřejná sbírka.

Také tam je uvedeno, že zvážíme pravomoc krajského úřadu zakázat veřejnou sbírku, pokud je výtěžek na veřejně prospěšný účel ve skutečnosti tunelován z velké části do soukromé kapsy. To se bohužel v některých případech právě takového nekalého podnikání děje. Věřím, že se nám podaří tuto nekalou aktivitu zarazit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Nikoho dalšího do obecné rozpravy již neeviduji. Zeptám se, zda se někdo hlásí z místa? Nikoho nevidím. Končím obecnou rozpravu.

Zeptám se, zda je zájem o závěrečná slova? Není tomu tak.

Vzhledem k tomu, že nepadl návrh na vrácení ani na zamítnutí, budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako výboru garančnímu? Nikoho nevidím, přistoupíme tedy k hlasování.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 50, přihlášeno 155 poslankyň a poslanců, pro 95, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme tento tisk přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru či výborům? Nikoho nevidím.

Tudíž končím projednávání tohoto tisku. Děkuji jak panu ministrovi, tak paní zpravodajce.

Otevírám další bod

108.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky
a vládou Spolkové republiky Německo o údržbě a rozvoji
mezinárodní vnitrozemské Labské vodní cesty,
podepsaná v Praze a Berlíně dne 20. 7. 2021
/sněmovní tisk 88/ – první čtení**

Prosím.

Poslankyně Klára Kocmanová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Po dohodě s panem ministrem Kupkou bych ráda za poslanecký klub Pirátů vzala pauzu do 14 hodin, kdy máme zařazen pevně ten bod „manželství pro všechny“.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Dobře, ale to může dát jenom – vy máte pověření?

Poslankyně Klára Kocmanová: Já jsem místopředsedkyně klubu a předseda klubu tu teď není.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Dobře. Takže na jak dlouho jste říkala?

Poslankyně Klára Kocmanová: Do dvou hodin.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Do 14 hodin. Dobře.

Než vyhlásím pauzu, načtu dvě omluvy. Jinak se sejdeme ve 14 hodin k tisku číslo 9, který je napevno zařazen. Omlouvá se pan poslanec Jakob Jan od 16 hodin z rodinných důvodů, paní místopředsedkyně Kovářová Věra od 12 do 15 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Žáček bere zpět svou omluvu.

Vyhlašuji přestávku na základě požadavku klubu Pirátů do 14 hodin.

(Jednání bylo přerušeno ve 13.19 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.00 hodin.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený člene vlády, zdravím vás všechny při odpoledním jednání.

Jelikož přestávka na jednání klubu Pirátů vypršela, budeme pokračovat pevně zařazeným bodem, kterým je bod číslo 9.

Ale než tak učiníme, tak načtu došlé omluvy. Omlouvají se páni poslanci Černý Oldřich od 14 hodin ze zdravotních důvodů a Mašek Jiří od 13.30 do 15 hodin z pracovních důvodů.

Nyní tedy otevírám bod

9.

**Návrh poslanců Josefa Bernarda, Markéty Pekarové Adamové, Olgy Richterové,
Martina Baxy a Jany Pastuchové na vydání zákona, kterým se mění
zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony
/sněmovní tisk 241/ – druhé čtení**

Mám tady několik přihlášených. Předložený návrh uvede za navrhovatele poslanec Josef Bernard, který už je připraven, jak vidím. Poprosím vás tedy o ztišení a pana předkladatele za ujmoutí se slova. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Bernard: Děkuju za slovo, paní předsedající. Já budu velice krátký a stručný. Jsme ve druhém čtení zákona, který řeší sňatky, nebo chcete-li, manželství pro stejnopohlavní páry. My jsme v prvním čtení věnovali tomuto zákonu bezmála pět hodin, poté jsme projednávali tento návrh zákona v ústavně-právním výboru a v komisi pro rodinu a rovné příležitosti a já předpokládám, že pan zpravodaj seznámí plénium s výsledky projednávání v těchto dvou orgánech.

To, co bych chtěl zdůraznit, ta dosavadní debata zákona, od jehož předložení uběhl už rok a půl, já osobně ji hodnotím jako velmi věcnou, racionální a kultivovanou. Já za to všem děkuji, těším se na další debatu.

Viděl jsem, že v systému je načteno pět pozměňovacích návrhů, a já si vyhradím své názory k některým z těchto pozměňovacích návrhů. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavně-právnímu výboru jako výboru garančnímu, dále byl tisk přikázán stálé komisi Poslanecké sněmovny pro rodinu a rovné příležitosti. Usnesení výboru a stálé komise byla doručena jako sněmovní tisky 241/2 a 3. Výbor a stálá komise dále předložily záznamy, které vám byly doručeny jako sněmovní tisky 241/4 a 5.

Nyní tedy prosím, aby se slova ujal zpravodaj ústavně-právního výboru, poslanec Aleš Dufek, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Aleš Dufek: V podstatě pouze přečtu stručný záznam z jednání ústavně-právního výboru, z jeho 29. schůze dne 22. listopadu 2023, kdy vlastně po vyjádření člena návrhové skupiny poslanců, poslance Ing. Josefa Bernarda, mě jako zpravodaje tohoto tisku a po rozpravě ústavně-právní výbor za prvé při hlasování, aby výbor doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu předložený návrh zákona schválit, ze 17 přítomných poslanců 8 hlasovalo pro, 6 hlasovalo proti a 3 se zdrželi. To znamená, že usnesení nebylo přijato žádné. Dále se výbor usnesl, že pověřuje předsedu výboru, aby toto přednesl, což tímto činím.

Zároveň mám ještě povinnost přednést tady záznam z jednání stálé komise pro rodinu a rovné příležitosti, která v podstatě na své schůzi 6. prosince 2023 se sešla a za prvé projednala návrh novely občanského zákoníku, tento sněmovní tisk číslo 241, a návrh usnesení nebyl v závěrečném hlasování přijat. Já tento záznam vlastně činím za paní předsedkyni, která dneska není přítomna.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní jsem právě chtěla pověřit, poprosit pověřenou zástupkyni stálé komise Poslanecké sněmovny pro rodinu a rovné příležitosti, aby se ujala slova, ale jak již bylo řečeno, tak učinil pan zpravodaj. Pokud by měl zájem nahradit paní poslankyni někdo jiný z komise, tak měl učinit předtím.

Není tady žádná takováto informace, proto tedy otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy se přihlásilo několik poslanců s přednostním právem. Je to paní místopředsedkyně Olga Richterová, následuje paní poslankyně Šebelová, pan poslanec Kobza, pan poslanec Haas a hlásí se pak ještě následně i pan ministr Jurečka.

Nyní tedy poprosím paní místopředsedkyni s přednostním právem a kolegy a kolegyně o ztišení.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já vám děkuji, paní předsedkyně, za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, na předchozím projednávání tohoto za mě velice důležitého návrhu zákona jsem zdůrazňovala jednu věc, a sice, že je normální na něco změnit

názor a že je normální, že se v průběhu života všichni vyvíjíme, nabíráme nejenom zkušenosti, ale taky podle mě jistou empatii nebo dovednost vcítit se do pozice, do zkušenosti jiných lidí, a že právě tohle téma takovou příležitost ke změně názoru nabízí tím, jak se o něm víc mluví, tím, jak se mluví o zkušenostech konkrétních lidí. Já bych si vám dovolila dnes říci příběh, který je velmi konkrétní, je velmi tíživý a osobní, ale současně je to příběh, který se děje zas a znovu. Přednesu ho i proto, že jsem se zase setkala s jeho obdobou v jiné rodině. Není to nic nekonkrétního, ale jsou to věci, které se dotýkají lidí v naší zemi a jejich rodin.

Letos je to deset let, co se oběsil Filip Havlíček. Stalo se to 2. února 2014. Filipovi bylo necelých patnáct. A proč se zabil? Kvůli nenávisti. Budu citovat z dopisu na rozloučenou, kdy své rodině napsal přesně tato slova: „Moc a moc si vážím vaší shovívavosti a toho, že jste to brali v pohodě a nevadilo vám to. Tohle, moje sexualita, je vlastně hlavní věc, kvůli které jsem to udělal. Dnešní svět je naprosto plný předsudků a nenávisti k určitým skupinám lidí. To mě hrozně štve a přeji si, aby to tak nebylo, aby se se všemi lidmi zacházelo stejně a aby moje smrt aspoň trochu napomohla k veškeré rovnoprávnosti všech lidí na zemi. Nedokážu se změnit, i kdybych se snažil.“

Vážené kolegyně, vážení kolegové, toto jsou slova Filipa Havlíčka, kterého nepochopení, nenávist, nepřijetí, jejich projevy trápily tak moc, že ukončil svůj život. On věděl zhruba od svých jedenácti let, že je gay, žil na vesnici a jeho rodina chodila do kostela.

Já teď řeknu něco, co možná nebude úplně příjemné, ale řeknu to s tím, že sama jsem křesťanka, chodím do evangelického sboru a že mě to fakt trápí, že se v naší zemi odehrávají kázání, jako byla ta ve vesnici u Filipa Havlíčka. Kázání místního kněze vlastně podněcovala k homofobním názorům. Byla o tom, že by se mělo zakázat registrované partnerství nebo že by se gayové měli chovat jako normální lidé, ne jako homosexuálové. Já jsem chtěla upozornit, že když se toto ve společnosti děje ve veřejném prostoru, tak to má prostě hmatatelný dopad na konkrétní lidi a na mladé, na dospívající lidi zejména. A protože jsem taky máma a vím, že mnozí zde buď máte vlastní děti, vnoučata nebo blízké širší rodiny, tak prostě víte, že když se děti narodí, tak netušíme, čím byly nadány, jaké jsou jejich talenty, ale třeba i to, jaká bude jednou jejich sexuální orientace. Prostě nevíme, jací budou, a změnit se nemůžou.

Chci zdůraznit, že když člověk od mládí, od dětství poslouchá od autority slova o tom, že je divný, že se má vlastně skrývat, že jeho přirozenost je nepřijatelná, co to s ním asi udělá? Co asi s mladými lidmi udělá, když tady slyší, že hovězí je hovězí? Já se za to stydím a mluvím tady o tom takto napřímo, protože my máme šanci těmto mladým lidem ukázat, že pro nás nejsou občané druhé kategorie, že se změní postupně klima v naší společnosti. Samozřejmě nepůjde to nikdy ze dne na den, ale že postupně z toho řekneme strukturálního stigmatu se dostaneme do společnosti co největší rovnosti.

A ještě zmíním jednu věc. Pokud by vás zajímalo téma sebevraždnosti zejména dospívajících mladých lidí, tak skutečně tam, kde bylo přijato takzvané manželství pro všechny nebo manželství pro stejnopohlavní páry, tak – a to je prosím samozřejmě dané v souvislosti s vývojem ve společnosti, je to dané v souvislosti s tím, že se prostě změní klima, to, jakým způsobem se lidé o tomto tématu baví, jak na to reagují – tak je to spojené s měřitelným poklesem právě sebevraždnosti dospívajících, a to číslo je obrovsky vysoké. Mezi těmi, kdo se identifikují jako gayové, jako lesby a podobně, sebevražednost poklesla měřitelně o 28 %, to je prostě spousta životů, které nejsou zmařeny, a je to fakt čistě v souvislosti, v sepětí s tou změnou, kterou přinese schválení normy, která umožní rozšířit práva na ty, kteří už dnes mají stejné povinnosti, ale práva ne.

Já už skončím toto připomenutí věci, která si můžeme myslet, že je zdánlivě abstraktní, že to je nějaká vzdálená společenská debata, ale týká se nás všech, týká se našich dětí, našich blízkých a toho, že nežijeme ve vakuu. Společnost, ti, kdo nás obklopují, nás velmi ovlivňují, ovlivňuje nás, jak se hovoří třeba v tom kostele, do kterého chodíme. Ovlivňuje nás, jaké

zákony jsou přijímány. A když si vzpomeneme na Filipa Havlíčka a na spousty dalších lidí, na něž zbytečná nenávist dopadá, tak si myslím, že bychom se mohli pokusit o co největší vstřícnost, jaké budeme jako Sněmovna schopni.

Vím, že se tady rýsuje kompromis, vím, že patrně bude přijata nějaká vstřícnější úprava, ale s jiným názvem, ale chtěla jsem připomenout, že pro konkrétní mladé lidi, kteří se vypořádávají se svou orientací, je to velice důležité, jakým způsobem tady budeme hovořit, jakou normu nakonec přijmeme. A chtěla jsem opravdu poprosit, myslete na to, že ta naše slova mohou vést i k tomu, že si lidé bohužel sahají na život. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní tedy v obecné rozpravě je přihlášena paní poslankyně Šebelová, které se omlouvám, že jsem ji omylem tady smazala z pořadí, ale mezitím jsme to dali do pořádku. Následuje pan poslanec Kobza. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Michaela Šebelová: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení páni ministři, děkuji vám za slovo. Já jsem se dnes rozhodla vyjádřit svůj politický, a zejména tedy lidský názor i svým oděvem, takže přestože víte, že jsem podporovatelkou narovnání práv stejnopohlavních párů, dneska tady před vás předstupuji, aby to bylo úplně jasné, v duhových šatech.

Chtěla bych začít citací z Listiny základních práv a svobod, že lidé jsou svobodní a rovní v důstojnosti i v právech, a chtěla bych říct, že takto bychom měli přistupovat i k těm lidem, kteří, přestože za mě už by to mohlo být zbytečné a nemuseli bychom je takto označovat, a označujeme je jako LGBTQ+, různě. Oni nepotřebují žádnou nálepku, žádné označení, jsou to prostě jenom lidé a já bych si moc přála se dožít někdy situace, kdy to nebudeme muset řešit.

Hovořím tady z pozice mámy. Mám dvojčata a víte, že jeden z těch synů je gay, a tak mám velice blízkou osobní zkušenost s tím, jak to ve společnosti probíhá a jakou spoustu předpokladů si v hlavách nosíme, a nosím si je i já. Přemýšlela jsem nad tím, co mi ta zkušenost přinesla, a musím říct, že se ve mně teď kloubí spousta myšlenek. Tím, že jsem poslankyně, tak mám právo vystoupit tady na mikrofon a můžu tak být hlasem queer lidí, queer mladých lidí. Účastnila jsem se díky tomu spousty debat a uvědomila jsem si díky tomu spoustu věcí. Mimochodem jsem si uvědomila, v jak privilegovaném postavení jsem se narodila tím, že jsem se narodila jako žena, zároveň se cítím jako žena, a ještě navíc se mi líbí muži, takže splňuji všechny ty předpoklady, které většinová společnost očekává, takže mi nikdy nepřišlo divné, když se mě někdo ptal na otázku: Tak co, už máš kluka? Přišlo mi to úplně normální a nikdy jsem se nad tím nepozastavovala, až do doby, než jsem věděla, že je můj syn gay, a každý se mě ptá – teď už méně, protože se to veřejně ví, a já mu za to děkuji, že ten příběh můžeme sdílet. Ale to je úplně neuvěřitelné, kolik vlastně lidí předpokládá, že něco nějak bude. Mě se pořád někdo ptá: Tak co, už má holku? A já na to říkám: Nemá. Všichni předpokládají, že když je kluk, musí mít holku. Proč to tak je? Proč se neptáme: Už někoho má?

A to je to nastavení, o kterém přede mnou, troufnu si tvrdit, mluvila paní místopředsedkyně Olga Richterová, to je to nastavení v těch našich hlavách. My vlastně vytváříme tím, co předpokládáme, nějaké prostředí. Ono totiž to má své důsledky. Já jsem nikdy nemusela řešit to, že někdo, kdo se mi líbil a s kým jsem šla na rande, to třeba neřekl svému okolí, takže neznáme situaci, že se vám někdo líbí, ale nemůžete s ním chodit na veřejnosti, protože on to ještě nemá vyřešené a neudělal ten takzvaný coming out. To jsou situace, které my si neumíme představit, protože jsme je nikdy nezažili, ale ony se opravdu dějí. Nestává se nám v práci, že někdo bude mít nepříjemné poznámky na naši sexuální orientaci, protože jsem to měla vždycky úplně obyčejně, normálně, tak jako to mají všichni,

tak, jak to je běžné, a mně by se moc líbilo, aby i ostatní lidé to nemuseli zažívat. V rámci jednoho týdne festivalu Prague Pride v srpnu jsem se účastnila debaty a bylo zajímavé poslouchat mladé lidi, kteří hovořili o svých zkušenostech, jak někdy je těžké být i menšinou v menšině. Vystupoval tam gay, který je zároveň Vietnamec. Narodil se v Ostravě a hovořil o tom, co pro něj je těžší, jestli bylo těžší být příslušníkem menšiny na severomoravském městě, anebo nyní v Praze být příslušníkem jiné menšiny, a ještě navíc být menšinou v menšině. To jsou situace, které já jsem osobně nikdy nezažila, a musí to být nepříjemné.

Takže to je něco, co mě navedlo k tomu si uvědomit, že vlastně většinová společnost má privilegované postavení v tom, že to má jednoduché, má to prostě tak, jak se očekává, ale ne všichni to tak mají a naší možností je pomoci tomu, aby se to změnilo, aby prostě jednou to bylo normální a nikdo to nebude řešit. A to je to – vlastně na těch debatách byla kladena LGBT lidem otázka, co jim přidala, teď řeknu jedno takové zvláštní anglické slovo: Co vám dala vaše queerness? Protože queer je označení lidí. Co vám to, že patříte do této skupiny lidí, přineslo? Mně tu otázku nepoložili, ale já jsem nad tím přesně také přemýšlela, co mně to přineslo. A stále se učím – neříkám, že to umím – ale nepředpokládat, nesoudit. I mně je divné na první pohled vidět muže, který vypadá jako muž, v ženských šatech, ale vlastně pak si na druhou stranu řeknu: proč nad tím přemýšlím, proč mám v sobě tenhle vzorek? Ať si každý nosí co chce, vypadá jak chce, důležité je, že neublíží jiným lidem. Protože někdo, kdo vypadá úplně jako andílek, může být také pěkný ďábel. Takže nesoudit knihu podle obalu.

Tři důvody, proč si myslím, že bychom měli přijmout změnu občanského zákoníku a narovnat práva homosexuálních párů tak, jako to mají heterosexuální páry – za mě jsou jednoduché. Za prvé, že všichni lidé jsou si rovni, za druhé, protože žijeme v 21. století, a za třetí – a to mi připadá nejdůležitější – protože to vůbec nikomu neublíží. Tím, že skupině lidí, která aktuálně ta práva nemá, a my jim ta práva přidáme, žádné jiné skupině lidí ta práva nevezmeme.

Vnímám to jako důležité zejména proto, že můžeme opravdu ovlivnit duševní zdraví našich mladých ve věku nás, kdy se identifikujete sami se sebou, hledáte se, mnozí si uvědomují svou odlišnost, a my jim můžeme pomoci tím, jak se k nim budeme chovat, že jim řekneme, že je jako společnost přijímáme s otevřenou náručí a dáváme jim stejná práva.

Troufnu si odhadnout, že v každé rodině v České republice, minimálně v té širší, protože často rodina má 20 až 25 členů, i kdybychom počítali, že se jedná o ona 4 %, ale osobně si myslím, že to číslo je daleko větší, tak prostě v každé rodině se někdo najde, kdo se identifikuje jako queer. Jsem přesvědčena o tom, že tím, že ten zákon napravíme, tak každý jeden z nás, jak tady v té místnosti sedíme, pomůžeme i někomu ve svém okolí.

K pozměňovacím návrhům, které zatím jsou načteny, a věřím, že budou načteny další, bych chtěla říct pouze dvě věci. My jsme velice bedlivě poslouchali debatu v rámci prvního čtení. Jako nejčastější argument tady zaznívalo, že práva ať jsou narovnána, a vadí název, že není možné nazývat svazek muže a muže manželstvím nebo svazek ženy a ženy manželstvím, že to může být pouze svazek muže a ženy. Proto byl načten pozměňovací návrh, který vlastně všechna práva zachovává, pouze mění ten název, že svazek dvou dospělých lidí, stejnopohlavních, se považuje za partnerství, ale ve všem ostatním je na to pohlíženo, jako kdyby to bylo manželství. Jsem si vědoma toho, že to není ideální situace, protože v takovém případě bychom pořád něco, co za mě je stejné, nazývali různými jmény, na druhou stranu při složení aktuální Sněmovny si umím představit, že bych takovýto pozměňovací návrh podpořila, byť to není ideální – ale život není ideální, a dojde k narovnání těch práv, protože v naší zemi žije spousta takzvaných duhových rodin, které čekají na to, že jejich práva budou narovnána, aby měly jistotu, že v případě, že se jednomu z partnerů něco stane, aby to dítě nedejbože v nejhorším případě nezůstalo samo a bylo ochráněno i naším právem, což aktuálně není. Ale zároveň chci říct, že to je jediný maximální možný ústupek, který jsem ochotna udělat, a nesouhlasím s tím, aby bylo zasahováno do dalších práv, zejména těch rodičovských. Myslím si, že nemáme právo rozhodovat, kdo má mít na co právo, jenom proto, že jeho

sexuální orientace je jiná než ta většinová, protože to je něco, co si ti lidé nevybírají, narodí se tak, nezvolili si to, nevymýšlejí si to.

A poslední poznámka. Často se nám bohužel začíná objevovat pojem, který tady léta znala jenom určitá, velmi omezená skupina lidí, a to je takzvané surogátní mateřství. Chtěla bych tady na tomto místě říct, že za mě je to důležitá problematika, ale absolutně nesouvisí s projednáváním změny občanského zákoníku. Nesouhlasím s tím, aby to bylo spojováno. Jsem za poslanecký klub Starostové a nezávislí členkou pracovní skupiny k surogátnímu, takzvanému náhradnímu mateřství a svědomitě tady mohu říct, že opravdu se tou otázkou zabýváme se vši důstojností. Máme za sebou několik pracovních jednání, kde se účastnili psychologové, zástupce odborné společnosti pro reprodukční medicínu, zástupci Ministerstva práce a sociálních věcí, Ministerstva zdravotnictví, ústavní právníci, právníci, etička a další lidé. Přistupujeme k tomu tématu velmi zodpovědně a troufnu si říct, že velmi konzervativně, ač bych sama v některých případech dokázala být i liberálnější, tak v tomto případě jsem si vědoma toho, že je to velmi složitá otázka a je potřeba k ní přistupovat opravdu s respektem k tomu, že je to nestandardní věc, ale surogátní mateřství řeší neplodnost ženy, nemožnost otěhotnět například proto, že nemá dělohu, a je ve velké části využíváno, pokud je využíváno, heterosexuálními páry. Tedy ta zákonná úprava surogátního mateřství je potřebná. Není dobře, že není obsažena v našem právním řádu, ale prosím, nespojme to v této debatě s narovnáním práv stejnopohlavních párů, protože se jich to primárně netýká.

Prosím vás tedy o to, abyste při svých vystoupeních, ale zejména potom při hlasování mysleli na to, že jednáme o lidských právech, že je to otázka lidských práv a důstojnosti, a všem, kteří jsou připraveni podpořit návrh zákona jako celku, jak byl předložen, tak jako já jsem připravena v případě, že to bude možné, podpořit v té plné variantě, tak všem vám, co jste ochotni takto hlasovat se mnou, děkuji. Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pan poslanec Kobza je další přihlášený a po něm se hlásí pan ministr Jurečka s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já tady předstupuji s názory z druhé strany spektra. Sice nemám duhový oděv, který kdybych měl, tak bych si ho vzal už jenom proto, abych zdůraznil, že duha patří všem, nejenom těm, kteří si ji uzurpují sami pro sebe.

Zhruba před osmnácti lety Parlament schválil institut takzvaného registrovaného partnerství, o kterém tehdy zástupci LGBT komunity prohlašovali, že to je konečný požadavek, který mají, a že už nebudou požadovat nic víc. No, přesto všechno tady stojíme nyní před návrhem zákona, který toto rozšiřuje.

Manželství je v právním řádu České republiky chápáno jako svazek muže a ženy, nikoliv dvou osob stejného pohlaví. Rád bych připomněl, že tento svazek muže a ženy je tisíci lety ověřený princip společnosti jako takové a jakékoliv sociálně inženýrské pokusy do tohoto stavu zasahovat skončí špatně. Proto se nepokoušejme zničit pilíře, na kterých západní křesťanská společnost stojí.

Jak zde již bylo řečeno, je zde reálné riziko vystavit naše spoluobčany konfliktu jejich svědomí a víry, a navíc nezapomínejme, že v různých zemích je různá sexuální orientace chápána velmi odlišně, a tyto země obnáší třetinu obyvatelstva planety. Černá se nestane bílou jenom proto, že to napíšeme do Sbírky zákonů. A já mám takový pocit, že si tak trochu zahráváme s ohněm. Roman Joch napsal velmi hezky: „Lze leden, únor a březen prohlásit zákonem za léto? Jistě ano, i když je to popření reality. Není-li ale stát a Parlament schopen rozpoznat, co je to manželství, odeberme mu pravomoc o něm rozhodovat.“

Na debatě o redefinici manželství lze také vidět, jak ti, kdo se považují a označují za vzor tolerance, dokážou tuto toleranci popírat a nenávidět všechny, kdo mají opačný názor na tuto věc. Okázale proklamují, jak jsou tolerantní, a přitom tvrdě odsuzují všechny, kdo si dovolí něco namítnout. Tato atmosféra samozřejmě je pro nás jako konzervativní demokraty naprosto nepřijatelná.

Stát manželství, tedy svazek muže a ženy, nestvořil, jen jej vždycky uznával a pomáhal mu kvůli zachování rodu národa, lidstva jako takového a výchově následníků, výchově dětí. A děti se rodí právě spojením párů opačného pohlaví. Proto stejnopohlavní svazek z principu nemůže být nikdy manželstvím jako takovým. Víím, že registrované partnerství jako takové může, má ještě institut dalších smluv, plných mocí, posledních vůlí a podobně, kdy může každý individuální pár si narovnat ty vztahy, tak jak potřebují, tak jak jim to vyhovuje. A není proto žádný logický, ani faktický, ani historický precedens, jak by se toto partnerství mělo označovat jako manželství.

A můžu říct, že mně píšou stovky lidí, abych toto přednesl, že manželství je skutečně svazek muže a ženy – táta, máma, babička, dědeček, děti. Registrované partnerství je prostě institut sám o sobě, který s manželstvím nemá nic společného. Proto budeme velmi pečlivě sledovat všechny pozměňovací návrhy a všechny formulace, které tady zazní, a budeme přemýšlet o tom, co z toho podpoříme a co ne, protože si myslíme, že historický precedens, zkušenost tisíce let vývoje, který má za sebou rod Homo sapiens, stojí na páru muž a žena. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je s faktickou poznámkou přihlášen pan poslanec Berki. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Berki: Vážená paní předsedkyně, kolegové, kolegyně, dovolím si ve faktické jen několik faktických poznámek na pana kolegu. Manželství je věc, která je tu tisíce let, ale rozhodně i právně se upravuje. Zřejmě si myslím, že nechcete říct, že tak jak bylo manželství vnímáno za středověku, tak máme manželství vnímat i dnes.

Duhu? Duhu si rozhodně pro sebe nikdo neuzurpuje. Už jsem to říkal jednou, nechod'te s tímto argumentem, prosím. (Předsedající: Prostřednictvím.) Já jsem na začátku... (Předsedající: Omlouvám se.) Protože reaguji celou dobu na pana kolegu.

Co se týká narovnání práv a povinností, nechtějí to jenom homosexuální lidé pro sebe. Součástí té iniciativy jsou heterosexuálové. Není to něco, že chceme práva pro sebe. Ale chceme, aby ten vztah byl narovnaný, aby tam nedocházelo ke zbytečné diskriminaci. Netuším moc, proč já bych si měl některé věci upravovat plnou mocí a podobně, když někdo jiný ve stejném postavení to udělá automaticky tím svým svazkem.

A co se týká precedentů, v jiných státech to lze, nevytváří to tam problém. Netuším, proč by to nešlo u nás.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní se vracíme do obecné rozpravy a pan ministr Jurečka je dalším přihlášeným s přednostním právem. Následuje s přednostním právem pan ministr Baxa a pan předseda Cogan je další přihlášený. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji. Dobré odpoledne. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, veřejnosti, my tady jsme ve druhém čtení a projednáváme novelu občanského zákoníku, které vlastně označujeme v běžném hovorovém prostředí a mediálním prostoru tematicky manželstvím pro všechny. Já tady chci teď prohovořit jako předseda jedné z koaličních stran, neměl jsem tady možnost být při projednávání v prvním čtení, tak nyní si to dovolím také říct, ten názor a ten jasný pohled

za nás za lidovce v tomto vystoupení. Nebude dlouhé. Budu stručný a věcný. A tedy, že manželství chápeme jednoznačně jako svazek muže a ženy, ale zároveň také jedním dechem říkáme, narovnejme práva registrovaných partnerů.

Jsme jako lidovci přesvědčení, že pro dobře fungující společnost je důležitou prioritou fungující rodina, která je opřena o manželství, které je svazkem muže a ženy. I když to třeba zní ve světle mnoha problémů, kterým naše rodiny a vztahy čelí, pro někoho někdy až idealisticky, tak je to něco, co bylo pro nás v životě důležité, když jsme byli jako děti, a je to pro nás důležité, když dnes prožíváme role rodičů. Ostatně úmluva o právech dítěte v článku 1 odst. 1 hovoří poměrně jasně, cituji: „Každé dítě je registrováno ihned po narození a má od narození právo na jméno, právo na státní příslušnost, a pokud to je možné, právo znát své rodiče a právo na jejich péči.“

Pro nás lidovce je proto dlouhodobě naprosto zásadní hodnota manželství. Manželství, které je svazkem muže a ženy, svazkem, jehož hodnota má své nenahraditelné místo ve společnosti, protože je základním stavebním prvkem a dobrým předpokladem také i stabilní společnosti, díky které mu můžeme přirozeně dávat také nový život. Manželství má být jistota, stabilita rodiny a společnosti, ne módní trend. Je to svorník společnosti, který ji drží pohromadě.

I proto jsme jako lidovci navrhli podporu a ochranu manželství jako svazku muže a ženy do ústavy, a to již v červnu roku 2018. Předkladatelem byl tehdy Marek Výborný a skupina poslanců. Úprava je to stručná a jasná. Rodina, rodičovství a „manželství je svazek muže a ženy“ jsou pod ochranou zákona. Považujeme to za důležité zvláště v době, kdy jsou často hodnoty, na kterých stojí naše vyspělá společnost po staletí, relativizovány, někdy i znevažovány, a také i z pohledu ochrany společnosti a systémů erudovány.

Současně také řešíme i další zásadní témata ve společnosti, jako je demografický vývoj, stabilita rodin, mezigenerační solidarita, porodnost či důchodová reforma, u kterých jsou některé z těchto složitých problémů i důsledkem oslabování role rodiny a manželství a společnosti. Nicméně – chci to podtrhnout – nicméně pokud jde o současnou debatu, nyní ve druhém čtení registrované partnery a současnou úpravou právní jasně říkáme, že narovnat práva je potřeba. O tom se tady nemusíme přít.

Naše řešení za KDU-ČSL je prosté a racionální. Jasně podporujeme manželství jako svazek muže a ženy, tedy chceme zároveň také ale narovnat práva registrovaných partnerů, o kterých se zde vede debata již několik měsíců. My lidovci jsme k této debatě přistoupili konkrétně a zodpovědně. Náš kolega poslanec Jiří Navrátil, který se jako první poslanec veřejně přihlásil ke své orientaci, inicioval a připravil konkrétní návrh, který novelizuje celou řadu zákonů tak, abychom tato práva narovnali. Je to sněmovní tisk číslo 483, je tady v Poslanecké sněmovně, bohužel se nedostalo na jeho projednání zatím ani k prvnímu čtení. Tento návrh je zde také i s podporou nás, dalších poslanců našeho klubu. Tento návrh by z našeho pohledu optimálně řešil otázku narovnání práv, která vnímáme, že je třeba narovnat. Za nás lidovce tu tak nabízíme jasně pomyslnou podanou ruku a návrh dobrého řešení. Byl bych rád, kdybychom ho společně mohli schválit a ukázat tak lidem, že se i v těchto někdy složitých emočních tématech dokážeme dohodnout.

Ten náš přístup je přístupem věcným, racionálním, mimo jiné také s ohledem na rozložení sil v Poslanecké sněmovně, kde si trůfám říci, že tento náš postup a přístup odpovídá i tomu, co reálně také může v Poslanecké sněmovně získat nakonec většinou podporu. My z pohledu úprav, které teď ve druhém čtení jednotlivé pozměňovací návrhy přinášejí, se za nás kloníme k té úpravě, kterou přináší pozměňovací návrh poslanců Karla Haase, Pavla Bělobrádka, kolegyně Ožanové.

Chci závěrem poděkovat za dosavadní kultivovanou, věcnou, pozornou, naslouchající debatu. Myslím, že v tomto ohledu je atmosféra jiná, než byla tady vzrušená, nejenom v minulých volebních obdobích, co jsme tady zažívali, ale také třeba i v loňském roce. Děkuji

moc za pozornost a prosím, abychom tuto debatu takto věcně udrželi i nadále. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Na vystoupení pana ministra chce nejdříve s faktickou poznámkou reagovat paní poslankyně Válková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Pane ministře, to zní velmi hezky, ale ten legislativní návrh, o kterém jste hovořil, ten byl bohužel – nevím teď, kde je pan ministr... tady, děkuji – ten bohužel byl poznamenán vážnými legislativními závadami, nebyl dostatečně propojený s ostatními právními předpisy, a je logické, že tedy ho dneska neprojednáваме, protože jsou tak, jak jste správně zmínil, jiné návrhy, které tyto legislativní závady nevykazují.

A s panem poslancem Navrátilem, vaším prostřednictvím, paní předsedkyně, jsem velmi ráda spolupracovala, protože souhlasím s vámi – nejen že je odvážný, ale právě v oblastech, kam já třeba nedohlédnu, určité souvislosti vysvětlil. A myslím si, že ty pozměňovací návrhy, které tady budou načteny, a prosím o pozornost, i ty, které nebudou načteny, byť jste o nich byli informováni, třeba jeden můj, nám budou vypovídat o posunu, který česká společnost učinila. A jenom opravdu, to nebylo proti panu poslanci Navrátilovi, vaším prostřednictvím, paní předsedkyně, to bylo proti těm nedokonalostem, kterými byl ten návrh poznamenán. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní se tedy vracíme do obecné rozpravy. Poprosím pana ministra Baxu, který je přihlášen s přednostním právem, následuje pan předseda Cogan. Máte slovo.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Vážené kolegyně, vážení kolegové, patřím mezi poslankyně a poslance, kteří jsou navrhovateli předlohy, již nyní projednáваме. Osobně jsem návrh podepsal proto, že vyznávám liberální pohled na manželství. Podle něj, podle mého pohledu, je manželství v první řadě dohodou dvou lidí, a stát v mém vidění světa nemá být tím, kdo by měl v tomto případě omezovat svobodu jednotlivce, svobodu vstoupit do svazku manželského s osobou, kterou si zvolí.

Někomu se možná může zdát takové v uvozovkách smluvní pojetí manželství jako zvláštní, nemusí se mu líbit, já ho ale považuji za funkční a prospěšné. A říkám to koneckonců i jako člověk, který má coby dlouholetý plzeňský zastupitel za sebou už mnoho desítek obřadů, při nichž dva lidé vstoupili do svazku manželského. Nejen sdílení práv a sdílení povinností, ale i symbolický význam takového okamžiku pro partnerství dvou lidí považuji za velmi důležitý, a i to mě vede k názoru, že manželství nemá být omezeno, nemá být odepřeno stejnopohlavním párům. Na druhé straně musím říct, že plně respektuji fakt, že na tuto problematiku existují odlišné názory. Rozdělená je v náhledu na manželství společnost, toto rozdělení se pak přirozeně promítá i do Poslanecké sněmovny.

Jednotná ostatně není ani většina politických stran v této Sněmovně zastoupených. Oba tábory mají své argumenty, mnohé skutečnosti vidí zcela opačně. O to větší radost mám z toho, že vzájemně se respektujeme, respektujeme názory oponentů v tak složité věci.

Dámy a pánové, já osobně tento návrh podpořím. Jsem přesvědčený o tom, že manželství pro všechny je správným krokem, krokem, který česká společnost potřebuje. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní, než dám další slovo, ještě načtu došlé omluvy. Omlouvají se pan poslanec Kubík Jan od 14.01 ze zdravotních důvodů,

paní poslankyně Mračková Vildumetzová Jana od 14 hodin z rodinných důvodů a paní poslankyně Němečková Crkvenjaš Zdenka od 15 hodin z rodinných důvodů.

S přednostním právem nyní vystoupí pan předseda Cogan, následuje pan poslanec Haas. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Cogan: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych si dovolil odůvodnit pozměňovací návrh, který je v systému pod číslem 3923 a jedná se o pozměňovací návrh, který předkládáme společně s Ondřejem Kolářem, Jakubem Michálkem, Taťánou Malou a Helenou Válkovou.

Jedná se samozřejmě o teď stávající tisk 241 a všichni víme, že cílem tohoto tisku je umožnit osobám stejného pohlaví, které spolu chtějí trvale žít, uzavřít manželství. V proběhlé diskusi, které vlastně v této věci byly poměrně široké, nám ukazují, že na přijetí takzvaného manželství pro všechny dle podaného návrhu patrně není dosaženo dostatečného konsenzu mezi námi poslanci, přičemž právě pojem manželství, jak už tady hodněkrát zaznělo, je jedním z hlavních důvodů tohoto stavu. Naopak na tom, že dosavadní institut registrovaného partnerství není co do práv dostačující a že jeho obsah by měl být rozšířen, panuje poměrně vysoká shoda a ta shoda je poměrně široká. Ono nakonec to tady padlo z úst i mých předřečníků, že opravdu ta práva jsou v této chvíli problém a že prostě nejsou naplněna řekněme i v duchu toho, co bylo řečeno, v duchu ústavního základu, kde jsme si všichni rovni v právech i v důstojnosti.

Vzhledem k tomu, že právě jednou z hlavních rad proti tomu, aby bylo párům stejného pohlaví umožněno uzavírat manželství, je právě představa určité exkluzivity tohoto tradičního pojmu, navrhujeme v tomto pozměňovacím návrhu řešení, které spočívá k zavedení trvalého svazku osob stejného pohlaví, který bude z hlediska obsahu i náležitosti uzavírání shodný s manželstvím, avšak bude pro něj použito odlišné označení. Jako nejvhodnější se pro tyto účely jeví pojmenování partnerství, které bude navazovat na dosavadní stav s tím, že bude upuštěno od slova registrované, které může mít, ale může být i trochu vnímáno jako trochu snižující hodnotu uzavírajícího svazku. To sousloví registrované partnerství vzbuzuje i určité konotace, proto považujeme za nejvhodnější pojem pouze slovo partnerství.

Pokud se jedná o legislativní konstrukci, základem bude nový § 655 odst. 2 občanského zákoníku, podle kterého se partnerství bude uzavírat stejným způsobem jako manželství a právní režim v manželství se na partnerství použije obdobně. Tedy tam, kde právní předpisy budou hovořit o manželství, manželech, vdovách, vdovcích, budou se příslušná ustanovení vztahovat i na partnerství a partnery, respektive bývalé partnerství. Na partnery se budou samozřejmě vztahovat jak práva, tak i povinnosti obdobné právům a povinnostem v manželství.

To je asi v kostce, ty základní věci, samozřejmě i to má nějaké drobné výjimky, a já bych vám případně moc poděkoval za případnou podporu tohoto návrhu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní tedy poprosím o vystoupení pana poslance Haase, následuje pan poslanec Síla. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Haas: Děkuji mnohokrát za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem se do obecné rozpravy přihlásil proto, abych vám představil společný pozměňovací návrh, nikoliv pouze můj, ale opravdu společný, společně odpracovaný pozměňovací návrh velmi respektovaných kolegů a kolegyně – Pavla Bělobrádka, Zuzany Ožanové, prostřednictvím paní předsedající.

Představuji pozměňovací návrh evidovaný pod sněmovním dokumentem 3943, je nahrán v systému a v listinné podobě jsem ho předal panu zpravodaji. V souladu v zásadě

s pravidly, která máme pro druhé čtení, opravdu ode mě teď neuslyšíte jakékoliv mé osobní, právní nebo hodnotové soudy, ale opravdu se budu jenom věcně – dokonce kdybych se chtěl trefit do kotníku vlastního, tak řeknu suchopárně – faktograficky nebo právně představovat nosné body, nikoliv čist, ale pokusím se přeložit do lidštiny velmi věcně srozumitelně nosné body našeho pozměňovacího návrhu.

Nosných bodů našeho pozměňovacího návrhu je šest a jsou následující. Pro institut svazku stejnopohlavních osob, stejnopohlavních párů, v našem návrhu používáme nebo navrhuje použití názvu partnerství – tady si myslím, že to vypadá na poměrně velkou shodu napříč Poslaneckou sněmovnou – samozřejmě s tím, že zakotvujeme definici tohoto svazku dvou osob stejného pohlaví do občanského zákoníku vedle dosavadní definice manželství. To je první nosný bod našeho pozměňovacího návrhu. To znamená, název partnerství a zakotvení, definování, partnerství do občanského zákoníku.

Druhým nosným bodem našeho pozměňovacího návrhu je narovnání naprosto všech práv a povinností stejnopohlavních párů ve svazku partnerství s dvěma následujícími a věřím, že snad logicky odůvodnitelnými výjimkami. To narovnání činíme podle mého názoru tím nejspravedlivějším možným způsobem. To znamená, generální klauzuli s využitím pojmu obdobného použití právních předpisů, právních ustanovení, které se týkají manželů a manželství, k využití právě legislativně technického pojmu obdobného použití, odkazu na čl. 41 legislativních pravidel vlády. To je pro uklidnění, že opravdu chceme, aby právní ustanovení, která by se měla podle našeho pozměňovacího návrhu obdobně používat i na partnerství, byla v souladu s legislativní pravidly vlády. To znamená totožné použití, nikoliv přiměřené, ale opravdu naprosto totožné.

Ty dvě výjimky z té námi navrhované generální klauzule jsou následující. Za prvé je to výjimka, kdy z logiky věci na svazek stejnopohlavních osob nelze použít ta ustanovení českého práva, která se ze své faktické povahy týkají buď pouze muže, nebo ženy, řekněme z povahy jejich biologické podoby. Tak to je ta jedna výjimka. Druhá výjimka je, protože vnímáme, že v tomto směru neexistuje v Poslanecké sněmovně nějaký silný jednotný názor. Víme o tom, že pracuje koaliční pracovní skupina – já nejsem jejím členem – možná i s přizváním kolegů z opozice, která se nějakým způsobem zabývá právním postavením, právy k dětem. V našem návrhu v tuto chvíli vylučujeme aplikaci ustanovení, která se týkají společných dětí manželů. To se týká třeba problematiky osvojení. Je to tady nutné férově říct. Logika našeho návrhu je taková, že pokud tady pracuje pracovní skupina, která má tato práva upravit, tak chceme počkat, až jednání této pracovní skupiny dojdou do svého konce. Pokud dojdou do svého kompromisního konce, ty výsledky bude nepochybně znovu potřeba propsat do části občanského zákoníku, která upravuje rodinné právo. Pak je nepochybně prostor právě v souladu s případným konsenzem nalezeným na této pracovní skupině upravit práva k dětem.

Třetím nosným prvkem našeho pozměňovacího návrhu je to, že úpravu partnerství stejnopohlavních párů plně přesouváme do občanského zákoníku, do toho základního českého soukromoprávního kodexu.

Na to navazuje hned čtvrtý nosný bod, že v našem návrhu navrhuje úplné zrušení zákona o registrovaném partnerství. Tady si myslím, že to je naprosto legitimní. Určitě si nehraju na to, že bych se dokázal vcítit do individuálního – to je natolik niterní, že to nedokáže nikdo z nás – do niterního, individuálního pohledu osob z LGBT komunity. Omlouvám se, že používám toto označení. Opravdu to nemyslím nijak zle, jenom nevím, jak to jinak vyjádřit. V našem pozměňovacím návrhu se snažíme vnímat a respektovat to, že legitimně pohled těchto osob ze dvou důvodů, z důvodu řekněme více technicistního charakteru dosavadního zákona o registrovaném partnerství a z důvodu toho, že je podle našeho názoru legitimním požadavkem, aby práva a povinnosti osob v této zemi byla zakotvena v tom soukromoprávním kodexu, tak v návaznosti na nosný bod 3 to znamená, že nosičem pro naši úpravu je opravdu pouze občanský zákoník. Takže tím nosným bodem 4 je úplné zrušení zákona o registrovaném partnerství.

Předposledním, pátým nosným bodem našeho návrhu je to, že na rozdíl – a to není opravdu jakákoliv kritika, toho jsem dalek, to je opravdu vysvětlení našeho pozměňovacího návrhu – od předkladatelů samotného sněmovního tisku 241 jsme se podívali na přechodná ustanovení. Hned se zase pokusím lidsky, srozumitelně zdůvodnit, proč. V České republice máme za účinnosti zákona o registrovaném partnerství vzniklou celou řadu právě registrovaných partnerství, vzniklých podle tohoto zákona. Domníváme se, že mlčení nad tímto stavem založení jakési – teď to řeknu možná technicistně – dvoukolejnosti řekněme dosavadních registrovaných partnerství a nových partnerství podle případné nové úpravy tak, jak dopadne sněmovní tisk 241, není úplně správným postupem. To znamená, v přechodných ustanoveních – věřím, že když to teď vyjádřím na těch lidských institutech, kterých se ta námi navrhovaná přechodná ustanovení dotýkají – tak věřím, že to bude srozumitelné a lidsky pochopitelné. Domníváme se, že je potřeba opravdu upravit takové praktické věci, jako je otázka společného bydlení, případného společného nájmu, případných dosavadních majetkových poměrů dosavadních registrovaných partnerů, otázka toho, jak se svazky, které vznikly podle zákona o registrovaném partnerství, případně mají rozloučit nebo rozdělit. To znamená, to jsou zcela praktické otázky, které v samotném sněmovním tisku 241 řešeny nejsou. Takže pátým nosným bodem našeho návrhu jsou opravdu přechodná ustanovení, která jsme se navíc snažili konstruovat tak – když se do našeho pozměňovacího návrhu podíváte a seznámíte se s ním – že v zásadě jsme nabídli úpravu v tom přechodném ustanovení, která se upraví tehdy, pokud – protože žijeme ve svobodném státě – se v těch přechodných ustanoveních, navržených lhůtách, velmi rozumných lhůtách, ti dosavadní registrovaní partneři nerozhodnou jinak. Jinými slovy, třeba u společného bydlení, když to uvedu jako příklad, přechodným ustanovením, které se týká tohoto institutu, navrhujeme, že případné společné bydlení dosavadních registrovaných partnerů bude pokračovat, pokud ve stanovené lhůtě, viz přechodné ustanovení, nedojde k písemnému prohlášení jednoho z registrovaných partnerů vůči tomu druhému, že společné bydlení pokračovat nemá. Jinými slovy, opravdu jsme se snažili přechodná ustanovení kombinovat tak, abychom nabídli pravidlo, které zajistí právní jistotu dosavadním partnerům v registrovaném partnerství i po nabytí nové právní úpravy, plus současně tam akcentujeme jakousi velmi širokou možnost svobodné individuální diskrece těch registrovaných partnerů buď využít, nebo nevyužít dobrodiní nové právní úpravy. Takže to je předposlední, pátý nosný bod našeho návrhu.

Šestáým bodem našeho návrhu – tady se to možná hezky spojuje se slovy, prostřednictvím paní předsedající, paní profesorky Válkové – že jsme se snažili myslet, byť to vypadá jako technikálie, že pozměňovací návrhy kohokoliv z nás se nějakým způsobem promítnou i do řady souvisejících právních předpisů. To znamená, nepominuli jsme – ono to vypadá jako nudná právní materie, to říkám v uvozovkách – i propsání těch úprav, které navrhujeme v našem společném pozměňovacím návrhu, do souvisejících právních předpisů. Uvedu zase jejich příklady a myslím, že jenom na těch srozumitelných příkladech se každý z vás chytí v tom, že opravdu to propsání tam je důležité. Zákon o matrikách, zákon o občanských průkazech, zákon o zvláštních řízeních soudních, zákon o správních poplatcích a tak dále. Takže opravdu najdete v našem pozměňovacím návrhu i úpravy vyvolané v souvisejících právních předpisech. To je prosím vás šest nosných bodů našeho společného pozměňovacího návrhu.

Závěrem bych vás chtěl poprosit o podporu a předem poděkovat za podporu. My s pokorou doufáme, věříme, náš pozměňovací návrh není navržen proti nikomu, snažíme se uvažovat naopak pozitivně. To znamená, snažili jsme se do vějře řešení – které na jedné straně mají samotný sněmovní tisk 241 v nijak neupraveném znění, na druhé straně bychom si mohli pomyslně postavit zamítnutí, úplné zamítnutí toho sněmovního tisku, to znamená nedělat nic – tak do toho vějře možností, které mezi těmito dvěma krajními variantami jsou reprezentovány jednotlivými pozměňovacími návrhy ctěných kolegů a kolegyně, jsme se snažili nabídnout řešení, o kterém s velkou pokorou, a nemusíme to odhadnout, o kterém řeknu, že doufáme, věříme, že by se možná mohlo stát nějakým kompromisním průsečíkem

akceptovatelným, přijatelným, pro řeknu třeba velkou část kolegyň a kolegů tady v Poslanecké sněmovně.

Předposlední bod mého vystoupení a má úplně lidská nabídka – já myslím, že teď mluvím i za kolegyni Zuzku Ožanovou, prostřednictvím paní předsedající, mluvím i za Pavla Bělobrádka, který nemůže být přítomen ze zdravotních důvodů, ale je to s ním opravdu projednané – nabízíme komukoli z vás, ať jste z kterékoli politické strany, z kterékoli části politického spektra, osobní projednání, vysvětlení jakýchkoli bodů pozměňovacího návrhu. Já jsem šel opravdu dneska po šesti nosných bodech a rozumím tomu, že můžou existovat detailní dotazy, takže zcela vážně takto veřejně činím tu nabídku, že pokud kdokoli budete chtít vysvětlit jakýkoli dílčí dotaz, tak já osobně, kolegyně, kolega, jsou vám plně k dispozici.

A úplně poslední – závěr. Náš návrh jsme se snažili konzultovat, je to pozměňovací návrh poslanecký, tak nepůjdu do detailů, ale opravdu je konzultován s velmi zkušenými právními legislativci nebo právníky-legislativci z ústředních orgánů státní správy. Tolik k nějaké řekněme právní, legislativní čistotě našeho pozměňovacího návrhu. Děkuju vám mnohokrát za pozornost. (Potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, přeji pěkné odpoledne. Vystřídali jsme se v řízení schůze, budeme pokračovat. Než udělím slovo panu poslanci Sílovi, je zde faktická poznámka paní poslankyně Heleny Válkové. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuju, pane místopředsedo. Mě to přece jenom vyprovokovalo, v tom dobrém smyslu slova, předpokládám.

Za prvé, naprosto souhlasím s panem poslancem Haasem, když tady ohodnotil, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, jako nejlépe propracovaný legislativní návrh, pokud jde o související právní předpisy a přechodná ustanovení. Měli jste na to čas a je to vidět. Takže když jsem si to četla, tak jsem si říkala: ano, takhle by to mělo být propsané.

Jiná věc je, že ten váš vějíř vámi vlastně začíná – nebo končí? V každém případě jsem tenkrát trošku hodila míč do ringu tím, že jsem připravila návrh, kde jsem škrtnla sporný institut možnosti osvojení pro stejnopohlavní páry, nicméně jsem řekla, že budu pokračovat dál, a ráda jsem potom se připojila k návrhu, který tady prezentoval pan poslanec Cogan, který považuju za ten opravdový kompromis, s pokorou. To je opravdový kompromis, podle mého názoru. jako pro vás je opravdový kompromis, pane poslanče Haasi, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, ten váš kompromis.

A já se zeptám, využiju vaší nabídky ve faktické poznámce, proto jsem vystoupila hned teď: jak je to tedy s možností osvojení dítěte, když jeden z rodičů je biologickým rodičem? Váš kompromisní návrh připouští, nebo nepřipouští tuto možnost? Já bych byla ráda, kdyby to zaznělo. Já to vím, samozřejmě, co ten návrh připouští nebo nepřipouští, ale vy jste ho elegantně přešel, a já si myslím, že to hodně – nebo možná nepřešel, protože vidím, že kolegové, tak jsem to jenom přeslechla, to se omlouvám – ale myslím, že je to natolik důležitá otázka, že by bylo dobré, kdyby ještě jednou naplno zazněla na mikrofon, a moc děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Mám zde další faktickou poznámku pana poslance Michala Zuny a potom pan předkladatel s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Michal Zuna: Děkuji za slovo. Já si dovolím zareagovat na tu průběžnou a velmi klidnou debatu a navážu i na to, co zaznívalo v prvním čtení, a to je, že je tady skupina poslanců a poslankyň, která se snaží narovnat veškerá práva stejnopohlavních párů, a pak jsou tady určité skupinky poslankyň a poslanců, které říkají: my chceme narovnat práva, ale

s nějakou podmínkou, ať už je ta podmínka, že chceme narovnat práva, ale nebudou tam to při osvojení, nebudou tam adopce, nebudou tam zkrátka ta rodinná práva.

A já bych chtěl poděkovat za načtení nebo respektive odůvodnění pozměňovacího návrhu, který se snaží propojit některé ty skupiny, kdy jedna z těch skupin říká: ano, my podpoříme narovnání veškerých práv, ale vadí nám ten název, vadí nám to manželství pro všechny, což je právě ten načtený pozměňovací návrh, který toto řeší, a já ho považuji, pokud tedy přistupovat na nějaké úpravy, ale s tím výsledkem, s tím cílem, abychom narovnali veškerá práva těch osob, kterých se to týká, tak by to měl být právě tento pozměňovací návrh, byť, jak jsem se vyjadřoval již v prvním čtení, já i náš klub TOP 09, by neměl problém podpořit ten návrh tak, jak je předložen, i včetně toho názvu, ale právě z důvodů, abychom byli schopni propojit větší skupinu poslankyň a poslanců, která opravdu to myslí s narovnáním práv vážně, tak za podporu stojí právě tento pozměňovací návrh. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní pan poslanec Bernard s přednostním právem.

Poslanec Josef Bernard: Ano, hodně mi bylo vzato předřečníkem. Máme v této zemi jeden problém. U heterosexuálních párů máme robustní rodinné právo, které chrání děti v běžném manželství, když to takto nazvu, v případě událostí, jako je úmrtí, rozvod, dědění – vždycky jsou to ty méně příjemné životní události. Ale ejhle, pak tu máme páry, stejnopohlavní páry, které vychovávají děti, a zde toto robustní rodinné právo neplatí. Bohužel musím konstatovat, těch šest bodů – ona většina se jich přikrývá s našimi návrhy, včetně těch odvolávek na občanský zákoník, a jenom tady podotýkám, že náš návrh má správně připravena přechodná ustanovení, připravili to experti Ministerstva vnitra, Ministerstva spravedlnosti, ostatně prokázalo se to i na jednání ústavně-právního výboru a komise pro rodinu. A v tomto bodě já musím tedy konstatovat, že návrh pana kolegy Haase, s vaším svolením, pane předsedající, tyto naše návrhy bourá a jednu z těch základních premis, které chceme do tohoto zákona dát, to znamená, ochranu práv dětí a stanovení stejných povinností pro stejnopohlavní páry k těmto dětem, tak nezachovává.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Žádná faktická poznámka ani přednostní právo není přihlášené, a nyní tedy vystoupí v obecné rozpravě pan poslanec Jan Síla, připraví se pan poslanec Jiří Navrátil, Helena Válková a další. Prosím.

Poslanec Jan Síla: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, dámy a pánové, dovolu mi, abych odůvodnil náš pozměňovací návrh, společný s doktorem Jaroslavem Dvořákem, který jsme podali do legislativy pod číslem 3945.

Já bych začal trošičku od Adama, protože jsem neurochirurg a jako takový se snažím vždycky problém rozklíčovat, zanalyzovat, zdiagnostikovat a potom teprve začít řešit. A proto začnu od registrovaného partnerství, které bylo uzákoněno v roce 2006 jako společenství dvou osob stejného pohlaví. Do schválení registrovaného partnerství v roce 2006 leží návrh zákona – nebo od schválení tohoto zákona – rozšiřující manželství na svazky osob stejného pohlaví, byl předložen v červnu 2018 do parlamentu zde. Zatím se Overtonovo okno neposunulo tak, aby tento institut, výhodný pro homosexuály, byl akceptován veřejností. Tak nám tuto novelu nyní předložila vládnoucí pětikoalice opět.

Skutečná a vlastně jediná příčina dnešních debat o rovnosti hetero- a homo- vztahů dvou jedinců je snaha o společenské přijetí výchovy dětí v homoparentálních rodinách. K tomu má dopomoci zavádějící název manželství pro vztah dvou homosexuálů. Stabilní vnitřní prostředí živých organismů je nezbytnou podmínkou pro jejich existenci a fungování, i když se vnější podmínky mění. Stejně jako pro jedince je porušení daných fyziologických

faktorů nebezpečné, může být nebezpečná pro společnost změna paradigmatu výchovy dětí v homoparentálních rodinách. Nejde jenom o oplodnění, ale hlavně o výchovu dětí.

Matka a otec jsou dvojice komplementárních, vzájemně se doplňujících prvků rodiny, od nichž získá dítě mužský a ženský vzor chování do budoucna. Tato tvrzení zakládáme na tradici, výzkumech, ale i na přírodě – a pro děti přece všichni chceme jenom to nejlepší. V označení manželství pro homosexuální svazky vidím několik zásadních problémů, kvůli kterým nelze tento termín akceptovat.

Za prvé, je to zavádějící název, man–žel–ství, který neodpovídá mnohatisíci- nebo tisícileté tradici.

Za druhé, stát by měl podporovat jednoznačně definovanou instituci manželství, čímž bude dávat najevo, že chce zabezpečit podmínky pro zplodění dítěte a zachování národa. Toho prostě homosexuální páry technicky schopné nejsou. Anebo byly by schopné vychovávat děti – v případě surogátního mateřství.

Za třetí, v debatách o stejnopohlavních sňatcích se neustále mluví o právech a štěstí dvou dospělých lidí, ale stát musí prioritně chránit práva a štěstí dítěte, a ne dvou dospělých jedinců, jakkoli sexuálně orientovaných.

Za čtvrté, setkal jsem se v několika diskusích s oponentními názory, že na toto téma existuje spousta studií, které dokazují, že děti vychovávané v homoparentálních rodinách nejsou na ničem krácené a že se jim daří stejně dobře jako vychovaných v heteroparentálních rodinách. Ve Spojených státech – a týká se to hlavně Spojených států – bylo zpracováno mnoho různých studií, dá se říct na stovky. Já jsem jich minimálně padesát, šedesát sám přečetl a zjistil jsem, že prakticky většina, 98 % těchto studií, prokazuje tady tuto premisu, že děti z homoparentálních rodin nejsou nijak kráceny. Až jsem narazil na dvě studie, a sice doktorky (Trace?) Hansenové, která publikovala, že děti vychovávané gayi a lesbickými páry se asi sedmkrát častěji identifikovaly jako neheterosexuální, s tím, že zjištěné procento může být podhodnoceno vzhledem k nízkému věku některých dětí.

V roce 2012 provedl Mark Regnerus průzkum s rozsáhlým vzorkem populace ve Spojených státech a já jako vědec dovedu ohodnotit, že tento vzorek nebo tento soubor, který činil přes 3 000 dospělých osob ve věku od 18 do 30 let – nebo do 39 let, pardon – je skutečně statisticky velmi významný soubor, z kterého se dají opravdu už dělat jakési závěry. U těchto lidí se zkoumaly četné kvalitativní ukazatele jejich dosavadního života v závislosti na způsobu jejich výchovy. Byli rozděleni na několik kategorií. Jsou to lidé, kteří byli vychováni nedotčenou biologickou rodinou, potom respondentova matka měla lesbický vztah, respondentův otec měl gay vztah, adopce – respondent byl adoptován cizími osobami před dovršením dvou let věku, rozvedená nebo ve společné péči, to byli rodiče neboli nebyli v manželství, protože byli rozvedení, potom je to nevlastní rodina, kdy respondent žil s jedním z biologických rodičů, svobodná matka nebo otec, respondent žil v době dospívání jenom s matkou nebo s otcem. A potom jsou to ostatní, zbytek. Regnerus uzavírá celou tady tuto svoji studii tím, že dosavadní odborná tvrzení o tom, že mezi potomky vyrůstajícími v homoparentálních rodinách a potomky z biologických rodin s otcem a matkou nejsou podstatné rozdíly, není udržitelná – to je ten závěr.

Jestli vás zajímá, já vám tady můžu přechíst konkrétní – třeba několik bodů z té studie, třeba nezaměstnanost. Nezaměstnanost u biologických, normálních rodin byla 8 %, lesbických vztahů 28 %, gay vztahy 20 %, jeden rodič 43 %. Teď další parametr – identifikuje se jako výlučný heterosexuál. V normální biologické rodině to bylo 90 %, v lesbických vztazích 61, v gay vztazích 71 %. Jeden rodič – 83 %, žije stejnopohlavně, to znamená gay nebo lesbicky. V normálních biologických rodinách jsou to 4 %, v lesbických vztazích 7 %, v gay vztazích 12 %. V rodinách vychovávané dítě/děti jedním rodičem jsou to 3 %, u ostatních 2 %. Teď nevěrný při manželství nebo spolužití – normální biologická rodina 13 %, lesbický vztah 40 %, gay vztah 25 %, jeden rodič 19. A teď zajímavý údaj – uvažoval

nedávno o sebevraždě: normální biologická rodina 5 %, lesbický vztah 12 %, gay vztah 24 %, jeden rodič 5 %, tak jako u normální biologické rodiny. Výsledky podle něj ukazují, podle Regnera, že homosexualita rodičů může mít vliv na realitu rodinných zkušeností. Dochází k závěru, že s ohledem k výsledkům dětí vykazují větší tendenci v dospělosti uspět, když stráví svoje dětství s otcem, matkou v manželství – a zvláště, když rodiče zůstávají v manželství až do současnosti.

Samozřejmě byla opět tato studie napadena všemi možnými institucemi pro špatnou metodologii, která není schopna osvětlit zhora nic o stabilních stejnopohlavních párech. Z výše uvedeného lze konstatovat, že problematika výchovy dětí v homoparentních rodinách je v současné době významné politikum. Takzvané šermování se studiemi, jak jsem zažil v diskusi v televizi s vědeckými studiemi, nemá nejspíš žádný smysl. Posuzováno ale selským rozumem bez předsudků, stát by měl z podstaty svých základních funkcí provádět politiku, která povede k trvání existence své populace, a k tomu je potřeba porodnosti minimálně 2,11 dítěte na jednu ženu – nebo ani jinak ne porodnosti jako fertility – a u nás je to v současné době asi 1,72, to znamená, náš národ vymírá. Jenom tak se zmíním, u muslimů je porodnost uváděná z různých zdrojů 3,2 až 5,1. Jedno z významných opatření pro zachování národa by mělo být zvýhodňování manželství heterosexuálních párů, u kterých lze očekávat zplození a výchovu dětí s cílem zvýšení porodnosti. Stát by neměl preferovat uspokojování tužeb homosexuálních párů pro falešné prosazování humanity naoktrojované Evropskou unií. Obecně platí, že homosexuálové navíc mají ve své minulosti mnohem větší procento zneužití a týrání než ostatní populace. S týráním a zneužíváním v dětství jde samozřejmě i větší pravděpodobnost opakování v těchto vzorců v jejich životě s případnými svěřenými dětmi. Je bohužel i větší pravděpodobnost dobrovolných sexuálních úchylek. Je tedy těžké s uspokojivou pravděpodobností zaručit, že daný homosexuál nebude mít navíc ještě deviantní preference, což je vysoká komorbidita.

Homosexuální páry jsou mnohem méně stabilní než vztahy heterosexuální. (Odmílí se.) Poločas rozpadu homosexuálních vztahů je údajně mezi dvěma až třemi lety. Partnerské nevěry a promiskuita jsou u nich větší problém než v heterosexuálních párech. Dítě tedy zažije rozvod u homosexuálního páru s větší pravděpodobností než u heterosexuálních rodičů. Na druhou stranu je tady veliký rozdíl, psychologicky hlavně, mezi mužskou a ženskou homosexualitou. Proto jinak je třeba posuzovat lesbické páry, které bývají stabilnější a je u nich menší procento dobrovolných sexuálních úchylek.

Já si velmi dobře pamatuji protagonistu herce Hromadu z roku 2006, protagonistu homosexuálů, který v televizi na přímou otázku, zda po přijetí zákona o registrovaném partnerství nebude následovat snaha o adopce a výchovu dětí v těchto homosexuálních svazcích, on přímo na tento dotaz odpověděl: „V žádném případě. Toto je náš poslední požadavek, to registrované partnerství.“ Později v médiích přiznal, že to byla pouze obezlička, protože dobře věděl, že přijímaný zákon je v rozporu se zákonem o rodině a že odstavec o nemožnosti adoptovat děti v registrovaném partnerství, který je tam explicitně uveden, bude muset být zrušen ústavním zákonem. Ten také pochopitelně zrušen byl. Po schválení stejnopohlavních sňatků řeknou, že se doba vyvíjí, a začnou tlačit na změnu terminologie, protože pojmy jako manželství, oženit se, vdát se nevystihují genderovou polohu dnešní doby. Kterým směrem asi snaha LGBT aktivistů dál povede? Je pravděpodobné, že jako další krok bude nejspíše následovat žádost o legalizaci náhradních institutů, jako je anonymní umělé oplození, surrogátní mateřství a další podobné manipulace s dětmi.

Náš názor na stejnopohlavní manželství není zaměřen proti gayům. SPD je pro narovnání všech práv a povinností v soužití dvou partnerů, jakkoliv sexuálně orientovaných. Jsme však zásadně proti osvojování a výchově dětí v homoparentních rodinách. Vzhledem k těmto okolnostem bych ponechal současnou platnou legislativu, protože homosexuál si může zažádat o dítě jako samožadatel nebo samožadatelka. Když se pár přesto rozpadne, je

předem jasné, s kým dítě odchází a v čí je péči. Bude méně válek a soudů o dítě. Tento přístup je vůči homosexuálům už tak hodně benevolentní. Dle čl. 3 Úmluvy o právech dítěte má blaho dítěte přednost před povinnostmi a právy jeho rodičů. Zájem rodičů je tak druhotný a ustupuje zájmu dítěte.

My v SPD se domníváme, že stát musí primárně prosazovat zájmy dětí, a ne emocionální vztah dospělých dvou osob, ať homo-, či heterosexuálních. Proto tímto směrem je také zaměřen náš pozměňovací návrh, který načtu potom v podrobné debatě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Až bude otevřena podrobná rozprava, přihlaste se ke svému pozměňovacímu návrhu.

Je zde jedna faktická poznámka – pan poslanec Josef Bernard. Prosím.

Poslanec Josef Bernard: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jenom pár poznámek. Znáám také jednu studii, která tvrdí, že běhání prokazatelně škodí zdraví a ztloustnete po něm. A to není o tom, že si najdu jednu studii, která říká něco jiného než těch sto a tisíce ostatních. My nejdeme do žádného experimentu, my nejdeme do neosvědčeného konceptu. My jsme poučení příkladem 35 zemí, kde institut manželství pro všechny je založen, a statistiky a zkušenosti z těchto zemí mluví naprosto jasně a nepotvrzují slova mého předřečníka, s vaším dovolením, pane předsedající.

Pokud se chceme bavit o psychologických aspektech tohoto problému, tak si myslím, že asi nejlepší je dneska se podívat do metastudie Cornellovy univerzity. To je jedna z osmi prestižních univerzit ve Spojených státech, která udělala opravdu rozsáhlou, robustní metastudii všech různých studií z celého světa, které se tohoto problému týkaly, a závěry jsou naprosto jednoznačné. To, jak dítě bude vychovááno a jak kvalitní bude výchova, vůbec neovlivňuje to, jestli jsou dva tátové nebo dvě mámy nebo máma a táta. Ovlivňuje to láska, trpělivost a rodinná péče. (Potlesk části přítomných.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Další faktická poznámka pana poslance Radima Fialy. (K řečnickému pultu přichází poslanec Síla.)

Pane poslanče, je to vaše faktická poznámka, omlouvám se.

Poslanec Jan Síla: Já se omlouvám. Chtěl bych jenom reagovat tady na svého předřečníka, a sice takovým způsobem, že já jsem právě měl podobný názor jak vy. Tu studii také znám, vím o tom, nebo snažil jsem se proniknout skutečně do hloubky. Beru to vyloženě z vědeckého pohledu, ne osobně nebo z nějaké zášti vůči gayům a tak dál, ale zjistil jsem, že prostě ty studie, ty ostatní, z kterých byla provedena ta metastudie, jsou vlastně studie, které se sestávají z 80 až 100 respondentů, to znamená, statisticky jsou podstatně méně významné než třitisícová studie Regneruse. Takže mluvit o tom, že ta metastudie, když vychází vlastně pravděpodobně z dost sporných údajů, že právě ta pravověrná, si myslím, že je dost sporné. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Ještě reakce pana poslance Bernarda faktickou poznámkou.

Poslanec Josef Bernard: Jenom rychlá poznámka. Není tomu tak, ta metastudie dávala dohromady mnoho studií a řada respondentů byla ve stovkách v jednotlivých studiích. Takže

není to tak, že by to byly desítky, ale byly to stovky a někdy i přes tisíc respondentů, což je v statistickém vzorku dostačující počet k tomu, aby se prokázala validita toho zjištění.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Prosím, pane poslanče. Předpokládám s faktickou poznámkou opět? (Ano.) Prosím.

Poslanec Jan Síla: Můžete, prosím vás, uvést nějakou studii, kterou – já jsem jich četl skutečně zhruba šedesát až osmdesát – která by měla přes 1 000 respondentů mimo té Regnerusovy?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím, série faktických poznámek. Prosím.

Poslanec Josef Bernard: Pane kolego, ještě jednou. Cornellova univerzita, seznam studií, které ta Cornellova univerzita brala v potaz. Jsou to desítky studií. Můžeme si sednout, já vám ten seznam ukážu. Jsou tam počty respondentů a prokážu vám ta fakta, která jsem tady řekl.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. A nyní tedy budeme pokračovat v obecné rozpravě. Jako další vystoupí pan poslanec Jiří Navrátil, Helena Válková, Igor Hendrych. To je zatím pořadí přihlášených. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Navrátil: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vám krátce představil společný pozměňovací návrh, který byl nahrán v systému 19. listopadu pod číslem 3714 a prostřednictvím vás, pane místopředsedo, chci velice poděkovat své kolegyni, paní profesorce Válkové, za spolupráci na tomto tisku. Nejsem právník, nejsem schopen dohlédnout do každého detailu, ale přesto si uvědomuji, že je třeba připravit kvalitní materiál, kvalitní podklad, který je třeba projednat a který může po mnoha letech konečně posunout to, čím se tady zabýváme.

Cílem sněmovního tisku číslo 241 je umožnit osobám stejného pohlaví, které spolu chtějí trvale žít, uzavřít manželství. Nejedná se o první legislativní iniciativu na toto téma. V minulém volebním období to byl sněmovní tisk číslo 201. Oba návrhy zákonů podepsali zástupci stran vládní koalice i opozice. V čem však nejvíce naráželi, byl vždy ten název – název manželství, kterého si jedna část poslanců, a ta byla vždycky většinová, váží v tom, že manželství je svazek muže a ženy, a pak druhá část, která tvrdí, že na manželství mají mít právo úplně všichni.

Komplikovaná diskuse, která se k tomu vedla v prvním čtení, a ta opravdu nebyla záhodna ani stěnám této Sněmovny, ani ctihodným poslankyním a poslancům, mě z větší části jako gaye urážela. Dnešní diskuse je o krok dále. Mluví tady pouze ti, kteří představují nějaký svůj pozměňovací návrh, kterým směřují k přijetí konečného společného cíle, a tím je napravit práva lidí stejného pohlaví, kteří spolu chtějí žít. Bavíme se o tom, jaký k tomu vzít název. Za nás osobně by to bylo, a jak zaznívá i z mnoha pozměňovacích návrhů, partnerství, vypustit – a teď mě prosím omluvte – to hnusné slovo registrované. Ať se registrují v této zemi vozidla, ať se registrují lidé, kteří chtějí být v nějakém spolku, a nechci se dotknout ani myslivců, ani rybářů, ale neregistrujme lidi, kteří spolu chtějí sdílet domácnost, sdílet život.

Co je však dalším nárazníkem v tomto zákoně, předloženém tedy pod číslem 241, jsou samozřejmě děti, rodičovská práva, co s nimi dál, jak s nimi naložit. A protože jsme hledali cestu, zaznívalo tu mnoho názorů, že vlastně v stejnopohlavních rodinách již žijí děti, rozhodli jsme se s paní profesorkou upravit i tuto část. Tuto část jsme speciálně upravili

pravidlem osvojování pro případy partnerství. Stanovuje se, aby osvojení, respektive takzvané přiosvojení v případě partnerů, bylo možné pouze tehdy, jde-li o dítě, jehož biologickým rodičem je jeden z partnerů, to jest matka dle § 775 nebo otec dle § 776 a následně občanského zákoníku.

Na závěr mi ještě jednou dovoluťe poděkovat za dnešní diskusi, poděkovat vám za to, jak se historicky posouváme, protože do druhého čtení jsme se s tímto zákonem nikdy nedostali. Děkuji vám i za to, pokud bude přijata jakákoliv úprava s jakýmkoliv pozměňovacím návrhem s maximální možností, aby byla přijata v této Poslanecké sněmovně a která posune nás, gaye a lesby, k přirozenému, normálnímu životu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí v obecné rozpravě paní poslankyně Helena Válková, připraví se pan poslanec Igor Hendrych. Máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Dneska je to takový den, kdy já jenom doplňuji, že vždycky přede mnou vystoupí někdo, kdo to řekne lépe nebo komplexněji nebo prostě systematicky. Takže v tomto případě také děkuji, pane poslanče Navrátil, spoluautore, vašim prostřednictvím, pane místopředsedo, spoluautore našeho pozměňovacího návrhu, že jste všechno vysvětlil a vypíchl jste tam ten bod, na který jsem se právě ptala pana poslance Haase. On by mi jistě odpověděl, já ho, vašim prostřednictvím, pane místopředsedo, já ho té odpovědi ušetřím, protože se mi to teď hodí. To je to, čím se hodně odlišuje ten návrh, který tady pan poslanec Haas, vašim prostřednictvím, označil jako kompromis od toho návrhu, který tady četl a na což výslovně upozornil pan poslanec Navrátil, vašim prostřednictvím, pane místopředsedo. To je ta možnost přiosvojení dítěte jednoho z páru, které má biologickou matku nebo biologického otce. My to tam máme, vy to tam nemáte, takže tam to osvojení vůbec nepřichází v úvahu ani v tomto případě, takže ať to tady zazní jasně na mikrofon.

Jinak já bych ještě chtěla říci, že ten můj výkop, který byl provedený pozměňovacím návrhem pod číslem 3484, splnil svůj účel a já se k němu nehlásím. Čili já ani v podrobné rozpravě po té procedurální stránce – pokud vystoupím, tak jenom řeknu, že se nehlásím k pozměňovacímu návrhu 3484, vloženém 1. listopadu 2023 do legislativního systému Poslanecké sněmovny, který byl opravdu také takový velmi konzervativní a měl vyprovokovat jiné – z hlediska partnerství nebo manželství stejnopohlavních párů – liberálnější pozměňovací návrhy. Člověk nemůže psát všechny návrhy sám a ukázalo se, že to byla správná cesta. Čili tady na mikrofon – nehlásím se, a ten jsem naštěstí vložila sama, to znamená, není, nebude možnost ve třetím čtení hlasovat můj pozměňovací návrh vložený pod číslem 3484.

A stejně jako pan poslanec Navrátil, vašim prostřednictvím, pane místopředsedo, bych vás velmi prosila, abyste ten pozměňovací návrh 3714, Navrátil, Válková, který umožňuje přiosvojit jednomu z partnerů stejnopohlavního páru dítě, které má biologickou matku nebo biologického otce, tak abyste při tom zvažování, jestli pro něj zvednete ruku nebo ne, tu ruku nakonec zvedli. Moc vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Jenom pro pořádek, v souladu s jednacími řádem, přestože ten pozměňovací návrh jste načetla, v případě, že se k němu v podrobné rozpravě nepřihlásíte, dál se nepokračuje v jeho projednávání, takže nemusíte říkat, že se k němu nehlásíte. Děkuji.

Omlouvám se dalším přihlášeným, je tam jedna faktická poznámka pana předkladatele Bernarda. Prosím, máte dvě minuty.

Poslanec Josef Bernard: Děkuji za slovo, pane předsedající. No, ono, paní profesorko, pane kolego, prostřednictvím vás, pane předsedající, já myslel, že jsme si to vysvětlili na ústavně-právním výboru. Ono to tak je napsáno v té vaší zdůvodňovací zprávě, ale v textu legislativním to tak není, a já jsem na to upozorňoval. V podstatě ten váš návrh akorát komplikuje situaci pro stejnopohlavní páry tím způsobem, že není možné společné osvojení, ale že se bude muset postupovat při osvojení dvěma kroky, to znamená, na OSPOD se půjde dvakrát, všechna prověřování budou dvakrát. Je to o hodně komplikovanější situace pro tu rodinu. Já jsem to vysvětloval už na ústavně-právním výboru. Víím, co bylo asi vaším záměrem, ale bohužel ten text takto napsaný není.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Paní poslankyně Válková s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Souhlasím, že bude třeba dvou kroků, nicméně ten účel bude splněn, v tomhle se asi shodneme, čili lze podle toho legislativně napsaného návrhu přiosvojit dítě, pokud v tom páru je jeden z rodičů biologickým rodičem. A toto je tam výslovně řečeno, i v důvodové zprávě, i v tom legislativním textu. Také jsem si to stejně jako pan poslanec Haas, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, nechala zkontrolovat legislativou a ta mi to potvrdila právě po vašem vystoupení, ale děkuju za upozornění. Vííte, když jde o – byť jenom v uvozovkách – přiosvojení dítěte, tak já si myslím, že dvakrát, dva kroky a jednání s OSPODem, by mě nemělo odradit. Samozřejmě by to šlo udělat jistě ještě jinak a lépe, jednodušeji možná, ale nejsem si tím úplně jistá, ale to je vždycky tak. Ale je to určitý krok, krok vpřed. Anebo ten krok nemusíme udělat, to koneckonců za chvíli ve třetím čtení uvidíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, a nyní tedy řádně přihlášený do obecné rozpravy, nejprve pan poslanec Igor Hendrych a potom pan poslanec David Kasal. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Igor Hendrych: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Dámy a pánové, budu velice stručný. Původně jsem ani nechtěl dnes tady vystupovat. Já si velmi vážím všech názorů, které tady padají. Uznávám pluralitu názorů na tuhleto problematiku. Kolegové poslanci a poslankyně tady reprezentují různé skupiny obyvatel. Právě proto my jako zákonodárci v podstatě musíme tady toto ctít a debatovat o tom – kde jinde než v Poslanecké sněmovně? Já sám osobně rád, když už jsem tady u tohoto stolku, budu pravděpodobně pro jeden z těch pozměňovacích návrhů. Ještě se potřebuju rozhodnout, promítne se to do třetího čtení, ale tohle bylo takové jakési entrée k tomu, proč jsem tady vystoupil. A to je to, že se mi tedy nelíbí kampaň – chci, aby to zaznělo na mikrofon – iniciativy Jsme fěr.

Já jsem teď před pár dny zjistil, že v mém rodném městě, asi 150 metrů od mé poslanecké kanceláře, visí plakát – původně jsem si říkal, že bych to tady uvedl, přečetl a tak dál, nebudu to dělat, týká se to i jiných kolegů poslanců, kteří zjistili něco podobného – který nepovažuji z principu za kulturní, jak mě ovlivnit jako poslance, abych hlasoval pro manželství pro všechny, tenhle způsob. Není to vhodný způsob komunikace, notabene když mám opravdu poslaneckou kancelář za rohem a když jsem se zástupcem této iniciativy zhruba před nějakým rokem a čtvrt osobně komunikoval. Mohli jsme se znovu sejít, mohli jsme si znovu promluvit o jejich argumentech, mohli jsme to znovu probrat a mohli jsme se tímto způsobem, legitimním samozřejmě, nějakým způsobem přesvědčit nebo ovlivnit. Udělali to jinak, já to proto říkám záměrně tady na mikrofon a jsem ochoten se o tom s nimi bavit i osobně, že se mi takto vedená kampaň nelíbí. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde tři, čtyři faktické poznámky, omlouvám se, pane poslanče – nejprve paní poslankyně Malá, potom pan poslanec Zuna, poslankyně Ochodnická a pan předkladatel Bernard. Vaše faktická poznámka.

Poslankyně Taťána Malá: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěla reagovat na vystoupení kolegy Hendrycha. Musím říct, že mě skutečně velmi mrzí to, co jsem se před chvílí dozvěděla, to je ta kampaň od Jsme fér, která probíhá, protože to absolutně nepovažuji za fér. Já bych se, ačkoliv s tím nemám nic společného, chtěla všem kolegům omluvit za to, čemu musí čelit v tomto smyslu a že si musí číst ve svých městech a obcích ty billboardy a vzkazy, které si číst musí, protože si myslím, že tohle je fakt nedůstojné. Jenom bych chtěla poprosit o to, aby nás to nepřimělo k tomu, rezignovat na to, narovnat skutečně práva homosexuálním, stejnopohlavním párům. Ale chci říct, že absolutně nesouhlasím s touto komunikací a s touto komunikační strategií. Musím říct, že to musím hodně, hodně vydýchat, a jak jsem měla možnost mluvit i s kolegy z koalice, nejsem sama, ale ještě o tom tady určitě bude řeč. Je to kampaň, která prostě není vůbec vhodná, nebudu ji podporovat a absolutně se od toho distancuji. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní pan poslanec Zuna, paní poslankyně Ochodnická, pan poslanec Bernard, všechno faktické poznámky. Prosím.

Poslanec Michal Zuna: Děkuji za slovo. Vystoupím ke stejnému tématu, také bych se rád vyjádřil k té kampani. Měl jsem možnost už vidět ty billboardy nebo ty plakáty, a jako zastánce narovnání práv a jako zastánce toho tisku, jak je předložen, to znamená, že já bych hlasoval pro, tak, jak je předložen, to znamená i s tím názvem, tak i přesto mně se ta kampaň nelíbí a považuji ji za zcela nevhodnou i s ohledem na to, že jsou na těch materiálech zobrazena právě jména jednotlivých poslanců či poslankyň, a považuji ji za zcela nevhodnou. Zkrátka, někdy méně je více a já doufám, že tu debatu tak, jak je dnes vedena velmi klidně a jak se vzájemně snažíme říkat různé důvody pro to, proč některý z těch pozměňovacích návrhů je vhodnější než ten druhý, to neovlivní, a že když jsem tady hovořil v předešlé faktické poznámce o tom, že bych byl moc rád, aby se našla většina pro pozměňovací návrh, který narovnává veškerá práva, ale upravuje ten název, že to nebude mít vliv a že organizace nebo spolek Jsme fér nějakým způsobem k tomu ještě férově přistoupí a vyjádří se. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Martiny Ochodnické, pana poslance Josefa Bernarda, Romana Kubíčka, Michaely Šebelové. Prosím.

Poslankyně Martina Ochodnická: Děkuji vám, pane místopředsedo. I já bych se ráda přidala ke svým kolegům, kteří zde mluvili o té kampani, která visí pravděpodobně v rodných městech některých z vás. Považuji to za velmi nešťastné, velmi nevhodné a velmi neetické. Ráda bych se od toho distancovala, ráda bych na tomto místě – už jsem tak učinila, a ještě i na tomto místě bych ráda vyzvala spolek Jsme fér, aby se k tomu nějakým způsobem vyjádřil. Myslím, že namísto je opravdu omluva. Už pro po ranním projednávání redefinice znásilnění bych ráda – a zhodnotila jsem to tak, že dnes tato Poslanecká sněmovna předvádí velmi vysokou kulturu projednávání bodů, o kterých jednáme, ačkoliv jsou velmi závažné – a byla bych moc ráda, kdybychom si to takto udrželi. To, co probíhá ve městech, odkud pocházíte, je nevhodné, ať už by to vypadalo jakkoliv, ať už by tam na těch plakátech byla výzva k tomu, abychom podporovali anebo nepodporovali manželství pro všechny, v obou verzích je to nepřijatelné a myslím si, že je to velké zklamání všech, kteří podporují ve smyslu

neziskových organizací, které nás vyzývají k tomu, abychom názor společnosti změnili kulturně a přistoupili k tomu jinak. Moc mě to mrzí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Nyní pan poslanec Roman Kubíček s faktickou poznámkou a paní poslankyně Michaela Šebelová. Máte slovo.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem pečlivě poslouchal svou kolegyni, prostřednictvím vás, pane místopředsedo, Mišu Šebelovou a my jsme si tady o těchto věcech hodně povídali společně. Hledali jsme ten kompromis velmi těžce a tato Poslanecká sněmovna se dostala nejdál, jak se dostat mohla v celých dějinách této Poslanecké sněmovny. Je to poprvé, kdy je možno pro tuto komunitu něco udělat. Tento čin, který nastal, a podotýkám, že to byl čin čelem k jedné jediné straně, tak to je, máme to ověřeno, tak to není úplně příjemné. (Reakce na poznámku z pléna:) Máte také, tak se omlouvám, není to úplně příjemné, protože člověk sám od podstaty je mírně ješitný a to své rozhodnutí pak může udělat jenom na protest proti něčemu, co se mu nelíbí. Je to velmi, velmi nebezpečná věc, která by se opakovat neměla, a podotýkám, hledáme právo a spravedlnost pro všechny. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní paní poslankyně Michaela Šebelová s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslankyně Michaela Šebelová: Děkuji za slovo. Už jsem přemýšlela, že svou faktickou poznámku stáhnu, neboť bych opakovala to, co řekli mí předřečníci, ale neboť jsem byla explicitně zmíněna, nakonec vystoupím. Také mě to velmi mrzí, mohu tady s plným svědomím říci, že my podporovatelé jsme to dopředu nevěděli, nebylo to s námi konzultováno. Mrzí mě to vůči kolegům a připomnělo mi to trochu situaci, kdy jsme byli jako kolegové ze zdravotnického výboru na seznamu zveřejnění včetně adres, kde bydlíme, kdy jsme si dovolili hlasovat pro pandemický zákon a podpořit jej. Takže bohužel je to nepříjemné, mrzí mě to, ale chtěla bych tady také poprosit, a jsem ráda, že trochu to slyším z těch slov, děkuji Táně Malé, ale vaším prostřednictvím, za to, i Romanu Kubíčkoví, vaším prostřednictvím, že naznačili, že snad se nenechají ovlivnit v rámci té debaty o tom. Já opravdu moc prosím a věřím, nemohu mluvit samozřejmě za spolek Jsme fěr, ale chci tady říct, že oni také nehovoří za všechny, těch organizací je spousta, jsou nejhlasitějším podporovatelem, ale máme tady i jiné organizace, a hlavně jsou tady tisíce lidí, kterých se to týká, a jejich blaho bychom měli mít na mysli především. Mrzí mě to, ta kampaň je za mě opravdu také nepřijatelná, a děkuji za debatu, jak je tady kultivovaně vedená. A prosím, věřím, že do třetího čtení ty emoce z tohohle opadnou, snad dojde i k nějaké nápravě a omluvě a my potom budeme moci normálně v rámci Sněmovny hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Budeme pokračovat v obecné rozpravě. Je přihlášen pan poslanec David Kasal a já vám tímto uděluji slovo. Prosím.

Poslanec David Kasal: Děkuji panu místopředsedo. Já doplním jenom to poslední, protože asi by ty všechny faktické mohly být i za mě. Já bych jenom chtěl vzkázat spolku Jsme fěr: já jsem i v předchozím období podporoval, mám řadu přátel v minoritních komunitách, podporoval jsem řadu věcí a upozorňoval jsem na to, co vy tady říkáte, protože jako pediatr se s tím setkávám, že ty děti, pokud jsou v nemocnicích, nemůžou ti druhí být informováni a tak dál. O to víc mě překvapilo, že na tom billboardu jsem také. Je to pro mě šokující. Ti piáristi, kteří vám to připravovali, tak je to střelba do vlastní nohy. A jestliže se stavíte proti těm, kteří vás podporují, tak je to od vás nezodpovědné! A jak už tady zaznělo,

Jsme fér není jediný spolek. Je to opravdu o tom, narovnat ta práva, a měli byste fakt uvažovat o tom, aby to nebylo kontraproduktivní. A u mě je ještě to speciální, že já jsem znám ve svém regionu jako pediatr, jak lidi vždycky čtou ve zkratce, jestli tady tisíce dětí a rodin čekají a je tam budíček, tak prosím vás, ten budíček si nařídte vy sami. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Dívám se, zda se někdo nehlásí, protože jsme v obecné rozpravě, ale všechny přihlášky byly v tento moment vyčerpány. Jestli je tomu skutečně tak, končím obecnou rozpravu.

Ptám se na závěrečná slova, zda pan navrhovatel nebo pan zpravodaj – chcete? Nechcete v tento moment závěrečné slovo, dobře.

V tom případě zahajuji podrobnou rozpravu a připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy, přednesené v podrobné rozpravě, musí být vždy odůvodněny. Jako první vystoupí pan poslanec Karel Haas, připraví se pan poslanec Václav Král a další. Prosím.

Poslanec Karel Haas: Děkuju mnohokrát za slovo, vážený pane předsedající. Já budu velmi stručný v podrobné rozpravě. Přihlašuji se ke společnému pozměňovacímu návrhu mému, kolegy Pavla Bělobrádka a kolegyně Zuzany Ožanové, nahranému v informačním systému Poslanecké sněmovny pod sněmovním dokumentem 3943. Pozměňovací návrh jsem podrobně v šesti nosných bodech odůvodnil v obecné rozpravě a v listinné podobě byl předán zpravodaji. Děkuji mnohokrát.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Václav Král a připraví se pan poslanec Jan Síla. Prosím.

Poslanec Václav Král: Děkuji. Tak ono v České republice už máme všechno hotovo, žádný problém tady není, naše geopolitické vztahy máme samozřejmě také v pořádku, takže se tady můžeme dnes dopoledne zabývat redefinicí znásilnění a teď manželstvím pro všechny, nicméně pokud tady máme tu vzácnou příležitost promluvit do změn občanského zákoníku, tak bych si dovilil společně s kolegou Alešem Juchelkou tady předložit pozměňovací návrh, ke kterému se tímto hlásíme, pozměňovací návrh číslo 3947, který se snaží vypustit z našeho právního řádu v slovním spojení registrované partnerství ten přívlastek registrované. Mám za to, že registrovat se mají zvířata, a ne lidé, navíc v takto intimních záležitostech, takže to je první část toho pozměňovacího návrhu.

V té druhé části se pak snažíme o vyprecizování pojmu osoby blízké, kdy máme za to, že by mělo v občanském zákoníku explicitně zaznít, že jsou to osoby žijící ve společné domácnosti. Překlene se tak problematická aplikační praxe institutu osoby blízké pro nepříbuzné členy společných domácností. Myslím, že to pomůže dětem, ale i dospělým, a to jak homosexuálům, tak i heterosexuálům, kteří v České republice také žijí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní pan poslanec Jan Síla, po něm pan poslanec Jiří Navrátil. Prosím.

Poslanec Jan Síla: Děkuji za slovo. Já bych se jen chtěl přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který jsme podali s Jaroslavem Dvořákem, který jsem tady obšírně zdůvodnil. Ten pozměňovací návrh má číslo 3945. Je v systému. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan poslanec Jiří Navrátil.

Poslanec Jiří Navrátil: Děkuju za slovo, pane místopředsedo. Já se odkážu také na odůvodnění, které již zaznělo, a dovolu mi, abych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu pod číslem 3714, který podáváme společně s kolegy, paní poslankyní Helenou Válkovou. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Cogan. Prosím.

Poslanec Josef Cogan: Já se také odkazuji na odůvodnění, které jsem tady přednesl v obecné rozpravě. Zároveň si dovoluji přihlásit se k pozměňovacímu návrhu 3923, a to jménem mým, Ondřeje Koláře, Jakuba Michálka, Taťány Malé a Heleny Válkové.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Ptám se, zda ještě někdo další se hlásí do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím. Je-li tomu tak, končím podrobnou rozpravu.

Ptám se pana navrhovatele a pana zpravodaje, zda chtějí závěrečné slovo? Není tomu tak.

Vzhledem k tomu, že jsme projednali všechny přihlášené a celý tento bod, končím druhé čtení tohoto návrhu.

Dalším bodem dnešního jednání je, že z 92. schůze vyřadíme všechny body, které jsou na programu 92. schůze.

Jenom připomínám, že po skončení 92. schůze bude ještě otevřena přerušená 81. schůze, ale bude to skutečně otázka pár minut.

Budeme hlasovat o vyřazení všech bodů z 92. schůze.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro vyřazení všech bodů z této schůze? Ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 51, přihlášeno je 149 poslankyň a poslanců, pro 96, proti 1. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Vyřadili jsme všechny body z 92. schůze. Tímto končím 92. schůzi Poslanecké sněmovny.

Připomínám, že zhruba za 5 minut bude zahájena přerušená 81. schůze.

Já vám děkuji a vyhlášuji přestávku na 5 minut.

(Schůze skončila v 15.55 hodin.)